

PROGRAMA ELECTORAL

CATALUNYA SÍ QUE ES POT

catalunyasiqueespot.cat

 [catalunyasiqueespot](https://www.facebook.com/catalunyasiqueespot)

 [@catsiqueespot](https://twitter.com/catsiqueespot)

 [catsiqueespot](https://www.instagram.com/catsiqueespot)

BLOC 1: PER UN NOU MODEL ECONÒMIC I ECOLÒGIC

Les persones al centre de l'economia: Prioritats i objectius de la política econòmica

De la mateixa manera que cal un canvi polític, cal un canvi econòmic.

Pels Governos del Partit Popular a l'Estat i de CiU a la Generalitat, l'economia ha començat una imparable recuperació. Però el cert és que les seves **polítiques austericides han convertit una crisi econòmica en una veritable situació d'emergència social per a molta gent**. El nombre de persones que pateixen privacions materials està a nivells màxims des de fa dècades, juntament amb el gravíssim problema de l'accés a l'habitatge per part dels milers de famílies desnonades. S'ha multiplicat el nombre de persones que viuen de l'assistència alimentària així com en la pobresa energètica. I la situació no ha estat més greu degut al més d'un milió de persones que han emigrat del país, tant nacionals com immigrants que varen venir en la dècada passada.

La crisi econòmica, agreujada per les mesures «estafa» adoptades pel PP i per CiU -austeritat fiscal, devaluació salarial i retallades socials- ha provocat que l'economia catalana no solucioni les necessitats de grans sectors de la població, de fet portant a situacions límit a una part important de la població, i creant greus problemes -augment molt important de la pobresa i de la desigualtat, augment de la càrrega reproductiva de les famílies, principalment les dones, erosió substancial de l'Estat de benestar, destrucció de llocs de treball, alts nivells d'atur i ofegament de les PIMES i autònoms, així com preocupants nivells de contaminació mediambiental. Finalment, la política vers la banca ha resultat en una càrrega de deute privat que llastra les possibilitats de creixement de l'economia catalana. Només la relaxació dels objectius de dèficit ha fet que la crisi no s'aprofundís encara més.

La crisi i les reformes laborals han generat una forta destrucció de llocs de treball que fa que qualsevol brot verd es vegi com a molt positiu encara que es mantinguin unes taxes d'atur inacceptables, que les condicions laborals i salarials dels nous llocs de treball hagin empitjorat ostensiblement i que els nivells de pobresa i desigualtat relativa hagin crescut a nivell dels països més desiguals d'Europa i que s'hagin perdut gairebé 10 punts de renda per càpita relativa respecte a la UE i més de 6 punts respecte a la UE15 (del 102 al 86 %), havent retrocedit en termes de convergència amb la UE15 a valors de l'any 2002 i amb la UE28 a valors del 1997. I aquesta regressió ha vingut acompanyada d'un **empitjorament de la distribució de la renda**: l'atur i la caiguda dels sous han fet que la participació de les rendes del treball sobre el total de la renda estiguin caient de manera continua des del 2010 i amb una reducció de dos punts respecte a la mitjana dels darrers 20 anys. El nombre de treballadors i treballadores pobres també ha crescut i si abans de la crisi la referència de treball precari era el *mileurista* ara ho és el *vuitcentseurista*.

Acabar amb l'austeritat i les retallades, a Europa i aquí.

Les polítiques econòmiques les decideixen els Estats, però estan fortament condicionades per la UE. Per això, per transformar radicalment les polítiques i acabar amb l'austeritat, caldrà canviar el marc institucional de la UE i les normes de governança econòmica. Necessitem acabar amb la Troika i sortir de la lògica neoliberal i situar de forma immediata com a prioritari polítiques a l'actual govern de la UE els objectius de sortida de la crisi, la lluita contra la desigualtat, la plena ocupació en condicions dignes i estables, i la satisfacció dels drets socials.

Des de la UE darrerament s'ha volgut aplicar una única recepta per solucionar tots els problemes: retallades pressupostàries i "reformes estructurals" que han imposat l'onada desreguladora i de pèrdua de drets socials més important des de la creació de la UE com la reforma laboral, la retallada de les pensions i les privatitzacions del sector públic. El resultat d'aquesta combinació ha estat autodestructiu, ja que els propis efectes negatius multiplicadors de les retallades han fet impossible aconseguir els objectius de dèficit. Els programes d'ajustament han fracassat i el cas més dramàtic és el de Grècia. Fins i tot les inversions del Pla Juncker s'estan fent de forma contrària als interessos de la majoria, fent-nos creure que l'economia té vida pròpia i que no respon a un projecte polític, avui segrestat per interessos de lucre per damunt de les persones.

Cal canviar-ho tot

La política econòmica no només "no funciona", sinó que reforça i promou un model productiu que té i tenia -ja abans de la crisi- greus problemes estructurals que el fan insostenible (especialització en sectors d'escàs valor afegit, feble despesa en R+D+i i per tant escassa productivitat, dependència energètica, limitada creació d'ocupació) i caduc, ja que no aprofita els avantatges comparatius de la societat catalana vers la creativitat i la innovació, tant social com econòmica. Tot i la retòrica de les reformes econòmiques i de la reorganització de la política industrial forçada per la UE, aquests problemes no s'han abordat de manera real per part del govern de CiU.

Sota el projecte d'economia neoliberal -amb el qual s'han aliat les polítiques de PP, PSOE i CiU-, l'empitjorament econòmic s'ha reforçat per les mesures austericides dels governs espanyol i català, botxins de la fracassada ideologia neoliberal que propugna que les retallades i l'aprimament del sector públic són bons siguin quines siguin les circumstàncies. S'han privatitzat recursos i serveis públics com a manera de millorar la seva gestió, convertint-se en una font de corrupció i sense que això hagi garantit una millor qualitat i equitat del servei. El projecte neoliberal limita el debat a la reducció de la part pública dins del binomi Estat-mercat com els dos únics models de producció i provisió de recursos, negant la possibilitat d'alternatives econòmiques al lucre i les desigualtats com a motor de l'economia, i ocultant l'existència d'un tercer model que basat en el procomú, la democràcia econòmica, l'economia social i solidària, i la sostenibilitat ecològica posa l'economia al servei de les persones. Allà on s'ha

aplicat el model procomú ha demostrat ser més eficient (com mostren els reconeguts treballs d'Elinor Ostrom, premi Nobel d'economia del 2009), més resilient davant la crisi com mostra la pròpia tradició del tercer sector, l'economia social i solidària catalana, i més innovador expandint-se a moltes àrees d'activitat productiva impulsat per l'adopció de les noves tecnologies i formats àgils i col·laboradors.

Cal un model econòmic que aturi el canvi climàtic

Un canvi de model productiu ha de combatre la insostenibilitat mediambiental del model actual, a partir de la substitució integral de les energies fòssils, la millora de l'eficiència energètica i l'enfortiment de l'economia circular que afavoreix el reciclatge i reutilització.

Cal un model econòmic que reforci una altra política

Un nou model no només tindrà impacte econòmic, sinó també polític. Ha de permetre formes de gestió de serveis públics sense la seva privatització lucrativa en favor d'uns pocs, a partir de la participació ciutadana en la resolució de problemes comuns i per la gestió i producció ciutadana cooperativa procomú i propública.

És l'hora d'un nou model econòmic

Davant d'aquestes necessitats, «Catalunya Sí que es Pot» té com a una de les apostes més clares la d'impulsar un canvi de model econòmic. El model actual resulta extremadament ineficient, injust i caduc, ja que no explota la capacitat d'innovació de la societat catalana i el potencials que han obert les noves tecnologies. Sense un canvi del model econòmic, el canvi polític tindrà un limitat recorregut.

El nou model econòmic parteix de la confluència i escalabilitat de diversos sectors i trajectòries d'innovació i democratització econòmica en marxa, en què Catalunya és capdavantera, així com de la reivindicacions dels treballadors i treballadores per unes millors condicions de vida, de les mobilitzacions populars per la defensa del patrimoni i serveis públics i de la sensibilitat ecològica i de justícia social intergeneracional.

D'una banda, l'economia social i solidària, i en general el tercer sector a Catalunya, són dos entramats amb llarga tradició històrica i que promouen un models de treball de qualitat i digne. Des de que va esclatar la gran crisi del 2008, aquestes tradicions han crescut, mostrant ser més resilients davant la crisi que models d'empresa lucratiu. D'altra banda, amb l'adopció de les noves tecnologies, han crescut amb molta força, guanyant centralitat en importants sectors productius i industrials, el model de producció col·laborativa i oberta recolzat per plataformes en xarxa, basat en el coneixement obert que prioritza l'accessibilitat i compartició front a la propietat privativa, i la creació de recursos procomuns, i que està canalitzant noves modalitats d'organització laboral i de cobrir necessitats a nivell individual i col·lectiu. La tercera pota del nou model econòmic que «Catalunya Sí que es Pot» recolza es la dimensió de

sostenibilitat i de canvi de model energètic i de consum, basat en l'economia circular, l'eficiència i la substitució de les energies fòssils i nuclear per energies renovables i netes, amb l'objectiu final de convertir-nos en una economia ecològicament estacionària. La quarta pota és la convergència amb els països més avançats socialment en serveis de l'estat del benestar, incloent-hi la salut, l'educació i el suport a la dependència, però també al desenvolupament cultural, el científic i innovador, i l'eliminació de totes les formes de pobresa, ja sigui monetària, d'accés a l'habitatge, als subministraments bàsics o a una alimentació equilibrada. Finalment també som hereus de la lluita sindical per les condicions laborals i de vida de la classe treballadora així com de la lluita per l'emancipació de la dona; la defensa de la reducció de la jornada laboral sense minva dels drets laborals per crear llocs de treball dignes i del model nòrdic d'economia de la cura per alliberar a la dona de la desigualtat d'esforços en les tasques reproductives. Aquests són dos dels exemples més clars.

Totes aquestes estratègies i experiències unides, reforçant la seva complementaritat, fan possible generar un entramat econòmic a una escala capaç de situar-se al centre de l'economia i esdevenir un nou model hegemònic, com a via per la reapropiació col·lectiva de l'economia: posant a les persones i al benestar social al centre, creant ocupació de qualitat i fomentant la igualtat d'oportunitats, la conciliació familiar i el treball de cura, promovent la democràcia econòmica, i la sostenibilitat social i ambiental ara i en el futur.

A l'hora d'apostar pel salt d'escala del model, revisarem les privatitzacions del sector públic i regularem els mercats en mans d'oligopolis o monopolis. Només una aposta contundent i radical per generar un nou referent econòmic procomú, de l'economia al servei del benestar comú –que situï la vida i les persones al centre, social i solidari, ecològicament estacionària, i innovador- ens permetrà fer front als grans reptes de crisi social i política, canvi climàtic i profunda transformació del món laboral davant dels quals es troba la societat catalana. Catalunya té al seu davant una oportunitat única per convertir-se en referent internacional en innovació social i econòmica, que la faci més lliure i justa.

Una nova política econòmica i ecològica que acompanyi el canvi de model

Així, clarament, hi ha alternativa al model neoliberal que ens tracten d'imposar basat en que augmenti el PIB sense generar ocupació ni benestar social, i en l'increment de desigualtats. El mateix PIB cada vegada està més qüestionat com indicador, ja que ni està adaptat a les formes emergents de fer sostenible la vida humana i el planeta i de generar valor lligat al benestar social, ni tampoc descompta els efectes negatius de moltes activitats que incrementen el PIB però en realitat destrueixen benestar i capital social, actual i futur.

Una nova política econòmica establirà noves prioritats i nous eixos d'actuació per a possibilitar la superació dels problemes esmentats a partir d'un canvi del model productiu per afavorir el creixement d'allò en que cal créixer i d'un decreixement en allò que cal reduir o eliminar. Catalunya té transferides múltiples competències administratives, amb elevats nivells d'autonomia en qüestions econòmiques des de les que impulsar una política econòmica

alternativa, i compta amb un gran potencial creatiu i un entramat econòmic per a la transformació del model productiu.

L'estratègia de política econòmica i productiva alternativa centrada en les persones ha de tenir aquestes tres grans prioritats:

1. **Rescat de les persones:** Atendre la situació de les persones més afectades per la crisi i disminuir la desigualtat i el pes del deute de les llars, amb polítiques de renda garantida i enfortint les polítiques socials i de convergència amb Europa en benestar social.
2. **Canvi de model econòmic:** Transformar el model productiu cap a un nou model al servei de les persones, sostenible i innovador.
3. **Polítiques laborals i reproductives:** Reduir fins a eliminar l'atur i crear llocs de treball de qualitat, i que afavoreixin la conciliació familiar, a partir d'un Pla de creació d'ocupació i d'igualtat d'oportunitats.

I tres grups d'instruments essencials per portar-les a terme:

4. **Polítiques d'innovació, tecnologia i coneixement obert,** per assolir i reforçar la competitivitat del nou model basada en el coneixement i la qualitat.
5. **Reforma fiscal i financera:** Reforma del sistema tributari per una fiscalitat justa i per assolir unes finances més democràtiques en favor de les persones i del canvi de model.
6. **Un nou model de finançament** més just i eficient.

1) Rescat de les persones - Mesures en creació d'ocupació, garantia de renda, habitatge i subministraments.

Mesures ocupacionals i de renda garantida

El nostre objectiu prioritari és assolir atur i pobresa zero per la via de la creació de llocs de treball dignes i un programa de rendes garantides de ciutadania que complementi els ingressos de les famílies fins a arribar al nivell del llindar del risc de la pobresa, així com accions per garantir l'accés a la vivenda i als subministraments energètics.

Propostes:

Política d'ocupació per donar resposta a l'emergència

1. Creació de nous llocs de treball
 - a) en els sectors de la transició energètica i ecològica (energies renovables, rehabilitació d'habitatges i locals, mobilitat sostenible,

agricultura ecològica, gestió forestal, entre d'altres) finançats amb els propis estalvis en la factura energètica exterior i l'increment de la recaptació fiscal derivada de les noves activitats i ocupacions

- b) en els sectors de l'estat del benestar (educació, salut, dependència), de la recerca i la innovació i de la cultura finançats amb un avenç en la convergència en pressió fiscal amb Europa. Si pretenem assemblem-nos socialment a Suècia també hem d'assemblem-nos en els seus impostos.
2. Comprometre l'administració perquè mitjançant la seva contractació directa i indirecta (mitjançant la compra pública de béns i serveis) garanteixi l'ocupació d'aquells col·lectius amb més risc d'exclusió social o menor ocupabilitat.
 3. Impulsar el repartiment del treball mitjançant la reducció generalitzada de la jornada laboral sense reducció de sous, tot bonificant a les empreses que generin llocs de treball gràcies a la reducció i penalitzant les que no ho facin i en especial les que continuïn fent hores extres sense retribuir. El repartiment del treball haurà d'evitar que es feminitzi el temps parcial involuntari, i fomentar noves formes de repartiment sense biaix de gènere com els permisos retribuïts de maternitat i paternitat obligatoris i intransferibles, els anys sabàtics retribuïts o les jubilacions anticipades amb nova contractació.

Els llocs de treball al sector públic o tercer sector finançats públicament han de constituir en el futur una reserva de treball que atenuï l'impacte d'una crisi i de l'augment de l'atur.

La combinació de la creació de nous llocs de treball finançats privadament o cofinançats amb suport públic als sectors prioritaris, el repartiment del treball per la reducció de la jornada i la política de treball garantit amb plans d'ocupació en els sectors de l'estat del benestar i la sostenibilitat ambiental, són les mesures principals que ens han de permetre avançar decididament cap a l'eliminació de l'atur.

4. Defensar i promoure l'increment del salari mínim (ara competència de l'Estat) als nivells recomanats pel Consell d'Europa en la seva Carta Social Europea (60 % del sou mitjà) tot començant pel sector públic i per totes les empreses que aquest contracta. El mateix per a les pensions mínimes, que es poden finançar amb un destopament de les bases màximes de cotització.
5. Reforma dels programes d'incentius a la contractació. Els recursos es canalitzaran cap a ajuts directes a programes i actuacions de creació d'ocupació, en detriment d'instruments fiscals o bonificacions genèriques, que fins al moment han acompanyat les polítiques d'estímul de contractació laboral i que han estat ineficaços per reduir la precarització propiciada per les reformes laborals dels últims anys. Estudiar la implementació de sistemes de bonus-malus per bonificar a les empreses que afavoreixin l'estabilitat en l'ocupació i penalitzar les que externalitzen cap a l'Estat les

seves estratègies de flexibilitat laboral per la via de l'acomiadament i contractes temporals.

La Renda Garantida de Ciutadania

6. **Aprovació de la Iniciativa Legislativa Popular de la Renda Garantida de Ciutadania**, que serà la primera de la legislatura, en els termes presentats per la plataforma per la ILP i segons l'acord de la majoria de forces d'esquerra del mes de juliol de 2015.

La Renda Garantida de Ciutadania, i en la perspectiva d'una futura Renda Bàsica, ha de procurar un sistema d'incentius a la feina remunerada que eviti la trampa de la pobresa i la precarietat: s'ha de garantir tenir ingressos addicionals per sobre la RGC si es troba feina. Es proposa implantar plans pilots que comparin diferents formes de rendes garantides condicionals i incondicionals com ja s'està fent a altres països del nostre entorn. La Renda Garantida ha d'anar acompanyada d'una política d'habitatge que garanteixi que qualsevol família pugui accedir a una vivenda digna a un cost inferior o igual al 30 % dels ingressos que tingui.

Accions d'emergència en vivenda i en subministraments bàsics a les llars

7. Ens comprometem a paraitzar els desnonaments que afectin els deutors de bona fe que no hagin pogut fer front als seus pagaments per trobar-se en una situació de dificultat econòmica, conforme l'article 11 del Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals de l'Organització de les Nacions Unides (ONU).
 - 7.1. Els subministraments de gas, aigua i electricitat recuperaran el caràcter de servei públic, entenent com a servei públic una activitat que té per objecte la satisfacció d'una necessitat col·lectiva, independentment de si està gestionada per institucions públiques o privades.
 - 7.2. No es procedirà al tall de subministrament d'electricitat, aigua o gas quan es tracti de l'habitatge habitual del consumidor i quan l'impagament de la factura es degui a motius aliens a la seva voluntat i, en particular, per pobresa sobrevinguda. Es dotarà l'Administració dels recursos necessaris per a realitzar les avaluacions.
 - 7.3. S'establirà un mínim vital d'electricitat, aigua i gas mensuals per llar. Una vegada constatada una situació de pobresa, el pagament d'aquest mínim vital no podrà superar el 10% dels ingressos mensuals de la llar. Els diners provindran d'un fons autonòmic contra la pobresa energètica.
 - 7.4. El consumidor té dret a les mateixes condicions d'accés al subministrament durant el període d'un any, un dret que es podrà ampliar anualment i de manera indefinida, mentre la situació de pobresa persisteixi.
8. Es sancionarà a les companyies (públiques o privades) de subministraments en cas que els seus contractes continguin clàusules

abusives o es detecti manca de transparència en la seva gestió dels serveis essencials de llum, aigua i gas.

9. S'aplicaran taxes que gravin les activitats contaminants de les empreses elèctriques. El recaptat es dedicarà a activitats amb impacte mediambiental positiu i que siguin compatibles amb la lluita a mig termini contra la pobresa energètica.

Supeditació de l'austeritat a la resolució de l'emergència social

Acabar amb les retallades. Derogació de la llei d'estabilitat pressupostària catalana, per tal que supeditin la reducció del dèficit a la rebaixa de les taxes d'atur i de la pobresa i a la reducció del dèficit fiscal.

La nova legislació ha d'impedir també qualsevol rebaixa en la pressió fiscal mentre aquesta no s'homologui a la mitjana europea i no es garanteixi que la despesa pública sobre el PIB en estat del benestar no s'homologa a les dels països europeus amb un nivell similar de renda per càpita: Que no es pugui reduir l'import total anual de la despesa en salut (prevenció i assistència), en cura i en serveis socials. És a dir, fer impossible per llei les "retallades" i tenir garantida la sostenibilitat de les polítiques socials i de salut.

10. Equiparació progressiva de la despesa en Salut, Educació i Serveis Socials per càpita amb la de la UE, com a màxim en dues legislatures, en la mesura que hi hagi un increment del PIB. Mitjançant llei, el govern català estarà obligat, si cal, a pujar els impostos que graven les rendes o patrimonis més alts, els consums i activitats nocives per la salut o a aplicar imports més elevats en unes noves "Taxes per risc d'interessos de mercat en la salut i la sanitat públiques" que s'establiran per aplicació d'aquesta nova llei catalana. Es tracta de revertir la situació actual per la que es condiciona l'estat del benestar als minvants recursos fiscals.
11. Auditoria del deute de la Generalitat i específicament del deute amb l'Estat, que s'ha generat en bona part pels incompliments reiterats dels compromisos de l'Estat amb la Generalitat, ja sigui en inversions o en despesa social, com la llei de la dependència, així com dels recursos econòmics financers emprats en rescatar o ajudar al sistema financer i altres grups o projectes empresarials (ajuts a bancs i caixes, autopistes, autovies, dèficit tarifari de les companyies elèctriques...) per analitzar la seva legitimitat
12. Acabar amb l'austeritat fiscal. Per reforçar el creixement sostenible i compatible amb una economia estacionària pel que fa als recursos naturals i energètics, i reduir l'atur, la política macroeconòmica s'ha d'orientar a impulsar i mantenir el creixement de la demanda agregada fins a aquella taxa que, sent sostenible, permeti accelerar el ritme de creació d'ocupació. S'han de prioritzar aquelles despeses que tenen un efecte multiplicador més elevat, un major impacte social i una major capacitat per promoure la necessària transformació del model productiu.

13. Pla de racionalització de la despesa pública que prioritzi l'estat del benestar i la transformació del model productiu, amb procediments reforçats de transparència i participació ciutadana en l'assignació dels recursos pressupostaris i en la contractació de persones, béns i serveis. S'avaluaran tots els programes pressupostaris de manera periòdica i es faran públics els resultats.

2) Canvi de model econòmic

Línies estratègiques del canvi de model econòmic:

- **Reapropiació de l'economia i democratització de l'activitat econòmica**
Reorganització del sistema econòmic en tant que sistema per cobrir les necessitats col·lectives i individuals a partir dels recursos disponibles, posant el benestar social i la vida al centre de l'economia front al lucre. D'una banda, promocionant els sectors basats en un model econòmic d'organització econòmica més democràtica -tercer sector, economia social i solidària, producció procomú, i l'economia col·laborativa- front al model d'economia neoliberal de grans conglomerats privats. D'altra banda, cal reforçar la intervenció governamental per una regulació democràtica dels mercats.

- Creació **d'ocupació** de qualitat, que afavoreixi la conciliació familiar i faciliti la desmercantilització de la vida.

- **Reestructuració del teixit econòmic i industrial orientada cap a la innovació i la competitivitat econòmica.** L'augment de la competitivitat estructural i la modernització productiva de Catalunya a través de potenciar els avantatges competitius i la creativitat i la innovació social i econòmica, reforçant el paper d'aquells sectors amb major capacitat de generar ocupació de qualitat, nous sectors productius vinculats als requeriments de la sostenibilitat, aprofitar les possibilitats de les noves tecnologies, basades en el coneixement obert, potenciar la col·laboració, la innovació i la capacitat exportadora i d'internacionalització de l'economia a Catalunya. Una economia competitiva per qualitat i innovació i no pas per baixos costos laborals i alts costos ambientals. A partir de polítiques transversals, però també de mesures sectorials per tal d'orientar el canvi i aprofitar les seves oportunitats. El paper dels agents socials en definir aquestes polítiques és fonamental en tots els aspectes que hi tenen a veure (investigació i transferència, infraestructures i serveis, formació) però cal definir objectius a llarg termini i actuar de manera coherent amb ells.

- **Sostenibilitat mediambiental.** Potenciar un model productiu i de consum basat en la reutilització de recursos i d'infraestructures existents, i les energies renovables, basat en activitats de valor que siguin ambientalment sostenibles, netes, eficaces en l'ús de l'energia i els materials.

- **L'equilibri territorial.** Cal vetllar també per l'equilibri territorial d'aquestes polítiques, tot evitant que algunes zones del país es trobin condemnades a un monocultiu sectorial que comporta una enorme vulnerabilitat i moltes dificultats per mantenir la població en el territori.

- **Institucions de govern més democràtiques i eficients.** Les institucions de govern han d'aprofitar les oportunitats que ofereix l'economia procomú, tant per fer les seves pròpies operacions més eficients i per fer un millor ús públic dels recursos, com per obrir més canals de participació i activació de la societat civil en la resolució de problemes comuns i necessitats públiques.

2.1) Reestructuració del teixit econòmic i industrial

Propostes:

Plans estratègics de reestructuració i modernització industrial

14. Desenvoluparem un nou **acord pel teixit productiu i la indústria**, amb participació de les institucions i els agents socials, per tal de fer de la indústria una part fonamental del teixit productiu del país. Una indústria que mantingui la seva aportació a la creació de riquesa i ocupació, que sigui moderna, sostenible i orientada a productes d'alt valor afegit.
15. Establirem un **Pla de millora de la competitivitat estructural** i modernització de les especialitzacions productives. Els problemes d'especialització productiva i baixa capacitat competitiva en sectors amb un alt valor afegit requereixen d'inversions horitzontals en àmbits clau (educació, tecnologia, innovació i infraestructures), però també d'ajuts a sectors econòmics concrets, que promoguin l'especialització industrial en sectors de tecnologia mitjana-alta i alta.
16. Farem una política del teixit productiu i industrial activa, que afavoreixi la **relocalització i territorialització d'activitats industrials**, que doni suport a noves activitats i empreses en tot el territori, dotant dels serveis i infraestructures necessaris els polígons d'activitat econòmica i vetllant per l'equilibri territorial.
17. Analitzarem les futures demandes de productes industrials i serveis auxiliars derivades de **l'Estratègia de Desenvolupament Sostenible a Catalunya** i establirem una estratègia de reconversió de les nostres indústries, tant en termes d'inversions en equipaments i infraestructures com en innovació, qualificació i adaptació de la mà d'obra. Establirem una estratègia ambiciosa d'ecodisseny, que contempli tot el cicle de producte amb una estreta col·laboració dels centres de recerca, les empreses, i l'administració.

Propostes vinculades al finançament de l'activitat econòmica

18. A través de l'Institut Català de Finances (ICF), impulsarem línies especials de **finançament a projectes industrials** en els sectors mediambientals i energètics, noves tecnologies i innovacions aplicades als serveis socials.
19. Fomentarem les **garanties bancàries no lligades a actius immobiliaris** per a no retroalimentar bombolles.

20. Desenvoluparem **noves formes d'accés al finançament de projectes** cooperatius i empresarials. Ampliar l'accés al capital risc amb cofinançament públic. Facilitar sistemes de crowdlending i de crèdit mutu o troc electrònic.

Propostes respecte a pols d'activitat econòmica i territori

21. Forçarem el compromís entre empreses principals i proveïdores per tal de mantenir els teixits productius i de serveis que en permeten ser pol d'activitat industrial.

22. Desenvoluparem **projectes territorialitzats de modernització dels sectors industrials tradicionals** per aconseguir més valor afegit i innovació d'aquestes empreses.

23. Augmentarem la qualitat dels serveis dels nostres **polígons d'activitat econòmica**.

Mesures destinades a promoure un model productiu més sostenible

24. Impulsarem la creació d'un **Centre de Recursos Mediambientals** per potenciar les línies d'assessorament i suport a les empreses en l'àmbit de la protecció mediambiental (minimització i reaprofitament de residus, normatives sobre emissions, estalvi energètic, EMAS, ISO 14001) i dels incentius associats a aquesta.

25. Afavorirem la competitivitat via **disminució de costos per la reducció del consum de recursos**: ecodisseny, valorització de residus, eficiència energètica.

26. Impulsarem plans d'inversió i d'estímul en infraestructures que promoguin la **modernització ecològica**, especialment adreçades:

- a) Al desenvolupament de les energies renovables per a la progressiva substitució dels combustibles fòssils.
- b) Al desenvolupament de plans de R + D + I en «tecnologies verdes».
- c) A la millora de l'eficiència energètica en edificis i construccions, tant residencials com no residencials, privats i públics.
- d) Al desenvolupament «d'infraestructures verdes» i a promoure la mobilitat sostenible (xarxes de transport col·lectiu, transport ferroviari, producció i distribució d'energies netes, eficiència en l'ús de l'aigua, reforestació, etcètera).
- e) A reorientar la inversió en infraestructures des d'aquelles relacionades amb el transport per carretera fins infraestructures productives i tecnològiques que possibilitin la transició cap al nou model productiu

(infraestructures energètiques i de transport, però també de telecomunicacions i subministrament d'aigua, entre d'altres).

27. **Pla d'actuació amb el sector de l'automoció** per iniciar el procés de canvi cap a la producció de vehicles elèctrics i híbrids, serveis associats i el transport públic.

Mesures destinades a potenciar la internacionalització

28. Impulsarem **els clústers i les fusions** d'empreses per assolir dimensions adequades a escala internacional.
29. Potenciar-ne la **internacionalització a totes les escales**, tot garantint el manteniment de la infraestructura productiva a Catalunya i explotant les noves oportunitats d'atracció d'activitat productiva exterior.
30. Garantirem que els ajuts públics a empreses multinacionals es tradueixin en compromisos de creació de treball estable i de qualitat i de permanència a llarg termini a Catalunya. La seva activitat s'enfocarà progressivament cap a aquelles fases de la cadena de valor afegit més qualificades i la creació d'ocupació estable, de qualitat i segura.
31. Els incompliments dels compromisos d'inversió donaran lloc a la reclamació del retorn dels ajuts i si s'escau a la penalització en l'accés futur a ajuts o contractacions públiques.
32. Afavorir la **relocalització d'activitats industrials** deslocalitzades en etapes anteriors.
33. Exercir activament la mediació amb les empreses adjudicatàries de grans concursos d'obra civil a nivell internacional per garantir que la producció es dugui a terme en unitats productives del país en lloc de facilitar la deslocalització.

Mesures destinades a millorar la R+D+i

34. Augmentar els recursos destinats a R+D+i fins a assolir l'objectiu d'un 3% del PIB a mig termini. Una part de l'esforç públic ha d'anar orientada a la mobilització de recursos privats per augmentar la participació del sector privat en la despesa, comparable a la mitjana europea.
35. Incrementarem i millorarem la inversió pública en innovació i tecnologia, estimulants-la com una estratègia d'èxit per a les empreses i adreçant-la al desenvolupament d'indústries amb un alt valor afegit i una elevada especialització tecnològica. Vetllarem pel compliment estricte dels objectius del Pacte Nacional de Recerca i Innovació, i del Pla de Recerca i Innovació. Potenciarem el capital risc públic amb coparticipació privada per finançar projectes innovadors i/o estratègics.

36. Reequilibrarem l'actual relació de 10 a 1 entre despesa en recerca i en innovació, per augmentar el rendiment econòmic, social i econòmic i generant noves activitats. Impulsar la figura del professional d'alt nivell de valorització de la recerca.
37. Promourem instruments d'innovació oberta per tal d'accelerar els fluxos d'innovació i afavorir la interacció entre empreses i sectors.
38. Crearem un Observatori de la indústria i la innovació, amb participació d'universitats, centres de recerca, empreses i sindicats, que proporcioni informació i seguiment de les dinàmiques del sector, la inversió, el finançament i la internacionalització.

Inversió pública en innovació

Les administracions públiques han de jugar un paper d'impuls a la transformació del model productiu a través de la compra pública innovadora domèstica com a motor per la innovació.

39. Impulsar la modificació de la Llei de contractes del sector públic per introduir en els procediments d'adjudicació, com a criteri de valoració complementària:
- a) La potenciació de la transferència tecnològica i la inversió en R+D+i.
 - b) El fet de disposar d'actius industrials al territori i mantenir i fer possible la creació de nous llocs de treball.

2.2) Regulació i governança democràtica i socialment responsable dels mercats i les empreses

L'estructura econòmica actual ofereix sota el fals terme de mercat un seguit de situacions que en realitat distorsionen el teòric funcionament obert i competencial de determinats mercats essencials. Al llarg dels anys aquests sectors s'han incrementat en transferir mitjançant mecanismes propers al frau empreses de gran rellevància des del sector públic al privat. Un repàs als sectors afectats (entre els més emblemàtics s'hi troben el financer, l'energia, les telecomunicacions o els serveis municipals externalitzats) permet definir distintes polítiques públiques que han de permetre evitar l'acció monopolista o oligopolista, el control sota acords empresarials de sector de preus i de proveïdors, la manca d'atenció als usuaris dels serveis que cal considerar essencials i que son manipulats per la deixadesa de la protecció al consumidor. Alhora, pot definir-se també una política pública pel que fa a sectors estratègics tant pel funcionament de l'economia, com per al model de canvi estructural productiu.

Propostes

40. Regulació general de monopolis o d'oligopolis, segons la seva influència en el sistema econòmic o social. Control del percentatge de mercat, del "domini" sobre l'estructura de preus, de la capacitat de compra i els límits (volum de la inversió, capacitat publicitària, etc.) d'entrada en el mercat.
41. Recuperació el sector públic com a únic gestor de sectors estratègics o que no admeten per la seva peculiar estructura productiva (monopolis naturals per exemple) o de distribució una vertadera competència i que com a empreses privades exerceixen mecanismes de influència econòmica, social i política indesitjables democràticament.
42. Regulació específica de sectors que requereixen una atenció especial per facilitar el bon funcionament dels serveis al públic i a l'economia.
43. Regulació estricta de les portes giratòries cap a empreses en mercats regulats o en què la compra pública suposa una part important de la seva facturació.
44. Revisar la regulació en els mercats oligopolístics (sovint provinents de sectors privatitzats) que rebaixi els sobre costos als que s'enfronta la indústria i les tensions inflacionàries que traslladen a la població. No pot ser, per exemple, que el cost de l'electricitat a Espanya estigui entre els tres més alts de la UE amb el potencial de renovables que tenim o que també tinguem dels preus més cars en accés a banda ampla d'internet.

Avançar cap l'economia mixta i la democràcia industrial.

45. Cal establir les condicions per a la participació pública en determinats sectors o empreses que no formen part dels sectors anteriors, fixant objectius (desenvolupament territorial, impuls a sectors de futur, ocupació, etc.), percentatges de participació, control efectiu, durabilitat de la participació pública.
46. Compatibilitzar l'economia mixta amb els punts anteriors: monopolis i oligopolis, serveis públics, etc. La participació privada no ha de marcar les característiques empresarials, tot i respectant els marges de benefici de la inversió privada que es puguin considerar adequats al desenvolupament dels objectius públics. Les concessions i altres instruments administratius són formes mitjançant les quals la delegació pública acaba deixant en mans privades la totalitat de la política sectorial o d'empresa. En el sectors de serveis públics de l'estat del benestar, la part privada ha de ser sempre no lucrativa i en la resta s'han d'afavorir les empreses de l'economia social i solidària en general.
47. Controlar els mercats específics. En determinades circumstàncies cal la capacitat d'un control públic específic durant un període determinat, amb la finalitat d'obrir mercat, incrementar la qualitat, etc. Això inclou revertir les fracassades privatitzacions del cycle de l'aigua i l'aposta per desenvolupar operadors públics, ja sigui a nivell regional o xarxes d'operadors locals, per garantir un accés equitatiu als serveis essencials (energia, aigua,

telecomunicacions), que treballin amb criteris de sostenibilitat ambiental i serveixin de punta de llança de l'estratègia de transformació del nostre model productiu, tant a nivell de producció com de R+D+i.

48. Potenciar el teixit productiu català amb l'increment de l'accionariat autòcton, públic o privat, i que la presa de decisions estratègiques de les filials de multinacionals tingui lloc a Catalunya, establint acords estratègics de col·laboració pública i privada de llarga durada, en temes de recerca i innovació. Fomentarem que grups inversors catalans s'orientin cap a la presa de participacions en empreses productives catalanes.
49. Impulsar nous sistemes de gestió empresarial amb models de codecisió entre capital, direcció i treballadors millorant la qualificació dels treballadors.
50. Afavorir models societaris que facilitin la incorporació d'entitats no lucratives amb objectius procomú al capital i als consells d'administració, afavorint així que el capital vetlli per l'aportació social a llarg termini desincentivant comportaments especulatius.

2.3) Economia social i solidària

Catalunya Sí que es Pot aposta per un canvi de model econòmic basat en que el tercer model de producció procomú, social i solidari esdevingui el model central del sistema econòmic. Una aposta radical per aquest model és el camí més directe per assolir un nou model econòmic més just, democràtic, sostenible i centrat en el benestar de les persones ecosocialista. L'economia social i solidària no és només un sector econòmic concret o una forma evolucionada d'activitat econòmica per fer empresa sinó que l'hem de contemplar com l'embrió d'una nova economia. Una nova economia basada en els principis de la democràcia econòmica i cerca del bé comú. L'horitzó que proposem és una economia de mercat regulada on bona part de les empreses i bona part dels mitjans de producció siguin de propietat col·lectiva (especialment dels treballadors i les treballadores), estiguin governades democràticament i la seva orientació sigui al benefici col·lectiu i les necessitats de la població, i no al lucre privat, que sovint no té en compte les externalitats negatives de les seves actuacions. Aquesta forma d'organització de l'activitat econòmica i empresarial, característica de l'economia social i solidària, volem que sigui la hegemònica a tot el sector privat, tant al mercat de béns i serveis com als mercats de capital i treball.

L'objectiu ha de ser dur a terme totes les mesures legislatives necessàries perquè l'economia catalana arribi progressivament en l'horitzó del 2020 a un equilibri entre el sector públic, el sector privat i el sector de les economies socials, solidàries i alternatives.

L'economia social i solidària i el tercer sector a Catalunya són dos entramats vinculats al model procomú amb llarga tradició històrica. Durant les darreres dècades, recolzades per les noves tecnologies, aquestes tradicions han crescut, mostrant més resiliència davant la crisi que models d'empresa privatis i tancats. Alhora que ha guanyat en centralitat una altra vessant del model

procomú mediada per les noves tecnologies, basada en la gestió oberta del coneixement, les relacions igualitàries (peer to peer) i l'accessibilitat dels recursos generats com a béns públics de propietat procomú. Respecte a l'economia digital procomú, hi ha varies experiències: la producció col·laborativa de recursos de coneixement obert (com ara el software lliure o la Viquipèdia), l'economia col·laborativa basada en un model de consum que afavoreix la compartició no lucrativa de recursos, el crowdfunding o les monedes socials.

Propostes

51. Elaboració d'una llei de promoció de l'economia social i solidària. En el procés de transició cap a aquesta economia, com a fita intermèdia, exigim que el nou govern elabori en el curt termini una llei de promoció de l'economia social i solidària que permeti un pla d'acció per al foment de l'economia social i solidària que contempli entre d'altres les següents mesures:

- Un pla de finançament a les cooperatives i empreses de l'economia social que tingui en compte el foment de la inversió cap a aquestes cooperatives i empreses, la seva capitalització i una línia específica de finançament de l'Institut Català de Finances.
- Un pla d'impuls de l'emprenedoria social i especialment dels projectes de transformació social i ambiental o els de desenvolupament territorial i sobirania alimentària.
- Revisió de l'aplicació de les clàusules socials en la contractació pública i la compra pública. Tenir en compte criteris d'impacte social i afavorir les empreses no especulatives en els concursos públics i subvencions.
- Elaboració d'un pla de foment i difusió del coneixement de l'economia social i solidària, tant en l'entorn educatiu com en el suport a les diferents manifestacions de l'economia social al territori.
- Incrementar els fons destinats a polítiques actives d'ocupació en empreses d'inserció, centres especials de treball i en les cooperatives, especialment en les d'iniciativa social.
- Preveure la cessió de sòl públic en desús per als projectes d'emprenedoria cooperatiu.
- Programar ajuts a les despeses inicials de posar en marxa cooperatives i entitats d'economia social i solidària.
- Ajudar els treballadors i treballadores d'empreses en crisi per tal que puguin accedir a la seva propietat, amb l'anàlisi i avaluació de la viabilitat, mitjançant fórmules cooperatives o societats laborals.

- Crear un servei públic d'assessoria per a les cooperatives.
- Reconèixer el valor afegit de les empreses ètiques amb criteris com l'equilibri social entre el sou màxim i el sou mínim.

2.4) Economia digital procomuna i economia col·laborativa

Amb l'adopció de les noves tecnologies, la producció procomuna digital o economia col·laborativa basada en la compartició, intercanvi i producció de béns i serveis mitjançant plataformes digitals ha guanyat en centralitat econòmica. L'economia digital procomuna, hi han varies tendències: la producció col·laborativa de recursos de coneixement obert (com ara el software lliure o la Viquipèdia), l'economia col·laborativa basada en un model de consum que afavoreix la compartició de recursos, el crowdfunding o les monedes socials.

El model procomú s'ha anat expandint a moltes àrees de producció, amb un gran impacte econòmic, però també social, i és un model referent en alguns sectors com ara el open source en el sector de programació informàtica, o transformant indústries culturals. El model productiu es molt versàtil i s'ha expandit en tres anys (de 2011 a 2014) de 11 a 33 àrees d'activitat (Estudi projecte Europeu P2Pvalue - 2014).

Les noves modalitats de producció requereixen d'una banda d'una adequada regulació de les activitats. Sobretot respecte a la regulació de l'activitat de companyies transnacionals o en especial nord-americanes, que ofereixen infraestructura i serveis a l'economia procomú a Catalunya.

Catalunya ha estat una regió clau a Europa en el desenvolupament d'aquest model amb un gran capital creatiu i d'innovació, contant amb un gran potencial per a la consolidació d'un sector productiu robust i per a consolidar-se com a regió de referència al món. Una mostra és que la primera Viquipèdia en una llengua diferent de l'anglesa va ser la catalana. Al 2014, tres de les experiències més innovadores en el sector a nivell europeu van sorgir de Catalunya: guifi.net (infraestructura comunitària d'accés a Internet sense fils-), Kit del ciutadà intel·ligent (sobre eines per la compartició de dades associat a la xarxa de Fab Labs-Fabriques de producció oberta) i Goteo (sobre crowdfunding procomú) (font: estudi innovació social digital del NESTA -Agència de la innovació de Gran Bretanya- per a la Comissió Europea - 2014).

El sector pot ser un motor d'internacionalització i augment de les exportacions catalanes. El sector a Catalunya té una forta internacionalització, el 60% de les experiències a Catalunya tenen lligams internacionals (estudi Consell Audiovisual de Catalunya -elaborat per IGOPnet-, 2011). Creative Commons (llicències de coneixement obert), la Fundació pel coneixement obert o empreses d'economia col·laborativa tenen la seu espanyola a Barcelona i no a Madrid.

La clau de l'economia col·laborativa resideix en la confiança, a nivell de valors. I en la prioritització del dret d'accés per sobre de la possessió, pel que fa als béns

i serveis, el que està posant en qüestió la cultura de la propietat en molts àmbits. De tal manera, un element central del caràcter procomú del model és estar basat en el coneixement obert.

El coneixement obert es basa en unes condicions d'accés que afavoreix l'ús i el reús dels recursos (copyleft front a copyright a través de llicències com la GPL o les llicències Creative Commons), i que concep el coneixement com un bé comú. Les noves tecnologies han obert moltes oportunitats per a democratitzar l'accés al coneixement i als mitjans de producció. El coneixement obert incentiva la creativitat i la innovació. Així mateix, el seu tret característic i que la distingeix d'altres pràctiques que poden semblar similars és el seu caràcter procomú, en deixar com a recursos públics els recursos generats, i la seva aportació a la reducció del consumisme, a canviar la cultura de la propietat per la de l'accés i la compartició, a reduir la petjada ecològica, són totes elles qüestions a preservar i potenciar. Ara bé, cal estar amatents a que, paral·lelament a aquests avantatges no s'estigui contribuint involuntàriament a erosionar drets, a precaritzar les condicions de treball, ni a relaxar o esquivar les obligacions fiscals o de seguretat.

Les teories tradicionals de valor no s'ajusten a aquesta modalitat de producció, doncs bona part de l'activitat no és mercantil, no està mediada pels diners. El PIB tampoc inclou moltes d'aquestes activitats. Les concepcions de valor pròpies d'aquestes activitats posen més l'accent en el valor social, creació de comunitat, reputació, valor d'ús, o reutilització del recurs, que en la creació de beneficis privats. La mediació de les interrelacions per la tecnologia i la creació de dades ofereix nous indicadors de valor associats a aquest model de producció.

L'apropament general de les administracions a Catalunya s'ha caracteritzat pel desinterès o poc coneixement del sector català per part de les administracions (Generalitat i ajuntaments). En conseqüència, la regulació actual està poc adaptada a la realitat i al potencial del sector a Catalunya. En lloc de tractar d'entendre el valor del sector a Catalunya, l'apropament de les administracions s'ha basat en la importació, això és: incentivar que grans companyies dels Estats Units o grans conglomerats inverteixin a Catalunya, sense entendre el potencial propi de desenvolupament del sector a Catalunya i el seu potencial d'exportació d'innovacions, i apostant per un model d'innovació tancat i privat, no procomú.

Propostes

Programa general- línies d'actuació:

52. Establiment d'un pla -regulatori i de promoció- i creació d'una llei per a la millora de la competitivitat estructural i modernització, mitjançant l'especialització productiva procomú- col·laborativa com a model amb alt valor afegit i social, i els diversos sectors d'activitat que se'n poden beneficiar (transport, recursos educatius, cultura, recerca, entre d'altres).

Millorar el coneixement del sector:

53. Creació de recursos pel mapeig, creació de xarxes, formació, estudi d'impacte i valorització del model a Catalunya, i finançament de la recerca. Creació d'una agència per a la innovació econòmicosocial a Catalunya (i.e. NESTA a Gran Bretanya). Creació d'un consell d'experts.
54. Desenvolupament de plans integrats d'inversió en recerca, desenvolupament i innovació aplicada, amb l'objectiu d'eleva la despesa en R+D+I fins al 3% del PIB català i mantenir-lo de manera sostenible en el temps. Aquests plans haurien de contribuir, entre d'altres objectius, al desenvolupament d'aquelles indústries d'alt valor afegit i elevada especialització tecnològica i a l'estímul de la recerca en torn a producció procomú local.

Regulació

55. La legislació d'impuls a l'economia col·laborativa o del procomú ha de contemplar els següents objectius:
- Determinar el compliment dels requisits per ser considerat economia col·laborativa: que no s'estableixi una relació de lucre entre usuaris
 - Creació de la Llicència d'activitat adaptada.
 - Promoció de marques i mecanismes de qualitat a partir dels propis sistemes de reputació col·laboratius. La inspecció del servei per garantir protecció dels drets dels ciutadà productor o "prosumidors" (consumidors i/o productors/proveïdors del servei).
 - Creació si s'escau en funció de l'activitat d'una Plataforma responsable del compliment de requisits, aclariment de dubtes, facilitació de dades a l'administració segons es requereixi a la regulació...
 - Mesures de control perquè els termes d'ús i política de privacitat no siguin abusius. 160.6 Drets i responsabilitats legals de les persones que participen en aquestes plataformes d'economia col·laborativa. Per preveure possibles danys, incompliments en el compromís, afectacions a terceres persones, així com les pertinents reclamacions que es podrien derivar.
 - Evitar situacions d'explotació laboral encoberta. Promoure els models basats en el procomú front a models corporatius.
 - L'adopció d'assegurances quan escaigui.
56. Fiscalitat que premiï les modalitats de producció procomú. Normes declaratives i inspecció adaptades. Estudiar beneficis fiscals o altres incentius als usuaris del consum col·laboratiu.

De la privatització a la comunitarització:

57. Establiment de col·laboracions institucionals i socials per la promoció del procomú i d'interès general a Catalunya.
58. Revisió dels processos privatitzadors del sistema públic de comunicació i del sistema de comunicació i tecnològic a nivell autonòmic per revertir aquests processos en la mesura dels possible.
59. Transparència en les relacions i negociacions amb el sector tecnològic i els lobbies. Priorització del model procomú (basat en l'economia social, coneixement obert, transparència econòmica, sostenibilitat mediambiental) en els concursos públics. Que en els contractes de compra i concursos públics l'aspecte col·laboratiu pugui tenir pes en els criteris de selecció.
60. L'administració com a usuària del model procomú. Participació de l'economia col·laborativa. De tal manera la administració por millorar la seva eficiència al temps de promocionar aquest model.
61. Impulsar un estudi social i de mercat per valorar quines iniciatives de consum col·laboratiu podria impulsar o promoure la mateixa administració. Per exemple les biblioteques com a punts de lliurament i recollida de llibres de segona mà, la reutilització dels mobles vells que recullen els serveis de neteja dels ajuntaments, bancs d'intercanvi de temps o de serveis.
62. Adopció progressiva del programari lliure i el wifi per part de l'administració pública, incloses totes les institucions i centres de caràcter públic (de caràcter administratiu, educatiu, cultural o sanitari). Revisió i posada a punt dels dipòsits de programari públic per simplificar l'aprofitament de determinades solucions per tercers, sobretot aquelles que siguin reutilitzables per part de col·lectius amb menys recursos. Per això s'aplicaran solucions basades en màquines virtuals o productes autoinstal·lables. En coherència amb aquesta estratègia, s'avaluaran tots els contractes d'externalització de serveis informàtics, intentant potenciar l'ús del programari lliure i la recuperació de la informació de gestió per al seu ús públic.

Promoció

63. Promoció d'un Pla d'Eficàcia i Sobirania Comunicativa centrat en el programari lliure, el coneixement obert i la utilitat pública. Aquestes actuacions comptaran amb ajudes públiques i estaran molt vinculades a la contractació amb projectes cooperatius de joves desocupats que rebin formació oportuna.
64. Universitat & I+D: condicionament del finançament públic a la publicació en obert dels resultats científics i de les dades generades. Promoció de revistes, repositoris i bancs de dades d'accés obert als resultats científics. Promoció de mesures de transferència de coneixement a la societat.

65. Promoció de la integració, col·laboració sectorial i escalabilitat del sector (que permetin la mutualització de recursos, oferir serveis compartits i facilitar d'innovació de forma descentralitzada). Promocionar Catalunya com una regió favorable al procomú.

Creació d'un clúster d'innovació

Definició d'un marc de desenvolupament sectorial integrat amb el model en xarxa (basat en la integració de molts petits proveïdors de serveis per la creació conjunta de grans indústries competitives internacionalment).

Afavoriment de sinergies entre l'economia digital i l'economia social i solidària a Catalunya.

Impuls de hubs i incubadores de projectes, i una xarxa d'espais de col·laboració i treball compartit (llocs de treball compartit, fablabs, makerspaces, etcètera).

66. "Reducció de danys" - plans de reorganització sectorial dels actors afectats pel canvi de model. Per aquests casos en que l'opció col·laborativa sigui una alternativa a un servei que es produeix des de models tradicionals.

67. Formació: potenciar els coneixements digitals i facilitar l'alfabetització digital del conjunt de la població, tant escolaritzada com no escolaritzada. Es millorarà l'oferta educativa, de qualitat i a preu assequible, en els àmbits de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) i altres matèries vinculades al canvi de model productiu, per afavorir una economia social del coneixement. Dotar els centres educatius de material informàtic i tecnològic suficient perquè l'alumnat pugui fer ús d'ells de forma individual i continuada i perquè es fomentin les competències digitals entre la població.

68. Campanyes d'informació i formació sobre software lliure, coneixement obert i comuns, així com de metodologies col·laboratives. Estímul de l'ajuda i formació intergeneracional i basades en la col·laboració ciutadana.

69. Infraestructures i recursos col·laboratius: estímul d'usos i consum col·laboratiu d'infraestructura i recursos públics i entre particulars. Protocols àgils que afavoreixin l'accés (tant entre les administracions, com a la societat civil) i l'explotació més eficient de la infraestructura pública existent (ús d'espais o cotxes en temps de no ús), amb vista a un model de consum més eficient i ecològic.

70. Finançament: impulsar els fons públics d'inversió al sector. Obrir línies de subvenció i de finançament per part de l'administració amb l'objectiu de facilitar la creació i l'impuls d'aquestes iniciatives de producció i consum col·laboratiu.

2.5) Polítiques per al món rural. Producció agropecuària, forestal i pesquera.

La situació de despoblament i envelliment que afecta als residents en el món rural comporta la necessitat d'orientar els nostres esforços vers una nova organització econòmica i social que permeti recuperar-lo com a motor de desenvolupament de les zones menys poblades. Cal desenvolupar programes que permetin a l'agricultura, la ramaderia, la pesca o el turisme comercialitzar els seus productes tot promovent una producció sostenible, artesanal o ecològica amb valor afegit. Cal estimular igualment l'ocupació al món rural i garantir l'accés i la proximitat als serveis bàsics.

Hem d'assegurar un món rural viu, amb serveis equivalents als que ofereixen les àrees metropolitanes. Un món rural ple amb oportunitats laborals de qualitat per a tothom que en vulgui formar part. A la vegada hem de garantir que l'activitat agrícola, ramadera, forestal i pesquera tot preservant el seu principal capital: el medi natural en el que es desenvolupen. I han de ser complementàries amb altres que contribueixen a l'enriquiment del món rural com el turisme, la transformació agroalimentària, la gastronomia, l'artesania o la producció d'energies renovables.

La sobirania alimentària és la sobirania més fonamental. És el nostre deure que tota la població tingui accés a aliments de qualitat i en quantitat suficient. Per a fer-ho hem de vetllar per que l'empresa familiar agrària, petita o mitjana, sigui la unitat bàsica de l'agricultura catalana. No podem deixar l'agricultura i la ramaderia, i per tant l'alimentació, només en mans de grans empreses amb forts interessos econòmics i convertir els agricultors i ramaders en proletaris del camp.

Propostes

Per garantir el futur del món rural

71. Creació del banc públic de terres agrícoles i silvícoles de Catalunya vinculat a compromisos agroecològics per afavorir l'accés a la terra i evitar l'especulació i la concentració de la propietat de terres que desplaça població i posa en risc la seguretat alimentària. Foment de lloguers socials de terres entre persones amb pocs recursos.
72. La Generalitat ha de vetllar amb tots els instruments que li són propis per a que els habitants de les zones rurals gaudeixin de tots els serveis necessaris i de qualitat: sanitat, transport públic, accés a la cultura, connexions a xarxes telefonia, bancs, tràmits burocràtics, etc.
73. Aprovar la llei de protecció del sòl agrari. Protecció dels Espais d'interès agrari davant d'altres usos del sòl, amb la finalitat de garantir l'equilibri entre els usos agraris i els altres usos del territori, i aconseguir d'aquesta manera que l'impacte de les infraestructures i del sòl urbà, industrial i logístic sigui el menor possible en els espais d'alt valor agrari.

74. Desenvolupar un nou contracte programa per l'IRTA prioritzant la recerca en aquells models de producció agropecuària que contribueixen a la protecció del medi ambient, el desenvolupament econòmic local i la producció i transformació d'aliments de qualitat sense l'ús de substàncies potencialment perjudicial per la salut.
75. Fons de suport als projectes de sosteniment i valorització d'espais amb figures de protecció ambiental, impulsant acords de custòdia del territori com a eina de reconciliació entre activitat agrària i protecció del medi.
76. Garantir el finançament necessari per executar les línies d'ajuts del Contracte Global d'Explotació, CGE, per desenvolupar les mesures del PDR: incorporació de joves, indemnització compensatòries de muntanya i altres zones especials, ajuts agroambientals, ajuts per a la ramaderia ecològica i ajuts per a la diversificació de l'activitat agrària
77. Impulsar mesures per difondre i incentivar la titularitat compartida de les explotacions agràries (Ley 35/2011) per tal que pugui millorar la presència femenina en les organitzacions agràries, cooperatives i associacions de productors, així com pel reconeixement dels drets de les dones com a treballadores, pel foment de la igualtat de gènere i com per llur visibilitat i empoderament necessaris per superar inèrcies. Desenvolupament de programes europeus adreçats a la inserció laboral de les dones ja sigui en ocupacions no feminitzades i suport a iniciatives de creació de cooperatives de dones.
78. Dur a terme una convocatòria plurianual del pla de concentració i modernització de les Cooperatives Agràries Catalanes, incloses les Cooperatives de Consum Ecològic i de Proximitat, orientant-lo cap a la producció de productes de qualitat, la transformació primera i la comercialització de proximitat mitjançant la xarxa d'agrobotigues.
79. Adequar els imports actuals de les indemnitzacions compensatòries en zones de muntanya i en zones desfavorides fora de la muntanya als costos addicionals i les pèrdues d'ingressos reals a Catalunya per les dificultats que planteja la producció agrària en aquestes zones.
80. Mantenir i potenciar els ajuts a la instal·lació de joves agricultors i ramaders, especialment en les zones de major dificultat i les incorporacions a temps parcial combinant-ho amb les mesures de cessament anticipat de l'activitat agrària.
81. Instar una regulació per a la contractació de treballadors temporals, immigrants o no, per tal de lluitar contra els abusos.
82. Establir un pla d'assegurances que faci viable l'activitat agropecuària.

83. Promoure un pla d'infraestructures viàries i telemàtiques per afavorir que el món rural sigui un àmbit atractiu per a professionals liberals que no necessiten un centre de treball per al desenvolupament de l'activitat laboral.
84. Promoure l'escola rural, tot donant autonomia als docents per dur a terme les seves propostes, afavorir el treball en xarxa i invertir en processos de formació continuada per a aquest professorat.
85. Impulsar la generació d'energia elèctrica en les explotacions agràries a partir de fonts d'energies renovables.
86. Creació de programes d'apoderament per a les dones al mon rural i per a col·lectius LGTBIQ.
87. Foment de l'ocupació rural mitjançant programes gestionats des de la Generalitat de Catalunya i els municipis, en col·laboració amb cooperatives i empreses, amb una atenció específica a les dones rurals i els joves. Aplicació de beneficis fiscals i bonificacions de la Seguretat social, per a les empreses que es vulguin implantar al territori.
88. Pla d'assistència domiciliada a zones de muntanya. Fomentar l'assistència domiciliada especialment les de la tercera edat.

Producció agropecuària

89. Promoure els models de producció agrària i ramadera agroecològics fent que la reconversió resulti molt més senzilla i atractiva per al conjunt de pagesos i ramaders del territori. Implantació de nous cultius per donar valor afegit a l'agricultura de muntanya.
90. Fixació de preus mínims de mercat atenent els costos de producció i establint mecanismes d'intervenció quan aquests estan per sota del seu cost.
91. Destinar fons europeus i propis al foment de la reconversió afavorint el pas de l'agricultura integrada a l'ecològica.
92. Suport a l'activitat agrària mitjançant programes de formació continuada, ajuts a la creació i desenvolupament petites i mitjanes cooperatives, a la modernització i a la transformació de productes primaris per generar valor afegit .
93. Preservar la diversitat genètica vegetal i animal del nostre país:
 - Ajudar als bancs de llavors existents i crear de nous.
 - Afavorir l'intercanvi de llavors entre pagesos.
 - Potenciar la cria de races autòctones.

- Fomentar el consum d'aliments autòctons i de qualitat alimentària diferenciada
94. Foment de la ramaderia extensiva a les zones despoblades, especialment en àrees de muntanya, tot donant suport a la instal·lació de nous ramaders i reactivant la xarxa d'escorxadors locals. Ajuts al manteniment d'espècies autòctones.
95. Promoure una Catalunya lliure de transgènics
- Fomentar el conreu de blat de moro ecològic.
 - Buscar alternatives econòmicament atractives al blat de moro en zones on hi ha gran implantació de blat de moro transgènic.
 - Promoure la recerca d'alternatives locals a la soja i el blat de moro en el pinso.
 - Recolzar els consorcis públics i privats dedicats a la investigació i al desenvolupament d'organismes genèticament modificats, amb l'objectiu de trencar el monopoli de les grans empreses i de millorar el benestar social.
 - Promoure la divulgació ciutadana sobre la tecnologia dels transgènics i els coneixements sobre els seus efectes sobre la salut i el medi ambient.
96. Pla per reduir un 30% l'ús de pesticides en l'àmbit agrícola fins el 2020.
- Desenvolupar un sistema de control sobre els pesticides que es fan servir a Catalunya per tenir dades exactes sobre tipus i quantitats.
 - Establir una taxa a la fabricació i venda de pesticides. Desincentivar la seva venda a través de les cooperatives de productors.
 - Augmentar els controls de residus de pesticides en aliments
 - Fer campanyes de conscienciació a pagesos i tècnics.
97. Establir un pla integral per a la conversió de les dejeccions ramaderes en oportunitats d'obtenció d'energia (metà) i adobs orgànics d'alt rendiment. Promoure la reducció de la producció ramadera intensiva especialment de pollastres i porcs com a mesura per a resoldre a llarg termini el problema dels purins.
98. Limitació del creixement de la cabana ramadera en zones vulnerables. Abordar la problemàtica dels nitrats mitjançant la reducció del contingut de proteïna a la dieta, el recurs al sistema de basses impermeables en petites explotacions i la digestió anaeròbica dels purins.
99. Impulsar un programa d'ajut d'adequació de les granges al benestar animal així com un programa d'ajut a la instal·lació de sistemes de generació d'energia renovable en granges.
100. Modernització progressiva de regadius que n'asseguri l'eficiència i l'estalvi d'aigua. Limitar les ajudes públiques a una disminució real del consum d'aigua:

- Revisar tots els regadius de Catalunya per consolidar-ne les instal·lacions ja creades abans de crear-ne de noves i assegurar la seva eficiència en despesa d'aigua i energia.
 - Elaborar un pla de compensació per a les zones ZEPA vinculades al Canal Segarra Garrigues que no poden obtenir reg de transformació
 - Dur a terme una auditoria que avaluï els costos i la desviació pressupostària que ha suposat fins al 2014 el projecte de regadiu del canal Segarra-Garrigues
101. Promoció pública de l'agricultura periurbana, amb l'objectiu de garantir les rendes agrícoles, promovent horts urbans en espais públics i privats o comunitaris
102. Millorar el Pla de Formació Professional Agrària Inicial i Continua, dotant de més recursos les escoles de Capacitació Agrària i invertint en programes de I+D que garanteixin la transferència de coneixements entre els investigadors, els tècnics del Departament i els pagesos i ramaders.

Alimentació arrelada al territori

103. Executar un Pla de promoció de les xarxes de consum de proximitat, distribució i venda de "kilòmetre zero ", cooperatives de consum, atès que el 42 % de la producció agroalimentària catalana serveix al propi mercat, cercant formules d'innovació que garanteixin un preu just per a productors i consumidors i adaptat les normes per tal de fer-ho viable.
104. Foment de la comercialització i del consum de proximitat mitjançant campanyes educatives, el suport a la distribució en la restauració i la promoció de la venda directa. Foment de l'ús en la restauració col·lectiva en l'àmbit públic (menús escolars elaborats amb productes de proximitats, etc.)
105. Substituir tota la compra pública d'aliments possible per compra pública de proximitat i aliments ecològics tal i com recomana la resolució 2014 aprovada al Parlament sobre compra pública de proximitat.
106. Impulsar un modificació de la llei de contractació pública. Tots els centres públics o privats que rebin alguna subvenció pública, i que serveixin àpats, han de comprar els aliments als agricultors i ramaders locals, per tal d'incentivar el consum dels nostres productes. Impuls de la moneda local per afavorir aquestes compres mitjançant el circuit subvenció-escola-productor.
107. Foment del circuit anomenat B2C, es a dir el circuit directe entre productor i consumidor, mitjançant la creació d'una web on es puguin ficar en contacte productors i consumidors directament. També amb ajudes als ajuntaments per tal de recuperar mercats municipals o crear de nous.
108. Foment de les cooperatives de consum.

109. Suport a la indústria familiar de productes artesans i a la producció de qualitat, tot impulsant els distintius de qualitat (denominacions d'origen, distintius propis per a productes de proximitat...).
110. Crear un observatori de preus.
111. Integració de PRODECA a ACCIO. Creació d'un programa especial de foment dels productes alimentaris catalans dins de ACCIO, per tal d'ajudar a la internacionalització de les empreses i cooperatives agroalimentàries del país.

Producció forestal

El 60% de la superfície de Catalunya ocupada pels boscos no es un parc urbà ni una selva; conjuntament amb les terres de conreu constitueix un mosaic en el que la intervenció humana ha estat determinant. És la primera font de recursos naturals del país i, com a tots els sectors productius, li hem de saber treure la màxima rendibilitat:

112. Gestió correcta del recurs primari, ambiental i econòmic, amb especial atenció al desplegament d'estratègies de prevenció d'incendis forestals, especialment en zones d'alt risc.
113. Foment i en alguns casos creació gairebé de nou d'un mercat on hi tinguin cabuda des dels productes amb més valor afegit, artesanía, ebenisteria, diverses qualitats de construcció... fins a la biomassa i el retorn a l'espai natural dels darrers subproductes.
114. Recuperar la ramaderia extensiva gairebé universal, amb espècies adaptades a cada lloc i moment, generant un mercat de productes de proximitat i qualitat.
115. Treballar tots els altres usos i serveis tradicionals o nous: lleure, bolets, plantes ornamentals i aromàtiques, recollida d'aigua, instal·lacions d'energies alternatives netes...
116. En tots els casos és fonamental l'aplicació de tecnologies, no pas excessivament costoses i generadores de llocs de treball de qualitat.
117. La Generalitat ha de marcar els criteris d'actuació, dintre d'un Pla General de Política Forestal, aprofitant la feina feta fins ara, amb voluntat de que es pugui aplicar, amb l'aportació preceptiva dels agents representatius i oberta a formes de participació de tota la societat. Aquestes competències hauran de recaure exclusivament en una Direcció General de Medi Natural reorganitzada.

Pesca i medi marí

Apostem per una Política Pesquera Comuna sostenible (PPC), que prioritzi les pràctiques més respectuoses amb el medi marí, com les arts de pesca selectives, que mantingui els llocs de treball i que acabi amb la sobrepesca el 2016 i amb els descarts el 2017.

118. Desenvolupar una política de pesca sostenible i responsable, respectuosa amb les quotes establerts als caladors, amb l'establiment de plans específics de zona, que dediqui els recursos públics a la transformació del sector, al manteniment dels llocs de treball i a la recerca de noves activitats lligades a la diversificació del sector.
119. Establir una línia d'ajuts directes del Fons Europeu Marítim i Pesquer 201420120 per a pagar els mariners forçosament aturats durant els períodes de veda per a que no hagin d'utilitzar l'atur al mateix temps que s'implementen fórmules de diversificació de l'activitat o formació durant aquests períodes.
120. Establir en el marc del Consell de la Pesca amb les Confraries de Pescadors, els sindicats i l'Institut Social de la Marina un nou règim contractual per als pescadors catalans per tal que es puguin complir els requisits necessaris per gaudir dels ajuts comunitaris i/o estatals.
121. Elaborar un Pla progressiu per acabar amb els descarts el 2017, unit a incentius per evitar la captura de les espècies marines no desitjades, per exemple, mitjançant l'ús d'arts de pesca més selectius, així com mesures per evitar la creació d'un mercat paral·lel per les espècies de captura incidental.
122. Establir un marc de gestió català de la pesca generalitzant el model que s'ha aplicat al Sonso i la gamba blanca, aprovant durant la legislatura un calendari d'elaboració i posada en marxa dels Plans de gestió pesquera, per zones o per pesqueries o ambdós, com element imprescindible per fer una gestió sostenible ecològicament i econòmica i què garanteixi el futur del sector i eviti quotes superiors a les recomanades pels científics.
123. Elaborar un Informe Anual de l'estat de les pesqueries de Catalunya per tal de conèixer amb criteris científics com estan els estocs i poder aplicar els indicadors als plans de gestió, a l'establiment de vedes, disminució/eliminació del descarts, etc per aconseguir un bon estat ecològic el 2020 (RMS).
124. Prioritzar les ajudes a la pesca artesanal i a la pesca costanera litoral, entesa com aquella flota que ocupa els mateixos ports base, opera en els mateixos caladors locals, aglutina el teixit social tradicional de les poblacions costaneres, està gestionada per pimes i empreses familiars d'un sol vaixell en què treballen un o diversos membres de la mateixa família, de tradició generacional, en què els seus descendents esperen poder seguir treballant en el futur, realitza mareas diàries, feineja dins de les 12 milles del

Mar Territorial, no congela ni processa les captures a bord perquè està demostrat que és la que genera més ocupació de qualitat i dóna més beneficis socioeconòmics i ambientals a les comunitats costaneres.

125. Establir un sistema d'aturades per a les arts menors de pesca en els plans de gestió de les diferents zones i caladors combinats amb la possibilitat de diversificació de l'activitat, per exemple, en usos turístics.
126. Aplicar fons públics a la realització d'un Pla d'Estalvi i Eficiència Energètica en el sector de la pesca que faciliti la transició de la flota pesquera cap a pràctiques de baix impacte, pocs descarts i alta selectivitat.
127. Impulsar la creació, certificació i promoció de productes amb IGP o DOP, així com de productes de la pesca i l'aqüicultura sostenibles. Afavorir el reconeixement positiu del Peix de Proximitat (km 0) i del procedent de la pesca artesanal.
128. Implantar mesures efectives per garantir la informació, la traçabilitat i l'etiquetatge de comercialització dels productes pesquers de cara al consumidor final promovent un Codi de bones practiques amb Mercabarna i altres atès que distribueix el 95 % del peix que es comercialitza per tal que faci un etiquetatge comercial que garanteixi la informació al consumidor, amb un sistema d'inspeccions tant en llotja com als punts de venda.
129. Impulsar mesures que afavoreixin les Organitzacions de Productors Pesquers (OPP) per a la millora de la comercialització dels productes de la pesca i l'aqüicultura catalans, en coexistència amb les Confraries de Pescadors.
130. Impulsar les instal·lacions d'aqüicultura de baix impacte ambiental, especialment l'aqüicultura ecològica, i implantar un procediment administratiu per tal de decidir i autoritzar les instal·lacions d'aqüicultura, que per una part simplifiqui els complicats tràmits administratius actuals i per altra permeti participar en el procés a totes les parts afectades: ajuntament, pescadors de la zona, confraries, grups ecologistes ateses les conseqüències sistèmiques que se'n deriven d'aquest tipus d'instal·lacions.
131. Ampliar les Reserves Marines fins arribar el 2020 al 10 % de la superfície marina tal i com requereix el Conveni de les Nacions Unides sobre diversitat Biològica 2020 i dotar els recursos públics que garanteixin el manteniment i l'efectiva protecció

2.6) Defensa dels animals: els animals no són “coses”

La societat que volem se sustenta en la justícia social i ambiental, en la cultura de la pau i l'ètica col·lectiva. També una societat més considerada i conscienciada amb els animals no humans.

El títol primer del Dret Civil de Catalunya, en l'article 5111, considera que els animals no són coses i que estan sota la protecció especial de les lleis. Som un país capdavanter en legislació a favor de la protecció dels animals, però creiem que no és suficient i ens sumem a les propostes del moviment en la defensa dels animals i les aportacions de la comunitat científica, que demanen a les institucions, a qui legisla i a qui governa, que s'actui decididament.

Volem que sigui una prioritat del nou procés constituent el reconeixement dels animals com a éssers sensibles al dolor i al patiment, dotats de sensibilitat psíquica, a més de física i amb uns drets naturals a viure d'acord amb les seves característiques biològiques i necessitats etològiques. En definitiva, els animals tenen el dret "natural" a una vida digna. Un país amb polítiques públiques en la defensa i el benestar animal, que fomentin la conscienciació i la sensibilització; la prevenció i la tolerància zero al maltractament i a qualsevol tipus de violència sobre els seus hàbitats, és el reflex d'una societat que prioritza la cultura, l'educació, el medi ambient i el benestar

Volem un país

- Lliure de correbous. Lliure de delfinaris. Lliure de circs amb animals.
- Lliure de zoològics del segle passat.
- Que protegeixi i preservi la fauna autòctona i que tingui un comportament ètic amb els animals destinats a la producció ramadera, eradicant la crueltat i impulsant el benestar animal (foment de la ramaderia extensiva, etc).
- Que comparteixi amb harmonia l'espai públic de les ciutats i pobles amb les espècies que conviuen amb les persones.
- Que no permeti la captura en viu de fringíl·lids i altres espècies protegides, la venda, el tràfic d'espècies, l'abandonament i l'abús dels animals.
- Que dissenyi una xarxa de centres d'acollida i de centres de recuperació de fauna públics i de qualitat. Aquests centres han de ser sostenibles econòmicament, funcionals i gestionats amb caràcter animalista on es prioritzin els protocols de treball sota criteris de benestar per professionals i que garanteixin la salut dels animals, la seva rehabilitació conductual.

Propostes

132. Desenvolupament del Reglament del DG 2/2008, text refós de protecció dels animals. Continuar el procés de debat amb les institucions, organitzacions, comunitat científica, administracions, cossos de seguretat, professionals, per fer efectiu el desenvolupament del reglament de la Llei de protecció dels animals.

133. Aplicarem plenament les lleis i promourem de noves, des de la participació, per garantir el benestar animal i la protecció dels hàbitats, corredors biològics de la fauna salvatge i la conservació d'espècies en perill d'extinció. El medi natural no és només patrimoni dels humans i per això actuarem per augmentar les zones protegides, donant suport i els recursos necessaris als municipis per a l'exercici de les competències en relació a la

protecció dels hàbitats i la biodiversitat, corredors biològics i la conservació d'espècies en perill d'extinció.

134. La Generalitat ha d'assumir més despesa en els costos que provoca la gestió municipal d'animals abandonats, s'ha de dotar als ajuntaments de recursos econòmics que els hi permetin afrontar-ho. Proposem una Xarxa pública de Centres d'Acollida (gossos, gats, fures, exòtics...) i de Centres de Recuperació de Fauna.
135. És prioritari repensar i potenciar el funcionament del Registre general d'animals de companyia (ANICOM). Actuar decididament amb l'obligatorietat del microxip, extensiu a d'altres espècies que en l'actualitat no és obligatori. Proposem commutar les sancions específiques sobre animals de companyia amb formació sobre tinença responsable, benestar, enriquiment, comportament.
136. Actuarem integralment, al medi natural, prioritzant la protecció animal i la seguretat de les persones, controlant estrictament i restringint modalitats de caça i que es reguli especialment la tinença de gossos per a la caça, tot garantint la prohibició de caça amb dules i llebrers o la caça de llops, entre d'altres.
137. Fomentarem el voluntariat, vinculat al territori, i la formació en l'àmbit dels Mossos d'Esquadra, policies locals i Agents Rurals i com actuar en casos de rescat o decomís d'animals, amb participació de organitzacions de defensa dels animals. El cos d'Agents Rurals que és la policia específica per la protecció dels animals i la cura de la biodiversitat, ha de tenir la legitimitat i el reconeixement del Govern i els recursos personals i materials per desenvolupar llurs funcions i garantir el benestar animal i la pervivència tant de la fauna protegida, com de la resta d'animals.
138. Afrontarem ferma i decididament la prohibició de l'ús d'animals en espectacles fixes i itinerants i festes populars, que impliquin degradació, patiment, tortura o que es forci als animals a realitzar comportaments impropis de la seva espècie i/o en que es mantinguin animals en condicions alienes a la seva natura. De forma urgent no s'autoritzaran tots aquells espectacles, festes populars o esdeveniments que atemptin la dignitat dels animals, salvatges o domèstics, i molt especialment abolirem i vetllarem per la supressió dels correbous en les modalitats de bou capllaçat, bou embolat i bous a la mar. En un termini màxim de dos anys. En aquest període les administracions locals buscaran alternatives lúdico-festives que puguin substituir les formes de diversió amb animals.
139. Es fomentarà la convivència pacífica amb els animals i la biodiversitat també dintre de les àrees urbanes. S'aplicaran les mesures més efectives i humanitàries dirigides al control demogràfic de les espècies animals que viuen habitualment a la ciutat i aquelles que es veuen forçades a endinsar-se a les zones urbanes, per exemple els porcs senglars, degut a la destrucció del seu ecosistema.

140. S'establirà l'adopció com a alternativa principal per poder gaudir d'un animal. Es treballarà per convertir els negocis de compravenda d'animal en els referents principals d'adopció, tot contribuint així a lluitar contra la massificació actual en els espais d'acollida. Mitjançant un acord entre administracions i societats protectores, les botigues podran reconvertir-se en centres d'adopció d'animals de companyia i de comercialització d'accessoris i d'alimentació animal. És crearà un impost sobre la compra d'animals domèstics per potenciar l'adopció. Es prohibirà la venda ambulat d'animals i es donarà permís de cria només a criadors homologats.
141. Es desenvoluparà una legislació que restringeixi la importació i comercialització d'espècies exòtiques o salvatges i que agreugi les penes per tràfic il·legal d'animals.
142. Es fomentarà l'educació i sensibilització en el respecte cap als animals. Implantació de campanyes de sensibilització i refús del maltractament i l'explotació animal als mitjans de comunicació catalans d'àmbit públic. S'inclouran continguts basats en la no violència, el respecte i l'empatia cap als animals en les assignatures i matèries del currículum escolar obligatori. Difusió de programes en ràdios i televisions públiques dedicats a la divulgació de temes animalistes.
143. Seguint l'exemple d'algunes residències catalanes, totes les residències on hi convisquin persones de la 3a Edat disposaran d'un lloc on els animals dels residents puguin allotjar-se, així com interactuar amb ells. En un intent de buscar el benestar tant de la persona com del seu animal de companyia, creiem imprescindible pel seu estat emocional i fins i tot físic que tota persona gran pugui estar al costat d'aquells éssers que estima, ja siguin humans o no humans.
144. Creació i implantació de programes ètics de control d'animals salvatges urbans. L'extermini d'animals no és una alternativa en la societat catalana del segle XXI.
145. Implantació extensiva del mètode CES (captura, esterilització i solta) com a únic mètode viable pel control de la natalitat a les colònies de gats urbanes i rurals. Es fomentarà l'esterilització mitjançant campanyes i es garantirà que no perdin la condició d'animals domèstics els animals abandonats.
146. Prohibició de l'alimentació forçada d'animals, establint com a clar exemple la producció de foie-gras.
147. Es garantirà el dret a escollir menús sense ingredients d'origen animal o en tot cas amb baix contingut de productes d'origen animal, en institucions públiques. Es fomentaran els avantatges d'una dieta basada en productes d'origen vegetal i menys dependent dels productes d'origen animal.

148. Suport als projectes de reivindicació dels drets dels grans mamífers (projecte Gran Simi, projecte Cetaci Lliure)

2.7) Comerç, consum i turisme de qualitat, de proximitat i responsable

Des de Catalunya Si que es Pot volem afavorir el model de comerç urbà, de més proximitat, enriquidor de la vida ciutadana i que es retroalimenta amb l'espai públic. Per això cal mantenir l'equilibri entre els diferents formats comercials, vetllar pels drets de les persones consumidores, però també dels treballadors i treballadores del sector tot assegurant que les nostres viles i ciutats es troben ben servides comercialment, però sense perjudicar el bon desenvolupament de les funcions urbanes dels espais tradicionalment destinats a l'activitat comercial.

Propostes

Comerç de qualitat i de proximitat

149. Rebuig a la liberalització d'horaris comercials imposada pel RD 20/2012. El decret va modificar la Llei de comerç de Catalunya augmentant fins a 90 les hores setmanals d'obertura dels comerços i permetent que els establiments comercials de qualsevol activitat, fins a 300m², obrin tots el dies, inclosos diumenges i festius.
150. Reforçar el suport al petit comerç urbà com a element de la qualitat de vida als nostres municipis promovent la implicació real d'aquest comerç en el teixit social del lloc on s'ubica.
151. Crear taules de concertació d'àmbit municipal, on comerciants i d'altres agents socials puguin debatre i acordar regles de funcionament per facilitar l'ús cívic plural de la ciutat i l'espai públic.
152. Mantenir les limitacions a la instal·lació d'equipaments comercials fora de la trama urbana i controlar les operacions urbanístiques de gran magnitud que porten aparellades actuacions comercials seguint aquest model.
153. Millorar la regulació dels elements que configuren el marc de referència per al funcionament dels establiments comercials, en especial els dies i horaris d'obertura, tenint en compte tant els drets de les persones consumidores com els de les persones que treballen als comerços.
154. Apostar per una millora de la qualitat del servei ofert pel petit comerç urbà, principalment mitjançant fórmules de col·laboració entre els propis operadors, i d'aquests amb l'Administració pública i el teixit associatiu.
155. Fer dels mercats municipals de Catalunya les veritables locomotores comercials dels centres urbans, enfocant-los cada cop més cap a una oferta

de més qualitat i més base local, i que actuïn al mateix temps com a promotors dels bons hàbits alimentaris de la població.

156. Instar al reconeixement dels establiments comercials amb una trajectòria més llarga com a defensa de la diversitat i la personalitat comercial dels nostres centres urbans, davant de la creixent uniformització que experimenten en la composició i la titularitat dels establiments a tot el país.
157. Regular de manera específica la venda no sedentària amb la finalitat d'enquadrar-la dins del marc legislatiu català. Negociar la regularització d'altres tipus de venda ambulat que no comporti la persecució ni criminalització d'aquests venedors i venedores.
158. Donar suport a altres sistemes de comercialització on la relació entre productors i consumidors sigui propera com les associacions o cooperatives de consumidors.
159. Estimularem una major presència de productes de proximitat, locals, ecològics i de comerç just en l'oferta comercial de les nostres viles i ciutats, tant en els establiments permanents com en els temporals (mercats ambulants, fires, etc.) ja que comporta beneficis socials, econòmics i mediambientals.

Per a la defensa dels drets dels consumidors i les consumidores

160. Vetllarem pels drets dels consumidors i consumidores, i promourem mesures informatives i de conscienciació dels drets dels treballadors i treballadores del comerç, especialment en el petit comerç i els establiments de proximitat del barri.
161. Incorporar i promoure a la legislació actual el concepte de "consum responsable i sostenible" com a dret bàsic del consumidors.
162. Crear un Centre Permanent d'Educació al Consumidor, de caràcter públic, en el que les associacions de consumidors tinguin un protagonisme ampli.
163. Potenciar el sistema arbitral de consum, especialment l'arbitratge electrònic, que suposa un abaratiment important de costos de tramitació, més agilitat i manteniment de totes les garanties jurídiques de les parts.
164. Incrementar la representació de les associacions de consumidors en tots aquells organismes i òrgans de control en els que es debatin qüestions que afectin a persones consumidores i usuàries.
165. Complir degudament amb l'accés de les associacions de consumidors als mitjans de comunicació de titularitat pública.

Un turisme responsable ambientalment, generador de riquesa i ocupació en el territori

Des de Catalunya Si que es Pot proposem per un model turístic sostenible mediambiental, social i culturalment, innovador, compromès amb la realitat local i social, que contribueixi a la desestacionalització de l'activitat turística, amb possibilitat de multiplicar l'atractiu i el caràcter diferencial de les experiències ofertes més enllà de la temporada estival.

El turisme és un sector d'activitat econòmica que, per les seves característiques, requereix d'una acurada planificació i ordenació per limitar-ne els impactes negatius i maximitzar-ne els positius, així com per aconseguir-ne la integració, més que no pas la invasió, en el teixit econòmic del país. Això passa principalment pel coneixement de la petjada ecològica i la capacitat de càrrega ambiental i social que representa el sector, que cal mantenir-les en uns valors veritablement sostenibles.

Volem impulsar transformacions en el sector turístic que n'afavoreixin la descentralització territorial i estacional, tot desenvolupant nous àmbits com el turisme cultural. Són canvis que han de produir una millora dels serveis i la qualitat de l'ocupació en el sector.

166. Crear i desenvolupar productes turístics, així com promocionar els existents, d'acord amb els nous paradigmes del turisme recomanats per l'Organització Mundial del Turisme (OMT), com ara la creació de rutes temàtiques, la posada en valor del que és intangible (identitat, autenticitat). En aquesta direcció rebutgem els models com BCN World. La gestió dels recursos d'un territori s'ha de fer de forma que es doni satisfacció a totes les necessitats econòmiques (parc agrari) socials i estètiques, a la vegada que respectin la integritat cultural, els processos ecològics essencials i la diversitat biològica.

167. Impulsar la Carta de Turisme Sostenible a tots els Parcs Naturals de Catalunya.

168. Proposem una reforma profunda de l'actual taxa turística per garantir el retorn social del turisme i compensar els seus impactes negatius, cosa que ara mateix no aconsegueix. S'està utilitzant, no per transformar el model turístic, ni per equilibrar el territori sinó per subvencionar activitats com el circuit de Montmeló, els hotels o les fires. L'impost ha de servir al conjunt del país, començant pels ajuntaments, alguns dels quals (com ara Barcelona) haurien de poder gestionar el 100% dels ingressos donat l'especial impacte que té el turisme en el municipi. La recaptació ha d'invertir-se en els espais naturals i rurals de Catalunya, ha de contribuir a revaloritzar els elements patrimonials i de rellevància social i cultural, ha de permetre rehabilitar zones de turisme rural i de l'agroturisme.

Quedaran exempts d'aquesta nova ecotaxa les cases rurals i les cases de pagès, perquè no provoquen impacte ambiental negatiu sinó tot el contrari, fixen població al territori.

169. Els ingressos obtinguts d'Impost sobre les estades en establiments turístics dotarà el Fons per a la Recuperació, Reparació, Preservació del Patrimoni Natural i Cultural i la Millora del Turisme destinat a finançar polítiques de reducció de l'impacte ambiental de l'activitat turística, la preservació del patrimoni cultural i el foment de noves formes de turisme vinculades a la sostenibilitat. Els recursos del Fons s'han de destinar a projectes o actuacions que persegueixin algun dels objectius següents:

- Recuperar recursos i espais naturals i rurals de Catalunya com, entre d'altres, la conservació de parcs naturals i de zones d'interès ecològic i paisatgístic, recuperació de camins per a la pràctica del senderisme i l'excursionisme, creació d'infraestructures d'interpretació mediambiental, recuperació del patrimoni natural, manteniment de les activitats agràries tradicionals i de les artesanies locals.
- Revaloritzar els elements patrimonials i de rellevància social, cultural i turística, com, per exemple, la rehabilitació de patrimoni cultural; senyalització, il·luminació i condicionament de recursos patrimonials; conservació de jaciments arqueològics; recuperació d'arquitectures populars; creació de centres per a la difusió de tradicions i valors etnogràfics.
- Remodelar i rehabilitar zones turístiques i promoció del turisme rural i l'agroturisme.

170. En l'àmbit de la sostenibilitat econòmica, cal treballar per una integració més gran de l'oferta turística a totes les escales, incloent-hi les infraestructures que el fan possible (com ara els aeroports i l'oferta de transport públic) per tal de facilitar un repartiment més gran dels impactes — positius i negatius— en el conjunt del territori.

171. Reforçar els mitjans per a la millora de la qualitat del sector, principalment en l'àmbit de la formació d'empresariat i treballadors i treballadores, la col·laboració entre els diversos agents implicats i l'accent en la millora de l'experiència turística que s'ofereix a les persones visitants. Impulsar l'ús d'estàndards de qualitat ambientals en Els equipaments turístics (EMAS, ISO 14001...) i Segells de Qualitat Ambiental (Green Guide).

172. En l'àmbit de la sostenibilitat social, adoptar el concepte de "capacitat de càrrega social" o capacitat d'acollida turística i fer-ne les estimacions corresponents per introduir mesures que ajudin a facilitar la convivència entre turistes i residents, així com promoure les fórmules de turisme just que incorporin una participació més gran de la ciutadania en l'acollida de visitants sense posar en perill les formes de vida de cada indret.

173. Crear l'Observatori del Turisme per tal de sistematitzar la recollida de dades sobre característiques, tendències i evolució dels mercats turístics. Conèixer l'impacte econòmic i social que té el turisme en el territori.

174. Elaboració de Plans Estratègics de desenvolupament turístic a nivell local:

- Implicar tots els sectors econòmics i socials que tinguin alguna cosa a veure amb el turisme.
- Implicar la resta de sectors perquè el model turístic no pot estar renyit amb el model de ciutat.
- Definir un pla d'acció realitzable segons les potencialitats del lloc.
- Integrar aquesta estratègia per al desenvolupament turístic en el marc de l'Agenda 21 Local.

2.8. Món urbà: planificació urbanística

Hi ha consens respecte als desavantatges generades per una expansió urbana incontrolada. S'ha demostrat en nombrosos sectors que la manca de planificació del creixement produeix efectes desastrosos a la ciutat: falta i / o desorganització del transport col·lectiu en diferents àrees de les ciutats, serveis públics insuficients i ineficients (absència d'infraestructura d'aigua, recollida d'escombraries desigual en el territori, etc.), equipaments urbans absents, invasió de terrenys i àrees naturals, pèrdua d'identitat i integració social, paisatges urbans poc encoratjadors, etc. No obstant això, se sol confondre aquest tipus d'expansió amb l'expansió urbana territorial en general. Hi ha diversos tipus d'expansió territorial de la ciutat, però principalment: la ciutat compacta o vertical, típicament mediterrània, que ocupa un espai urbà integrat en el qual intervenen barrejats diferents agents socials, econòmics i culturals, i la ciutat difusa o horitzontal, que transcendeix els seus orígens i s'escampa pel territori, configurant-se com un conjunt d'àrees separades especialitzades per a l'habitatge, el comerç o la indústria. Aquesta separació genera segregació i no permet la interacció de la mateixa manera que la ciutat compacta.

Per pensar quin és el model més adequat de desenvolupament metropolità, és necessari:

Tenir en compte l'organització de la societat i el seu interès a participar cada vegada amb més vigor en les decisions de govern. En aquest context, les metodologies de participació activa (i no passiva) permeten realitzar anàlisis diagnòstics i dissenys urbans inclusius (perspectiva de gènere) i més propers a les necessitats de les persones.

Recuperar l'àmbit de la vida quotidiana com a perspectiva orientadora de les polítiques urbanes. Només mitjançant una valoració de les característiques del territori i de les pràctiques socials de la diversitat dels seus habitants, serà possible intervenir d'una manera transformadora.

Recuperar les ciutats i l'espai públic com un instrument de redistribució social, cohesió comunitària i autoestima col·lectiva. S'ha de treballar per potenciar la barreja i integració entre generacions, gèneres, classes i cultures, reforçant la cura entre persones interdependents.

D'altra banda, la planificació urbanística de les nostres ciutats i pobles tampoc no posa en el centre les tasques de cura, sinó que s'ha construït pensant en un

ciudadà genèric autònom i dins del mercat de treball formal. Però som un grup divers i heterogeni: infants, gent gran, persones amb discapacitats..., som tots éssers interdependents i amb necessitats específiques.

En la nostra societat patriarcal i neoliberal les tasques de cura estan assumides en gran part per les dones, és per això que la planificació i gestió del territori té una repercussió directa en el seu dia a dia. Algunes de les polítiques dels darrers anys en matèria d'urbanisme i mobilitat han estat:

Priorització del vehicle privat. La major part de la via pública es dedica al vehicle privat, en ciutats com Barcelona representa el 60% de l'espai, quan el 86% de les dones es desplaça en transport públic o a peu i les persones que tenen al seu càrrec).

Creació d'espais monofuncionals i de trànsit on es fa difícil la estada, la trobada i la socialització de les tasques de cura.

Subordinació dels espais públics als interessos de les elits econòmiques (com per exemple terrasses de bars o espais comercials a la via pública).

Retallades en serveis públics tant la seva creació com el seu manteniment. Són les dones majoritàriament les que acompanyen infants i gent gran als diversos equipaments i serveis, siguin centres educatius, de salut o de lleure. Només l'1,5 % dels pares es fa càrrec dels infants menors de 10 anys.

Disseny de xarxes viàries de mobilitat simple. A diferència del model clàssic de mobilitat casa-feina-casa, observem que moltes dones realitzen una cadena de tasques molt més complexa en el seu dia a dia. Aquest model de mobilitat, on s'inclouen les tasques de cura, implica molts més punts de parada en el recorregut i diferents modes de transports.

Propostes

175. Avançar vers un nou model de ciutat autosostenible i integradora on la mobilitat, els espais verds, el teixit industrial, la construcció i totes aquelles activitats que s'hi realitzin, es desenvolupin de manera transversal amb altres eixos com són la igualtat, la cultura, la seguretat i el civisme, els serveis socials i la protecció del medi ambient, entre d'altres. També cal que la planificació urbanística de la ciutat vagi lligada a un nou model de producció i econòmic, on sigui possible generar els seus propis recursos alimentaris, produir i cobrir les seves necessitats energètiques i autogestionar el reciclatge dels residus, sempre tenint en compte l'impacte ambiental de les activitats que es generen dins de tots els processos.

176. Adaptar el funcionament del transport públic a la cadena de tasques de cura en l'espai públic (horaris, espais i proximitat adaptats a les tasques quotidianes i els seus recorreguts). Fomentarem i donarem suport a la implantació del transport públic de proximitat.

177. Activar i donar suport al comerç de proximitat, per tal de promoure les relacions veïnals i la vida al carrer, tot augmentant la sensació de seguretat. Reocupació de l'espai públic, per fomentar l'estada i el joc de totes les persones; espais d'ombra i de joc, bancs públics per seure, fonts d'aigua, lavabos, zones esportives obertes, espais polivalents, etc.
178. Habilitació dels espais públics per a què siguin polifuncionals, amb horaris adaptats a la ciutadania.
179. En la planificació urbanística, donarem prioritat a les persones vianants, a les bicicletes, zones 30 km/h i als espais de trobada/cura/jocs, en detriment de l'espai dedicat a les vies de transport privat i al pàrquing de vehicles.
180. Desenvolupament d'un pla de comunicació per tal de promoure la visibilitat de la diversitat afectivo-sexual i de gènere així com, de la prevenció de la violència LGTBIfòbica en l'espai públic; especialment als transports públics, promovent el respecte, la visibilització i l'exercici dels drets humans de les persones LGTBI.
181. Regularitzar i limitar els preus de venda del sòl rústic en els supòsits de conversió a sòl urbà. Estudiar el desplegament de normatives que facin que les plusvàlues generades en aquest procés repercuteixin directament en el bé comú i no el privat.
182. Fomentar la implantació de formació especialitzada en l'àmbit de l'arquitectura sobre noves tècniques de sostenibilitat, autogestió i aprofitament dels recursos mitjançant els materials i la planificació d'espais i estructures.

2.9) Reforma fiscal i finances democràtiques

Reforma del sistema tributari per una fiscalitat justa i finances democràtiques.

Un sistema fiscal més igualitari, just, suficient i progressiu.

Disposar d'un Estat del benestar al nivell dels estàndards europeus requereix una fiscalitat que tingui capacitat de subministrar els recursos necessaris i que compleixi amb el principi de progressivitat fiscal que qui més té i guanya més contribueix. Avui, la causa principal del dèficit públic és el nivell elevat de frau fiscal que realitzen, principalment, les grans fortunes i els grans grups empresarials, així com l'existència d'una economia submergida equivalent al 23% del PIB.

És imprescindible incrementar els ingressos fiscals, i per això cal una reforma en profunditat que recuperi la capacitat recaptatòria perduda, la progressivitat de sistema abandonada per CiU i PP, l'equitat en la distribució de la càrrega fiscal. Cal augmentar els ingressos per tal de finançar i consolidar el Estat del Benestar que es fruit de les lluites de tots i totes els/les treballadors/es.

Propostes fiscals a implementar de forma immediata:

183. **Incrementar els efectius humans i recursos tècnics de l'Agència Tributària de Catalunya** a nivell europeu per tal de perseguir el frau fiscal i l'economia submergida. L'Agència haurà de treballar coordinadament amb l'Agència Estatal de Administració Tributaria i d'altres organismes de fora d'Espanya per cooperar en la lluita contra el frau fiscal i poder així lluitar contra l'evasió fiscal dels grans patrimonis i les multinacionals. **Només reduint un 20% el frau fiscal català, obtindríem més de 3.000 milions d'euros addicionals.**

184. **Fer un veritable Pla de lluita contra el Fraude Fiscal amb valentia política per tirar-lo endavant** seguint les mateixes recomanacions de les associacions d'inspectors d'Hisenda de l'Estat:

- Fer campanyes al mitjà i a les escoles sobre la necessitat de ser solidaris amb la fiscalitat i sobre els danys que provoca al conjunt social el frau fiscal.
- Fer prendre consciència solidària als despatxos, entitats financeres i altres a que col·laborin en processos de frau fiscal.
- Treballar per a impossibilitar a esportistes, artistes o qualsevol professional amb residència a paradisos fiscals beneficiar-se d'ajuts, promocions o patrocinis públics.
- Promoure la derogació de les amnisties fiscals del govern del PP i inspecció fiscal immediata dels patrimonis i rendes declarats pels amnistiats.
- Impulsar l'augment de les sancions penals pel frau greu i ampliar els terminis de prescripció penal fins als 10 anys.
- Cal ajudar en la lluita contra l'evasió fiscal dels grans patrimonis i les multinacionals. Incrementar substancialment els recursos humans i materials de la inspecció, amb la creació d'unitats especialitzades en grans patrimonis.
- Crear censos obligatoris de rendes, béns i drets generats o radicats a Catalunya, l'Estat espanyol i l'estranger, i controlar en especial els fons d'inversió a l'estranger.
- Lluitar decididament contra els paradisos fiscals. Impulsar la prohibició per operar a la UE als bancs amb sucursals en centres offshore (paradisos fiscals).
- Prohibició d'accedir a contractes públics a les empreses que operen amb paradisos fiscals sigui directament o amb participades. No reconeixement de personalitat jurídica a les societats constituïdes en paradisos fiscals per intervenir en el tràfic mercantil espanyol.
- Reduir al màxim els pagaments en efectiu, avançar cap un model de transaccions electròniques 100 %.

185. Impulsar una modificació a l'actual impost estatal sobre els dipòsits de la Banca consistent en cedir el seu rendiment a les CCAA d'acord amb el criteri de lloc de residència del titular dels dipòsits i establir dos trams impositius d'acord amb els diners que en forma de dipòsits de tercers

gestionen les entitats: fins a 600 milions, del 0,4 per cent, i més de 600 milions, del 0,5 per cent.

186. Crear un impost que gravi **en funció del temps** les entitats financeres i les seves entitats vinculades per la possessió sense ocupar i que gravi sobre les plusvàlues obtingudes amb la venda d'habitatges situats a Catalunya i adquirits en ambdós casos mitjançant processos hipotecaris, desnonaments o amb dacions en pagament de deutes, excepte aquells habitatges que haguessin estat llogats als seus antics propietaris i titulars del deute hipotecari a preus socials i per un període mínim, de manera que no haguessin perdut l'ús del seu habitatge habitual. El total recaptat per l'impost es destinarà a un Fons específic i finalista de foment de la Vivenda de Protecció Oficial que gestionarà l'Agència catalana de l'habitatge.
187. Eliminar els beneficis fiscals de tot el sistema tributari espanyol i català que no corresponguin a finalitats de caràcter neta i exclusivament d'interès i contingut social o ecològic. Eliminar totes les deduccions a contribuents, persones físiques o jurídiques, amb rendes, declarades o no, per IRPF o societats superiors a 50.000 euros anuals, o amb patrimonis superiors a 2 M€.
188. **Per eliminar la discriminació que pateixen les rendes del treball en relació amb les del capital en l'IRPF** proposem convergir entre els tipus impositius d'ambdós tipus de rendiments.
189. Gravar en major mesura els nivells més alts de renda en l'IRPF. S'intensificarà la progressivitat del tram autonòmic reduint els tipus mínims que afecten les rendes baixes, suavitzant els tipus de les rendes mitjanes i augmentant els tipus impositius de les rendes superiors. Les comunitats autònomes poden proposar que es revisin els trams de la tarifa, tant l'estatal com l'autonòmica, de manera que n'augmenti el nombre, el que contribueix a una millora de la progressivitat i evita salts indesitjables en els tipus marginals.
190. Des de Catalunya Sí que es Pot proposem fer un pas més enllà, que superi l'antic impost de Patrimoni, amb el Nou Impost sobre la Riquesa (IR). Atès que aquest podria ser un impost cedit al 100% a les CC.AA, aquestes serien les receptores directes d'aquesta recaptació per IR. La recuperació del gravamen efectiu d'aquest impost ha de desenvolupar-se de forma coordinada entre les comunitats autònomes per evitar la competència fiscal.
191. **Rebutgem l'increment de l'IVA imposat pel PP** perquè considerem que és un increment fiscal injust i indiscriminat que està afectant majoritàriament a les persones de classe treballadora. Restituir el tipus d'IVA reduït i superreduït per tots aquells béns que han canviat la seva classificació, com els serveis culturals, el material escolar, ulleres... Treballar per impulsar les reformes legals necessàries a l'Estat i a la UE per **establir un impost sobre els béns de luxe amb un tipus més elevat que el tipus normal.**

192. **Restituir l'Impost de Successions** a la situació anterior al 2010 i introduir una reducció variable de la base imposable per garantir que les herències de fins a 100.000 euros pels familiars de primer grau no hauran de pagar l'impost. Es revisaran les magnituds per del patrimoni preexistent dels hereus per evitar que situacions de pobresa no siguin determinants en renúncies a acceptar herències. **Suposarà uns ingressos addicionals d'entre 400 i 500 milions d'euros anuals addicionals, i només afectaria al 10% dels contribuents més rics. Harmonitzar aquest impost a nivell d'estat i prohibir la competència fiscal** entre comunitats autònomes establint correctius a la LOFCA per aquelles CCAA que sent finançades pels mecanismes de la Lofca, rebaixin voluntàriament la seva recaptació en qualsevol dels impostos cedits a les comunitats per la llei de cessió de tributs vigent.

193. **Incentivar el canvi de model productiu amb l'impuls de la fiscalitat ambiental: Impost sobre determinats mitjans de transport (matriculació).** Eliminar l'exempció de la qual gaudien fins ara totes les embarcacions d'esbarjo i les aeronaus, i en vehicles i motocicletes es reforça el vincle entre el tipus impositiu i les emissions de CO2 augmentant el nombre de categories existents. Proposem millorar el càlcul del pagament de l'impost, actualment basat en els cavalls fiscals, per vincular-lo de forma més precisa a les emissions.

- **IRPF:** introducció d'una deducció per adquisició d'abonaments de transport públic per part dels treballadors i treballadores. Ampliació de supòsits de desgravació fiscal de l'IRPF per a actuacions i inversions en finques en custòdia i espais naturals protegits. Creació dels nous impostos ambientals, que hauria de ser mitjançant mecanismes de regulació i harmonització estatal, per tal d'evitar el dúmping fiscal entre comunitats i proposem cedir-ne la gestió i recaptació a les CCAA:

- **Gravar les emissions de CO2.** Tendir progressivament a anivellar l'impost sobre el petroli i el gasoil amb la mitjana europea, en funció de les emissions contaminants. Gravar les emissions de gas i carbó, que actualment no tenen cap tipus de gravamen. Gravar els nivells d'emissions de contaminació atmosfèrica superiors als establerts normativament.

- **Implantació de l'Euro vinyeta:** impost que grava la circulació de vehicles pesats de qualsevol país per les nostres carreteres.

- **Recuperar el gravamen de protecció civil per a la utilització de l'aeroport del Prat.** A la proposta de llei de mesures fiscals del 2011, el govern de CiU va modificar el pagament d'AENA com a empresa que realitza una activitat de risc, i la va deixar fora del gravamen a empreses afectades per un Pla Especial de Protecció Civil. Proposem que AENA per la seva activitat a l'aeroport del Prat del Llobregat, **segueixi**

afectada amb el gravamen anterior, que permetria seguir recaptant uns 30 milions d'euros anuals.

- **Un impost sobre l'energia nuclear i l'emmagatzematge de residus radioactius**, la recaptació del qual es destinaria en part a un Fons, gestionat per les CCAA, per al desenvolupament alternatiu de les zones on se situen les centrals, per millorar-ne el teixit econòmic previ al tancament del total de les instal·lacions.

- **Un impost per l'abocament i la incineració de residus** que no hagin exhaurit les possibilitats de reciclatge o recuperació, inclosa la valorització energètica no contaminant.

- Un impost sobre les bosses de plàstic d'un sol ús entre altres mesures per avançar cap a la seva substitució.

- **Un impost sobre substàncies d'elevat nivell de preocupació**, com les classificades per la normativa com a carcinògenes, mutàgenes o tòxiques per a la reproducció, per afavorir el consum de substàncies alternatives menys nocives per a la salut humana

- Crear un gravamen sobre les activitats que es beneficien directament o indirecta del patrimoni natural per finançar la creació d'un **fons públic de conservació**. Aquesta proposta ja es du a terme a països com Àustria.

194. **Desplegar una potent fiscalitat immobiliària. Proposem que els increments de valors urbans, per transmissions o per requalificacions, retornin a la societat.** Això és de "justícia social": frenem encara més l'especulació si les rendes de la retenció de terrenys i del canvi de qualificació urbanística estan altament gravades.

Si volem avançar en l'**equitat** cal impulsar **un IBI progressiu**, amb una escala de gravamen creixent en funció del valor de l'immoble, i amb la potestat d'establir bonificacions en funció de les circumstàncies econòmiques, personals i/o familiars.

Propostes de canvis a impulsar en impostos de competència estatal o local

195. **IVA:** s'aplicaria el tipus normal en comptes del reduït a serveis com la fumigació de plantacions o el transport aeri, i s'aplicaria, no obstant això, l'IVA reduït a les rehabilitacions i habitatges protegits.

196. **Proposem la imposició de forma immediata d'una Taxa sobre les Transaccions Financeres.** Aquesta taxa del 0,3% sobre les transaccions financeres és hereva de l'anomenada Taxa Tobin, que han defensat històricament els moviments socials. Aquest impost, a més de

garantir ingressos també és una taxa ambiental per lluitar contra l'especulació financera.

197. Impulsar un **tracte igualitari** en la tributació per **impost de Societats a les societats productives i les d'inversió**. En aquest sentit, estariem parlant **d'eliminar els privilegis, per exemple, de les SICAV o d'altres figures societàries que ho fan a tipus del 18%**.
198. Impulsar l'establiment d'un impost específic sobre les vendes realitzades per Internet o altres mecanismes de facturació des de seus internacionals, que es pagui en proporció d'aquestes vendes al propi país.
199. **Modificar els impostos locals** per tal de bonificar les inversions en instal·lacions d'estalvi, eficiència i que introdueixin les renovables. Pla d'incentius fiscals específics per **fomentar l'adquisició de vehicles elèctrics i els vehicles adscrits a un règim de car sharing reconegut per l'autoritat municipal competent**.
200. Donada la importància que té la gestió tributària, en particular si es volen reduir els alts nivells de frau i "competència fiscal" que patim, **les comunitats autònomes han d'exigir que la gestió estigui coordinada, amb independència que sigui realitzada per l'Administració central, per l'autonòmica o bé sigui conjunta, ja que d'aquesta manera es contribueix també a evitar l'actual competència fiscal deslleial**. Per això, les comunitats autònomes han de proposar la creació d'un model coordinat de gestió tributària, amb un major paper de les comunitats autònomes en la gestió, que contribueixi així mateix a augmentar substancialment per als contribuents la visibilitat dels tributs que corresponen a cada nivell de govern, redefinint els òrgans actuals de l'Agència Estatal d'Administració Tributària (AEAT) perquè estiguin representades les comunitats autònomes. A més, les agències de les comunitats hauran dependre dels parlaments regionals i no de l'executiu.

Recuperar la democràcia i la sobirania en la política monetària

El crack del 2008 i la gestió de les seves conseqüències varen posar al descobert les limitacions en política monetària del model neoliberal. Aquest model es basa en tres conceptes: prohibir la creació de diners per part dels bancs centrals, limitar brutalment els dèficits públics i desregular el mercat financer. El funcionament d'aquesta recepta es basa en que la deflació causada per les dues primeres mesures compensa la creació diners descontrolada que causa la tercera. En efecte els diners necessaris pel funcionament de la economia són creats pel sector financer privat. Això causa algunes patologies que examinem a continuació. Els actors privats creen diners seguint una lògica d'especulació que els hi permet apropiarse de molta més riquesa real de la que justificaria el seu paper econòmic. La paraula "capital" deixa de significar "inversió en bens amortitzable" per passar a ser el nom amb es crea diners del no res des de les institucions privades i al ritme de l'interès compost. Tot i que el paradigma neoliberal es va fer hegemònic als anys 70 per

posar fi als excessos de creació de moneda per part dels estats, en la pràctica la liberalització financera ha creat una superabundància de diners. La diferencia es que no són diners en mans de la població o en mans dels estats, sinó diners en mans d'operadors financers que en "invertir-los" creen enormes bombolles en mercats retroalimentats pel propi excés de "capital". Quan les expectatives de guanys especulatius desapareixen i la naturalesa imaginària d'aquest "capital" queda al descobert, punxa la bombolla i els operadors financers i els propietaris d'aquests diners obliguen als estats a endeutar-se per consolidar la fantasia a costa del contribuent. Paradoxalment els estats no poden crear diner del no res, només poden demanar-lo prestat per cobrir els forats dels que sí que el generen des del buit.

Objectius

La UE necessita un canvi valent de polítiques, amb una cooperació total en matèria fiscal, econòmica i monetària. La unió fiscal i social, la mutualització del deute i una veritable unió bancària són elements claus per dotar a la ciutadania europea d'eines per conservar la seva sobirania enfront del poder dels mercats. La crisi grega ha demostrat que és necessari completar el govern de l'euro amb una unió fiscal i de transferències. L'euro va ser institucionalment mal dissenyat i ara els països de la perifèria en paguem les conseqüències mentre els països que defensen els interessos dels creditors avantposen els seus interessos fins i tot arriscant el futur de la UE. La sortida de l'euro no és una bona opció, els costos de transició serien molt elevats i generaria una profunda fractura econòmica i social. Ara bé, cal establir un marc legal que permeti l'existència de l'euro amb mecanismes de resposta davant els shocks econòmics i que aprofundeixi en la solidaritat europea.

Per això, és necessari promoure un projecte socialment avançat de governabilitat econòmica de la UEM, front el model d'estabilitat i governança neoliberal socialment regressiu que impera en l'actualitat. El nou model ha de fonamentar-se en un pressupost europeu que deixi de ser marginal i, per tant, permeti una vertadera política econòmica de caràcter europeu amb el compromís d'impulsar com a objectiu prioritari la reactivació econòmica, la garantia i l'extensió de nivells de prestacions socials de qualitat que assegurin un nivell de benestar estàndard a tota la ciutadania europea i l'eliminació de la pobresa i un model de fiscalitat comuna.

Propostes per a impulsar a Europa

201. **Derogar totes les polítiques d'austeritat i la consolidació fiscal**, a nivell europeu treballarem per derogar el paquet de 6 i el paquet de 2, que introdueixen els mecanismes d'alarma per detectar alguns desequilibris macroeconòmics, i aplicar sancions correctives quan els Estats no compleixen amb els objectius de dèficit i deute.
202. **Fixar un nou calendari d'objectius de dèficit que prioritzi la recuperació econòmica i la lluita contra l'atur.**

203. **Demandar als Estats la derogació del Tractat d'Estabilitat, Coordinació i Governança (Fiscal Compact) i no reconèixer-lo la UE. Eliminar l'exigència de "Regles d'Or" d'equilibri pressupostari a les Constitucions estatals,** que a Espanya va suposar la reforma antidemocràtica de l'article 135 de la Constitució perpetrada al 2011 per PP i PSOE.
204. **Demandar la realització d'una Conferència Europea i Internacional sobre el Deute Públic.** Cal teixir les aliances necessàries per pactar **una solució europea comuna per a un problema compartit. L'objectiu ha de ser una reducció organitzada dels deutes públics sense memoràndums, ni imposicions, ni austeritat, ni desintegració social.** El resultat d'aquest acord podria ser una moratòria de pagament del deute amb els actuals mecanismes, tot buscant un nou acord que vinculi el pagament amb el creixement i l'ocupació. Aquest va ser el model de les decisions adoptades per Alemanya el 1953.
205. Impulsar una denúncia conjunta des de els grups dels verds i l'esquerra unitària europea i amb la participació de moviments social, contra el BCE, per utilitzar el seu poder com a emissor de moneda contra el govern de Grècia, amb l'objectiu de forçar-lo a aplicar polítiques econòmiques de caràcter ideològic.
206. Impulsar una denúncia contra el Governador del BCE, Mario Draghi, per la seva participació com a president per Europa de la banca d'inversió Goldman Sachs, en el frau comptable que va permetre al govern conservador de Grècia entrar en la zona euro falsejant les xifres d'endeutament del país.
207. **Treballar per la mutualització del deute i la Implantació a mig termini d'un veritable sistema d'eurobons,** que protegeixi els Estats dels atacs especulatiu amb el seu deute. Garantir que la participació catalana al pla d'inversions de la comissió europea serveix per finançar únicament projectes públics, d'alta potencialitat de llocs de feina i amb estricta compliment dels estàndards ambientals i socials més ambiciosos. Reclamar a la Comissió Europea i al Banc Europeu d'Inversions que **aturi la indemnització milionària a Castor,** en compliment del que li ha exigint el Parlament Europeu.
208. Cal reformar el BCE per tal que treballi en favor de l'economia real amb criteris tècnics basats en l'experiència científica i no en la ideologia neoliberal. Ha de ser supervisat democràticament pel Parlament europeu per tal d'assegurar que realitza un balanç correcte d'objectius sense que això signifiqui una subordinació cega o una invitació a la laxitud.

Per un nou sistema financer.

El procés de concentració del sector financer arrel de la crisi ens porta a la necessitat de trencar l'oligopoli bancari a l'Estat espanyol i a Catalunya, doncs després d'una etapa de prioritització de les Inversions immobiliàries

especulatives ara ha deixat de funcionar com a canalitzador de l'estalvi cap a les inversions productives del teixit empresarial català. Igualment cal ser molt agressius contra el negoci que s'ha muntat amb el banc dolent que està enriquint els forns voltors a costa dels contribuents mentre milers de famílies estan al carrer per no poder pagar un deute fins 30 vegades més alt que el valor que se'ls hi ha donat al seva vivenda hipotecada i embargada. La transformació s'ha de fonamentar en:

209. Impulsar a Europa i l'Estat d'una supervisió de riscos de la banca i de la banca a l'ombra que desincentivi els excessos de pseudocapital i de diners calents que escombren el planeta. La creació controlada de diners per part dels bancs només es legitima si és per facilitar les operacions de l'economia real però no com a forma de crear un deute contra la resta de la societat.
210. **Creació d'una banca pública comercial i banca pública d'inversió, estructurades en l'àmbit estatal, autonòmic i municipal** per superar el xantatge dels mercats, emissió de bons de les administracions a la banca pública, que es finançarien amb recursos propis i accés al finançament del BCE. L'embrió inicial ha de ser ICF o ICO o arribar a acords específics amb entitats financeres del món cooperatiu. Les inversions públiques i privades d'aquesta banca pública respectaran els criteris generals de la banca ètica.
211. Mentre no existeixi una banca pública plenament operativa, promourem que les institucions públiques tinguin com a entitats de referència les diferents firmes de banca ètica, i en la mesura de les seves possibilitats financeres: Fent-se sòcies i dipositant els seus fons en els comptes per afavorir la capacitat d'inversió i finançament d'aquestes en un nou model productiu.
212. Igualment, a manca d'una banca pública habilitada, facilitarem el pagament de convenis i subvencions a través de la banca ètica a les entitats socials afectades de retard en el cobrament mitjançant la concessió d'avalis o instruments financers similars.
213. **Creació de línies de crèdit especial per a les petites empreses.** Actualment els petits empresaris garanteixen les línies de crèdit (pòlisses, descompte comercial), amb el seu patrimoni personal i tot i així paguen més del doble d'interessos que les grans empreses que no ofereixen cap garantia col·lateral i són les responsables dels alts nivells de morositat dels bancs.
214. **Creació d'una asseguradora pública que garanteixi els pagaments a les petites empreses** i evitar que gairebé el 30% de les petites i mitjanes empreses han hagut de tancar per impagament dels seus clients.

215. **Es promourà un pla de microcrèdits a autònoms i pimes, a partir de plans de negoci i estudis de viabilitat** que demostrin una orientació estratègica i operativa per aconseguir reflotar tècnica i comercialment cada empresa dins dels mercats elegits.
216. Realitzar una investigació sobre el procés de privatització de les caixes d'estalvi per acabar amb el relat trampós que estableix que les caixes van fer fallida com a conseqüència de la politització dels seus consells d'administració quan en realitat va haver-hi una clara intencionalitat per part del govern i del Banc d'Espanya per desmantellar-les.
217. Promoure un comissió d'investigació al FROB per la venda d'actius de Catalunya Caixa amb descomptes de fins al 97 %, en pisos de famílies desnonades a les quals se'ls va denegar la re negociació dels crèdits (ja no diguem en aquestes condicions).
218. Impulsar el desenvolupament de sistemes de monedes complementàries d'abast regional i local. Aquestes monedes protegeixen a les comunitats de la seva exposició a les patologies dels mercats mundials de "capitals", activen les economies locals, afavoreixen l'accés al crèdit de les pimes i autònoms i combaten la deflació, tot tornant part de la sobirania monetària perduda als nivells de decisió més propers.
219. La implantació de monedes complementàries s'hauria de fer amb el suport d'una banca pública que col·laborés en el seu desenvolupament comercial i tècnic i que facilités en aquells casos necessaris la seva convertibilitat en euros.

2.10). Model de finançament

El model de finançament de 2009, no ha resolt els problemes plantejats en el sistema de finançament de les comunitats autònomes. El Govern del PP ha incomplert l'obligació legal de negociar amb les CCAA la revisió de l'actual model de finançament.

Així mateix, els controls incorporats a la normativa d'estabilitat pressupostària de l'Estat, aprovats amb l'excusa de la crisi, han suposat de fet una revisió i una recentralització del model espanyol de l'Estat de les autonomies. La normativa estatal d'estabilitat pressupostària ha imposat un repartiment dels objectius de dèficit i de deute que ha perjudicat a les administracions territorials ja que se'ls hi han assignat uns objectius determinats en una proporció inferior a la seva participació en la despesa pública total.

D'altra banda, els instruments financers de liquiditat que ha previst l'Administració central atesa la dificultat d'accedir al crèdit per part d'algunes comunitats autònomes, com és el cas de la Generalitat de Catalunya, com ara el Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) o altres instruments del Fons de finançament a comunitats autònomes (FFCA), s'han utilitzat també com un instrument de centralització ja que van associats a plans d'ajust supervisats per

l'Estat. Aquests instruments han suposat una reducció significativa de l'autonomia financera de les comunitats autònomes.

Es mantenen, per tant, els problemes que impedeixen que el sistema de finançament garanteixi plenament el principi de suficiència de recursos. Continua sense complir-se el principi d'equilibri vertical en el repartiment dels recursos públics entre l'administració central, autonòmica i local. La indefinició competencial i la inexistència d'un càlcul raonable del cost de prestació dels serveis públics fan molt difícil aconseguir aquest objectiu.

Pel que fa al sistema d'anivellament de recursos l'existència de diversos fons redueix la coherència, racionalitat i transparència del model.

L'objectiu de l'exercici del dret a decidir és compatible amb establir els criteris d'un nou model de finançament com a punt d'arribada d'una nova relació de Catalunya amb l'Estat o com a model transitori, en funció del Procés Constituent que s'endegui i del referèndum.

Cal treballar per un model de finançament estatal que actuï sota els principis d'equitat, justícia territorial i solidaritat interterritorial. Així doncs, aquest hauria de garantir la suficiència de l'àmbit competencial autonòmic a través de la recaptació dels tributs cedits a les comunitats autònomes i de la participació dels tributs de l'Estat. És a dir, el finançament no podrà ser un obstacle per al desenvolupament del marc competencial propi.

El model de finançament actual s'ha manifestat com un factor de greuges i desigualtats territorials. Existeix un important desequilibri fiscal a territoris com Catalunya, Madrid, País Valencià i Illes Balears.

220. **Un model de finançament que tingui en en compte els següents principis:**

Hisenda pròpia, amb el ple desenvolupament de l'Agència Tributària de Catalunya. La hisenda catalana recapta tots els tributs imposats a Catalunya, per als quals en té plenes capacitats normatives, en el marc del respecte a l'autonomia i suficiència financera de les administracions locals, dels acords que s'estableixin amb l'Estat i de l'espai fiscal comú que estableixi la UE, i es coordinarà amb la hisenda de l'Estat, les hisendes locals i a nivell europeu amb l'objectiu de combatre el frau fiscal. De la recaptació a Catalunya es deduiran les aportacions a l'Estat per al finançament de les competències compartides, les aportacions als mecanismes de cooperació i solidaritat acordats i les aportacions al finançament de les administracions locals i supranacionals.

Equitat: cal garantir l'anivellament de forma que el conjunt de territoris tinguin capacitat de prestar els serveis bàsics sempre que es realitzi un esforç fiscal similar i els recursos necessaris per a que els diferents territoris puguin desenvolupar les seves competències. I tenint en compte els diferencials territorials de cost de la vida i altres factors que objectivament afecten als ingressos i les despeses necessàries per prestar els serveis públics. No pot ser

que el Govern central utilitzi la clau de la caixa com una mesura per castigar o afavorir les comunitats en clau electoralista.

Justícia territorial: Introducció del principi d'ordinalitat per tal que Catalunya, no vegi alterada la seva posició en l'ordenació de les CCAA en recursos per càpita homogenis, nets de les corresponents aportacions a l'Estat, que romanen a Catalunya. Amb aquest principi es permet seguir operant la redistribució territorial solidària de rendes, evitant situacions injustes i no desincentivant l'esforç fiscal dels territoris.

Solidaritat interterritorial: el repartiment ha de ser solidari en funció de les necessitats socials de cada territori. Es prioritzarà que el fons de compensació sigui utilitzat per despeses socials i d'inversió en emprenedoria, medi ambient, transició energètica, coneixement i capital humà amb una clara aposta per la promoció i extensió dels drets socials, el desenvolupament de les persones i la sostenibilitat.

Junt a la inversió autonòmica, cal apostar per una revisió del pla d'inversions estatals en infraestructures, per a que aquest no es trobi subjecte a clientelismes i favoritismes polítics, garantint un model policèntric en xarxa, més eficient i que reculli les necessitats reals del teixit productiu i que substitueixi el model radial actual.

És imprescindible donar compliment, i de manera retroactiva, a la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut, per inversions en infraestructures.

Reduir el deute autonòmic.

Impulsarem la renegociació amb l'Estat del pagament del deute públic autonòmic -tipus d'interès, períodes de carència, terminis de venciment i amortització-, per tal de reduir el cost del pagament del deute i poder destinar aquest estalvi a cobrir necessitats socials immediates, així com inversions per al futur desenvolupament del nou model productiu. En aquesta línia demanarem la derogació de la llei estatal i derogarem la llei autonòmica d'estabilitat financera, que obliguen a generar superàvit primari en els comptes autonòmics, el que portaria a Catalunya a una situació similar a la que ha portat Grècia a l'abisme.

3) Economia sostenible/estacionària, ecologia i medi ambient

Per un model d'economia ecològica: l'economia estacionària

Ens cal canviar de rumb i plantejar un nou model que, a la vegada que recuperi l'equilibri ecològic, també garanteixi l'eliminació de la pobresa i l'atur, i la reducció de les desigualtats, que són a la vegada font i conseqüència d'aquest model insostenible.

Economia i ecologia són dues cares de la mateixa entitat. En oposició a l'economia del creixement infinit proposem una economia basada en la suficiència i en la justícia, que equilibri els fluxos d'entrada i sortida dels

recursos materials i energètics i que tinguin en compte, per tant, les limitacions físiques del planeta, l'impacte dels humans, la petjada ecològica i la distribució equitativa d'aquests recursos escassos entre tota la humanitat.

Proposar una economia estacionària, en equilibri amb el planeta, significa:

- **Escala sostenible:** la dimensió de l'economia s'adapta a la capacitat dels ecosistemes per proveir recursos i absorbir residus.
- **Distribució justa:** les persones tenen les mateixes oportunitats d'obtenir riquesa i ingressos i per això disposen d'un mínim nivell de posicions de partida. Els recursos limitats són assignats de manera eficient.
- **Qualitat de vida:** el creixement econòmic i el consumisme deixa pas a les coses que realment importen a la gent, com la salut i el benestar psicològic, la seguretat en el treball i l'estabilitat econòmica, l'accés a un habitatge digne, a la formació en totes les etapes de la vida, a la cultura i al gaudi del temps lliure, a la participació en els afers comuns i a enfortir les relacions de col·laboració i cooperació per aconseguir una societat més cohesionada, solidària i resilient, i a envellir i morir dignament.

Catalunya ha de ser sobirana no només des del punt de vista polític, sinó també del punt de vista energètic, hídric i alimentari. Volem una Catalunya que superi la dependència dels combustibles fòssils, lliure de nuclears i capdavantera en les energies renovables, una economia descarbonitzada que contribueixi al combat contra el canvi climàtic i que impulsi la preservació i la recuperació d'espais naturals, que promogui les formes de producció, i mobilitat i consum sostenibles, així com l'autoproducció alimentària, el consum responsable i l'estalvi de recursos.

En definitiva, cal decreixen en els sectors ambientalment més perjudicials i créixer en el més sostenibles. Contràriament a l'economia convencional, l'objectiu de l'economia estacionària no passa per la cerca constant del creixement del PIB, un indicador que ens resulta poc útil per als nostres objectius. Per això, el model econòmic ha d'incorporar i fer compatible l'optimització de les variables socials i les ecològiques i superar els clàssics indicadors econòmics basats en el volum de riquesa o el ritme de creixement econòmic. Necessitem nous indicadors complementaris al PIB per mesurar el benestar social, la qualitat de vida i la bona salut mediambiental amb criteris de sostenibilitat.

Un nou impuls a les polítiques ambientals i territorials

En els darrers anys, l'actuació política dels governs català i espanyol ha estat plena de mancances pel que fa a qüestions que mereixen actuacions urgents (contaminació de l'aire, canvi climàtic, etc.) i s'ha vist marcada per conflictes territorials de tot tipus (per exemple, els derivats del rebuig del projecte Castor, Barcelona World o dels projectes de fracking a Riudaura) i ha deixat sobre la taula un gran nombre de problemàtiques que no reben una resposta adequada des de l'administració (despoblament de zones rurals, qualitat dels serveis ferroviaris de rodalies, deteriorament d'espais naturals, deficiències del model de gestió de residus...).

A més a més, després d'uns anys en què existia una clara consciència política i ciutadana que el desenvolupament territorial i el medi ambient eren espais d'actuació fonamentals per garantir el benestar de la ciutadania, en un context de deteriorament ambiental i de presa de consciència creixent dels límits materials del planeta, l'arribada de la crisi ha induït un important retrocés en aquestes polítiques. D'una banda, les noves necessitats socials sorgides de la crisi han facilitat que les qüestions ambientals quedin relegades a un segon terme i que la inversió en infraestructures i altres elements que milloren la cohesió territorial s'hagi vist clarament reduïda. De l'altra, l'esperit amb el qual els governs han afrontat la crisi sovint ha entès les mesures ambientals només com obstacles incòmodes per a l'activitat econòmica o com un àmbit on efectuar retallades de la despesa pública, mentre es prioritzen infraestructures o inversions d'elevat cost molt beneficioses per als agents privats, però d'un valor social i territorial molt més discutible. Els cas de Barcelona World o l'intent d'establir les instal·lacions de la Bulli Foundation a l'interior del Parc Natural del Cap de Creus en són una bona mostra.

Aquest escenari genera la responsabilitat de tornar a posar en el centre de l'acció política la sostenibilitat territorial i ambiental, fent evident els seus beneficis per al territori i també destacant el seu potencial per promoure una transformació profunda del model productiu i per generar nous jaciments d'ocupació de qualitat: les polítiques ambientals seran molt més ben acollides si se subratlla la seva capacitat d'harmonitzar-se amb les necessitats econòmiques i socials. Són molt importants, en aquest sentit, els beneficis que pot aportar el desplegament de les energies renovables, però també altres àmbits com la gestió dels residus o dels espais forestals i tot el conjunt d'activitats que es deriven de l'impuls de models "d'economia verda". També les línies d'actuació per a vertebrar el territori han de perseguir la finalitat d'avançar cap a la sostenibilitat, mentre es proposen oferir una sortida socioeconòmica a l'actual situació d'emergència social i d'atur entre els joves. Finalment, cal que la política ambiental tingui una major importància i transversalitat en tots els departaments i actuacions.

Propostes

221. Introduir indicadors complementaris al PIB que mesurin el progrés des de la perspectiva ambiental i des del benestar objectiu i subjectiu.
222. Definir un model d'avaluació de les polítiques públiques. Dissenyar un sistema d'indicadors de seguiment i d'avaluació de les actuacions i del seu impacte, que proporcioni informació i dades qualificades i consistents per conèixer el grau de compliment dels programes i l'efectivitat dels objectius perseguits. Avaluació de l'impacte sobre el medi ambient, la desigualtat, els salaris i el benestar social, de les noves normes parlamentàries que s'aprovin, tal com acaba d'aprovar el parlament francès. Caldrà que el redactat de les noves normes incloguin ja la forma en què s'avaluaran.
223. Actualitzar i aplicar de forma efectiva l'Estratègia per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya, aprovat pel govern catalanista i

d'esquerres l'any 2010, que caldrà desplegar fins a l'any 2026. Igualment que en la seva redacció original, haurem de desenvolupar un procés participatiu amb entitats ecologistes, municipalistes, socials i econòmiques per arribar al màxim de consens i d'ambició.

Un nou model energètic autosuficient i compromès contra el canvi climàtic

El canvi climàtic i l'esgotament segur de les fonts fòssils d'energia i de l'urani obligaran aviat a una transició vers un model 100% renovable, sustentat en una aposta per l'eficiència i pel decreixement de l'ús de recursos energètics. Els recursos que proporciona el planeta poden permetre abastir tota la humanitat en una economia estacionària (sol, vent, hidràulica, geotèrmica, biomassa, residus, onades i mareas, etc.). L'energia que ve del sol és il·limitada, però els recursos materials necessaris per captar-la i distribuir-la no ho són i això imposa unes limitacions de producció i consum.

L'actual model energètic està basat en recursos fòssils que no tenim, que comprem a països tercers i que estan en perill de esgotament a curt termini. El model actual afavoreix el malbaratament dels recursos. És, a més, un model altament contaminant. En 150 anys hem enviat a l'atmosfera milions de tones de CO₂ i altres productes que alteren el clima i alguns d'ells són tòxics. Es tracta d'un model de producció centralitzada i de consum sovint allunyat dels centres de producció, en què les pèrdues en el transport de l'energia estan al voltant del 14% de la producció en origen.

Les energies renovables, pel fet de basar-se en fonts inesgotables, gratuïtes i netes, suposaran un estalvi extraordinari tant econòmic como ecològic. D'altra banda, aquest procés de transició exigirà desenvolupar una activitat econòmica centrada en l'energia d'alt valor afegit (implica creació de llocs de treball i riquesa), expansiva en termes d'ocupació i benestar social i compatible amb una disminució de l'impacte mediambiental (les energies verdes generen aproximadament tres cops més llocs de treball que les energies convencionals). El model que defensem es basa en l'autoproducció que empodera la gent, afebleix o anul·la la gran concentració de poder i fa innecessàries les grans xarxes de distribució. El nou model ha de ser necessàriament descentralitzat, aprofitant tots els recursos disponibles, produint prop del lloc de consum evitant les pèrdues de transport. Hem d'estalviar l'energia evitant els malbarataments i incentivar els processos de producció industrial i serveis de menor consum. La mobilitat sostenible i el transport públic són imprescindibles per fer el canvi de model energètic.

Propostes

224. Fer, en el primer mig any de legislatura, una auditoria del sistema elèctric, on es computin tots els costos del mateix, incloent en ells els coneguts com a "beneficis caiguts del cel" així com els recursos condonats a les companyies elèctriques provinents dels costos de transició a la competència, amb la participació de diferents actors.

- Presentar, abans d'acabar la legislatura, una auditoria de l'estat de la xarxa de distribució de elèctrica, amb participació del diferents actors, treballadors, entitats i empreses del sector.
- Impulsar totes les reformes necessàries per transitar cap a un model de generació i distribució on la planificació i la fixació de preus es determini en funció de l'interès general.
- Presentar el marc legal que garanteixi l'accés de la ciutadania a l'autogeneració d'energies renovables, fent totes les simplificacions administratives possibles, eliminant traves i qualsevol aspecte discriminatori existent. L'increment de l'autogeneració és l'instrument per a garantir un model de generació distribuïda, i un model molt més democràtic.

225. Actualitzar i reactivar **el Pla d'Energia de Catalunya**, apostant per l'impuls de les energies renovables en les seves diferents modalitats (energies fotovoltaica, eòlica, geotèrmica, biomassa, solar tèrmica...), per l'autoproducció i l'autoconsum, i per la implantació planificada i regulada —obligatòria— d'estratègies d'estalvi i d'eficiència, d'energia distribuïda, de xarxes intel·ligents, etc. L'objectiu és assolir un 30% d'energies renovables i un 30% d'estalvi energètic el 2020 i el 100 % d'energies renovables el 2050.

Aquestes fites són assolibles amb l'ús de les diferents tecnologies renovables de generació. A més d'augmentar el rendiment i el nombre dels aprofitaments eòlics solars (tèrmics i fotovoltaic) desenvoluparem l'aprofitament de biomassa per generar calor i electricitat, i la tecnologia termosolar. Cal seleccionar les fonts renovables d'energia a utilitzar d'acord amb els recursos disponibles a cada part del territori. Cal també fixar objectius ambiciosos d'estalvi i eficiència, i en condicions de qualitat i preu de l'energia adequades per la indústria.

Donarem suport al Pacte d'alcaldes donat que s'hi recullen els plans municipals, especialment en els apartats de la mobilitat i l'eficiència. És en aquesta dimensió local que és possible fer del recurs de les energies un dret de la ciutadania, que és imprescindible per un mínim nivell de confort en la societat actual i eradicar definitivament totes la pobresa i la precarietat energètica. L'electrificació de la mobilitat és un vector per fer-la més sostenible i també un eix de canvi i modernització. Fer de Catalunya un país capdavanter en aquest camp atraurà i mantindrà indústries del sector que trobaran aquí el millor camp per les seves activitats.

226. Afavorir l'autoconsum i l'autoproducció energètica basats en el principi del balanç net entre el que es consumeix i el que es produeix i valorat a la mateixa tarifa tant si és en un sentit com en l'altre. En aquest sentit aplicarem diferents mesures:

- Retribució específica de potència inferior a 50 MW. Foment d'instal·lacions d'autoconsum, donant ajudes directes a la compra de panells solars o miniaerogeneradors per a autoconsum sense abocament a la xarxa.

- Ajuts als sistemes de calefacció i aigua calenta renovable, com instal·lacions d'energia solar tèrmica o calderes de biomassa.
- Establiment de mesures fiscals que gravin el consum d'energies no renovables i contaminants, així com la disposició d'incentius fiscals a l'ús d'energies renovables i no contaminants.
- Potenciar legal i econòmicament l'energia solar fotovoltaica, que s'ha d'estendre més en el paisatge urbà, amb l'aprofitament del sostre d'equipaments públics i naus industrials.

227. Reformar tot el sistema de generació i distribució elèctrica de forma que es doni prioritats a la generació elèctrica distribuïda al territori, evitant grans centrals tèrmiques i de biomassa:

- Una única xarxa alta i de gran transport per tots els serveis (aigua, gas, electricitat, telefonia etc.) i en mans de l'organisme regulador (amb participació privada o no, sempre minoritària) i ben interconnectades amb els països del entorn.
- La xarxa de distribució en baixa hauria d'estar en mans dels municipis, barris o col·lectivitats locals. Aquesta hauria de procurar injectar i distribuir el recurs en funció de la seva capacitat i la seva demanda. Si aquests són excedentaris evacuant a la xarxa en alta, si són deficitaris adquirint de la xarxa en alta.
- Mentre això no es produeix ens comprometem a la **creació d'un operador energètic de participació pública i ciutadana** que pugui ser un instrument al servei dels ajuntaments, i que tingui com a objectius la rehabilitació energètica, els serveis energètics, l'autosuficiència i la comercialització d'energies renovables, amb òrgans de participació a nivell local que vetllin per la seva implantació a nivell local i municipal.
- Crear un "Fons d'estalvi i rehabilitació energètica", que es doti, d'una banda, de la recaptació de l'impost especial de l'electricitat sobre el consum elèctric, i de l'altra, dels beneficis generats per l'estalvi energètic.

228. Fomentar les xarxes urbanes centralitzades de calor-fred electricitat en noves urbanitzacions de primera residència.

229. Promoure l'estalvi i l'eficiència energètica, mitjançant l'establiment de diferents mesures:

- Desenvolupar plans eficients per a la reducció del consum d'energia primària i reduir la dependència de l'exterior, tot potenciant la sobirania energètica del territori.
- El desplegament d'un pla d'estalvi energètic orientat a la rehabilitació energètica dels habitatges i un pla d'estalvi i eficiència per a la indústria, que completi les mesures ja existents. En aquest pla s'incorporaran de forma prioritària les actuacions a les llars amb pobresa severa per, a continuació, escometre la rehabilitació del sector residencial.
- Són prioritàries les actuacions sobre l'envoltant dels edificis, que facilitaran la contractació d'aturats del sector de la construcció.

Aquestes actuacions comptaran amb ajuts públics i estaran molt vinculats a la contractació amb projectes cooperatius de joves aturats que rebran la formació oportuna.

- Revisió del pla d'estalvi i eficiència pels edificis de la Generalitat, que abasti els equipaments públics educatius, sanitaris i administratius i que estableixi l'obligació de generar energies renovables.
- Realització d'auditories energètiques i redacció de plans d'actuació destinats a les explotacions agràries i ramaderes i la indústria.
- Elaboració d'un registre públic que documenti les característiques dels edificis en matèria d'eficiència energètica, amb el doble objectiu d'indicar vies de millora als seus propietaris i de posar-les en valor un cop es realitzin (orientat, per exemple, a la compravenda o l'arrendament).
- Promulgació de noves normes tècniques sobre edificació que tinguin com a requeriment l'autosuficiència energètica de tots els nous edificis
- Estimular i subvencionar la substitució d'electrodomèstics de baixa eficiència energètica per d'altres de més eficients.

230. Impulsar línies d'inversió pública en R+D+I aplicada a l'àmbit de les energies renovables.

231. Establir nous mecanismes de participació ciutadana en les decisions sobre política energètica.

232. Tancament de les centrals nuclears: Implantar, per llei, un pla pel tancament de les centrals nuclears al territori de Catalunya, de forma progressiva, però en un horitzó temporal de l'any 2020, segons permeti la implantació de la resta d'estratègies d'estalvi, eficiència, renovables i generació distribuïda, i basat en la vida útil estimada des de l'entrada en funcionament.

233. Catalunya lliure de fracking: Impulsar les mesures necessàries per evitar la implantació a Catalunya de prospeccions i explotacions de nous jaciments d'hidrocarburs profunds amb aplicació de la tecnologia del fracking.

234. Prohibició de noves prospeccions davant les costes catalanes i tancament progressiu de pous existents.

Qualitat ambiental: un dret de tothom arreu

Des de Catalunya Sí que es Pot entenem que viure en un entorn on les activitats humanes (des de la producció industrial al transport i el cultiu d'aliments fins a la construcció d'habitatges) no pot fer-se a canvi d'una contaminació dels nostres sòls, les nostres aigües o el nostre aire. En primer lloc, perquè si destruïm la natura (platges, rius, espais oberts, aire,...) estem destruint el que és nostre, i quan diem nostre, volem dir, especialment, de les classes populars. I, en segon, perquè la natura no és nostre, no es d'aquesta generació, i per tant, no la podem fer malbé i deixar en mans de les futures

generacions les conseqüències i la responsabilitat de resoldre aquests problemes.

Necessitem, doncs, polítiques actives per millorar la nostra qualitat ambiental. Un cas paradigmàtic en aquest sentit és el de la contaminació de l'aire. El 99,7% de la població catalana va estar exposat el 2013 a uns nivells que superen les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut. S'ha constatat que una reducció de l'exposició de partícules derivades de la combustió podria evitar 3.500 morts anuals a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Fins quan seguirem pagant amb la nostra salut que alguns facin diners carregant-se la salut de la majoria? Fins quan els costos econòmics de les activitats no respectuoses les seguirem pagant entre tots? Escenaris com aquest ens obliguen a reformular els criteris d'intervenció que se segueixen per tal de combatre fenòmens com ara la contaminació atmosfèrica, generada, en ordre d'importància, pel trànsit rodat, l'activitat industrial i el trànsit marítim i aeri.

Propostes:

235. Definir una Estratègia catalana contra el canvi climàtic i l'aprovació d'una llei marc contra el canvi climàtic que englobi el conjunt de mesures legislatives, de planificació i gestió per adoptar en tots els sectors econòmics i les polítiques públiques, amb l'objectiu de reducció del 30% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle el 2020 i 80% el 2050. La clau d'aquesta reducció recau en el vector de la mobilitat i per tant s'haurà de treballar en la reducció de la mobilitat obligada en vehicle privat i, a més llarg termini, en la total electrificació de tots els mitjans de transport.
236. Recuperar i actualitzar el Pla d'Actuació per la Millora de la Qualitat de l'Aire a la Regió Metropolitana de Barcelona aplicant noves mesures de correcció dels nivells de contaminació, especialment pel que fa al diòxid de nitrogen. Desplegament de programes de reducció de la contaminació de l'aire en zones urbanes i polígons petroquímics.
237. Implementar els plans pendents de lluita contra la contaminació acústica, lumínica, odorífera i electromagnètica.
238. Seguiment, revisió i mesures per esmenar les mancances en els sistemes de control de la qualitat de l'aire existents a Catalunya (Xarxa de vigilància i Previsió de la contaminació atmosfèrica).
239. Fomentar la millora del comportament ambiental de les empreses, especialment de les més contaminants, a través de sistemes voluntaris de gestió ambiental que permetin a les organitzacions avaluar i millorar el seu comportament ambiental (EMAS i ISO14001), ajudant a la seva innovació tecnològica, eficiència i estalvi en aquests camps.
240. Potenciar l'electrificació de ports i aeroports (connexió de creuers i vaixells atracats, substitució de les flotes de vehicles amb motors basats en energies fòssils per vehicles elèctrics...). Establir mesures de reducció

d'emissions als aeroports i estudiar mesures fiscals sobre les emissions de NO2 generades per avions comercials. Impuls de la renovació tecnològica per assegurar vehicles amb combustibles nets en el transport de titularitat pública.

241. Desplegament d'accions sancionadores sobre els incompliments en els límits d'emissions per part d'instal·lacions industrials.
242. Desplegament de plans de mobilitat sostenible (centres públics, empreses privades, polígons industrials...) que permetin fer efectiva la reducció de l'ús de vehicles privats en els desplaçaments i avançar en la seva electrificació.
243. Foment d'estudis específics d'impacte sobre la salut de les persones de les emissions contaminant, tot establint determinacions vinculants i accions correctores.

Abastament i sanejament d'aigua

Si en algun àmbit la política neoliberal privatitzadora de CiU de considerar els béns públics necessaris per tota la comunitat com a fons de guanys dels conglomerats econòmics, especialment els propers a ells, ha cristal·litzat de forma clara i meridiana, aquest és el del cicle de l'aigua. CiU ha privatitzat ATLL i tot el cicle de l'aigua a la AMB, i a més ho fet de forma tant barroera que tots dos processos estan sota sospitat i en processos judicials oberts. En aquest context, pobles i ciutats de Catalunya han optat també o bé per la privatització (cas de Martorell) o per bé l'oposició a la municipalització o remunicipalització (cas de Montornès).

En l'àmbit de les polítiques hídriques, cal orientar-se cap a l'estalvi, el control de la demanda en detriment de l'augment de l'oferta i l'adaptació a un escenari de canvi climàtic. A més a més, els rius han de recuperar el seu estat òptim mediambiental mitjançant actuacions de millora de la qualitat de les aigües i el control d'usos. També cal reforçar el paper de les administracions públiques en aquest àmbit, en detriment de la penetració creixent d'operadors privats.

Propostes

244. Introduir en la legislació catalana el Dret humà a l'aigua i al sanejament. Incorporar plenament al nostre sistema legislatiu els principis de la nova cultura de l'aigua.
245. Donar suport a la gestió pública del cicle de l'aigua, a la remunicipalització progressiva de les concessions i la renovació en profunditat dels models de gestió pública. Implementar un sistema de tarificació urbana de l'aigua més just i econòmicament viable.
246. Revertir, el procés de privatització de la gestió de la Xarxa i les instal·lacions d'abastament d'aigua en alta a la Regió Metropolitana de Barcelona, de l'empresa pública Aigües Ter-Llobregat.

247. Fer de l'Agència Catalana de l'Aigua l'administració única de l'aigua a Catalunya tant de les conques internes com del tram de l'Ebre que passa pel nostre territori.
248. Aprovar i aplicar els plans i programes que falten per implementar a Catalunya: el Pla de gestió de districte de conca fluvial de Catalunya, en especial el pla de cabals de manteniment, els plans d'abastament a poblacions, la recuperació d'aqüífers contaminats, la regeneració i reutilització d'aigües, els plans d'estalvi i eficiència dels sistemes de regadiu de Catalunya.
249. Donar compliment al Compromís del Ter, per garantir el retorn progressiu de cabals a la conca del Ter, amb la reducció progressiva del transvasament actual a la Regió Metropolitana de Barcelona.
250. Reactivar les inversions i les actuacions per retirar els llots contaminants al pantà de Flix i per dotar als municipis de la Ribera dels pous i d'altres mesures de garantia de la qualitat del proveïment d'aigües.
251. Abandonar definitivament la construcció de grans embassaments i transvasaments: ens oposarem a qualsevol intent de transvasament d'aigua a la Regió Metropolitana de Barcelona des de les conques de l'Ebre o de qualsevol conca externa.
252. Refús en totes les instàncies estatals i europees al contingut de l'actual "Propuesta de proyecto del Plan Hidrológico de cuenca en la parte española de la demarcación hidrográfica del Ebro".
253. Ordenar l'expansió dels conreus de regadiu i racionalitzar el seu consum d'aigua. Revisar i millorar la planificació del Canal Segarra-Garrigues.
254. Donar prioritat a un Pla d'actuació urgent per la preservació i regeneració del Delta del Llobregat, tant del sistema fluvial, com dels seus aqüífers superficial i profund, i els espais lacustres i Espais d'Interès Natural; reactivar les actuacions per evitar la intrusió marina, la recuperació i reutilització de les aigües depurades; evitar la degradació i pèrdua dels recursos i millorar les instal·lacions de regadiu per fer-lo més eficient i més segur.
255. Actualitzar i reactivar el Pla de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU) de Catalunya, iniciant els projectes pendents més urgents en les poblacions i nuclis urbans que encara no disposen de sistemes de sanejament; reactivarem els sistemes de depuració terciària de les plantes existents que ara els tenen paralitzats, per tal de permetre la reutilització de l'aigua i l'alimentació dels cabals de rius i aqüífers.

256. Auditar el funcionament dels sistemes de depuració d'aigües residuals i estendre'ls a tots els municipis tot promovent tècniques de baix cost, especialment en municipis petits.
257. Establir plans d'intervenció sobre les infraestructures de transport per tal de minimitzar les importants pèrdues que es produeixen a la xarxa.
258. Impulsar els plans d'estalvi, ús eficient i reaprofitament de l'aigua de regadiu en totes les conques. Fomentar l'aprofitament de tot tipus d'aigües (secundàries, terciàries) per a usos adients, mitjançant revisions normatives que facilitin la recollida i utilització. Promoure el Programa de reutilització d'aigua a Catalunya, incrementar-lo fins al 33% en un escenari a mig termini.
259. Apostar per la gestió integrada i sostenible de rius, llacs, aiguamolls i aqüífers. Impulsar l'aprovació progressiva dels plans dels espais fluvials. Impulsar i revisar els programes de restauració de rius, riberes i ecosistemes associats a l'aigua. Eliminar les construccions existents en els llits dels rius, promovent una restauració de riberes amb criteris ecològics.
260. Establir de manera rigorosa i respectar els cabals ecològics fluvials.
261. Desenvolupament de plans de recuperació d'aqüífers sobreexplotats, contaminats i salinitzats i desplegament d'alternatives a la sobreexplotació.
262. Pla director de recuperació ambiental de la Conca Alta del Llobregat i del Cardener que contempli la recuperació ambiental i restauració paisatgística dels runams salins.
263. Revisió de les concessions d'explotació de les hidroelèctriques. Compliment de les sentències judicials fermes contra les obres hidràuliques que no hagin superat l'aprovació d'impacte ambiental. Implementació d'un cànon d'ús de l'aigua a les hidroelèctriques.
264. Implementar una normativa de sistemes de drenatge sostenibles per a les aigües pluvials.

Gestió de residus : cap al residu zero i l'economia circular

En matèria de gestió de residus l'acció del govern de CiU ha estat fonamentalment la no acció: cap nova proposta, cap nova línia de treball, cap avenç en definitiva. Malgrat això, cal assolir un bon sistema de gestió de residus en que s'apliquin de manera efectiva els principis d'economia circular, de residu zero, de reducció i de reutilització que encara resten pendents. La generació de residus per habitant encara és molt elevada, el percentatge de recuperació és encara massa baix i la progressió en les darreres dècades està sent lenta.

A més, l'eficiència, el reciclatge i la reutilització no resolen per si sols els reptes ambientals, encara que són passos imprescindibles i necessaris per garantir la reducció de l'extracció de matèries primeres destinades a la fabricació de productes. El nostre objectiu és produir reduint el consum de recursos, d'energia i les emissions de CO₂ i el procés de reciclatge, encara que estalvia recursos naturals, també implica un consum energètic gens menyspreable. Per això, el millor residu és aquell que no es genera. Cal, doncs, desplegar polítiques integrals que prioritzin la reducció de residus i de l'ús de recursos amb programes de retorn, reciclatge i suport a les plantes de compostatge.

Hem de tenir molt en compte, però, que en un sistema productivista els resultats positius derivats de l'estalvi i l'eficiència acabaran sempre per ser engolits pel propi creixement. Les mesures d'estalvi i eficiència hauran, doncs, de venir acompanyades d'altres mesures (ex. fiscals) per evitar l'efecte rebot derivat de l'increment de capacitat de despesa.

Propostes

265. Redactar un únic Programa de gestió de residus de Catalunya 2015-2020, que fixi objectius de prevenció, reutilització, reciclatge i valorització de forma interrelacionada entre els diferents fluxos de residus. Un programa que ha de tenir com a eix el concepte de l'economia circular i que, per tant, ha de estar radicalment vinculat a la prevenció.

266. Impulsar una nova legislació catalana i estatal en matèria de prevenció de residus i foment del reciclatge, que estableixi clarament el principi de responsabilitat del productor. Implantar un sistema de dipòsit, devolució i retorn compatible amb el sistema actual de gestió d'envasos de begudes per millorar els nivells de reciclatge a Catalunya i evitar els danys ambientals i econòmics que suposa l'abandonament, la incineració i l'abocament diari de milions d'ampolles, llaunes i brics en el nostre entorn terrestre i marí.

267. Generar un sistema de dades fiables, contrastables i de domini públic que permeti analitzar de manera rigorosa la generació de tots els tipus de residus, els seus tractaments, les emissions que se'n deriven (dioxines, furans, etc.), la localització dels llocs contaminats i l'anàlisi de riscos derivats d'aquesta contaminació.

268. Revisar l'estat de les instal·lacions actuals de tractament de residus i la planificació la instal·lació de noves estructures de tractament. Fomentarem el redimensionament de les plantes de tractament, disminuint-ne la dimensió, per tal d'apropar-les al punt d'origen de la producció dels residus, tot cercant el màxim consens territorial i avançant cap el tancament progressiu de les plantes incineradores i l'abandonament de la crema de residus a cimiteres.

269. Tramitar, degudament revisat i adaptat, el Pla Sectorial de les Noves Infraestructures de Gestió de Residus. Establir, paral·lelament, una moratòria per evitar nous abocadors i noves ampliacions d'instal·lacions que

no hagin exhaurit les possibilitats de reciclatge i recuperació, inclosa la valorització energètica no contaminant.

270. Màximes competències per a l'Agència de Residus de Catalunya com a autoritat en matèria de gestió de residus i del cicle de vida del producte, situant-la en l'àmbit de la prosperitat econòmica i la sostenibilitat.
271. Davant l'abandonament d'instal·lacions i la no gestió dels materials perillosos, crearem un programa de descontaminació i control protocol·lari de fibrociment.
272. Desenvolupament d'un pla de reformes legislatives dins les competències autonòmiques adreçades al foment de la reutilització i l'allargament de la vida útil dels productes, en detriment de la gestió finalista. Una nova llei d'envasos, que fomenti la reutilització amb implicacions fiscals basades en els principis de l'ecofiscalitat amb incentius i gravàmens.
273. Desenvolupar plans d'increment del reciclatge en tots els materials, particularment de la fracció orgànica i potenciant la prevenció en totes les fases de vida dels productes, i evitar el malbaratament alimentari. Revisarem i ampliarem els instruments legals per reforçar el reciclatge: mesures fiscals dissuasòries, cànons, reformes normatives...
274. Obligatorietat legal d'informar que es poden retornar els aparells electrònics per al seu reciclatge en els punts de venda, i una campanya informativa promovent el reciclatge d'equips informàtics usats.
275. Implantar polítiques de residus i empresarials que incentivin econòmicament als fabricants per recollir, tornar a fabricar i distribuir els productes que fan.
276. Fomentar l'ús en front de la possessió. Fomentar la venda de serveis en lloc de productes.
277. Fomentar el disseny regeneratiu: l'essència de l'economia circular resideix en dissenyar productes sense deixalles. Productes que facilitin el seu desmuntatge i la seva reutilització, dissenyant els productes de tal manera que la puresa del material es mantingui i sigui fàcil extreure els seus components per a la seva regeneració o la devolució a la terra
278. Implantar polítiques que incentivin una producció sostenible basada en:
 - La prevenció de residus.
 - Fabricar béns de llarga durada i que es puguin reparar.
 - La reutilització: dels residus o d'algunes parts que encara són útils per a l'elaboració de nous productes.
 - El reciclatge i la valorització energètica en última instància.

279. Desplegament de plans d'ordenació de la gestió del purí i de valorització com a residu ramader, tot garantint el compliment de les normatives europees, mitjançant la instal·lació de plantes per a la generació de metà, amb una doble finalitat: reduir la contaminació dels aqüífers i del medi natural, i al mateix temps afavorir l'autosuficiència energètica a les granges.
280. Generació d'ocupació digna, qualificada i útil en el camp de la gestió de residus.

Un territori equilibrat i un medi natural, marí i biodiversitat protegits activament

Catalunya ha passat en poques dècades de ser pionera en les polítiques de conservació del medi natural a esdevenir una de les regions europees menys avançades en aquest sentit, a causa de la escassa implicació dels governs, l'incompliment de les lleis i compromisos internacionals i la reducció de recursos públics: així, la Generalitat va reduir un 60% entre 2010 i 2015 els pressupostos adreçats a aquesta finalitat. L'atenció cap a la protecció del medi marí es troba també relegada en la protecció territorial, malgrat que ha de comptar amb més àrees de protecció integral ja que és un recurs molt important per al nostre sector pesquer i la salut de l'ecosistema.

La visió economicista i utilitària pel benefici d'uns pocs que sempre ha tingut i té CiU s'ha fet encara més evident amb propostes com Eurovegas o la Bulli Foundation (en zona protegida). Front això, Catalunya Sí que es Pot defensa l'equilibri, la màxima disminució dels impactes negatius i una cura activa del territori. Un territori que, més allà dels títols de propietat i de les qualificacions, és patrimoni de tots i és l'herència que deixarem a les futures generacions.

Propostes

281. Aprovar la llei de biodiversitat i del patrimoni natural de Catalunya i un pla estratègic que faci especial èmfasi en les causes subjacents a la pèrdua de diversitat, amb l'objectiu de tenir un instrument que ens permeti aturar la pèrdua de biodiversitat a totes les escales i en tots els ecosistemes, així com garantir la conservació i la integritat dels ecosistemes com un component essencial de la sostenibilitat.
282. Aturar la pèrdua de biodiversitat amb programes de protecció adequats a cada espècie i espai. Aprovació amb aquesta finalitat de catàlegs d'hàbitats, fauna i flora amenaçats, juntament amb plans de recuperació dels hàbitats i les espècies més amenaçades i una "Estratègia catalana de conservació de la diversitat biològica".
283. Aprovació de l'Estratègia per a la conservació del patrimoni natural a Catalunya i del Pla d'acció del sistema d'espais naturals protegits de Catalunya i l'Estratègia de conservació marina.

284. Desplegar un nou model de governança del patrimoni natural, que inclogui als diferents actors implicats en la conservació del medi natural (administracions, tercer sector, sectors productius, etc.).
285. Crear l'Agència de la Natura de Catalunya amb la finalitat de dotar el país d'una bona eina per gestionar de forma més eficient, més àgil i amb més participació dels agents del territori.
286. Posar les bases per a la creació d'un gran sistema de corredors biològic que connecti tota Catalunya i possibiliti el moviment de la fauna, millorant en conseqüència la connexió entre poblacions aïllades.
287. Donar un nou impuls a la Xarxa de Custòdia del Territori mitjançant mesures com incentius fiscals, ampliar els supòsits de desgravació fiscal en tram autonòmic de l'IRPF; convenis i consorcis per encomanar la custòdia i gestió productiva d'espais de terrenys en parcs naturals i espais d'interès natural.
288. Creació d'un Observatori del patrimoni natural i la biodiversitat que permeti aprofundir en el seu coneixement i la recopilació d'informació sobre biodiversitat, l'avaluació i el seguiment.
289. Revisar la planificació dels espais naturals a Catalunya per tal garantir la conservació del patrimoni natural, democratitzar-ne el funcionament, millorar l'adaptació a les normatives comunitàries i ajustar les figures de protecció de cada espai. Avaluar les mesures de protecció dels espais protegits enfront la incidència de les activitats privades.
290. Tornar a dotar dels recursos econòmics imprescindibles els patronats i consorcis de parcs naturals i espais PEIN, així com les actuacions mínimes per tal d'aturar la pèrdua de biodiversitat i garantir els serveis ambientals dels ecosistemes.
291. Revisar el Pla territorial general de Catalunya per tal que esdevingui una veritable agenda 21 de Catalunya i un instrument per ajudar a una sortida sostenible de la crisi social, econòmica i ambiental actuals, en què es doni prioritat a les actuacions que ajudin a canviar el model econòmic, impulsar la recuperació dels valors ambientals del territori, la utilització eficient dels recursos naturals i del territori i la rehabilitació urbana. Només d'aquesta manera podem evitar temptacions de nous Eurovegas i BCN World.
292. Revisar els plans territorials parcials vigents, en especial a la Catalunya Central, el Camp de Tarragona i les Terres de Ponent, per incorporar-hi els canvis necessaris per impulsar actuacions més decidides de reequilibri territorial, transformació del teixit productiu, introducció de les noves infraestructures de transport col·lectiu i canvis del model urbanístic.

293. Desenvolupar el Pla Territorial Metropolità de Barcelona amb criteris de contenció urbana, millora, regeneració i rehabilitació dels barris que presentin situacions de més degradació o riscos socials, desenvolupant els criteris socioambientals que s'estableixen al Pla territorial i a la seva memòria ambiental.
294. Aprovació definitiva del Pla general de política forestal, i de totes les mesures previstes per posar en valor econòmic, social i ambiental la rica diversitat dels nostres boscos i zones forestals. Pla que realment es converteixi en un bon instrument de prevenció d'incendis.
295. Intensificar i millorar la col·laboració amb les Agrupacions de defensa forestal (ADF) mitjançant aportacions pressupostàries i millores en les infraestructures de prevenció d'incendis, així com d'altres iniciatives i activitats de voluntariat en el medi natural.
296. Fomentar estratègies de promoció de l'ocupació verda en àmbits com la restauració, la repoblació, la protecció de la biodiversitat, la vigilància contra incendis, activitats silvícoles, etc.
297. Es promourà una adequada gestió, protecció i restauració dels boscos, així com una adequada compra responsable de productes forestals. S'incrementaran les mesures de protecció i preservació de la integritat dels boscos centenaris.
298. Establir plans d'actuació sobre el litoral per tal de protegir-lo de la contaminació d'origen urbà i industrial, i preservar-lo davant la pressió urbanitzadora i les activitats recreatives que s'hi desenvolupen.
299. Extensió de les àrees marines protegides. Creació de més espais litorals i d'aigües costaneres protegides per crear reservoris destinats a la pesca i el manteniment de la biodiversitat marina. Aprovació i desplegament d'una estratègia de conservació de les àrees marítimes. Complir amb els compromisos de protecció del medi marí, completant la Xarxa Natura 2000 marina i la Xarxa d'Àrees Marines Protegides fins a arribar, com a mínim, el 10% de la superfície dels nostres mars. Es protegiran suficientment les costes i mars i es reduirà el risc d'abocaments en els mateixos.
300. Aplicació de nous sistemes de gestió de les pesqueries que prioritzi la conservació del recurs, a través del suport a la pesca artesanal i amb arts selectives. Eliminació progressiva de la pesca d'arrossegament.
301. Donar suport a les accions per a obtenir de la UNESCO, la declaració del Parc Natural de l'Ebre com a Reserva de la Biosfera.

Per una mobilitat que no obligui a tothom a dependre del cotxe

Catalunya encara no ha iniciat de forma decidida –com sí han fet altres indrets europeus- el camí cap a una mobilitat on el cotxe privat no sigui l'opció prioritària (fins i tot de vegades l'única) per poder desplaçar-se. Una prioritització

que implica immensos beneficis per alguns (fabricants de cotxes, constructors de carreteres, companyies de hidrocarburs, assegurances,...) i enormes costos per a aquells que a més han de patir les conseqüències negatives: embussos, destrucció del territori, contaminació atmosfèrica, etc. És per això que la nostra política passa per una aposta decidida pel transport públic, el quals haurà de fer front a les necessitats de mobilitat tant interurbana como urbana.

D'altra banda, la planificació urbanística de les nostres ciutats i pobles tampoc no posa en el centre les tasques de cura, sinó que s'ha construït pensant en un ciutadà genèric autònom i dins del mercat de treball formal. Però som un grup divers i heterogeni: infants, gent gran, persones amb discapacitats... Tots som éssers interdependents i amb necessitats específiques. Cal tenir en compte també que, en la nostra societat patriarcal i neoliberal, les tasques de cura estan assumides en gran part per les dones, per la qual cosa la planificació i gestió del territori té una repercussió directa en el seu dia a dia. Algunes de les polítiques dels darrers anys en matèria d'urbanisme i mobilitat han estat:

Priorització del vehicle privat. La major part de la via pública es dedica al vehicle privat, en ciutats com Barcelona representa el 60% de l'espai, quan el 86% de les dones (i les persones al seu càrrec) es desplaça en transport públic o a peu.

Creació d'espais monofuncionals i de trànsit on es fa difícil l'estada, la trobada i la socialització de les tasques de cura.

Disseny de xarxes viàries de mobilitat simple. A diferència del model clàssic de mobilitat casa-feina-casa, observem que moltes dones realitzen una cadena de tasques molt més complexa en el seu dia a dia. Aquest model de mobilitat, on s'inclouen les tasques de cura, implica molts més punts de parada en el recorregut i diferents tipus de transports.

Des de Catalunya Sí que es Pot, en canvi, apostem pel transport públic com a eix principal de la mobilitat, atesa la seva capacitat d'esdevenir un mecanisme de cohesió social, de desenvolupament econòmic i de vertebració territorial. Per assolir aquest objectiu, és necessari un model de transport públic que permeti un accés universal i ben adaptat a les necessitats del tot el territori, així com establir una oferta de transport col·lectiu per ferrocarril i carretera suficient i ajustada a les necessitats del territori en termes de freqüència i durada dels desplaçaments. Cal també millorar la xarxa de transport públic urbà i interurbà, especialment pel que fa a la connectivitat interurbana, diversitat de mitjans de transport, la intermodalitat, i garantir-ne la gestió pública.

Propostes

302. Revisar el Pla d'infraestructures de transport de Catalunya i el Pacte nacional d'infraestructures, per tal d'eliminar previsions viàries insostenibles i cares com el Quart cinturó, i augmentar les previsions de transport públic, en especial de xarxa ferroviària i tramvia

303. Revisar i actualitzar, ajustant-los a la situació econòmica de crisi, els diferents plans directors d'infraestructures de transport i mobilitat, per tal de prioritzar les infraestructures ferroviàries de més fàcil execució i menor cost, per tal de fer créixer el nombre de persones i de mercaderies transportades en sistemes ferroviaris.
304. Atorgar al ferrocarril un paper troncal dins dels sistemes de transport interurbans i potenciar el seu paper en el transport de mercaderies, en detriment del transport per carretera. Impuls de les inversions en infraestructures i serveis ferroviaris, adreçades a esmenar les deficiències en trens de rodalies i mitja distància. Millora i extensió de la Xarxa catalana de ferrocarrils, que integri tots els sistemes ferroviaris que transcorren per Catalunya.
305. Ampliar i millorar el sistema de rodalies de la Regió Metropolitana de Barcelona, amb increment de freqüències i millora de la qualitat del servei i implementació de trens semidirectes —com per exemple en trajectes tan estratègics com Vilafranca del Penedès i Manresa-Barcelona en hores punta— a l'efecte del qual donarem prioritat a aquelles actuacions de cost econòmic més petit i màxima aportació a la millora del sistema.

En aquest sentit donarem prioritat a actuacions com:

- El túnel de Montcada.
 - El nou túnel ferroviari per rodalies de Barcelona.
 - L'execució del soterrament de la via de Renfe al seu pas per Sant Feliu de Llobregat.
 - Les connexions ferroviàries al Camp de Tarragona i estacions pendents.
 - Els desdoblaments ferroviaris en l'eix ferroviari convencional a les comarques del Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre.
 - El desdoblament de la línia Mollet-Vic (R3), eliminant el pas per La Llagosta i La Florida (Santa Perpètua), enllaçant amb la R8 completar l'estació de la R8 a Santa Perpètua, que donaria servei a la R3 i R8, amb la variant ferroviària i nova estació de centralitat entre La Llagosta-Santa Perpètua de Mogoda i la interconnexió entre la R3 i la R8.
 - També donarem prioritat que es redactin tant l'estudi de viabilitat com el projecte executiu de la primera fase del tramvia del Vallès (Montcada-Ripollet-Cerdanyola UAB) i el TRAMCAMP (Hospitalet-Salou) perquè es pugui iniciar a mig termini, segons recursos disponibles.
306. Crear o estendre el sistema ferroviari, a través de rodalies Renfe, trens tram o tramvies a totes les àrees metropolitanes de Catalunya, tant a la regió de Barcelona com als entorns metropolitans de Lleida, Tarragona, Manresa Catalunya central, Girona i Tortosa-Terres de l'Ebre.

En aquest sentit donarem suport a la connexió del tramvia per la Diagonal de Barcelona planificarem i, en la mesura del possible, iniciarem l'exploració dels serveis, per permetre els serveis següents:

El metro de Bages-Manresa-Súria i Manresa-Sallent-Lleida-Balaguer i Lleida-Cervera, així com el manteniment i millora del servei de la línia Lleida-Balaguer-La Pobla

La millora de l'accés ferroviari des de Manresa a l'àrea de Barcelona amb la connexió directa cap el corredor del Llobregat

Realitzarem els estudis de viabilitat i els projectes necessaris per, quan la situació econòmica ho faci possible, iniciar la primera fase de l'òrbita ferroviària Mataró-Granollers; l'Aldea-Tortosa; l'anella ferroviària de les comarques gironines, Girona-Aeroport Girona i connexió directa amb Blanes i la línia de la costa, l'anell ferroviari de les Gavarres i la millora de la línia convencional Girona-Portbou.

307. **Corredor del Mediterrani:** Potenciar el transport ferroviari de mercaderies tant de mitjana com de llarga distància per ferrocarril amb la posada en marxa del corredor ferroviari de mercaderies per territori de Catalunya, tant en vies d'ample ibèric, com internacional o amb tercer fil.
308. Establiment de sistemes tarifaris de caràcter marcadament social que garanteixin l'accés a la totalitat de la població i la fidelització dels usuaris.
309. Promoure que les empreses puguin desgravar la subvenció dels abonaments de transport públic per a treballadors i treballadores i dels que van a peu, en bicicleta o en cotxe compartit.
310. Impulsar l'extensió d'una xarxa d'autobusos exprés important, així com la construcció de carrils BUS-VAO a les vies metropolitanes principals i en especial a les entrades a les ciutats.
311. Desplegament de mesures per a la reducció de l'espai urbà reservat al vehicle privat, en tant que principal responsable de la contaminació urbana i desincentivar l'accés dels vehicles als centres urbans. Implementar alternatives (aparcaments exteriors, millores en els sistemes de transport col·lectiu...) i a mesura que aquestes s'implementen, mesures dissuasòries (gravar l'accés dels vehicles als centres urbans, estendre zones blaves i verdes més cares, menys carrils per a cotxes a les vies urbanes...).
312. Aprovar un Pla estratègic de la bicicleta per potenciar el seu ús per al desplaçament urbà i interurbà, tot garantint la protecció dels ciclistes i la pacificació del trànsit mitjançant el foment d'itineraris de vianants, Articulant una xarxa bàsica intermunicipal, fomentant la intermodalitat amb el transport públic, garantint aparcaments segurs per a bicicletes i incentivant els ajuntaments que en promoguin l'ús
313. Impulsar el canvi radical del sistema de peatges per utilització de determinades autopistes a Catalunya, de forma que s'evitin discriminacions, greuges territorials, així com evitar que es continuïn construint autovies paral·leles a autopistes ja existents.

314. Impulsar un Pla d'actuació immediata per resoldre els principals problemes de congestió i riscos d'accidents que es donen en trams concrets de la xarxa viària des de fa molt de temps; això ha de comportar l'alliberament immediat de peatges en els trams d'autopistes paral·leles de la C16 Manresa-Terrassa, AP 7 Maçanet-La Jonquera i AP-7 Torredembarra- El Vendrell. Disminuir també l'accidentalitat mitjançant el desdoblament de rutes viàries amb molt de trànsit per tal de reduir la incidència dels xocs frontals.
315. Introducció de mesures de control sobre el compliment de les mesures de manteniment de vehicles, davant de l'elevada incidència de conductors no assegurats i de vehicles que no se sotmeten a les revisions obligatòries (ITV).
316. Foment de mesures per a l'accessibilitat en les infraestructures, edificacions i transports, que garanteixin que tots els mitjans de transport puguin ser accessibles, tot incloent mesures específiques que garanteixin l'accés de persones amb diversitat funcional o discapacitat.
317. Desenvolupament d'un pla de comunicació per tal de promoure la visibilitat de la diversitat afectivo-sexual i de gènere així com, de la prevenció de la violència LGTBIfòbica en l'espai públic; especialment als transports públics, promovent el respecte, la visibilització i l'exercici dels drets humans de les persones LGTBI.

4) Ocupació, drets laborals i drets del treball domèstic i de cura

Reduir l'atur i crear llocs de treball de qualitat, i que afavoreixin la conciliació familiar, a partir d'un Pla de creació d'ocupació i d'atenció a la igualtat d'oportunitats.

Polítiques laborals

El capitalisme neoliberal té a la seva agenda la desregulació absoluta del mercat de treball i la pèrdua de força de les organitzacions sindicals. En el cas de l'Estat espanyol, les dues darreres reformes laborals del PSOE al 2011 i el PP al 2012, les dues amb el suport de CiU (abstenció necessària per l'aprovació al 2011 i vot a favor al 2012), han estat una màquina de generar atur, però sobretot la pèrdua de drets socials i laborals més important dels darrers anys.

Davant el fracàs del model desregulador, precari i de baixos costos laborals, a Catalunya Sí que es Pot creiem en la creació de treball digne, de qualitat i amb drets, sense la que no serà possible dir que estem en la sortida de la crisi.

Millora de les condicions laborals i defensa dels drets

Les darreres reformes del Govern central, amb el suport de CiU, han suposat una pèrdua de drets sense precedents. Aquestes reformes no només han generat més atur i precarietat, sinó que també han debilitat les estructures de defensa dels drets laborals, debilitant la negociació col·lectiva i reduint la seguretat jurídica tant dels expedients de regulació, com dels canvis de condicions a la feina. El resultat ha estat desequilibrar la relació entre capital i treball incentivant un tipus d'ocupació que determina un model productiu de baixa qualitat. Per això, a Catalunya Sí que es Pot considerem que cal revertir tota aquesta contrareforma per garantir la defensa dels drets laborals individuals i col·lectius com a base per fer el canvi de model que volem.

318. Lluitar per revocar la Reforma Laboral perquè s'ha demostrat injusta, inútil per crear ocupació i reduir les xifres de l'atur. Només ha contribuït a fer encara més precari el mercat de treball, facilitant i abaratint l'acomiadament, reduint salaris, etc. Cal recuperar el paper de l'administració en els Expedients de Regulació d'Ocupació. Cal garantir la cobertura d'un conveni i la preeminència dels convenis superiors en allò que millorin les condicions de treball. Cal defensar les condicions conquerides mantenint la vigència dels convenis més enllà de la fi del període per el que es van pactar.

319. Recuperació de la capacitat adquisitiva dels salaris del pes en la distribució de la renda. Per activar la demanda interna i generar ocupació. La despesa de la gent assalariada és un dels tres factors (junt la millora de les prestacions en situació d'atur i despesa en serveis públics) que faran augmentar la demanda interna que és el factor més important per la recuperació. A més, suposa l'augment de la recaptació fiscal i és una peça necessària del canvi de model vers la sostenibilitat i la qualitat de l'ocupació. Cal donar compliment al nivell recomanat de salari mínim per la Carta Social Europea del Consell d'Europa (60 % del sou mitjà a Catalunya).

320. La reactivació de l'economia necessita aturar la caiguda dels salaris i que aquests avancin en consonància amb la productivitat del treball, de manera que la participació de la massa salarial en la renda s'estabilitzi, primer, i recuperi el perdut en els anys de crisi, després. La Generalitat ha d'aplicar una política salarial per als seus treballadors que, de la mateixa manera, els permeti mantenir el poder adquisitiu i recuperar el perdut durant la crisi, alhora que s'exigirà a les empreses que contractin amb l'Administració Pública que compleixin escrupolosament amb la normativa laboral.

321. Impulsar la reducció legal de la jornada a 35 hores laborals setmanals, sense disminució salarial ni hores extraordinàries. S'ha de reduir la jornada laboral. Una reducció organitzada i real del temps de treball és una mesura que afavoreix la creació d'ocupació i l'ampliació del temps de disposició personal. Hi ha experiències que demostren que la productivitat augmenta i que, amb els canvis fiscals necessaris, l'encariment que comporta sobre els bens sotmesos a competència exterior és relativament petit.

322. S'han de penalitzar les hores extraordinàries, que representen milers de llocs de treball perduts i perseguir les prolongacions de jornada sense cap tipus de compensació.
323. Incentivació dels acords voluntaris de reducció d'horaris en les empreses, promovent la conciliació de la vida laboral i personal, racionalitzant els horaris de treball i afavorint el treball a temps parcial i el teletreball reversibles amb condicions de treball dignes i salaris justos i suficients.
324. Democratització de les relacions laborals: Els canvis a l'empresa s'han de negociar amb la participació dels treballadors i les treballadores. També les decisions que afecten a l'ocupació a mig i llarg termini. La flexibilitat laboral requereix de més seguretat i més participació en l'organització del treball. D'igual forma, la reforma i la democratització de l'empresa són imprescindibles per a un canvi de model econòmic i per a la humanització del treball. Els canvis a les empreses han de ser producte de visions compartides i basades en la negociació.
325. Cal un Pacte Social amb la patronal, sindicats i forces polítiques per sortir de la crisi i crear ocupació amb bases i objectius diferents dels actuals. Cal una distribució diferent dels esforços on necessàriament han de contribuir més els que més tenen amb la distribució més equilibrada dels beneficis i la càrrega fiscal. Aquest pacte ha de desenvolupar-se en la negociació col·lectiva i en la concertació social.
326. La Negociació Col·lectiva i els convenis sectorials han de donar cobertura a la totalitat de la població assalariada del país. Cal articular-la de manera que no quedin persones sense aquesta cobertura, que s'estableixin les matèries que regulen cada nivell de conveni. Tot preveient, mecanismes extraordinaris per casos de necessitat, la negociació col·lectiva a nivell d'empresa no pot empitjorar els drets establerts en un nivell superior.
327. Defensa del marc català de relacions laborals i socials. Algunes competències com l'Expedient de Regulació d'Ocupació, han estat eliminades amb el suport del govern de CiU, donat que han preferit la desregulació avant posant els seus interessos de classe. Les relacions laborals han de ser un reflex de l'estructura productiva i social. Cal una negociació col·lectiva catalana, respectar el paper de l'administració en la vigilància i control de les normes laborals i en la tutela de drets i la concertació social necessària sempre i imprescindible en un moment de canvi de model productiu. Cal potenciar els convenis autonòmics sectorials com a marc propi de regulació de les condicions laborals adaptats a les problemàtiques i característiques pròpies, tant de l'economia catalana como del propi sector productiu. En aquest aspecte cal una actuació decidida del Govern de la Generalitat.
328. La concertació social pel canvi de model: promourem un gran acord polític a llarg termini sobre el canvi de model productiu amb participació dels

agents socials. L'Estratègia de Desenvolupament Sostenible de Catalunya, el Pla de l'energia i la renovació de l'Acord Estratègic per a la Internacionalització, la Qualitat de l'Ocupació i la Competitivitat de l'Economia Catalana, són les peces per dissenyar un camí pel canvi de model productiu. Un canvi de model productiu basat en treball de qualitat, sostenibilitat i producció d'alt valor afegit.

329. Suport i protecció als treballadors/es autònoms/es, especialment els i les dependents. Creant línies específiques d'assessorament i suport tècnic per autònoms per noves activitats i per consolidació i continuïtat. Canviar les formes de cotització per que responguin als ingressos reals. Cal salvaguardar el patrimoni, quan és la vivenda habitual, en el cas de projectes no reeixits.

Suport a la cerca de feina.

Cal establir una atenció individualitzada, amb tot tipus d'eines i recursos perquè les persones aturades millorin la seva ocupabilitat i trobin feina. Cal evitar que el no tenir feina esdevingui una situació crònica. La protecció mentre aquesta situació duri ha de ser un dret fonamental. Una opinió pública favorable a la substitució dels sistemes públics per serveis de caràcter privat. Calen polítiques d'ocupació que augmentin la seva eficàcia i especialització, prestigiant el servei, i no polítiques, destinades a bonificar la contractació, ja que aquesta fórmula és del tot inútil per crear ocupació com s'ha fet evident amb les xifres de l'atur dels darrers anys. Cal fer efectiu el dret al treball. Les administracions han de complir un paper actiu en la recuperació de l'economia i la creació d'ocupació estable i amb drets. Començant per l'ocupació que genera la seva pròpia activitat i perseguint la vulneració de drets a la feina.

Cal una aposta veritable per la formació llarg de la vida, pel que fa a la formació professional, ha de ser procés d'educació per la ciutadania i preparació per el treball. Cal prestigiar-la i vincular-la a les apostes estratègiques dels nostres sectors.

330. Recuperarem les polítiques actives d'ocupació. (PAO) Potenciant els serveis públics. Dedicant-hi més recursos ara que són necessaris. El contrari dels que han fet els governs del PSOE, PP i CiU. Coordinarem les PAO amb els ajuntaments, configurarem una única xarxa de serveis per l'ocupació sense duplicitats i aprofitant els recursos.

331. Ens comprometem a dotar al Servei d'Ocupació de Catalunya dels recursos necessaris per tal de fer acuradament la tasca d'orientació i intermediació.

332. Pel que fa al les persones joves, cal incrementar la cobertura en cas d'atur. Cal reformar les actuals prestacions i ajuts que exclouen a moltes persones joves, fent que moltes es trobin en situació d'exclusió social i la majoria sense poder mantenir un projecte vital propi.

333. Cal garantir que els i les joves en pràctiques a empreses gaudeixen dels mateixos drets laborals que reconeixen els contractes en pràctiques, és a dir, contracte laboral i cotitzacions a la Seguretat Social. I cal que els contractes en pràctiques o formatius no signifiquin sous de misèria, per sota del SMI, sinó que siguin ordinaris per evitar el ghetto laboral en que es troben es joves. Cal reformar la situació de les persones becàries i del personal de recerca de les universitats i institucions de recerca, per garantir que realitzen tasques essencialment lligades a la seva formació en recerca.
334. Els joves amb dèficits formatius que es troben a l'atur, necessiten d'un model que combini formació teòrica en centres del sistema educatiu o formatiu amb la pràctica a l'empresa amb un contracte de treball. Alhora, necessiten d'un servei públic d'ocupació que els orienti sobre quins perfils professionals requereix el mercat de treball.
335. Cal un pla integral pel retorn dels i les joves que han decidit marxar a l'estranger cercant oportunitats laborals que no tenen al nostre país. Tenim un greu problema de país si perdem els joves altament qualificats que marxen a treballar fora i no tornen. Això suposarà una pèrdua important de capital humà, donat que la formació ha estat realitzada aquí, i, a més, una pèrdua d'experiència professional obtinguda a un país estranger.
336. En el marc de la reforma educativa en profunditat, que lluiti contra el fracàs escolar elevat i l'abandonament prematur dels estudis, que es solucioni el desequilibri entre educació superior i FP i el gran dèficit en formació professional de grau mig. Prestigiar la FP de grau mig pot ajudar als i a les joves a accedir a nous sectors productius i nous llocs de treball.
337. Pel que fa a les persones en atur de més edat, el primer es revertir la reforma dels subsidis per atur amb que es va acompanyar la Reforma Laboral, de manera que augmenti el grau de cobertura en aquest col·lectiu. en segon lloc cal establir mecanismes perquè no vegin empitjorades les seves expectatives de pensió pel fet d'haver estat expulsats del mercat laboral. En darrer terme, com protecció davant la pobresa cal aprovar la Renda Garantida de Ciutadania.
338. Cal establir mecanismes de suport social i emocional a les persones que porten molt de temps en l'atur. Posar en marxa itineraris formatius específics per qui necessiti superar dèficits de coneixements que van lligats a l'edat.
339. Establirem ajuts específics per la contractació de majors, per contractes a jornada completa. Desenvoluparem accions per posar en valor aquest treballadors i treballadores. Desenvoluparem el reconeixement de competències professionals a partir de l'experiència. Posarem en marxa un pla de mentors, vinculat amb la formació dual de formació professional per aprofitar i transmetre els coneixements de la gent treballadora més gran.

Drets i igualtat a la feina Catalunya

Sí que es Pot volem un mercat de treball amb igualtat d'oportunitats i de condicions entre homes i dones, joves, persones immigrants, persones amb discapacitat i persones d'edat avançada. Cal garantir els drets laborals com un primer pas per assolir la igualtat, però també hem de fer polítiques que l'estimulin.

Una de les conseqüències de la crisi ha estat l'augment de la pressió sobre els treballadors i treballadores per que no es declarin les malalties i accidents d'origen professional, i l'atur en les polítiques de prevenció de riscos. Cal revertir-ho.

340. Creació de l'Oficina pública de protecció enfront de la Discriminació, que garanteixi l'exercici de denúncia davant de situacions d'explotació laboral, assetjament i discriminació i, així mateix, asseguri la difusió d'informació sobre drets laborals, la protecció i anonimat de les persones denunciants i el acompanyament integral.

341. Instar al govern central a igualar els permisos per naixement i adopció, pagats al cent per cent, per a totes les persones progenitores, sense importar el seu sexe, orientació sexual o tipus de família, d'acord amb l'objectiu d'igualtat i corresponsabilitat en les cures.

342. Acabar amb la discriminació laboral de les dones. Impulsar polítiques d'igualtat que evitin qualsevol discriminació de gènere i en especial la discriminació salarial que encara és vigent en moltes empreses i sectors. . Les polítiques d'ocupació han de contribuir a la reducció de la segregació per sexes en el mercat de treball.

343. Increment de la dotació pressupostària dels plans d'ocupació destinats a dones. Estudiar i potenciar fórmules de creació de llocs de treball per als sectors femenins més desfavorits, especialment per a dones víctimes de la violència masclista, aturades de llarga durada, immigrants i dones en situació d'exclusió social.

344. Incorporació d'indicadors de gènere als sistemes de seguiment i avaluació de serveis i recursos autonòmics de formació i ocupació, de manera que permetin valorar els resultats obtinguts i el seu impacte en termes de gènere, i si escau, el disseny i incorporació de mesures correctores.

345. Cal fer complir la quota de reserva establerta fa 30 anys a la LISMI per tal que les persones amb discapacitat puguin accedir al mercat de treball, sobretot a les empreses ordinàries, i gaudir així, d'una plena integració social i laboral. Les mesures alternatives a la reserva de lloc de treball han de ser l'excepció i no la norma. Per les persones que no poden accedir a les empreses ordinàries, cal garantir l'accés al mercat protegit, als Centres Especials de Treball (CET) i els Centres Ocupacionals, per això, cal apostar pel manteniment dels CET i dels seus

346. Articulació de mesures per afavorir l'ocupació de les persones amb discapacitat. S'inclouran clàusules socials per a la contractació, amb reserva de contractes públics d'ocupació protegida per a les persones amb discapacitat. Es prohibiran els ajuts públics a empreses i entitats que, estant obligades, no compleixin amb la quota legal.
347. Instar el Govern central a ratificar el Conveni 189 de l'Organització Internacional del Treball (OIT), relatiu als drets laborals dels i les treballadores de la llar, i garantir la seva equiparació en condicions i drets a la resta de llocs de treball.
348. La gent treballadora d'origen immigrant és un col·lectiu que ha patit la crisi de manera més punyent encara, a les seves circumstàncies personals s'afegeix sovint el perjudici, i les dificultats per veure reconeguda al seva formació i experiència al país d'origen. El Pacte Nacional per la Immigració ha de ser un instrument útil per la integració de les persones immigrants, adaptant-lo a les actuals circumstàncies econòmiques i socials.
349. Garantia de reconeixement, dins l'àmbit competencial autonòmic, de la certificació del currículum de les persones migrants, atenent a la seva trajectòria laboral en origen, mitjançant el desenvolupament de certificacions bilaterals.
350. Recuperació dels recursos humans per potenciar les accions d'orientació, formació i col·locació dels serveis públics d'ocupació, especialment per als col·lectius socials amb específiques circumstàncies que dificulten la seva col·locació. Incorporació de la Mediació Social Intercultural com a metodologia i eina de treball dins dels serveis públics d'ocupació.
351. Cal lluitar contundentment contra l'explotació laboral. La Inspecció de Treball ha d'intervenir prioritàriament en els sectors que concentren més precarietat, sinistralitat laboral i contractació fraudulenta. Cal combatre també la economia submergida, per frau i competència injusta que suposa i per l'explotació laboral que s'hi dona.

Per una compra pública que potencii les conductes empresarials socialment responsables en l'ocupació.

L'Administració pública ha esdevingut el primer operador econòmic als mercats laborals català i espanyol.

Aquesta creixent importància de la contractació administrativa, ha donat lloc a una problemàtica molt específica i novedosa : **la qualitat de la prestació dels serveis públics i els criteris d'adjudicació dels contractes públics, relacionada amb la qualitat de l'ocupació creada a l'entorn dels mateixos, tant al cas de gestió directa, com indirecta, a càrrec de l'Administració Pública.**

Bones pràctiques respecte a clàusules socials: l'acreditació d'empreses i els plecs de condicions

L'acreditació d'empreses

352. Garantir la participació sindical a l'elaboració dels Plecs de Condicions i l'adjudicació de contractes. Presència de les organitzacions sindicals a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, a la seva Comissió Permanent, així com a la Comissió de Classificació Empresarial.

353. Introducció del concepte de solvència social, que implicaria:

- Vigilar que a tots els plecs de condicions s'inclouguin referències a l'obligació legal existent per a les empreses de que les condicions laborals dels seus treballadors estiguin regulades per la norma legal vigent o pel Conveni Col·lectiu, acord d'empresa o pacte de millora que els sigui d'aplicació. La importància d'aquesta mena de referències, fins i tot suposant una reiteració legal innecessària, radica al seu valor didàctic ajudant a reforçar el paper sindical i de la negociació col·lectiva, i per tant, la seva capacitat per garantir els drets i condicions dels treballadors/es.
- Establir l'obligatorietat de que als controls periòdics del compliment dels requisits, sigui preceptiu incloure un informe sobre el grau de compliment dels criteris d'ocupació exigits.
- Establir l'incompliment reiterat dels requisits d'ocupació com a causa d'infracció greu i causa suficient per a la revocació de l'adjudicació.
- Independentment de la titularitat de l'empresa adjudicatària (mercantil, d'iniciativa social, amb o sense ànim de lucre...) s'han d'exigir els mateixos requisits d'ocupació per a la seva acreditació.

354. Per tal de garantir l'adequat nivell de qualitat a l'execució dels contractes, tan important és l'establiment d'unes condicions mínimes exigibles a les empreses privades com que el poders públics articulin uns sistemes eficaços que supervisin el seu compliment i mesurin la qualitat a l'execució. Qualitat que haurà de tenir caràcter integral, incloent també les condicions laborals dels treballadors que el porten a terme. En matèries tals com ocupació, salut laboral, igualtat, formació i qualificació de professionals. Per tal de fer-lo efectiu, cal reclamar:

- Establir com a obligatori un sistema de certificació de qualitat específic pels contractes públics. Que es podria valorar fos la norma de responsabilitat social (SA 8000), o la nova ISO 26.000 de responsabilitat social empresarial, o la futura etiqueta social per empreses responsables, per exemple.
- Garantir la participació política i sindical a la definició de criteris i normes de qualitat, així com l'elaboració d'instruments concrets.
- Reforçar el paper de la inspecció de l'Administració. Regular la freqüència mínima amb la que el Servei d'Inspecció competent hauria d'actuar, establint una periodicitat mínima anual i visites no

programades, amb especial atenció a la seguretat, salut i prevenció de riscos laborals.

- Establir mecanismes que permetin conèixer els informes dels Serveis d'Inspecció de l'Administració als òrgans de control i seguiment a les seves respectives instàncies territorials.
- Les empreses hauran de tenir com objecte social l'objecte concret que s'especifica als plecs.
- L'empresa haurà de demostrar experiència i fiabilitat en la tasca concreta objecte de la contractació i complir amb uns requisits mínims tècnics, organitzatius, econòmics i de personal. Així mateix ha de disposar d'un sistema de prevenció adequat.

Els plecs de condicions:

En matèria de **plecs generals**, cal la introducció de la insolvència social sobrevinguda com a causa de rescissió avançada del contracte, per incompliment de les condicions d'execució, sense dret a compensació, i que això impliqui una penalització quan concorri a futures adjudicacions. Es tractaria que una empresa que, per exemple, al moment de l'adjudicació complia amb la normativa laboral en totes les seves vessants, i posteriorment deixa d'aplicar el conveni col·lectiu, o duu a la pràctica una reducció de plantilla respecte a l'oferta presentada, impaga salaris, incompleix la quota de reserva de la LISMI, etc.; es consideri que ha incomplert les seves obligacions contractuals i, en conseqüència s'extingeixi la relació contractual, de forma no indemnitzatòria i que això suposi una minusvaloració de la seva solvència social a futur en d'altres processos d'adjudicació.

Establir un únic plec de condicions mínimes per a cada tipus de contracte a l'administració autonòmica i a les administracions municipals, és a dir, es tracta d'unificar els plecs de condicions, sense perjudici de l'autonomia de les administracions locals i, per tant, mitjançant un treball de cooperació administrativa en aquest respecte.

Introduir als plecs de condicions particulars clàusules socials, entenent per les mateixes qualsevol estipulació que obligui una empresa adjudicatària d'un contracte administratiu, a realitzar l'objecte del contracte segons les prescripcions tècniques definides al mateix i, a més, de manera complementària, al compliment de determinats objectius socials d'interès general, entre elles:

- Obligacions de l'adjudicatari respecte el personal.
- Clàusules d'igualtat.
- Subcontractacions.
- Revisió de preus del contracte.
- Prevenció de riscos.
- Drets sindicals.
- Dret a vaga.

Economia feminista: Temps, treballs i crisi de la cura

Les feines remunerades i no remunerades s'han d'analitzar conjuntament per visibilitzar les càrregues totals de treball de les persones, les interrelacions entre àmbits i les desigualtats de gènere. A Catalunya les dones dediquen 28,98 hores a la setmana a les tasques de la llar i la família, davant de les 16,45 hores que dediquen els homes. Alhora les dones també dediquen 6,50 hores diàries al treball assalariat i els homes 7,51 (Idescat, 2011). Això comporta que la càrrega total de treball de les dones sigui de més d'onze hores per a les dones i entorn a les 10 hores per als homes.

Segons l'Institut Nacional de la Seguretat Social, del 2012 al 2014 els permisos de maternitat van caure un 7,14%. La precària situació laboral de les dones pot estar darrere d'aquesta disminució de la maternitat -i de les possibilitats de ser mare-. També els de paternitat (15 dies) van disminuir un 4,55%. Tot i que Catalunya lidera els permisos de paternitat a l'estat (44.227), la caiguda indica desequilibris en les responsabilitats familiars, ja que el permís de paternitat és independent del de la mare. Per contra, les excedències per cuidar familiars van augmentar un 14,05% l'any 2014, i són de nou les dones, en un 92%, les titulars. La realitat s'imposa i obliga: les dones estan menys disposades que els homes a acceptar feines incompatibles amb la conciliació laboral i personal, tot i que la crisi ha fet que haguessin de suavitzar les seves demandes de conciliació, i en el cas dels homes ha augmentat la seva disponibilitat a acceptar feines precàries (Sarasa et al, 2013). Les retallades en ajuts familiars comporten la mercantilització de la cura per a qui ho pugui pagar, la familiarització de les tasques domèstiques realitzades per les dones i per tant la tornada de les dones a les llars i l'augment de les desigualtats en usos del temps, treballs i recursos econòmics. No obstant això, les dones han passat a ser, en molts casos, les sustentadores principals de les llars catalanes en un context en el qual els seus ingressos continuen sent significativament inferiors, amb la consegüent feminització de la pobresa, de les llars i dels infants.

El darrer compte satèl·lit que es va dur a terme a Catalunya (2007 amb dades de 2001) va mostrar com el PIB català augmentaria més d'un 40% si es remunerés el treball domèstic i familiar. Tot i que en diners aquestes activitats arriben als 73.850 milions, no cal que es valorin en termes monetaris, però sí que tinguin una traducció en drets de ciutadania i econòmics. El treball domèstic a Catalunya representa el 112,3% del temps del mercat laboral. De la càrrega total d'aquest, el 40,5% són activitats d'organització i preparació d'àpats. La cura representa el 27,5%, mentre el 23,8% són feines relacionades amb la neteja o el manteniment de l'habitatge. El 72% del treball domèstic i de cura el realitzen les dones.

El mercat laboral no és lloc per a les dones, com ara fa quatre dècades. La taxa d'activitat és força inferior a la masculina (11 punts), tot i que ha augmentat significativament els darrers anys. Però moltes dones no troben feina i, en set anys, la taxa d'atur de les dones (20%) s'ha triplicat a Catalunya. A més, les dones són les que reben les prestacions d'atur més reduïdes. Segons un estudi de l'Observatori Dona, Empresa i Economia (ODEE, 2015) de la Cambra de Comerç de Barcelona les prestacions d'atur de les dones a Catalunya **són un**

15% més baixes que les de l'home, i si parlem de pensions de jubilació, fins a 31% inferiors. La causa és la bretxa salarial: segons dades del 2012, el salari mitjà anual per treballador va ser de 27.836 euros, mentre que el femení va ser de 20.910 euros, un 25% **inferior**, dada que s'incrementa fins al 30% a partir dels 45 anys.

Són les persones joves compreses entre els 16 i els 19 anys, les que acumulen les taxes d'atur més elevades; poc més d'una quarta part dels joves de 16 a 19 anys que volen treballar ho aconsegueix. I en aquest grup la taxa d'atur (73,8%) està, a més, per sobre de la masculina (71,4%) (SURT, 2015).

La crisi ha accentuat les discriminacions horitzontal i vertical. La bretxa salarial de gènere s'expandeix fins a una mitjana del 19% –a més edat i més responsabilitats, més diferències –. Les dones catalanes haurien de treballar 60 dies més l'any que els homes per cobrar el mateix (García, 2015). Altres discriminacions directes precaritzen la seva situació, com un augment de l'assetjament sexual i de gènere, així com un empitjorament de la salut laboral en molts espais de treball. A més, les dones són majoria en els contractes a temps parcial, amb menys salari i a expenses de la voluntat de l'empresariat. No importa quin tipus de contracte i quin tipus de jornada, el salari sempre és inferior per a les dones (García, 2015). Les darreres reformes laborals són un intent de liquidar els drets laborals i la negociació col·lectiva. Les dones embarassades es troben al fil de l'acomiadament lliure, la fixació de la jornada per part de l'empresariat atempta contra els drets de conciliació –tot i que hi ha hagut sentències en contra– i la possibilitat d'afegir hores extres al contracte de temps parcial –einentment femení– és un exemple clar d'abús patronal.

Així mateix, tot i la manca de dades reals, les dones i les persones extracomunitàries representen la majoria dels treballadors i treballadores irregulars a Catalunya. Hi ha un 47,3% de dones en aquest àmbit contra un 34,5% d'homes, a més d'un 57,3% de persones extracomunitàries (Ioé, 2009). La cura representa una part important d'aquestes activitats. Això explica tant la feminització del treball irregular, com l'alta presència de persones no autòctones. Gènere, classe i origen en intersecció donen com a resultat un espai amb precarietat i abusos. La situació de les treballadores domèstiques ha de ser prioritat en qualsevol acció de govern des de la igualtat.

Propostes

Mercat de treball i drets derivats

355. Impulsar mesures per a la racionalització dels horaris laborals de tal manera, que aquests no determinin la vida i la resta d'àmbits de les persones.
356. Creació d'un departament específic sobre Usos del temps dependent del Departament d'Economia i Treball.
357. Establiment d'un grup específic de gènere en la Inspecció de Treball pel control de la igualtat d'ofici en les empreses catalanes.

358. El departament de Relacions Laborals comptarà amb una unitat específica per a la negociació sindical i negociació de convenis col·lectius, que treballi la igualtat de gènere.
359. Garantir l'elaboració i implementació de Plans d'Igualtat a les empreses que o bé tenen més de 250 treballadors/es, o es troben sota obligatorietat pel conveni col·lectiu o es troben obligades per llei per substitució de sanció. En cas contrari, la no elaboració i implementació del Pla serà causa de sanció per a l'empresa.
360. Establir mecanismes de seguiment de l'acompliment de les mesures incloses als Plans d'igualtat de les empreses a través d'una avaluació anual per part del Departament de treball.
361. Establiment de penalitzacions a les empreses, de les quals es tingui constància, que discriminin directament o indirectament a les dones i persones pertanyents al col·lectiu LGTBI.
362. Aplicació de la legislació laboral contra les desigualtats de gènere en matèria laboral, avaluació dels impactes negatius de les reformes laborals en el mercat laboral català i establiment de mesures d'urgència.
363. Implementació d'un pla de xoc contra la precarietat laboral femenina (bretxa salarial de gènere, models de contractació, revisions de drets de conciliació i jornades laborals, lluita contra la segregació horitzontal i vertical, assetjament sexual i per raó de sexe, etc.).
364. Confecció d'un pla de xoc contra l'atur femení, especialment entre les dones joves i majors de 45 anys, dones amb diversitat funcional, dones caps de famílies monomarentals, dones transsexuals, dones migrants i dones en risc d'exclusió social, així com reservar un nombre determinat de places per a dones víctimes de violència masclista.
365. Instar al Govern central a ratificar el Conveni 189 de l'Organització Internacional del Treball (OIT), relatiu als drets laborals dels i les treballadores de la llar, i garantir la seva equiparació en condicions i drets a la resta d'ocupacions.
366. Incorporació d'indicadors de gènere als sistemes de seguiment i avaluació de serveis i recursos autonòmics de formació i ocupació, de manera que permetin valorar els resultats obtinguts i el seu impacte en termes de gènere, i si s'escau, el disseny i incorporació de mesures correctores.
367. Foment de les ocupacions dignes i de qualitat específiques per a dones en tota la seva diversitat, tot apostant per la creació de llocs de treball estables a l'administració pública.

368. Potenciar fórmules de creació de llocs de treball en sectors feminitzats més desfavorits, especialment per a dones víctimes de la violència masclista, desocupades de llarga durada (joves i majors de 45 anys), immigrants, amb diversitat funcional, dones transsexuals, caps de famílies monomarentals i dones en situació d'exclusió social.
369. Posar en marxa un pla de fre de la pobresa femenina, on es reclamarà al Govern central la revisió de les pensions, prestacions i IRPF per posar fi a les discriminacions en matèria de drets derivats i fiscals que pateixen les dones.
370. Suport a l'economia social, solidària i feminista. S'inclouran un pla d'ajudes als projectes cooperatius que compleixin amb els requisits d'igualtat, sostenibilitat i innovació, mitjançant accions com: a) cessió de sòl públic en desús per als projectes d'emprenedoria cooperativa; b) ajudes a les despeses inicials per engegar projectes de cooperatives i entitats d'economia social, solidària i feminista; c) ajudes als treballadors i treballadores d'empreses en crisi amb la finalitat de poder accedir a la seva propietat, prèvia anàlisi i avaluació de la viabilitat, mitjançant fórmules cooperatives o societats laborals, i d) es promourà la creació d'un servei públic d'assessoria per a les empreses cooperatives.
371. Sensibilització i formació de l'empresariat i de treballadores i treballadors en diversitat sexual i de gènere per combatre l'homofòbia, la transfòbia i la bifòbia.
372. Aplicació efectiva de la Directiva 2000/78/CE europea sobre la igualtat de tracte al lloc de treball i en l'ocupació i de la Llei 62/2003 que garanteix la no discriminació directa i indirecta per les persones LGTBI i la inversió de la càrrega de la prova en les situacions discriminatòries.
373. Desenvolupament de protocols específics d'intervenció en casos de discriminació laboral per a cada grup del col·lectiu LGTBI.
374. Creació de quotes de treball per a les persones trans en la borsa d'ocupació pública de la Generalitat i en la resta de les Administracions públiques per garantir la inserció laboral i la visibilitat del col·lectiu trans.
375. Creació dins de la Conselleria de Treball i Ocupació d'un registre d'empreses catalanes que hagin aprovat els seus Plans d'Igualtat i, establir mecanismes pel seguiment de la implementació dels mateixos, per part de la unitat de gènere de la conselleria. Aquesta tasca serà duta a terme en coordinació amb la inspecció de treball.

Treball domèstic i de cura

376. Implantació de mesures legals i pressupostàries que desenvolupin les activitats relacionades amb l'economia de les cures. Aquesta actuació es durà a terme a través de dues mesures complementàries:

- Augment del finançament dels municipis en el marc d'un pla municipalista del qual formarà part prioritària la recuperació dels serveis socials municipals.
 - Recuperació de la Xarxa d'Atenció Social Municipal, orientada a la lluita contra les situacions de pobresa severa i d'exclusió social.
377. Realització d'un nou compte satèl·lit del treball domèstic i de cura a Catalunya i establiment de mesures urgents.
378. Campanya de corresponsabilitat administrativa i parental.
379. Disseny i implantació d'una xarxa de socialització de les cures, tant en relació amb la cura d'infants com per a persones dependents. Es tractaria de serveis d'ajuda a domicili però sobretot d'espais de cura i trobada de proximitat i per barris.
380. S'incentivarà la figura dels cuidadors masculins a partir de cursos de formació ocupacional, la creació de borses d'ocupació municipal, al mateix temps que es farà una sensibilització per mostrar la importància del treball de cura i fomentar la seva valoració social.
381. Conciliació professional, familiar i personal: instar al govern central a igualar els permisos per naixement i adopció, pagats al 100% per a totes les persones progenitores, sense importar el seu sexe, orientació sexual o tipus de família, en consonància amb l'objectiu d'igualtat i corresponsabilitat en les cures. Tanmateix, la Generalitat de Catalunya revisarà i ampliarà les seves mesures internes de conciliació.
382. Bonificacions fiscals a les empreses que donin als seus treballadors i treballadores beneficis socials pel pagament de les escoles bressol dels seus fills/es.
383. Suport a un treball digne de cura que permeti la seva professionalització.

Prevenió de riscos laborals

Objectiu

La prevenció de riscos laborals ha de ser una inversió per a la millora de la salut i la seguretat de treballadors i treballadores, i la competitivitat de les empreses. Per tal d'assolir aquest objectiu cal impulsar les mesures necessàries per aconseguir millorar les condicions de treball i la qualitat de la prevenció de riscos laborals a les empreses.

La prevenció no pot seguir sent vista com una despesa, sinó com una inversió tant pel que fa a la salut i la seguretat dels treballadors i treballadores, com per la competitivitat de les empreses.

Propostes

384. Són necessàries actuacions com ara la lluita contra les irregularitats i la reducció de l'economia submergida en els sectors d'activitat i les empreses que concentren nivells de precarietat alts en la contractació i gran volum de contractes temporals que afecten especialment a dones i persones joves, ambdós segments de població caracteritzats per patir més temporalitat, rotació, baixos salaris i sinistralitat laboral.

385. Cal que la Inspecció de Treball, actualment competència de la Generalitat de Catalunya, tingui un full de ruta respecte a l'actuació als sectors que concentren més precarietat, sinistralitat laboral i contractació fraudulenta.

Aquests sectors han de ser prioritaris en l'actuació de seguiment i sanció de la Inspecció.

386. Garantir el compliment de la legislació vigent en matèria de prevenció de riscos laborals tant en les empreses com en les administracions públiques.

Considerar com a requisit imprescindible per demanar ajuts o subvencions públiques, així com per accedir a l'adjudicació de contractes públics, tenir aprovat prèviament el Pla de Prevenció de Riscos Laborals d'Empresa. Així mateix, s'introduirà dins dels criteris en l'adjudicació d'ajuts, subvencions o contractes públics l'obligatorietat de no superar la taxa de sinistralitat mitjana del sector productiu corresponent.

387. Determinar la realització d'auditories per part de l'Administració sobre prevenció de riscos laborals a les empreses amb més sinistralitat laboral. Informació pública de les empreses de més alta sinistralitat.

388. Establir criteris i/o normativa per part de l'Administració que fixin com a paràmetre obligatori en l'oferta d'obra pública els plans de salut i seguretat i la limitació de control estricte de la subcontractació.

389. Aprovar una nova Estratègia catalana de prevenció de riscos laborals pel 2016 i dotar-la anualment amb els recursos econòmics necessaris per al seu finançament.

390. Augmentar significativament el cos d'Inspecció de Treball per acostar-se progressivament a les ràtios que proposa l'OIT. Que la Inspecció de Treball coordini els recursos humans i assigni els recursos econòmics necessaris per dur a terme campanyes de lluita contra la sinistralitat.

391. Enfortir la coordinació interdepartamental dels diferents òrgans de l'Administració que tenen competències en temes de salut laboral. Potenciar i afavorir la cooperació i la coordinació amb les administracions locals.

392. Desenvolupar polítiques formatives de prevenció de riscos laborals: incloure continguts formatius preventius a l'ESO, així com als estudis d'arquitectura i enginyeries tècniques i superiors, i integrar la prevenció en la formació continuada i ocupacional. Establir una línia de suport a la investigació (R+D+I) en el camp de la prevenció de riscos laborals.
393. Realitzar actuacions d'ofici pel Departament de Treball en els casos d'accidents mortals, en la investigació de l'accident, imposant les sancions corresponents, el trasllat a la fiscalia i personar-se particularment en cas que hagi indicis d'incompliments penals. Regular per llei catalana la prevenció dels accidents de treball que inclogui plans de prevenció i la penalització del seu incompliment.
394. Establir els mitjans adequats de control de les actuacions sanitàries a les empreses dels serveis de prevenció i les mútues d'accidents de treball i de malalties professionals de la Seguretat Social a través de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
395. Potenciar les unitats de salut laboral del Servei Català de la Salut estenent-ne la utilització com a eina no només de diagnòstic, sinó també de determinació de la contingència de la situació d'incapacitat transitòria. Fer front a la manca d'especialistes en medicina laboral, especialment pel que fa a les necessitats en matèria de vigilància de la salut.
396. Potenciar la gestió pública dels recursos relacionats amb l'atenció sanitària laboral, i dels processos d'Incapacitat Temporal de la població treballadora. Supressió de la potestat de les mútues de gestionar econòmicament les contingències comunes.
397. Impulsar polítiques específiques adreçades a les pimes per millorar la gestió i la qualitat de les accions en matèria de prevenció de riscos laborals.
398. Garantir la participació dels agents socials i econòmics en la definició de les actuacions en matèria de prevenció de riscos laborals i el seguiment i el control de les accions de l'Estratègia catalana de prevenció de riscos laborals.
399. Impulsar la creació de la figura de delegats o delegades de prevenció territorials i sectorials prevista en l'Estratègia catalana de prevenció de riscos laborals.
400. Garantir la perspectiva de gènere en totes les actuacions en matèria de prevenció de riscos laborals.
401. Augmentar la capacitat sancionadora de la Generalitat de Catalunya respecte d'aquelles empreses fraudulentament en matèria de prevenció de riscos laborals i/o subregistre i ocultació de l'accidentalitat. Aquest augment de la capacitat sancionadora s'hauria de fer extensible als serveis de prevenció que incompleixen els mínims de qualitat establerts per la Llei de

prevenció de riscos laborals, el Reglament dels serveis de prevenció i la distinta normativa d'aplicació.

402. Potenciar la investigació sobre els efectes de les noves condicions de treball, nous productes, noves tecnologies i la seva relació amb l'aparició de riscos laborals nous i emergents.
403. Desenvolupament d'una llei de mobilitat territorial, per tal de promoure plans de mobilitat a les empreses.
404. Aplicació al 100% de la llei de Salut Pública en els apartats concrets de salut laboral i desenvolupament dels apartats referents al tractament preventiu de les malalties professionals.
405. Incloure a la nova estratègia catalana de salut i seguretat els objectius següents: Reducció i/o eliminació de l'exposició a substàncies perilloses i específicament prevenir els càncers d'origen laboral, prevenir els desordres musculoesquelètics i millorar la salut mental en el treball.

5). Polítiques de innovació, tecnologia i coneixement obert. Universitats.

Catalunya Sí que es Pot volem promoure unes polítiques d'innovació, tecnologia i coneixement que afavoreixin l'accessibilitat, la inclusivitat, l'obertura i la innovació. En primer lloc, impulsar polítiques d'inclusió tecnològica per reduir la fractura digital. Els beneficis de les Tecnologies d'Informació i Comunicació (TIC) han d'arribar a tothom, arreu del país i sense importar edat, coneixements o status, perquè són element principal per la cohesió social i territorial.

Cal garantir unes **polítiques sobre mitjans de comunicació** basades en els quatre pilars defensats en el manifest de la FEP (Federació Europa de Periodistes): No hi ha democràcia sense pluralisme en els mitjans de comunicació; no hi ha llibertat de premsa sense pluralisme informatiu; cal preservar un servei públic de ràdio i televisió amb pressupostos suficients com a base d'una ciutadania crítica i formada; sense drets sindicals i de negociació col·lectiva, sense bones condicions laborals dels professionals, els mitjans de comunicació no poden oferir informació de qualitat als ciutadans

Propostes

Polítiques tecnològiques i d'accés a la Informació i el coneixement.

406. Cap restricció als drets i les llibertats fonamentals pot ser imposada sense una resolució judicial. La llei ha de garantir la protecció de dades, la neutralitat a la xarxa i la definició d'internet com a servei universal gratuït per al conjunt de la ciutadania. La normativa legal ha de consolidar l'ampliació de l'actual servei per fer-lo universal i ha d'assegurar una velocitat mínima suficient i ampliable en funció dels avenços tecnològics.

407. Considerem el **desplegament d'infraestructures de telecomunicacions des del sector públic** com la millor garantia per la ciutadania, les empreses i les mateixes administracions de poder disposar de nous serveis, de qualitat, a preus competitius i arreu del país. És la garantia que aquestes infraestructures seguiran essent propietat i oferint un servei públics.
408. Cal afavorir la **compartició d'infraestructures entre operadors**, tot establint sistemes de contraprestació i exigir inversions reals als operadors que vulguin actuar en el mercat de les telecomunicacions.
409. Entenem els nous models de desplegament de **xarxes de fibra òptica** que proposa la Xarxa Oberta de Catalunya com una experiència de model públic-privat que ha de permetre accelerar l'extensió territorial. Demanem que el Govern sigui transparent en explicar els acords i contractes, i que aquests aportin plena competència en serveis i qualitat.
410. Cal assegurar que la ciutadania disposa dels recursos formatius i de les oportunitats per accedir i participar de forma complet a la SIC. Potenciarem els coneixements digitals i facilitarem l'alfabetització digital del conjunt de la població, tant escolaritzada com no escolaritzada. Es millorarà l'oferta educativa, de qualitat i a preu assequible, en els àmbits de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) i altres matèries vinculades al canvi de model productiu, per afavorir una economia social del coneixement. Dotarem els centres educatius de material informàtic i tecnològic suficient perquè l'alumnat pugui fer ús d'ells de forma individual i continuada i perquè es fomentin les competències digitals entre la població.

La crisi està afectant directament als telecentres de la xarxa PuntTIC que pateixen les retallades dels pressupostos municipals que els mantenen o dels programes i ajudes que havien rebut des de la Generalitat. Són una eina cabdal que cal reforçar com infraestructura tecnològica i plataforma de generació de continguts i destinar-hi els recursos econòmics per seguir potenciant la seva dinamització i l'equip humà que els coordinen.

Ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació.

Xarxa

411. Les comunicacions electròniques han de ser neutrals i les operadores no han de poder retardar, desviar, prioritzar o impedir els trànsits de dades, ni discriminar per protocols o aplicacions.
412. Tenim dret a gaudir d'una xarxa que garanteixi la neutralitat i a rebre els serveis en les condicions que se'ns han ofert i que hem escollit.

Estàndards i continguts

413. D'acord amb els marcs normatius existents, defensem que les institucions públiques han d'utilitzar exclusivament estàndards oberts i cal vetllar que així sigui, a tots els contractes de la Generalitat i a l'administració local. Cal redefinir el full de ruta d'implantació del programari lliure a la Generalitat i impulsar un compromís d'executar-lo. Cal un suport ferm i complet al desplegament del programari lliure en l'àmbit de l'escola.
414. Les institucions públiques s'han de posicionar de forma clara a favor de l'ús social i cooperatiu del programari lliure de codis oberts, i per això han d'oferir tots els continguts que estiguin finançats amb fons públics, siguin textuais o multimèdia, amb llicències obertes (copyleft).
415. Tots els continguts creats des de les administracions o finançats íntegrament amb fons públics han de passar al domini públic i ser publicats en llicències lliures (copyleft). Cal crear repositoris i espais documentals per facilitar l'accés a aquests continguts i fer actuacions de promoció i divulgació sobre els usos i beneficis de les llicències lliures. D'acord amb això, també farem una avaluació de tots els contractes d'externalització dels serveis informàtics, tot potenciant l'ús de software lliure.
416. Cal impulsar el programari lliure com a motor de la innovació del teixit productiu català. Més enllà de l'aspecte tecnològic també considerem que cal potenciar el model col·laboratiu i de treball en xarxa que ha estat l'element d'èxit dels models cooperatius de la nova economia.
417. Proposem que totes les empreses que vulguin optar o tinguin llicència d'operador signin com a requisit per operar un Conveni sectorial de mínims per a les seves plantilles, contractats, subcontractats o serveis externs específics del Sector. L'Administració fomentarà i propiciarà que Sindicats i Operadores elaborin aquest Conveni de Sector.
418. Donem suport a la Carta per la Innovació, la Creativitat i l'Accés al Coneixement (Barcelona, 2009), i a la de Models sostenibles per a la creativitat en l'era digital (Barcelona 2010) que defineix els drets de la ciutadania i dels artistes a l'era digital.
419. S'ha d'impulsar un programa específic que promogui la digitalització dels fons culturals i històrics propis de les administracions públiques i la seva posada a disposició de manera fàcil, lliure, gratuïta i accessible via web. La publicació d'aquests fons es farà mitjançant llicències lliures.

Control de l'accés i de l'ús de les TIC, dels continguts i de la privacitat.

420. Cal garantir la continuïtat de la seu de la Comissió Mercat de Telecomunicacions (CMT) a Barcelona. Rebutgem la fusió d'organismes reguladors independents que suposa una pèrdua de capacitat reguladora i sancionadora que únicament beneficia a les grans operadores de telecomunicacions.

421. S'ha de sancionar els operadors que no ofereixin els seus serveis en temps, forma i preu acordat, tot garantint que han d'establir de forma clara i transparent per a tothom les condicions ofertes. Estendre la responsabilitat legal als quadres directius per a pràctiques comercials que siguin considerades fraudulentament.
422. Desenvolupem lleis destinades a impedir els monopolis en els mitjans de comunicació mitjançant la limitació del percentatge d'un mateix àmbit comunicacional (o en tots ells) que pot tenir un mateix grup o empresa (ja sigui ràdio, televisió, internet...).
423. El desenvolupament de les TIC ha fet emergir un nou espai de privacitat que és encara especialment vulnerable. El tractament de dades personals, moltes d'elles de caràcter sensible, requereix una protecció de la privacitat i de la confidencialitat amb mesures tecnològiques i jurídiques adequades, efectives i entenedores per a la majoria de la gent.
424. Avançar en aquest marc de protecció és prioritari per generar la confiança necessària en tots els nous sistemes que configuren la SIC. En aquest sentit CESICAT i APDCAT són dos organismes que han de seguir treballant des de l'espai públic en els seus àmbits respectius.
425. La gestió del tractament de dades massives (conegut en l'entorn professional i en els mitjans com Big Data) obtingudes pels serveis de les administracions públiques, i en especial les referides a la salut de les persones, ha d'estar sota el lideratge exclusiu de l'administració pública i sempre per projectes de recerca encarregats per aquesta i amb objectius clarament d'interès públic. En concret, i tenint en compte la problemàtica sorgida en el projecte Visc+, cal fixar previ a qualsevol tractament del Big Data el següent:
- Quin tipus de recerca.
 - Quin tipus d'equips.
 - Per a quines finalitats.
 - Establir filtres per a evitar la perversió del benefici públic, com ara:
 - Obligació de fer públics els resultats (com a filtre per a evitar recerca amb finalitats comercials).
 - Impedir que les dades públiques es creuin amb les d'altres bases de dades comercials.
 - No cedir dades ni subcontractar l'anàlisi i el disseny dels projectes.
 - Si escau i correspon a recerques d'interès públic, donar només les respostes a preguntes concretes d'altres grups de recerca públics o privats.
426. Potenciar la neutralitat de la xarxa i de les xarxes per garantir que es limita el paper de les empreses que proveeixen el suport a la comunicació i preservar que el servei que ofereixin els prestadors dels serveis no distingeixi ni prioritzi de manera arbitrària els continguts, serveis, aplicacions o altres basant-se en criteris de propietat, marca, font d'origen o preferència.

427. Reforma del model de patents de programari. Proposem una reforma encaminada a l'eliminació del model de patents de programari ja que no compleixen el seu objectiu de premiar la innovació, sinó que la perjudiquen. La propietat intel·lectual sobre el codi font ja està coberta per les lleis de copyright i les patents de programari són a la pràctica abstractes i arbitràries, el que impedeix saber si incompleix alguna en desenvolupar nou programari. En grans empreses fan servir les patents com a barrera d'entrada i deriven recursos d'innovació a litigis per incompliment, en què la quantitat de patents decideix qui guanya posant en desavantatge a les petites empreses.
428. Per unes noves tecnologies ecològiques, sostenibles, inclusives, obertes i segures. Promoure una etiqueta europea de "ordinador verd", que inclogui estàndards internacionals d'eficiència energètica com 80-PLUS i Energy Star, una millora de la gestió de residus electrònics per part dels Punts Verds, que hauran d'estar preparats per recollir i tractar adequadament material electrònic segons sigui reutilitzable o no. Proposem un augment gradual dels anys de garantia de maquinari informàtic fins fixar la garantia mínima per a un ordinador en 6 anys. Plantegem una proposta de suport institucional, amb l'objectiu d'optar a finançament europeu per a un programa "TIC per al Creixement Sostenible" per subvencionar iniciatives que, recolzant-se en l'ús de la Informàtica i les comunicacions, aconseguixin resultats beneficiosos per al Medi Ambient.

Mass Media i TICs i gènere

429. Elaboració i implementació d'un programa d'apoderament tecnològic, amb la finalitat de fomentar l'accés, la utilització, una major presència i la veu de les dones a les TIC's, amb l'objectiu de reduir la bretxa digital.
430. En el marc d'un futur Consell de l'Audiovisual de Catalunya més democràtic i amb més poder regulador i sancionador, fer d'obligat compliment un llibre d'estil sobre tractament no sexista de la informació als mitjans audiovisuals i, establir un protocol d'actuació més contundent contra les informacions i programes sexistes i discriminatòries per raó de gènere.
431. Recolzar i potenciar la creació de projectes que afavoreixin la participació de les dones en la creació de continguts i la construcció d'un model de xarxa feminista.
432. Elaborar i implementar campanyes de sensibilització permanents als Mitjans sobre la violència masclista i femicidis, amb la participació tant de les institucions, els organismes reguladors, els mitjans de comunicació i els col·lectius de periodistes i entitats que treballen el tema de la violència masclista.
433. Elaborar un pla d'actuació contra els micro-masclismes i les conductes sexistes i el ciber-assetjament a les xarxes socials i plataformes online, amb la col·laboració de tots els agents implicats (operadors de telecomunicacions, empreses proveïdores de serveis, empreses d'internet,

comunitats d'internautes, proveïdors de continguts, experts/es, associacions d'usuaris/es).

434. Promoure la representació i presència de dones esportistes i competicions de clubs femenins, als diferents mitjans de comunicació autonòmics.
435. Millorar i ampliar les estratègies de comunicació, a través d'una aliança institucions-mitjans-professionals de la informació, que faciliti a les dones el coneixement dels seus drets així com, dels serveis que integren els recursos d'atenció a les dones en situacions de violència masclista.
436. Fomentar la representació de la diversitat afectivo-sexual i de gènere com el llenguatge no sexista, en tot el material, tant redactat com audiovisual, del Govern de la Generalitat així com, de les empreses públiques i subcontractades.
437. Anar més enllà d'iniciatives com la Xarxa antirumors de Barcelona, donant el salt als mitjans a través campanyes institucionals sobre la immigració per tal de trencar tòpics estereotipats; visibletzant, de forma constructiva, la diversitat cultural, sense estigmatitzar-la i la pluralitat de les dones migrades.
438. Visibletzar les persones LGTBI en les campanyes institucionals de la Generalitat, siguin audiovisuals o a les pàgines web de l'Administració, relacionades amb polítiques públiques com salut, educació, treball, gent gran, joventut o cultura.
439. Impulsar la visibletzació del col·lectiu LGTBI, en especial la de les persones transsexuals i transgènere, en els mitjans de comunicació públics: ràdio, televisió, premsa, Internet, cinema, publicitat i audiovisuals.
440. Vetllar per un ús inclusiu i respectuós del llenguatge i les imatges als mitjans de comunicació públics i a Internet que eviti el sexisme, els estereotips, l'estigma, el binarisme de gènere i les expressions LGTBIfòbiques.

BLOC 2: Rescat ciutadà: justícia social, drets i dignitat

RESCAT CIUTADÀ

CATALUNYA SÍ QUE ES POT: COMPROMISOS PER FER UN PAÍS MÉS JUST

L'objectiu d'aquest Pla de Rescat Ciutadà és fer front a l'actual situació d'urgència social donant respostes institucionals a les prioritats ciutadanes. Format per un conjunt de mesures que s'implementaran a curt termini, aquest pla està guiat per urgències inajornables assenyalades per la gent. Aquestes mesures seran implementades en els primers 100 dies de govern i busquen revertir el creixement de l'exclusió i la desigualtat social actuant en àmbits com la salut, l'educació, l'habitatge, l'ocupació, l'energia, la pobresa, la igualtat o la dependència. La millor manera de lluitar contra la pobresa i l'exclusió és a través d'intervencions de caràcter estructural i no únicament amb mesures assistencials que frenin els pitjors efectes d'un sistema desigual i injust. Les reformes de més calat també es duren a terme però requereixen més temps. Mentrestant, és imprescindible contenir el patiment social que estan provocant els efectes de la crisi i les retallades.

El Pla de Rescat Ciutadà és una resposta contundent a la manca de cobertura pública sobre problemes socials que han empitjorat a causa de la deixadesa de responsabilitats de l'actual govern de CiU. Una elit política llunyana a les necessitats de la població més vulnerable i de la gent humil que treballa diàriament de forma decent. Un dels lemes més coneguts del despotisme il·lustrat diu que la millor forma de governar és fer "tot pel poble, però sense el poble". Durant aquests últims anys, Catalunya ha viscut una renovació d'aquesta forma d'entendre la política, una versió fins i tot més arrogant. El govern de CiU no només ha prescindit del poble, sinó que a més ha practicat polítiques d'austeritat llunyanes al bé comú.

A Catalunya, 1,8 milions de persones –un de cada quatre habitants– viuen en situació de pobresa o en risc d'exclusió social, majoritàriament nenes, nens i dones. D'aquest conjunt de població vulnerable, més de mig milió necessiten ajuda urgent. La quarta part dels desnonaments de l'estat espanyol tenen lloc a Catalunya, amb un total de 46 desnonaments diaris per execucions hipotecàries o per impagament de lloguer. Tal i com assenyalen organitzacions ciutadanes per la defensa de drets fonamentals, més de 320.000 famílies pateixen pobresa energètica per talls en els subministraments o per no poder mantenir les seves llars a la temperatura adequada. Al seu torn, malgrat la lenta disminució de la desocupació des del 2012, no s'ha reduït la taxa del risc de pobresa i la precarietat ha augmentat en un mercat laboral marcat per l'increment de la inestabilitat i l'explotació. Així mateix, les retallades en matèria social han comportat l'augment del treball domèstic i de cures en les famílies, realitzat majoritàriament per dones. Creix el nombre de persones que, tot i comptar amb una feina, pateixen condicions contractuals cada vegada més precàries i realitzen maniobres heroiques per arribar a final de mes. Un 15% dels treballadors i treballadores viuen en llars sota el llindar de la pobresa i

l'escassa Renda Mínima d'Inserció (amb una quantia màxima d'uns 630€ per família) només cobreix a un 6% de la població pobra. Les reformes de l'actual equip de govern han augmentat els casos de suspensió i denegació d'ajudes a les famílies més necessitades. És ben conegut com s'han enderrocant conquestes socials com la universalitat de la cobertura sanitària mentre es denunciava per activa i per passiva l'acumulació de casos de corrupció i portes giratòries en aquest i altres àmbits. Així mateix, mentre la violència i els assassinats masclistes s'estenen, s'apliquen retallades en serveis d'atenció i protecció a les dones.

Tota aquesta orientació de govern se sol justificar assenyalant les retallades com a única solució i la corrupció com un mal menor. Mentrestant, la ciutadania fa temps que defensa altres sortides possibles de la crisi i altres mètodes que sí que mereixen ser anomenats democràtics. Aquest despotisme no pot continuar. És urgent donar un gir radical i decidit a aquesta situació.

Les contínues manifestacions als carrers durant aquests anys exigint més democràcia, una democràcia real ja, ens han ensenyat que l'actual sistema no funciona per ser incapaç d'assegurar condicions d'igualtat i d'autonomia. L'actual sistema es basa en el govern a través de la desposseïció ciutadana, en polítiques de retallada, la subordinació de decisions públiques a interessos privats i en un sistemàtic degoteig de casos de corrupció.

Escoltar les demandes de la gent vol dir produir una democràcia que assegurï la justícia social amb mesures que garanteixin els drets socials i amb institucions plenament democràtiques que produeixin condicions d'igualtat. Això ha d'anar acompanyat de la implementació de processos d'auditoria dels comptes públics i d'un control estricte dels casos de corrupció que esborri de les nostres institucions els mecanismes camuflats d'impunitat.

El primer pas d'un govern per i per a la gent no pot ser un altre que garantir de manera universal el dret a tenir drets. La democràcia no és simplement una manera de govern per delegació del vot, sinó una activitat cívica, una forma de fer societat. Una sobirania democràtica comença amb la garantia dels drets socials, per mesures que donin un gir a l'exclusió social i a la pobresa energètica, que assegurin el dret a l'habitatge i cobreixin necessitats bàsiques, que donin cobertura a persones dependents, que garanteixin vides lliures de violència, que atorguin transparència institucional i que auditin el deute públic.

1. INFÀNCIA I FAMÍLIA

441. Incloure a la Cartera de Serveis Socials els serveis i prestacions necessàries per fer efectiu el dret a l'alimentació (garantit pressupostàriament). Increment de la cobertura de places i beques de menjador escolar facilitant també l'accés a les nenes i nens escolaritzats en educació obligatòria en centres públics i concertats, per garantir una alimentació saludable durant els períodes escolars i extraescolars (vacances, tardes...) en un marc d'activitats d'oci saludable i reforç educatiu. Prioritzant esforços en el suport a les famílies monomarentals i monoparentals o en situació de vulnerabilitat, donant accés a aquests

serveis a qualsevol menor en igualtat de condicions independentment de la seva situació familiar. D'aquesta manera es pretén treballar, des de la prevenció, possibles problemes en el desenvolupament dels menors i futures situacions d'exclusió social.

442. **Prestació Universal per fill a càrrec de 0-17 anys**, entesa com una inversió social per garantir la igualtat d'oportunitats des de la primera infància fins a l'adolescència, de 100€ mensuals (cost aproximat: 1.668M€). En funció de la conjuntura econòmica, el programa s'iniciarà progressivament, començant per les famílies amb les rendes més baixes amb l'objectiu que sigui sostenible.

443. **Impulsar preus reduïts a tota Catalunya en tots els títols de transport públic** per a les persones aturades i les persones i famílies en situació de pobresa i risc d'exclusió social. El cost del transport públic no podrà incrementar-se per damunt de l'actualització de l'Índex de Renda de Sufficiència (IRSC).

2. PEL DRET A L'AUTONOMIA PERSONAL

444. **Atenció a totes aquelles persones que ja han estat reconegudes amb un grau de dependència o aquelles que estan en un procés de reconeixement però que es troben en una situació de vulnerabilitat extrema.** És necessària la contractació de professionals que permeti adquirir atenció temporal d'urgència fins a la validació del PIA (Programa Individual d'Atenció) en aquells casos que es valorin com a urgents i que no comptin amb una xarxa de suport. D'altra banda, i tenint en compte que a Catalunya l'inici de les prestacions per cuidador/a familiar no professional pot demorar-se fins a 2 anys, generant situacions d'injustícia extrema cap a les persones dependents i les seves famílies, la Generalitat de Catalunya es comprometrà amb les persones dependents a iniciar el pagament de les prestacions per cuidador/a no professional reconegudes en un termini màxim de 3 mesos.

No als copagaments en dependència i universalitat de serveis bàsics per a les persones dependents: No comptabilitzar el patrimoni per l'accés al sistema de dependència. Garantir els serveis d'atenció domiciliària i teleassistència de manera universal i gratuïta. Regulació per llei de la figura de l'assistent personal en un màxim de 3 mesos.

3. DRET A L'HABITATGE

445. **Garantir l'habitatge per a tothom. Implementar mesures per garantir el dret universal a l'habitatge.** Mesures com la moratòria de desnonaments establint la Declaració d'Emergència Habitacional. Això comporta la prohibició temporal dels desnonaments de primer habitatge sense alternativa habitacional, revertint l'efecte de les execucions hipotecàries de bancs i caixes després de les pràctiques especulatives sobre el preu dels habitatges i el sòl. Aprovar la dació en pagament retroactiva, fent possible que les persones i famílies que ara arrossegueu un

deute hipotecari per a tota la vida puguin fer ús de l'habitatge amb un contracte de lloguer o cessió temporal d'ús.

446. **Possibilitar el lloguer i el dret a l'ús dels habitatges buits de les administracions i entitats financeres.** Les entitats financeres hauran d'acotar el lloguer social d'habitatges, especialment per a famílies en situació de vulnerabilitat, que es troben en procés d'execució hipotecària o dones que hagin viscut situacions de violència masclista. S'ampliarà el parc públic de lloguer, atorgant l'obligatorietat de la utilització dels habitatges buits d'entitats financeres i d'infraestructures de la Generalitat de Catalunya per al realotjament de famílies desallotjades.

4. POBRESA ENERGÈTICA

447. **Garantir els subministraments bàsics d'aigua, gas i llum utilitzant tots els recursos disponibles des de la Generalitat de Catalunya.** Davant del percentatge ascendent de casos de pobresa energètica a Catalunya, les institucions públiques han de dur a terme mesures que contrapesen els mecanismes de mercat en la provisió de subministraments bàsics. A més, les empreses subministradores no poden seguir-se aprofitant d'aquesta situació, sumant beneficis aclaparadors. Es garantirà l'accés a l'aigua, el gas i la llum i es farà especial èmfasi en la prohibició del tall d'aquests subministraments sempre que suposin un perill per a la salut o la vida de qualsevol persona, especialment en unitats de convivència amb infants o persones amb discapacitat, o persones grans. Per a aquelles persones que així es valori se li aplicarà un bo social en funció de la renda que no podrà excedir per factura un 10% dels ingressos de cada unitat de convivència, garantint un consum suficient per a cobrir les necessitats bàsiques de les persones. Es farà una auditoria de costos d'aquests serveis que permeti determinar l'origen i el destí dels beneficis obtinguts per les companyies gestores.

5. EDUCACIÓ

448. **Accessibilitat a una educació pública de qualitat** en tots els seus nivells i per tota la població. Increment de les beques amb la corresponent revisió de l'equitat dels procediments d'assignació i reducció de taxes (especialment de les universitàries i de formació professional superior) fins assegurar que ningú quedi fora de l'educació pública per dificultats econòmiques. Garantia de que no hi haurà cap nen o nena sense llibres o material curricular en les nostres escoles públiques. Cobriment de les baixes de professorat des del primer dia. Recuperació, com a mínim, en el pressupost del curs 2015-2016 de les ràtios, de les plantilles de personal, la inversió en programes de cohesió social i el finançament a les escoles bressols municipals i a les escoles públiques d'ensenyaments artístics i d'idiomes, del curs 2009-2010.

449. **Una escola creativa, crítica i solidària.** Posada en marxa d'una xarxa d'intercanvis d'experiències que desenvolupin la creativitat i l'esperit crític fomentant al màxim la seva extensió. Garantia de l'atenció a la

diversitat, especialment dels nens i nenes amb necessitats educatives especials i específiques. Per això s'enfortiran amb més professionals i recursos, depenent de les necessitats de cada centre i/o zona, els EAP, USEE, CREDA, CRECV, SEEM, SEETDiC, CSMIJ i CEDIAP. Tot això en coordinació entre els departaments d'Ensenyament, Sanitat i Serveis Socials, i centrat en el nen i la nena com a punt de partida de la intervenció social, educativa i sanitària.

450. **Eliminació dels concerts** a escoles que segreguen per sexe, per motius econòmics o **per qualsevol altra raó discriminatòria**.

6. RESPOSTA ÀGIL DE L'ADMINISTRACIÓ

451. **Atribuir la qualificació de PROCEDIMENT ADMINISTRATIU d'EMERGÈNCIA CIUTADANA (PEC)** a tots aquells tràmits de l'administració dels quals en depengui la salut física i/o psíquica dels ciutadans, que garanteixin les condicions de supervivència dignes per a les persones. Als procediments declarats com PEC se'ls atorgarà la prioritat pressupostària i de tresoreria, d'urgència de terminis, d'especial dotació de recursos humans i materials per a la seva tramitació, així com d'obligatorietat d'acord i col·laboració entre administracions públiques tramitadores. Un exemple seria el temps d'espera des de la sol·licitud inicial del reconeixement de la situació de la dependència i el dret a les prestacions fins a la validació del PIA que se signa amb la persona dependent o la família.

7. QUALITAT DEMOCRÀTICA

452. **Paquet de mesures urgents per començar a construir institucions democràtiques transparents i participatives.** Amb aquest objectiu, reformarem la Llei de Transparència i Accés a la informació per augmentar la transparència en l'administració pública i aprovar un codi ètic dels càrrecs públics. Es desenvoluparan nous mecanismes de transparència, avaluació i rendició de comptes per a càrrecs electes i de lliure designació, com ara la declaració de béns, les despeses mensuals, l'agenda pública, la revocació de mandat.
453. **Mesures anticorrupció.** L'augment de la corrupció en les nostres institucions durant aquests últims anys es fa cada vegada més tangible a través de l'augment de casos de portes giratòries, connivència públic-privada o els mètodes opacs de contractació pública. Acció integral contra la corrupció: la corrupció és evitable. Explorarem totes les accions possibles a l'abast dels pobles i municipis per impedir casos de corrupció. Les empreses participades per persones condemnades per haver protagonitzat casos de corrupció tindran prohibida la contractació amb l'administració pública.

8. SALUT

454. **Garantir la cobertura sanitària universal**, tant en l'assistència com en l'accés a les prestacions de medicaments. Reconeixement garantit del dret a la sanitat independentment de la situació administrativa de la persona; donar una cobertura d'urgència o alternativa no garanteix l'accés equitatiu de totes les persones a la salut, i en el futur pot generar una despesa econòmica major deguda a la manca de prevenció i atenció primària. L'eliminació de tots els copagaments i taxes sanitàries implantats els darrers anys, incloses les de farmàcia per a pensionistes, jubilats, malalts crònics i persones aturades. Per tal de donar cobertura d'assistència pública sanitària es fa necessària la reobertura de les urgències dels CAP i dels CUAP i la de llits i quiròfans dels hospitals públics, tancats per les retallades. Cal, a més, iniciar un procés per recuperar la plantilla de professionals que s'han retallat des de l'any 2010. I per tal de garantir l'atenció sanitària universal també protegirem les dades dels usuaris de la sanitat pública, paralitzant definitivament el projecte de venda de dades mèdiques del VISC+, com a projecte de venda de les dades del sistema sanitari a través d'una gestió externalitzada.

Aturarem i revertirem el procés de mercantilització i prioritització d'interessos privats en la sanitat pública, fent els canvis legals necessaris per fer que tots els serveis que es paguen amb diners públics passin a ser de control públic directe. Aturarem la derivació de pacients, recursos i serveis als centres privats amb ànim de lucre i frenarem l'intent de desmantellar l'ICS, via consorci de Lleida o altres plans en desenvolupament.

9. GARANTIES DE RENDA

455. **Implementar urgentment la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) per superar la pobresa, en els termes previstos a l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia.** Una RGC situada en la perspectiva de la Renda Bàsica, en el camí cap a la desmercantilització de les bases materials d'existència. S'establirà una prestació mensual –un màxim de 664€ per dotze pagues– a totes les persones que es trobin per sota del llindar de l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya. La RGC tindrà caràcter complementari, es percebrà per tant la quantitat necessària per complementar els ingressos per qualsevol altre concepte, a fi que tothom disposi, almenys, del 664€ mensuals (cost total aprox.: 2.000M€).

456. **Actualitzar la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC).** Actualment, el seu valor se situa en els 569,12€. Una xifra lluny dels 649,98€ que hauria d'haver assolit si s'haguessin tingut en compte els acords adoptats el 2008 i les pujades de l'IPC català durant el període 2011-2014. En termes absoluts, la pèrdua de poder adquisitiu derivada de la congelació és de 80,86€ mensuals i de 1.132€ anuals (per 14 pagues).

10. LLUITA CONTRA LA PRECARIETAT LABORAL I PER LA PLENA OCUPACIÓ

Un dels principals factors generadors de pobresa i d'exclusió social és l'atur i la generació de treball en condicions precàries i d'explotació, tant salarials com laborals.

L'externalització i la privatització dels serveis públics d'ocupació afecten de forma negativa a aquestes condicions, ja que empreses de treball temporal i de recol·locació fan negoci i obtenen rendes que, de fet, són sostrets al treballador/a.

És insostenible el manteniment de gairebé 502.000 persones aturades; és un atur feminitzat i que afecta més als joves i als més grans de 45 anys, i que les successives reformes fetes des del PP amb el suport de CiU han deixat sense prestacions a moltes famílies condemnades a la pobresa.

Considerem que cal fer una proposta diversificada que pugui intervenir en les diferents situacions socials i que sobretot sigui una de les actuacions prioritàries incloses en el rescat social.

457. Increment i actualització dels salaris i ajuts socials

Crearem un SMIC (Salari Mínim Interprofessional Català), avançant fins arribar a l'objectiu de la Carta Social Europea, del 60% del salari mitjà (actualment 1.000€). Cal recuperar el poder adquisitiu dels salaris, en funció de l'IPC real, amb clàusules de revisió salarial. Igualtat salarial per a treballs amb igual valor. Pensió mínima equivalent al SMIC.

458. Crear nova ocupació amb una nova economia social i verda

Repartiment del treball lligat a la reducció de les hores treballades a 30-35 hores setmanals sense reducció salarial. Revisió i legislació de les hores extres no estructurals o de força major per tal de que esdevinguin nous llocs de treball. Proposta d'implantació de Treball Garantit en diversos sectors que alhora necessiten d'una acció ràpida: dependència, ajuda a l'escolarització, conservació patrimoni natural i cultural. Impuls a la creació d'ocupació en sectors clau com l'economia verda i serveis públics bàsics (combat canvi climàtic, impuls energies renovables, pla de tancament de nuclears, mobilitat sostenible, rehabilitació estructural i energètica d'habitatges, agricultura i ramaderia ecològica, pesca artesanal selectiva i consum de productes de proximitat amb circuits curts de venda) i la cura de les persones, l'autonomia personal, l'educació, la salut, la cultura i el suport a les polítiques laborals actives. Regular el dret a la jubilació anticipada i a la jubilació parcial com a mecanisme de creació d'ocupació.

459. Impulsar una llei per promoure un treball digne

Derogació de la reforma laboral per injusta i inútil. Recuperar el principi de causa objectiva tant per la contractació com per l'acomiadament, que l'acomiadament sigui la darrera decisió a la qual pugui recórrer l'empresa.

Es prendran mesures de flexibilitat interna per evitar o reduir els acomiadaments. Creació de l'Oficina pública de protecció enfront de la Discriminació, que garanteixi l'exercici de denúncia davant de situacions d'explotació laboral, assetjament i discriminació i, així mateix, que asseguri la difusió d'informació sobre drets laborals, la protecció i anonimat de les persones denunciants i l'acompanyament integral. Cal lluitar contundentment contra l'explotació laboral. La Inspecció de Treball ha d'intervenir prioritàriament en els sectors que concentren més precarietat, sinistralitat laboral i contractació fraudulenta. Cal combatre també l'economia submergida, pel frau i la competència injusta que suposa i per l'explotació laboral que s'hi dona. Amb aquesta finalitat, s'haurà d'incrementar els mitjans humans i materials de la Inspecció de Treball. Millorar el Servei Públic d'Ocupació i l'oferta de formació professional i ocupacional al llarg de la vida per afavorir la inserció laboral de joves, dones i majors de 45 anys. Aplicar de manera complerta i estructural el Programa de Garantia Juvenil perquè cap jove de fins a 25 anys passi més de 4 mesos sense una oferta formativa, laboral, de pràctiques o d'aprenentatge.

11. GÈNERE

460. **Establirem mesures d'urgència per posar fi a la violència masclista.** Entre d'altres, impulsarem un protocol efectiu de recollida de dades sobre violència masclista i femicidis amb tots els actors implicats. Així mateix, impulsarem l'Acord Social i Polític per a l'eradicació de les violències masclistes com a òrgan que elabora les recomanacions i mesures per a la lluita contra la violència masclista, a totes les administracions públiques i per al seguiment de les diferents mesures contingudes al Programa d'Intervenció Integral contra la Violència Masclista i de les situacions que requereixen acollida, de les ordres de protecció existents i de les denúncies, garantint la seguretat i el benestar de totes les dones en processos de violència masclista. Igualment, encetarem amb urgència una campanya permanent sobre violència de gènere i noves masculinitats.
461. **Establirem un grup específic de gènere en la Inspecció de Treball pel control de la igualtat de gènere d'ofici en les empreses catalanes.** Així mateix, posarem en marxa un pla de xoc contra la precarietat laboral femenina (bretxa salarial de gènere, models de contractació, revisions de drets de conciliació i jornades laborals, lluita contra la segregació horitzontal i vertical, l'assetjament sexual i per raó de sexe, etc.).
462. **Lluitarem contra la feminització de la pobresa amb pensions i rendes justes i dignes.** Posarem en marxa un pla de fre de la pobresa femenina on es reclamarà al Govern central la revisió de les pensions, prestacions i IRPF per posar fi a les discriminacions en matèria de drets derivats i fiscals que pateixen les dones.

Serveis Socials. Per una Catalunya de drets socials

Els serveis que a Catalunya s'ofereixen determinen la nostra qualitat de vida pel que fa a la salut, l'educació, els serveis socials, el subministrament d'aigua, l'habitatge, la seguretat, etc. Tant les dades estadístiques i els estudis al respecte com l'experiència a peu de carrer, ens mostren que vivim a una Catalunya on el seu govern, en mans de CIU, no assumeix la seva responsabilitat en relació als drets fonamentals dels ciutadans, fet que propicia una Catalunya cada dia més desigual i empobrida on cada vegada són més les persones que no tenen accés a drets humans tan bàsics com tenir una alimentació i un habitatge adequat, l'accés a l'assistència mèdica, l'aigua calenta per escalfar-se a l'hivern, un treball digne o gaudir de possibilitats materials per a tenir una vida el més autònoma possible.

Podem dir que avui dia la resposta que donen les institucions de Catalunya davant de la crisi no és cap altra que l'aplicació de retallades en el sector públic, la precarització laboral, els rescats a la banca i als empresaris de les autopistes; en definitiva, mesures de desmantellament d'allò que és públic i que no fan més que agreujar la situació de la ciutadania i augmentar les desigualtats.

Els Serveis Socials han de ser els instruments dels quals es dota l'administració pública per a materialitzar els drets socials de la població. Cal que aquests contribueixin al benestar social mitjançant la prevenció, l'eliminació o el tractament de les causes que impedeixen o dificultin el ple desenvolupament de les persones o els grups i comunitats en què cada individu s'integra.

Vivim un moment dramàtic d'emergència social, per això és necessari que els poders públics vetllin pel compliment de la legislació. En matèria de Serveis Socials, mitjançant l'enfortiment del Sistema Públic i la no mercantilització del sector, de manera que la justícia social, l'equitat i els drets socials puguin seguir sent els principis rectoros de tota política social.

Llei del mínim vital garantit

463. **S'elaborarà la Llei del Mínim Vital Garantit, per tal d'establir els mínims que qualsevol ciutadà necessita per cobrir les seves necessitats bàsiques.** Aquesta mesura forma part del desplegament urgent d'un **Pla de Rescat Ciutadà** de ràpida implantació durant els primers 100 dies de govern, davant de situacions d'atur, risc de pobresa, pobresa energètica i desnonaments. En general, atendre les necessitats de persones en situació de vulnerabilitat social, especialment a les famílies, infància, persones en situació de dependència, persones amb diversitat funcional i dones que pateixen violència de gènere. Apostem per un sistema social on la ciutadania tingui reconegut l'accés a poder cobrir les seves necessitats bàsiques personals exigibles com drets subjectius i universals, com ara l'alimentació, la renda garantida, l'habitatge i l'accés a subministraments bàsics de la llar.

- a) **Implementar urgentment la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) per superar la pobresa, en els termes previstos a l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia.** Una RGC situada en la perspectiva de la Renda Bàsica, en el camí cap a la desmercantilització de les bases materials d'existència. S'establirà una prestació mensual –un màxim de 664€ per dotze pagues– a totes les persones que es trobin per sota del llindar de l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya. La RGC tindrà caràcter complementari, es percebrà per tant la quantitat necessària per complementar els ingressos per qualsevol altre concepte, a fi que tothom disposi, almenys, del 664€ mensuals (cost total aprox.: 2.000M€).
- b) **Incloure a la Cartera de Serveis Socials els serveis i prestacions necessàries per fer efectiu el dret a l'alimentació (garantit pressupostàriament).** Increment de la cobertura de places i beques de menjador escolar facilitant també l'accés a les nenes i nens escolaritzats en educació obligatòria en centres públics i concertats, per garantir una alimentació saludable durant els períodes escolars i extraescolars (vacances, tardes...) en un marc d'activitats d'oci saludable i reforç educatiu. Prioritzant esforços en el suport a les famílies monomarentals i monoparentals o en situació de vulnerabilitat, donant accés a aquests serveis a qualsevol menor en igualtat de condicions independentment de la seva situació familiar. D'aquesta manera es pretén treballar possibles problemes en el desenvolupament dels menors i futures situacions d'exclusió social, des de la prevenció.
- c) **Garantir l'habitatge per a tothom. Implementar mesures per garantir el dret universal a l'habitatge.** Mesures com la moratòria de desnonaments establint la Declaració d'Emergència Habitacional. Això comporta la prohibició temporal dels desnonaments de primer habitatge sense alternativa habitacional, revertint l'efecte de les execucions hipotecàries de bancs i caixes després de les pràctiques especulatives sobre el preu dels habitatges i el sòl. Aprovar la dació en pagament retroactiva, fent possible que les persones i famílies que ara arrosseguen un deute hipotecari per a tota la vida puguin fer ús de l'habitatge amb un contracte de lloguer o cessió temporal d'ús.
- d) **Possibilitar el lloguer i el dret a l'ús dels habitatges buits de les administracions i entitats financeres.** Les entitats financeres hauran d'acotar el lloguer social d'habitatges, especialment per a famílies en situació de vulnerabilitat que es troben en procés d'execució hipotecària o dones que hagin viscut situacions de violència masclista. S'ampliarà el parc públic de lloguer, atorgant l'obligatorietat de la utilització dels habitatges buits d'entitats financeres i d'infraestructures de la Generalitat de Catalunya per al real·lotjament de famílies desallotjades.

- e) **Garantir els subministraments bàsics d'aigua, gas i llum utilitzant tots els recursos disponibles des de la Generalitat de Catalunya.** Davant del percentatge ascendent de casos de pobresa energètica a Catalunya, les institucions públiques han de dur a terme mesures que contrapesen els mecanismes de mercat en la provisió de subministraments bàsics. A més, les empreses subministradores no poden seguir-se aprofitant d'aquesta situació, sumant beneficis aclaparadors. Es garantirà l'accés a l'aigua, el gas i la llum i es farà especial èmfasi en la prohibició del tall d'aquests subministraments sempre que suposin un perill per a la salut o la vida de qualsevol persona, especialment en unitats de convivència amb infants o persones amb discapacitat, o persones grans. Per a aquelles persones que així es valori se li aplicarà un bo social en funció de la renda que no podrà excedir per factura un 10% dels ingressos de cada unitat de convivència, garantint un consum suficient per a cobrir les necessitats bàsiques de les persones. Es farà una auditoria de costos d'aquests serveis que permeti determinar l'origen i el destí dels beneficis obtinguts per les companyies gestores.

Universalitat dels Serveis Socials i establiment d'una xarxa pública capaç de donar cobertura a les necessitats reals de tot el territori català.

464. **Revisar i reformar la Llei de Serveis Socials i la Cartera de Serveis Socials.** És necessari una revisió orientada a assegurar una cobertura real per al gruix de la ciutadania, especialment d'aquells col·lectius més afectats per la situació socioeconòmica actual i els col·lectius en situació de vulnerabilitat. Tanmateix, per garantir la cobertura, s'ha d'ampliar els tipus de prestacions (econòmiques, tecnològiques o de servei) que han de ser, en qualsevol cas, garantides un cop reconegut el dret a les prestacions.
465. **Garantir la cobertura de qualsevol ciutadà de Catalunya independentment de la seva situació administrativa.** L'Institut Català de Serveis Socials funcionarà com una xarxa pública a tot el territori català. Aquesta xarxa ha de donar cobertura a tota la ciutadania independentment de la seva situació administrativa. Els serveis d'atenció primària dels ajuntaments seran els encarregats de determinar la situació *d'emergència social* d'aquelles persones no empadronades fins al moment de poder regularitzar la seva situació. Al territori català, qualsevol persona ha de tenir dret a les mateixes prestacions (econòmiques, tecnològiques o de servei).
466. **Reestructuració dels serveis d'atenció primària dels Serveis Socials, mitjançant la revisió de la ràtio poblacional. Les ràtios dependran de la situació sociodemogràfica concreta del territori.** Aquesta reestructuració contempla la professionalització i l'especialització del serveis d'atenció primària, amb la millora de la qualificació del propi servei, mitjançant la introducció de figures com els Treballadors Familiars i l'Integrador Social dins de l'Equip Bàsic d'Atenció Social (EBAS).

467. **Ampliar competències en matèria de Serveis Socials dels Consells Comarcals i els municipis. Presentar un Pla de xoc per als serveis socials municipals amb la corresponent dotació econòmica.** En les zones on la densitat de població és baixa, els Serveis Socials s'ofereixen des dels Consells Comarcals, Ajuntaments, etc. En molts casos aquesta infraestructura és insuficient, per això es detecta la necessitat de l'ampliació de les competències com a pròpies d'aquests Consells Comarcals i de l'ampliació de treballadores i treballadors.
468. **Pla d'inversió social acompanyat d'una reforma fiscal alternativa, més justa i redistributiva.** Entenem que "la despesa social és inversió de present i de futur", ja que assegura la sostenibilitat del nostre sistema de llibertats, drets i benestar, i crea nova ocupació. La cohesió social és la millor garantia pel present i pel nostre futur com a societat. Catalunya destina el 22,3% del PIB (any 2012 Eurostat) a protecció social; l'Estat Espanyol el 25,9%. L'objectiu és arribar, com a mínim, a la mitjana europea.
469. **Disseny de la Política de Serveis Socials en el coneixement, amb avaluacions sistemàtiques dels programes.** Promoure l'avaluació sistemàtica d'observatoris independents per a la supervisió. Els observatoris encarregats de la supervisió i de l'avaluació dels diferents processos han de constar com a ens independents dins del propi sistema de Serveis Socials, per a una millor funcionalitat d'aquest.
470. **Presentació anual de l'informe del progrés social de Catalunya.** Aquest informe, basat en indicadors socials i ambientals, ha de tenir l'objectiu d'avaluar els resultats de les polítiques públiques del Govern i la incidència de les lleis aprovades pel Parlament en el benestar de la ciutadania i en la lluita contra les desigualtats.
471. **Millora de la comunicació i transmissió de la informació als serveis d'atenció primària i serveis especialitzats.** Les eines emprades per a la realització dels seguiments de les intervencions, dins del propi sistema de Serveis Socials, utilitzen diferents sistemes. Aquest fet dificulta la pròpia comunicació i tramesa de dades en els diferents cassos. Per això és necessària la recerca i el disseny d'eines per a la millora d'aquests sistemes, i la utilització de les mateixes eines per a tot el territori. La creació d'aquestes eines ha d'estar realitzada amb la participació de professionals dels serveis socials, per assegurar així una total viabilitat d'aquestes.
472. **Vincular el desenvolupament dels Serveis Socials a la creació de treball digne, estable i de qualitat degut al gran retorn econòmic. Aplicar la metodologia SROI (Social Return on Investment) que mesura el retorn social de les inversions realitzades i ens permet assignar els recursos als programes que generen major impacte social.**
473. **Establir mecanismes de col·laboració més estreta amb els col·legis professionals, per tal de que aquests puguin exercir un "control**

deontològic". D'aquesta manera es pretén garantir una bona praxis professional de cara a la ciutadania i les institucions.

El Tercer Sector

474. **Valoració de la metodologia utilitzada en processos de convenis, contractes i de licitació.** Crear mecanismes que garanteixin la transparència, el control i el seguiment, especialment de les licitacions en empreses del 3^r sector. Foment de les clàusules socials. Prioritzar que els centres de protecció i tutela siguin de gestió pública.

475. **Crear un marc de coordinació estable i permanent entre el Govern de la Generalitat i les plataformes, xarxes, associacions veïnals i altres entitats ciutadanes** que estan treballant per la defensa dels drets socials de ciutadania a través de la solidaritat i l'autogestió. Compromís de liquidar el deute adquirit en els darrers anys. D'altra banda, analitzar el finançament dels serveis socials i els mòduls de referència per tal d'actualitzar els preus i garantir una estabilitat més gran del sector.

476. **Traspàs i territorialització del 0,7% de l'IRPF** en compliment de les darreres sentències, instar el Govern de l'Estat que impulsi una reforma del sistema de l'IVA en allò relatiu a l'exempció i la contractació pública i millora dels incentius fiscals per a les aportacions de persones físiques i empreses.

477. **Les entitats del 3^r sector han de respondre a la lògica social.** A les diferents entitats del 3^r sector i les seves activitats, l'ètica representativa ha d'estar fora de l'ètica del mercat; és a dir, no han de buscar el benefici amb aquestes sinó que han de respondre a la lògica social i a les necessitats de la població.

478. **Promoure i fomentar la iniciativa social.** Enfortint a totes les entitats i empreses del tercer sector de proximitat i de caire comunitari, així com aquelles impulsades des de la lluita social i el veïnatge.

VIDA INDEPENDENT: Integració relacional i promoció de l'autonomia personal.

479. **Promoure la llei de dependència com una llei orientada a donar serveis** (SAD, teleassistència, centres de dia, assistent personal, etc.) per evitar les situacions injustes que produeix en alguns casos limitar el sistema a una assignació econòmica; una llei que permeti l'alliberament de les cuidadores familiars no professionals perquè puguin incorporar-se a l'economia ordinària. Impulsar una Llei de dependència Catalana.

480. **Auditoria del copagament a la resta de serveis subjectes a la Llei de dependència.** És necessari que s'estableixin uns criteris més clars i justos de participació en el cost de les prestacions, que es tingui en compte

la capacitat econòmica personal, l'edat i la situació de cadascuna de les persones amb discapacitat beneficiàries dels serveis. Cap ciutadà pot quedar exclòs de la cobertura del sistema per manca de recursos econòmics. D'altra banda, serveis bàsics com el servei d'atenció domiciliària, la teleassistència i l'assistent personal han de ser universals i gratuïts.

481. **Reactivació i desenvolupament integral de la "Llei de dependència"**, potenciant la permanència de les persones dependents en el seu medi i professionalitzant els serveis de suport tècnic i personal.

- Avançar cap a la desinstitucionalització de les persones amb diversitat funcional creant alternatives basades en la vida comunitària, regulant la figura de l'assistent personal.
- Garantir el dret d'accés universal i gratuït al conjunt de serveis públics d'atenció domiciliària i teleassistència.
- Establir un pla de xoc per eliminar les llistes d'espera d'accés a les residències públiques i als habitatges tutelats.
- Suprimir la nova ordre de copagament de la Llei de Dependència, que comptabilitza el patrimoni per l'accés al servei. Volem que sigui un sistema universal com salut i educació.
- Incorporar les ajudes tècniques (prestacions tecnològiques) com a dret subjectiu, garantint el seu finançament a totes les persones que en tinguin necessitat. Potenciar, flexibilitzar i optimitzar l'assistència personal preveu riscos laborals i genera activitat econòmica vinculada a R+D+i.

482. **Programes de suport i conscienciació a les famílies de persones dependents pel que fa a les pròpies persones dependents i als cuidadors.** Evitar l'aïllament de les persones dependents i els cuidadors no professionals mitjançant formació continuada i seguiment professional amb una temporalitat continuada.

483. **Instar a que els cuidadors no professionals tornin a cotitzar a la Seguretat Social**, així com el pagament de les prestacions de cuidadors no professionals.

Promoció del desenvolupament comunitari

484. **Incorporació de la figura del Treballador Social en l'equip interdisciplinari en diferents sectors.** Aquesta proposta neix de la necessitat observada de la incorporació de la figura del Treballador Social al Sistema Sanitari i al Sistema Educatiu, més enllà de les estructures creades. La vessant social ha d'estar present en qualsevol àmbit d'atenció a les persones i a qualsevol nivell d'atenció.

485. **Ampliar recursos en la prevenció.** Una de les majors mancances dins dels Serveis Socials causada per la política de retallades aplicades des dels diferents Governos, es troba en els recursos de prevenció, especialment

en la infància i l'adolescència. El Serveis Socials es basen en la intervenció especialment dins de la prevenció, per això és necessari l'augment de recursos per a realitzar una prevenció adequada que garanteixi una cobertura total de les necessitats dels usuaris.

486. **Establir un protocol per a la coordinació entre l'equip interprofessional de diferents sectors (especialment amb el sistema sanitari i l'educatiu).** Atenció contínua i visió integral, existència d'una porta d'entrada única al sistema, dret d'elecció de la persona usuària, necessitat d'unificar els mapes de desplegament territorial dels departaments de Salut i Benestar mitjançant àrees d'intervenció socio sanitària comunes.

487. **Potenciar i crear programes de desenvolupament comunitari.** Per poder cobrir les diferents necessitats sociodemogràfiques de cada territori, s'han de potenciar o crear programes per a aquells col·lectius més vulnerables i així poder vetllar pels seus drets, amb la incorporació de la figura de l'Integrador Social, per a tenir un contacte directe i treballar des dels diferents entorns.

Prevenció i protecció a persones, famílies o comunitats que es trobin en situació de risc o vulnerabilitat

488. **Pla d'inclusió social.** Dirigit a qualsevol persona en situació de vulnerabilitat social, aquest pla ha de comptar com a mínim amb un programa d'atenció i acompanyament per part dels professionals dels Serveis Socials d'atenció primària i ha de tenir accés a tots els recursos i serveis que fomentin la seva participació activa a la societat, garantia d'uns ingressos mínims que permetin cobrir les necessitats bàsiques personals (Renta Garantida i pla de rescat ciutadà), i la participació en programes de foment de l'ocupació en coordinació amb el SOC.

489. **Augment de la pensió no contributiva fins al salari mínim interprofessional, per poder assegurar les necessitats bàsiques més immediates.** Actualment, la pensió no contributiva per a l'any 2015 –amb una quantia mínima de 91,73€ i una màxima de 366,90€ per 14 mensualitats– no garanteix la cobertura de les necessitats bàsiques més immediates. Es proposa l'augment d'aquesta prestació fins al salari mínim interprofessional per a garantir la cobertura de les necessitats bàsiques personals.

490. **Impulsar de manera immediata un recompte en l'àmbit de Catalunya per a l'any 2015 de totes aquelles persones que no disposin d'un espai físic per viure** o, en cas que en disposin, que aquest no reuneixi les condicions necessàries per desenvolupar les activitats normals de la vida privada i no en tingui permís d'ús legal, seguint la metodologia emprada l'any 2011.

491. **Impulsar el Housing First** per lluitar contra el sensellarisme crònic. Qualsevol intervenció ha de passar pel fet de tenir una llar digna, individual i permanent en el temps, donant sempre suport a la persona.
492. **Incrementar l'oferta d'habitatges d'inclusió** per a aquelles persones en situació o risc d'exclusió social i elaborar una estratègia per a la prevenció i eradicació del sensellarisme i l'exclusió residencial.
493. **Programa de garanties de la inclusió i el ple desenvolupament de la gent gran en la societat.** Mitjançant l'aplicació de l'esmentat programa, es donarà suport al total desenvolupament de les persones grans en la societat, garantint així els seus plens drets i garantint una plena inclusió en el seu entorn més immediat. Aquest programa potenciarà el voluntariat, l'ocupació i la formació en el tercer sector especialment dedicat a la tercera edat, un dels col·lectius més desamparats, promovent una societat participativa i democràtica, des del civisme i el compromís personal i col·lectiu.
494. **Creació d'un servei d'atenció directa, per així obtenir una millora substancial per a la cobertura i el seguiment de les diferents necessitats de la gent gran.** Mitjançant la creació de punts d'atenció que assessorin presencialment sobre els temes generals que interessin o preocupen les persones grans i temes referents a la vulneració dels seus drets (economia i fiscalitat, dependència i salut, envelliment actiu, pensions, maltractaments, utilització de noves tecnologies, hipoteca inversa, dietètica i nutrició, entre d'altres).
495. **Accessibilitat universal i disseny per a tothom.** Desplegar la nova llei d'accessibilitat i els conceptes tècnics d'accessibilitat universal i disseny per a tothom. Impulsar el sector de la rehabilitació, adaptació i domotització d'habitatges. Exigir que tota nova construcció sigui accessible i que incorpori la pre-instal·lació domòtica.
496. **Desplegar normativa i econòmicament la Llei de drets i oportunitats en infància i adolescència.** Impulsar polítiques d'intervenció social i educatives focalitzades desplegant plans integrals d'actuació intensiva i sostinguda. Programes d'atenció social i promoció integral de les famílies en situació de pobresa, programes de suport a l'escolarització i contra l'absentisme escolar; garantir beques de menjador, acompanyament escolar, activitats en horari no lectiu, etc. Programes d'inserció social i laboral.
497. **Potenciar polítiques de promoció de l'acolliment d'infants** amb suport específic i dotació suficient com a recurs prioritari davant de qualsevol altra mesura institucionalitzadora i incrementar els recursos de prevenció, detecció i atenció davant qualsevol forma de violència.

PROGRAMA SANITARI I DE SALUT

La salut és un bé social i un dret humà fonamental que ha de tenir el suport de les institucions de l'estat a través de les seves polítiques econòmiques, socials i culturals. La desigualtat, la precarietat, l'explotació, la violència i la injustícia són a l'arrel de la mala salut i de les morts de moltes ciutadanes i ciutadans. Les prioritats s'han de canviar de manera dràstica, per la qual cosa proposem desafiar els interessos econòmics del neoliberalisme i estendre la mà a tota la societat, en un programa de rescat de salut i sanitat.

Garantir la sanitat pública universal i els drets sociosanitaris de les persones, a més de ser un dret fonamental recollit per la legislació autonòmica, espanyola i internacional, és un motor de desenvolupament social i econòmic d'un país.

El nostre programa de Salut i Sanitat està orientat a recuperar el model sanitari públic, finançat amb impostos i sense prepagaments, universal i equitatiu. Un sistema sanitari que, a més de comptar amb un finançament suficient, estarà sotmès al control democràtic i la participació social. Un programa de salut centrat en la promoció i prevenció de la salut, fent alhora de l'atenció primària un dels seus pilars fonamentals.

Perquè el sistema sanitari és patrimoni de totes i tots, volem poder exercir també el dret a decidir quin tipus de sistema ens cal per al futur, i volem refundar-lo, amb un Sistema Nacional de Salut de Catalunya basat en els drets humans i el millor coneixement científic.

Per això ens comprometem al següent:

1. **Prou retallades.** Cal augmentar el percentatge del PIB dedicat a sanitat fins a nivells europeus, recuperar condicions de treball i de sou dignes per als professionals dels serveis sanitaris, i a la vegada donar eines per estalviar i redistribuir els recursos dels productes i de les estructures més ineficients o hipertrofiades allà on més faci falta.
2. **Cal recuperar la universalitat i l'equitat**, territorial i social, en la sanitat, no aplicant el Reial Decret Llei 16/2012; cal recuperar prestacions sanitàries que han estat "cedides" a empreses de sanitat privades i suprimir els prepagaments farmacèutics i de serveis implantats en els darrers anys.
3. Efectuarem un **Pla de Xoc per reduir les llistes d'espera** i els temps màxims, amb criteris consensuats i amb clara transparència en la comptabilització i la gestió d'aquestes. La llista ha de ser única i centralitzada des de l'AP.
4. **Canvi de model. Aturarem i revertirem el procés de mercantilització i priorització d'interessos privats en la sanitat pública.** Aturarem noves concessions i externalitzacions. Farem públic i revisarem els convenis amb les entitats que col·laboren amb el CatSalut. I especialment aturarem la fragmentació i desmantellament de l'ICS.

Impulsarem el debat públic per a elaborar una nova llei (**Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya**) i un pacte sanitari estable que defineixi la cartera de serveis del sistema públic. El Servei Català de la Salut (CatSalut) hauria de convertir-se en el Sistema Nacional de Salut (SNSC), amb les funcions de planificació, direcció, finançament, prestació de serveis i avaluació de resultats. Tots els centres sanitaris d'atenció primària i hospitalària que rebin recursos públics del SNSC haurien de considerar-se mitjà propi del SNSC, i, com a tals, haurien d'adaptar a aquesta nova situació els seus estatuts, els òrgans de direcció, les condicions laborals, les incompatibilitats, les contractacions, els sistemes d'informació i els codis ètics.

5. **Reforç de l'atenció primària, la salut mental, salut laboral i la salut pública.** Augmentarem els recursos per a l'atenció primària, la salut mental i la salut pública i preventiva, ja que és la millor inversió que es pot fer per augmentar la salut de la ciutadania i per estalviar en recursos sanitaris. I ho farem mitjançant els ingressos que s'obtinguin amb la nova fiscalitat, la reducció de despesa farmacèutica i la redistribució o desinversió.
6. **Transparència, democràcia i participació.** Implantarem nous criteris de governança del sistema, sota estricta transparència i retiment de comptes, espais de participació democràtica dels professionals, dels usuaris i del territori dins dels centres sanitaris, dins d'uns nous Governos Territorials de Salut i dins del CatSalut. I donarem més eines i autonomia a la Sindicatura de Comptes, així com suport a les investigacions independents, les publicacions i les denúncies que intenten acabar amb la corrupció i els conflictes d'interessos en la sanitat catalana.
7. **Polítiques de promoció i prevenció de la salut.** Polítiques de salut a totes les polítiques, ja que els principals determinants de la salut són socials, ambientals i econòmics.
8. **Foment de l'ús adequat dels medicaments, de les tecnologies i de les eines terapèutiques.** Avançar cap a un sistema basat en la salut de la persona, no en la malaltia; cal un enfocament bio-psico-social, menys medicalitzat i amb menys pes farmacèutic. Iniciar un procés de reversió de l'actual tendència medicalitzadora motivada per una visió biològica de la salut i per la cultura del consum, la intolerància al malestar o les expectatives sobredimensionades de la capacitat del sistema sanitari.
9. **Garantia dels drets sanitaris de les persones.** Dret a respectar l'autonomia i llibertat individual en les decisions sanitàries. Dret a la interrupció voluntària de l'embaràs en el sistema públic, de forma gratuïta en el moment de l'ús, com a mínim en els terminis actualment en vigor. Implicació del Sistema de Salut amb els recursos necessaris en la lluita contra la violència masclista. Dret a l'atenció al patiment i tractament del dolor, a ser tractat de la forma menys agressiva i medicalitzada possible i a una mort digna. Dret a la preservació de les

dades personals i no cessió a entitats privades. Dret a l'eliminació de les desigualtats de gènere en salut i en la diversitat d'orientació sexual. Dret a rebre l'atenció necessària en el cas de les persones amb discapacitat.

PROU RETALLADES

498. Recuperar en les partides pressupostàries destinades a Salut, en un màxim de 3 anys, els 1.400 milions d'euros retallats en despesa sanitària de 2010 a 2015, així com la despesa per càpita.
499. Reclamar a l'Estat que no apliqui, i en tot cas comprometre's que a Catalunya no s'aplicaran, les recomanacions del Fons Monetari Internacional per a Espanya de disminuir la despesa en sanitat i educació i d'augmentar-ne el copagament.
500. Participació activa contra el TTIP i el TISA per les seves repercussions negatives en la salut de la població. Promoció d'informació a la població sobre els efectes d'aquests tractats i d'una petició parlamentària de referèndum sobre el rebuig al tractat.
501. Participació activa contra el tractat TISA per la greu amenaça contra els serveis públics que suposa, sobretot els sanitaris i els educatius. Promoció d'informació a la població sobre els efectes d'aquests tractats i d'una petició parlamentària de referèndum sobre el rebuig al tractat.
502. Reobrirem serveis i assistència d'urgències als centres d'atenció primària.
503. Farem un estudi acurat de les conseqüències socials, assistencials i laborals de les retallades fetes des de 2010 centre per centre, conjuntament amb els i les caps de servei o els responsables assistencials de cada centre, els representants dels treballadors i treballadores i les plataformes d'usuaris.
504. No farem noves retallades en personal sanitari (ni en condicions salarials ni laborals, ni en jornades, ni en nombre ni en condicions de contractacions) a cap centre de la xarxa pública catalana.
505. Garantirem les substitucions de les jubilacions i baixes de professionals sanitaris per evitar que aquestes no suposin una pèrdua global en la disponibilitat del personal sanitari necessari per a garantir l'activitat assistencial.
506. Obrirem convocatòria de noves places d'oferta pública d'ocupació a l'ICS, per a resoldre la precarietat i l'interinatge que actualment pateixen molts treballadors i treballadores. Gestionarem les borses de treball amb total transparència.

507. Prendrem les mesures necessàries per a equiparar progressivament les condicions salarials i laborals dels professionals de la sanitat catalana a les ràtios mitjanes de la Unió Europea.
508. Incrementarem la ràtio d'infermers/es per cada mil habitants per acostar-nos a la mitjana europea millorant així la qualitat de l'atenció. I desenvoluparem, amb la participació del sector, la regulació professional dins del sistema per als rols avançats d'infermeria i la pràctica de prescripció infermera.
509. Incrementarem la inversió pública en investigació mèdica i terapèutica en els centres públics i recuperarem les competències en recerca i els recursos perduts per les retallades.
510. Aplicarem mesures per reduir el percentatge que suposa la dispensació en oficines de farmàcia sobre la factura farmacèutica del SNS i es reformularà el model d'oficina de farmàcia així com la racionalització del seu mapa de distribució.

CAL RECUPERAR L'UNIVERSALITAT I L'EQUITAT

511. Prestar assistència sanitària de cobertura general i prestació farmacèutica, amb càrrec a fons públics, i facilitar la Targeta Sanitària Individual (TSI) a tota aquella persona que acrediti la seva residència a Catalunya mitjançant qualsevol mitjà de prova admissible en dret, amb independència del seu empadronament i del temps de residència a Catalunya. L'únic requisit serà que aquesta prestació sanitària no estigui coberta per qualsevol altre sistema de protecció sanitària públic diferent del Servei Català de Salut.
512. Posar en marxa mesures d'accés als serveis de salut i prestació farmacèutica als col·lectius en situació de risc d'exclusió social, amb independència que estiguin o no empadronades en algun municipi de Catalunya.
513. Suprimir els prepagaments farmacèutics, taxes sanitàries i de serveis implantats els darrers anys i compromís de no imposició de noves taxes com l'euro per medicament que, com s'ha demostrat, signifiquen barreres d'accés al tractament.

PLA DE XOC PER REDUIR LES LLISTES D'ESPERA

514. Pla de xoc per reduir els temps màxims, recuperant les garanties de temps màxim de 6 mesos fins que s'estableixin nous criteris consensuats entre professionals, societats científiques, usuaris i CatSalut. Amb transparència en la comptabilització i la gestió de les llistes d'espera.

515. Reobertura de consultes, de llits i quiròfans dels hospitals i centres d'atenció primària i especialitzada públics, amb la finalitat de reduir les llistes d'espera per a les visites i els catorze procediments garantits. Tanmateix prioritzar que els procediments garantits es realitzin al seu centre públic de referència amb la persona que l'ha visitat durant la seva malaltia i en els terminis màxims fixats pel Departament.

CANVI DE MODEL

Aturarem i revertirem el procés de mercantilització i priorització d'interessos privats en la sanitat pública. Volem garantir el Dret a la Salut i a un model d'atenció sanitària pública, de cobertura universal i sense exclusions, equitatiu i finançat per impostos progressius suficients per cobrir les necessitats de la població. Posarem en marxa un ***Pla de Regeneració dels Serveis Públics***.

516. Derogarem les lleis, decrets i altres instruments jurídics que s'oposin a aquests principis generals expressats. Caldrà desenvolupar una legislació catalana que asseguri aquests principis per un Sistema Nacional de Salut gratuït en el moment de l'ús.

517. Aturarem noves concessions i externalitzacions.

518. Aturarem la derivació de recursos, pacients i serveis dels hospitals de titularitat pública catalana cap a la sanitat privada amb ànim de lucre, estigui o no aquesta integrada en el SISCAT. Sobretot en centres que no estiguin al 100% de la seva capacitat i que tinguin plantes i quiròfans tancats, equips de diagnòstic infrautilitzats, o altres mitjans assistencials disponibles.

519. Farem públics i revisarem els convenis amb les entitats que col·laboren amb el CatSalut i revisarem la gestió dels consorcis, mútues i fundacions, per tal de poder realitzar els canvis legals adients per fer un control públic i parlamentari de les seves activitats.

520. Aturarem la fragmentació i desmantellament de l'ICS.

521. No farem el consorci sanitari de Lleida.

522. Revisarem els plans funcionals i aliances estratègiques de Tarragona (entre Joan XXIII i Xarxa Santa Tecla) i de Girona (projecte CIMS).

523. Aturarem l'activitat assistencial privada dins de centres finançats majoritàriament amb fons públics⁽⁸⁾. Per exemple, a l'Hospital Clínic, redactarem nous estatuts i tancarem Barnaclínic.

524. Dotarem al SCS de les funcions de planificació, finançament, gestió i avaluació dels serveis públics. Tot els serveis que es paguen amb diners

públics, han de ser públics (definició de mitjà propi impulsat per la Unió Europea).

- La col·laboració públic-privada existent ha d'anar limitant el seu àmbit fins a la seva total separació i definitiva eliminació, atenint-se mentrestant a les directrius i codi ètic de la Sanitat Pública. Amb el criteri que tots els serveis assistencials que es paguen amb diners públics han de ser públics, caldrà la definició i declaració, per part del SNSC, dels proveïdors públics com a mitjans propis del SNSC: potenciarem que la Salut i la Sanitat Pública puguin assolir tota la demanda social de Salut i Sanitat.
- Cal restablir la divisió d'atenció primària a l'ICS amb pressupostos propis, a nivell central, i de totes les gerències territorials. Recuperar les juntes clíniques per disminuir el nombre de càrrecs de gestió a l'ICS i canviar el model gerencialista actual per un model de gestió més assistencialista, traient de la cadena de comandament l'actual pes de la secció de Recursos Humans (RRHH) i així retornar el control de les tasques als professionals assistencials.

525. Revisar l'actual concurs de licitació del transport sanitari urgent i no urgent (2015-2025).

526. Establir un objectiu final de crear una estructura SEM 100% pública, estudiant el model d'èxit d'altres països per millorar encara més els serveis públics de transport sanitari.

527. Recuperar la plantilla de treballadors d'informàtica dependents del Departament de Salut. Recuperar el sistema d'informàtica del Departament de Salut.

528. Revisar els contractes de manteniment, bugaderia, restauració, màquines de renting dels centres de salut: atenció primària i hospitalària.

529. No fer concerts amb entitats privades amb afany de lucre.

530. **Nova LOSC amb el nou SNS.** S'ha incrementat la confusió dins del sistema sanitari català fent cada cop més subsidiari l'interès públic respecte del privat, augmentant la transferència de recursos econòmics cap a centres de titularitat privada i donant preeminència a principis i criteris mercantilistes i de rendibilitat econòmica per damunt dels valors de servei públic universal.

Per donar resposta a la necessitat de replantejar el model sanitari, i fer-ho amb un procés que permeti fer un debat ampli i serè amb tots els agents del sistema, cal un pacte sanitari estable que defineixi la cartera de serveis del sistema públic i elaborar una nova Llei General de Salut de Catalunya o modificar l'actual LOSC per a blindar una sanitat pública universal, de qualitat, segura i eficient.

REFORÇ A L'ATENCIÓ PRIMÀRIA I COMUNITÀRIA, LA SALUT MENTAL, LA SALUT LABORAL I LA SALUT PÚBLICA

Reorganització i eficiència del sistema sanitari assistencial: l'atenció primària al centre del sistema sanitari.

Fer de l'Atenció Primària i Comunitària l'instrument bàsic per a una atenció global i integrada, propera a les persones i comunitats, que sigui la porta principal d'entrada al sistema, amb dotació pressupostària pròpia i suficient.

531. Atenció primària. Els sistemes sanitaris basats en l'AP són més eficaços i eficients, obtenen més bons resultats en salut i tenen menys desigualtats i costos sanitaris.

- Augment progressiu del pressupost destinat a l'atenció primària de salut (APS); compromís d'arribar al 17% en l'exercici del 2016 i al 25% a mitjà termini.
- Recuperació de personal i de les seves condicions laborals: revisar l'adequada dotació de personal en els equips d'atenció primària (EAP) i assegurar la cobertura de personal per jubilació, malaltia i/o vacances. Establir estratègies per millorar l'estabilitat laboral i disminuir la precarietat. Garantir al màxim la continuïtat a l'atenció: que els ciutadans no canviïn contínuament de metge o infermera de capçalera.
- Pla de reordenació de l'atenció continuada per assegurar que tots els ciutadans tinguin el primer contacte amb serveis propis de l'atenció primària i no siguin atesos en serveis hospitalaris sense valoració prèvia de l'APS.
- Major autonomia de gestió de l'APS i dels equips en particular. Blindar els pressupostos destinats a l'AP. Acabar amb la direcció compartida de diversos EAPs que allunya els seus directors de la realitat quotidiana.
- Convertir el metge i la infermera de família en actors i coordinadors de tota l'atenció, des de l'atenció domiciliària als pacients que més els necessiten fins a la participació en la gestió de les llistes d'espera dels especialistes i en l'ingrés de pacients sense passar per urgències. En poques paraules: recuperar la figura del metge i la infermera de capçalera que es cuiden d'una població determinada en totes les situacions vitals
- Disminuir la medicalització i potenciar l'atenció comunitària i la coordinació amb serveis socials.
- Potenciar el lideratge de l'APS dins del sistema, començant per augmentar la representativitat i poder de decisió dels seus

professionals (i no només dels seus gestors) en el disseny dels programes i en els òrgans de govern, on hauria de tenir un rol clarament preeminent. Buscar mecanismes de participació dels professionals en les decisions de govern i gestió dels centres i potenciar el lideratge de l'APS en la cura del pacient, amb major capacitat de gestió dels processos assistencials en el propi àmbit i de coordinació amb altres àmbits.

- Revisar el sistema d'incentius (DPOS i LEAN) basant-los en el compromís, en l'avaluació i millora de la qualitat i en els resultats en salut i no només en objectius economicistes. Dotar els EAPs de major autonomia per decidir indicadors i objectius, de manera que cada centre pugui prioritzar en funció de les seves necessitats, mancances i punts forts. Incentivar les estratègies innovadores i la participació activa en els processos de millora per part dels professionals.
- Els Equips d'Atenció Primària han d'integrar metges de família, infermeres, psicòlegs clínics, metges especialistes, pediatres, ginecòlegs, odontòlegs i serveis socials.
- Unificar proveïdors. Supressió de les EBAs i integració a l'ICS.
- Sistema informàtic unificat: ECAP i història clínica disponible des de qualsevol centre d'Atenció Primària Pública. No compartició de l'historial mèdic amb cap altre centre privat.
- Elecció dels càrrecs de meso i microgestió per part dels professionals assistencials i no assistencials del CAP.
- Control per part del professional d'almenys el 50% de la seva agenda diària.
- Estàndards de qualitat fixats per especialistes en salut pública i en funció d'estudis que determinin les necessitats reals en salut de la població atesa.

532. Atenció a la salut mental

- Dotar d'un pressupost suficient els programes de Salut Mental i Addiccions.
- Desplegament del Pla Director de Salut Mental, des de la màxima transversalitat en el Govern, i que recuperi el Consell Assessor com a òrgan consultiu que reuneixi la diversitat de posicions i coneixements que les associacions professionals tenen per la seva experiència i per estar propers a la realitat que viu la població en el seu dia a dia.

- Promoure polítiques de salut mental comunitària de caràcter intersectorial i interdepartamental.
- Passar de la direcció per objectius a una direcció per valors.
- Definir els Centres de Salut Mental com a veritables eixos del subsistema de salut mental de manera que aquests tinguin una dependència assistencial directe del Departament de Salut, integrant els actuals CSMA, CAS i CSMIJ.
- Establir formes de coordinació funcional de tots els programes basats en aquests nous eixos organitzatius de manera que les altres unitats d'ingrés depenguin funcionalment dels Centres de SM.
- Dotar adequadament als serveis, introduint tractaments psicoterapèutics a tots els nivells i dotant el programa de suport a primària per poder fer assistència i prevenció en els primers nivells assistencials, evitant posteriors complicacions.
- Garantir sistemes de Formació Continuada dels professionals de la xarxa que abastin de manera integral tots els àmbits i promoure "Grups d'anàlisi de la pràctica assistencial" que donin suport als professionals, que haurien d'ajudar tant als aspectes de relació assistencial com a les anàlisis organitzatives i institucionals necessàries per articular processos d'integració.
- La gestió ha de tenir l'eix i ha de ser liderada per professionals en contacte directe amb l'assistència, i no per gestors o directors allunyats de la pràctica i amb poca empatia amb el patiment d'usuaris i professionals.
- Recuperar i potenciar els programes d'atenció precoç a la psicosi.
- Impulsar el programa de psicoteràpia a la xarxa pública de Salut Mental i Addicions.
- Potenciar, conjuntament amb Benestar Social, els pisos assistits tutelats, així com les residències per a malalts mentals. Les llistes d'espera actuals, de fins a 4 anys, són inadmissibles si tenim en compte el patiment de les persones que ho necessiten i dels seus familiars.
- Revisar amb profunditat l'ús excessiu dels tractaments farmacològics a la població infantil d'aquest sector. Cal atendre a l'infant i també a l'adolescent, en la seva complexitat, buscant la col·laboració de la família i de l'escola amb l'ajuda d'equips multidisciplinaris que afavoreixin l'autonomia dels nens i dels adolescents.

533. Salut laboral

- Creació de la xarxa de salut laboral pública amb el desenvolupament, reforçament i redefinició del paper dels equips de Salut laboral públics existents abastant la prevenció de riscos laborals i avaluació efectiva d'incapacitats per accidents i malaltia laboral.
- Reforma del marc legal per fi d'acabar amb el paper de les mútues patronals d'accidents (MATEPS) fins abolir-les.
- Redefinició del paper de l'especialista de medicina del treball i futura inclusió en la xarxa pública de salut laboral.
- Actualització de la llista oficial de malalties professionals.
- Transparència dels registres d'accidentalitat laboral.
- Potenciació de la inspecció de salut laboral a les empreses.
- **Democratització en les relacions laborals.** Reintroduir la democràcia en l'empresa. Reforçar els drets de participació i consulta dels representants dels treballadors en matèria de salut laboral, entre altres motius perquè això és una garantia en la millora de les condicions de treball. La precarietat, la por a perdre el lloc de treball i la individualització de les relacions laborals dificulten l'exercici efectiu de drets.
- **Derogació de les reformes laborals** atès que són incompatibles amb la Llei de Prevenció de Riscos Laborals i amb la resta de normatives en matèria de prevenció.
- **Garantir l'equitat en matèria de protecció de la salut en el treball.** L'OMS reconeix que la desigualtat és un dels determinants socials de salut claus. On i com es treballa, la forma d'accedir a l'ocupació o les taxes de desocupació i de temporalitat condicionen l'exposició de determinats col·lectius (dones, joves, migrants...) als riscos laborals i determinen el seu estat de salut. L'estat de salut s'està convertint en un factor d'estigmatització i discriminació laboral, tant al mercat de treball com en les pròpies empreses. Per garantir l'equitat són precisos canvis legislatius.
- **Accidents de treball i malalties d'origen laboral.** L'aprovació de la LPRL, l'engegada de polítiques actives i el finançament de projectes preventius van aconseguir una manifesta reducció d'accidents de treball. No obstant això, l'abandonament de l'activitat preventiva per part de les empreses i la seva substitució per un compliment merament formal de la normativa, al costat de les retallades aplicades durant els anys de crisi van frenar, en un

primer moment, el descens de la sinistralitat i van provocar el repunt dels accidents de treball que sofrim en l'actualitat, un clar indicatiu del deteriorament dels sistemes preventius. Recuperar la iniciativa pública és imprescindible perquè al segle XXI deixin de produir-se morts per caigudes en altura, accidents de trànsit, etc.

- **Millorar el registre de malalties professionals.** Aquesta és una de les assignatures pendent de la salut laboral. El que no es registra, ni existeix ni es prevé. El sistema de notificació i registre de les malalties professionals deu deixar de dependre de les mateixes entitats obligades a la reparació del dany, les mútues col·laboradors amb la Seguretat Social. El càncer professional, la silicosis, les patologies derivades de l'amiant i de les substàncies químiques, els trastorns musculoesquelètics i les malalties d'origen psicosocial –entre d'altres– requereixen que les empreses avaluin i previnguin als centres de treball els riscos capaços de provocar-les, i d'un major esforç de les Administracions per acabar amb la seu subregistre i amb els danys a la salut que causen.

- **Garantir la independència i qualitat dels serveis de prevenció de riscos laborals.** La contínua pressió que sofreixen els tècnics de prevenció desdibuixa la independència dels Serveis de Prevenció establerta en la LPRL, convertint-los en molts casos en instruments al servei de les empreses. Es fan necessàries modificacions legals que garanteixin l'acompliment professional dels tècnics, la independència dels Serveis de Prevenció i, al mateix temps, l'establiment de controls públics que garanteixin la qualitat de les seves prestacions. La vigilància de la salut és un dret de les treballadores i treballadors com una de les eines indispensables per prevenir els riscos als quals estan exposats. No obstant això, assistim a un intent de convertir-la en una eina disciplinària i d'ajust de plantilles. Per preservar el dret constitucional a la salut s'ha de garantir la independència dels professionals sanitaris, la confidencialitat de les dades i la voluntarietat, excepte en aquells casos regulats per una norma específica.

- **Reforçar l'exigència d'identificació i avaluacions de riscos als llocs de treball amb criteris tècnics de qualitat. Elaborar a les empreses un catàleg de llocs de treball compatibles amb determinades patologies, a fi de poder reubicar als treballadors i treballadores amb situacions d'especial sensibilitat a determinats riscos.**

- **Potenciar les institucions entorn de la PRL,** tant a nivell nacional de Catalunya com a nivell estatal. Internalitzar les competències externalitzades del Centre de Seguretat i Salut en el Treball. Dotar de suficients mitjans econòmics i humans.

Reforçar el seu marc de competències i parar immediatament el desmantellament i l'espoli al que està sent sotmès per part del Govern CDC-UDC-ERC. **Disposar de criteri tècnic propi en matèria de Seguretat i Salut en el Treball** al nostre país implica disposar d'institucions pròpies que ho permetin i el govern liberal de CDC-UDC-ERC ha desmantellat sistemàticament les estructures de protecció de la salut als treballadors i treballadores que des de l'Estat s'han transferit a Catalunya.

- **Reforçar als organismes tècnics de l'Administració de la Inspecció de Treball.** Incrementar el nombre d'inspectors i sotsinspectors de Treball per apropar les nostres ràtios a les de la resta de països de la Unió Europea i reforçar la seva formació en matèria de PRL.
- **Transformació del model de mútues.** S'han de revertir les últimes modificacions legals del sistema de mútues subratllant el seu caràcter públic, intensificant el control de la Seguretat Social millorant la participació de la representació dels treballadors en la seva elecció, i remarcant que els seus objectius prioritaris són la prevenció de riscos laborals i la reparació dels danys ocasionats pel treball, enfront del control dels costos econòmics i la millora de la competitivitat de les empreses.

534. Ampliació de les prestacions.

- Estudiar la inclusió i extensió dins de la cartera de serveis de nous tractaments i prestacions prioritzant les necessitats dels i de les pacients i amb especial atenció a:
- **Atenció a la salut bucodental.** Mesures preventives adequades i els tractaments conservadors necessaris: activitat quirúrgica i restauradora (obturacions i endodòncia), segellat de fissures, obturació de càries i traumatismes de la dentició permanent. Tractaments de les peces de la primera dentició i tractament d'ortodòncia en infants de 6 a 18 anys.
- **Prestació ortoprotètica. Interna** i externa per a totes les edats.
- **Ulleres graduades.** Vidres graduats per als infants i joves de 6 a 18 anys.
- Potenciar l'accés a l'ús de les **teràpies naturals** (TTNN). Homologar la formació de les diferents disciplines i crear un marc normatiu de les competències sanitàries en el territori autonòmic, alhora que instar a la U.E. a harmonitzar la pràctica de les TTNN.
- impulsar la recerca clínica pública, per tal avaluar de forma independent dels interessos del mercat, si compleixen criteris

d'idoneïtat per a mantenir-se o per a ser incorporades a la cartera pública de serveis els fàrmacs, vacunes, teràpies i procediments diagnòstics

535. Síndromes de Sensibilització Central

- Garantir el reconeixement pràctic des del punt de vista assistencial i l'accés a l'assistència i tractament mèdics adequats de totes les malalties englobades en la Síndrome de Sensibilització Central (SSC) (Sensibilitats Químiques Múltiples (SQM), Encefalomièlitis Miàlgica/Síndrome de Fatiga Crònica (EM/SFC), Fibromiàlgia (FM) i Hipersensibilitat Electromagnètica (EHS))
- Els malalts de SSC han de tenir accés a unitats especialitzades amb experts en immunologia, especialistes en medicina ambiental i pediàtres (el EM/SFC és la primera raó d'absentisme a l'escola a Catalunya).
- Les unitats per tractar els malalts de SSC han de ser lliures de productes tòxics i radiacions perquè aquests malalts puguin accedir-hi.
- Garantir formació sobre les SCC als metges de l'ICAM (Institut Català d'avaluacions mèdiques), o qualsevol altre organisme públic competent en la valoració de les incapacitats laborals, perquè puguin dur a terme una correcta valoració de la incapacitat laboral de cada cas.

TRANSPARÈNCIA, DEMOCRÀCIA I PARTICIPACIÓ

La transparència com a base fonamental de la democràcia ha d'anar des dels comptes, pressupostos, balanços i l'estat de cada centre on es faci servir un sol euro públic, fins l'últim càrrec directiu o l'estat de les llistes d'espera. Per poder garantir la màxima transparència i participació de professionals i ciutadans al Sistema Català de la Salut, crearem òrgans de control i participació, fomentarem les investigacions independents i donarem independència, eines i directrius en aquest camí als organismes ja existents, perseguint la corrupció i els conflictes d'interessos. La salut és un dret, no un negoci.

Control democràtic i transparència absoluta de resultats en salut i despeses.

Fomentar la participació dels ciutadans i dels professionals en el sistema sanitari i en els centres.

536. Assegurar la transparència, equitat, universalitat, eficiència, autonomia de gestió, avaluació independent.

537. Avaluació independent i amb control democràtic amb transparència absoluta de resultats en salut i despeses, i amb explicació dels resultats intel·ligibles per a la ciutadania.
538. Reformulació de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitària (AQuAS) en un agència realment independent d'avaluació sanitària i de salut (inspirada en el reconegut NICE britànic). Per facilitar que tots els centres sanitaris del SISCAT, i molt especialment els que són de dependència pública i presten serveis directes a la ciutadania, tinguin iguals pautes de control i avaluació que permeti comparacions unívokes. Publicació actualitzada de les anàlisis i informes de AQUAS.
539. Sistema d'informació integrat dels serveis sanitaris de finançament públic amb interoperativitat de totes les dades.
540. Incorporació als sistemes d'informació, avaluació i control de dades i indicadors de resultats i processos que afecten no sols a la qualitat i eficiència en termes de millora individual i immediata de la salut de les persones sinó també als valors i resultats en equitat, ètica i cohesió social.
541. Codi ètic i democràtic, de funcionament en les actuacions del Departament de Salut i de tots els centres públics que en depenen, comú de tots els serveis i d'obligat compliment. Codi ètic aplicat a totes les entitats i òrgans de govern, als professionals propis i a les empreses i professionals que es contractin.
542. Eliminació de les "portes giratòries" en la sanitat pública i lluita compromesa contra la corrupció.
- Revisió de la normativa d'incompatibilitat d'alts càrrecs de l'administració pública de Catalunya. Revisió Llei de l'ICS. Revisió Estatuts ICS. Creació normativa d'integritat i transparència. Compliment de la normativa d'incompatibilitats i dels mecanismes per a evitar conflicte d'interessos de tots els i les professionals del sistema i de tots els membres dels consells d'administració de consorcis i societats públiques.
543. Compliment de la Llei de transparència. Transparència dels contractes amb la sanitat privada i concertada. Publicació de totes les relacions contractuals entre empreses prestadores de serveis al CatSalut amb els salaris i contraprestacions dels seus càrrecs directius. Junta consultiva de contractació pública (que sigui pública). Registre públic dels concerts.
544. Articular un model de governança pública liderada per la Generalitat que inclogui canals de participació democràtica directa i treball cooperatiu amb els ens locals, els i les professionals del sector i el conjunt de la ciutadania, tant dins dels centres sanitaris com en el Servei Català de la Salut

545. Articular un reglament de participació ciutadana real en el sistema com a garantia de control i transparència.
546. Dinamitzar els Governos Territorials de salut. Potenciar la participació ciutadana a través de les entitats que els conformen (AA.VV., sindicats, associacions d'usuaris, ciutadans/es, etc.).

POLÍTIQUES DE PROMOCIÓ DE LA SALUT I PREVENCIÓ DE LA MALALTIA

Actuar sobre els veritables determinants de la salut. Incloure “salut a totes les polítiques”.

547. **Salut a totes les polítiques.** Cal fer un pas endavant i iniciar un Pla d'integració dels serveis socials i de salut, per tal d'augmentar exponencialment la qualitat, la seguretat i les eficiències tot millorant la coordinació i les sinergies en les actuacions en polítiques socials, comunitàries, sanitàries i preventives. En base als diversos determinants de la salut i amb l'enfoc de «salut en totes les polítiques».
548. Avaluació sistemàtica i normativa de “**l'impacte en salut**”, a totes les actuacions, projectes i intervencions que suposin una afectació qualitativa i/o quantitativa dels determinants de la salut. Elaborar un protocol per preguntar sobre com afecta qualsevol política a la salut.
549. Restaurar l'Agència Salut Pública de Catalunya (ASPCAT) amb les funcions de la Llei General de Salut Pública de Catalunya, retornant la personalitat jurídica a l'ASPCAT, retirada per decret des de gener de 2014, per a poder garantir que dona compliment de totes les funcions que li atorga la Llei 18/2009, de 22 d'octubre, de salut pública.
550. Reforçar els programes de prevenció, promoció i protecció de la salut.
551. Recuperació dels recursos destinats al programa Salut i Escola.
552. Suport als municipis i ciutats per a promoció de programes de salut pública.
553. Fomentar la pràctica de l'esport des del Departament de Salut, en tots els àmbits possibles, de centres educatius, universitats, gent gran, centres cívics, etc., per tal de crear hàbits saludables.
554. Revisar condicions de vida i sanitàries als **CIES**.
555. Alimentació

- Assegurar menjadors escolars que no tanquin per vacances a tots els infants que ho necessitin.
- Etiquetatge clar dels aliments que en el seu procés de producció utilitzen **transgènics** i els que no.
- Potenciar el consum d'**aliments** frescos, **de proximitat** i produïts amb les pràctiques de cultius i cura de ramaderia ecològica el més sostenible possible. Processament senzill, ben fet, amb totes les seves característiques indicades a l'etiqueta.
- Desenvolupar legislació per **prohibir la presència de disruptius endocrins**, que entrin a la cadena alimentària. Especialment el **Bisfenol A** que s'ha de prohibir en tots els materials, envasos i recipients que puguin estar en contacte amb aliments, sigui quina sigui l'edat de les persones als quals estiguin destinats.
- Limitar l'ús de **CO2** per prevenir el creixement de bacteris en la carn en descomposició.
- Limitar l'ús de **nitrats i nitrits** a la carn i el peix fresc. Aquestes substàncies inhibeixen el creixement de bacteris i milloren el color. Els nitrits s'usen en porc, carn de cap de bestiar i pollastre per a aquesta fi; els nitrats, en canvi, s'afegeixen al pernil i la cansalada, donant-los el seu característic to rosaci. Alguns països ho utilitzen en peix també. Quan els nitrits i nitrats s'uneixen a certs aminoàcids formen nitrosamines, les quals també són cancerígenes conegudes.
- Prohibició de l'ús de **poliestirè** en els envasos per a aliments. En el cos humà l'estirè es converteix o metabolitza principalment en òxid d'estirè-7,8, que és cancerigen i disruptiu endocrí. Es prioritzaran altres alternatives a aquest material (per exemple, safates d'alumini, gots de vidre, per cartrons compostables).
- Implementar un sistema eficaç de regulació de la publicitat d'aliments i begudes insanes, especialment la dirigida a la infància.
- Emprar les polítiques fiscals i impositives sobre els aliments com una eina més de les polítiques de salut pública, gravant els aliments insans i bonificant l'alimentació saludable.
- Treballar amb els agents econòmics implicats (empreses alimentàries i de distribució alimentària) per aconseguir l'adhesió a un Conveni sobre la millora de l'etiquetatge alimentari i de begudes que indiqui, de manera senzilla i clara, si contenen altes, mitjanes o baixes quantitats de sucre, greix i sal en funció de les recomanacions de l'OMS.

556. Contaminació química:

- Aplicar el concepte de producció neta: necessitat social del producte, no toxicitat, procés productiu, residus i reutilització.
- Estratègia conjunta de prevenció laboral, ambiental i de salut pública.
- Ampliar les causes de malaltia professional.
- Afegir serveis de veterinària a la responsabilitat de la Salut Pública, com a serveis del Departament de Salut.
- Innovar en alternatives als productes i processos tòxics o no sostenibles.
- Implicar a ciutadans, tècnics sindicats i empresaris en fòrums o parlaments d'anàlisi i accions de millora.
- Seguir i ampliar la implantació del Reglament REACH, empreses acreditades amb normativa ambiental de la UE i etiquetatge ecològic de productes. Revisió sobre els paràmetres i condicions a les empreses autoritzades.
- Exigència d'informació de compostos tòxics en productes d'utilització de la llar.
- Demanar la inclusió a CIE-10 de les malalties emergents.
- Autorització ambiental en indústries amb perspectiva de salut, vigilància, controls d'emissions industrials, elèctriques, incineracions cimiteres, etc., sancions proporcionades al risc i incompliment si s'escau. Control d'emissions als ports.

557. Contaminació atmosfèrica

Millora de la **qualitat de l'aire** de les ciutats mitjançant implantació de límits més estrictes de nivells de contaminants assumint els recomanats per l'OMS ⁽²⁾ per a la protecció de la salut i no els de la UE més permissius i mesures per incentivar l'ús de vehicles nets i transport públic, creació de ZUAPS (zona lliures de vehicles) desincentivant l'ús dels combustibles fòssils i transport privat i reducció de la contaminació d'indústries i zones portuàries. Baixar les concentracions mitjanes anuals de PM10, NO2 i O3.

558. Contaminació **acústica** Desenvolupar legislació per controlar l'exposició al soroll. Adoptar el límit de soroll nocturn recomanat per l'OMS en 40 dB.

559. Contaminació lumínica.

- Pel que fa a la il·luminació nocturna en exteriors caldria recomanar aquells llums en l'espectre dels quals es trobi reduïda la banda del blau, sent les més apropiades els llums de sodi a baixa pressió que, a més, presenten una alta eficiència energètica.
- Desenvolupar una normativa per evitar la intrusió de l'enllumenat públic en l'àmbit privat; regular una distància mínima de les lluminàries a les finestres o portes dels edificis. Cal recordar que un bon enllumenat públic es caracteritzarà per il·luminar estrictament les zones en les quals la llum sigui necessària, sense que aquesta sigui emesa cap a zones que no la requereixin.

560. Habitatge.

- Assegurar els drets bàsics dels ciutadans en qüestió d'habitatge digne, ingressos mínims suficients i accés a l'energia.
- Biohabitabilitat. Construir d'una manera sana. Edificis malalts: polítiques per la rehabilitació i legislar perquè no se'n facin de nous.
- La salut com a benestar, qualitat de vida implica relació amb natura i els elements naturals: sol i vegetació, llum natural, buscar la millor orientació.

561. Hàbits tòxics.

Increment de la despesa en prevenció sobre addiccions (drogues, tabac, alcohol...) i comportaments addictius. Promoció de vida saludable (alimentació, exercici físic) juntament amb impostos que gravin els productes que generen malaltia (sucre, greixos saturats, alcohol, tabac...) i beneficiïn als de la salut (alimentació ecològica, fruites, verdures, cereals, gimnasos, vehicles elèctrics...).

562. Radiacions i contaminació electromagnètica.

- Mesures per limitar els efectes de les mateixes sobre la ciutadania, sense perjudicar el subministrament elèctric i el desenvolupament tecnològic de les ciutats i els serveis que permeten les tecnologies de la informació sense fils. Limitar de manera racional l'ocupació del nostre espai per ella amb fins mercantils.
- Redistribució de les antenes de telefonia assegurant distàncies entre elles, habitatges i escoles.

- Assegurar la distància mínima per a les xarxes d'alta tensió i transformadors respecte a cases i escoles, així com el seu recobriment el més aïllant possible de les ja existents.
- Creació d'un registre de radiacions ionitzants acumulades en actes mèdics per a cada persona.
- Protegir a infants i gent gran de les radiacions de la telefonia mòbil, seguint les recomanacions de l'OMS.

MEDICAMENTS, TECNOLOGIES I EINES TERAPÈUTIQUES

Fomentar l'ús adequat dels medicaments, de les tecnologies i eines terapèutiques. Iniciar un procés de reversió de l'actual tendència medicalitzadora motivada per una visió biologista de la salut i per la cultura del consum, la intolerància al malestar o les expectatives sobredimensionades de la capacitat del sistema sanitari.

563. Impuls del debat social i professional i un canvi en el discurs polític, ajustant-lo a les possibilitats reals que ofereix actualment el coneixement científic i els recursos disponibles.
564. Assegurar que la dotació electromèdica i material estigui a l'altura dels coneixements mèdics del moment. La dotació de personal ha d'estar retribuïda amb un sou concorde a la seva titulació (tècnic sanitari, etc.).
565. Educació per a la salut en tots els nivells assistencial; investigació i regulació legislativa de les teràpies alternatives per integrar de forma progressiva en el sistema sanitari aquelles que, amb evidència científica, es considerin efectives. Es proposa que les teràpies no es diguin ni alternatives ni complementàries, ja que si són teràpies efectives no els cal ser un afegit d'una altra disciplina.
566. Impedir que els metges obtinguin beneficis econòmics o de qualsevol altre tipus per receptar qualsevol tipus de fàrmacs. Inclosos els incentius DPO's i LEAN.
567. Subministrament de les medicacions adients i necessàries en malalties greus tractables i curables com la VIH, i ara l'Hepatitis C, ja des de la fase 2 d'afectació crònica.
568. Aplicarem mesures per reduir el percentatge que suposa la dispensació en oficines de farmàcia sobre la factura farmacèutica del SNS i es reformularà el model d'oficina de farmàcia així com la racionalització del seu mapa de distribució.
569. Reducció efectiva de la despesa farmacèutica. És en el camp del medicament on més calen mesures de racionalització, d'eficiència i de simplificació.

570. Establir els preus dels nous medicaments i el seu finançament a càrrec del SNS en relació al seu valor terapèutic i costos de desenvolupament i producció.
571. El SNS ha de comptar amb un sistema propi d'informació sobre medicaments i teràpies. Ha de ser generador de coneixement i no un obedient acatador de les propostes d'empreses productores i/o comercialitzadores. Mantinent una sistemàtica d'estudis, formació i recomanacions per tal que els avenços científics i tecnològics amb major valor terapèutic contrastat i diagnòstic afegit arribin amb rapidesa via professionals als pacients.
572. El SNS ha de comptar amb programes de formació continuada dels professionals, independents dels interessos econòmics privats. De la mateixa manera, la formació dels professionals del SNS que s'ofereixi o es financi per la indústria farmacèutica o tecnològica, només serà acreditada si demostra la seva independència i evidència científica útil per a la salut.
573. En els centres del sistema de salut no ha d'estar permesa la promoció comercial. Els seus continguts fora del sistema de salut han d'estar sotmesos a un control estricte.
574. Establiment de Comitès Fàrmaco-Terapèutics (CFT) en els Territoris de Salut, integrats i liderats pels mateixos professionals, que seleccionin els medicaments més adequats, elaborin i consensuin guies terapèutiques, organitzin la formació continuada dels seus professionals, coordinin la continuïtat assistencial entre atenció primària i hospitals (prescripció induïda i altres problemes) i estimulin l'avaluació de l'efectivitat terapèutica i els efectes no desitjats (farmacovigilància).
575. S'aplicaran mesures per reduir el percentatge que suposa la dispensació en oficines de farmàcia sobre la factura farmacèutica del SNS i es reformularà el model d'oficina de farmàcia, així com la racionalització del seu mapa de distribució.
576. Establir un sistema rigorós, àgil i independent d'avaluació de noves tecnologies i prestacions abans d'oferir-les en el sistema públic i elaborar un catàleg de prestacions basat en la seva efectivitat i eficiència.
577. Extensió fins al 100% del territori i dels centres en la propera legislatura de la Història Clínica Compartida.

DRETS DE LES PERSONES

Garantir el dret de les persones.

578. Dret a **respectar l'autonomia i llibertat individual** en les decisions sanitàries.

579. Dret a l'atenció al patiment i tractament del dolor, al no aferrissament terapèutic i a una **mort digna**.

- Crear un Observatori multidisciplinari, inclusiu i participatiu per conèixer de forma fefaent com mor la gent a Catalunya.
- Formació inicial i contínua de tot el personal sanitari en drets del pacient i atenció als malalts al final de la vida.
- Informació a la ciutadania dels drets del pacient i promoció del Document de Voluntats Anticipades.
- Promoció d'un debat públic ample, participatiu i democràtic sobre el dret a l'eutanàsia i al suïcidi assistit i a iniciatives legislatives en el camí d'aconseguir aquests drets.
- Accés universal a les cures pal·liatives amb atenció domiciliària i amb estreta relació amb l'Atenció Primària.

580. Dret a la **preservació de les dades personals** i no cessió a entitats privades. Aturar definitivament el projecte VISCA+ com a projecte de venda de les dades dels usuaris del sistema sanitari públic a través d'una gestió externalitzada. Les dades del sistema sanitari han de servir per a millorar el propi sistema, la prevenció de la malaltia i l'atenció sanitària. Cap historial clínic del sistema sanitari públic en mans de cap empresa privada.

Definir, de forma participada i dialogada com a pacte social, els límits ètics i legals amb què es pot cedir l'ús de dades anònimes del sistema sanitari català per a facilitar la recerca dels centres públics, amb objectius d'utilitat pública i/o de millora del propi sistema sanitari.

581. Dret a l'eliminació de les **desigualtats de gènere** en salut.

- Promoure l'accés de les dones a la informació sobre les patologies que les afecten de forma diferencial. Garantir que es pugui disposar d'una atenció especialitzada i es formi al personal sanitari per combatre estereotips. Promoure guies de pràctica clínica específiques per al diagnòstic i el tractament diferencial de les patologies més habituals entre els homes i entre les dones.
- Garantir el dret a què els formularis i el tractament administratiu sanitari siguin respectuosos i inclusivament respecte a la diversitat familiar i de gènere.
- Implicació del sistema de salut amb els recursos necessaris en la lluita contra la **violència masclista**. Continuar amb el desenvolupament del programa de diagnòstic i d'atenció de les dones que han patit violència masclista, especialment en l'àrea de tractament de l'esfera psicològica. Elaborar i implementar

instruments de detecció i protocols d'atenció sobre violència masclista i problemàtiques psicosocials, des dels diferents serveis de salut.

- Potenciar estudis sobre l'excessiva medicalització de les diferents etapes de la vida de les persones, especialment de les dones, i les formes de pal·liar-la, i actuant en tots els fronts, de manera molt especial en el farmacològic, comercial i comunicatiu de patrons "malaltissos" en qualsevol etapa de la vida.
- Creació de protocols d'assistència específics a la salut pública catalana per a cada grup del col·lectiu LGTBI.
- Creació de campanyes institucionals i guies de prevenció del VIH i altres ITS per a cada grup del col·lectiu LGTBI.
- Desenvolupament de protocol d'acompanyament mèdic per a les persones transsexuals i transgènere que no impliqui la patologització i que reconegui el dret a la informació i a l'autonomia personal a l'hora de prendre decisions sobre el tractament hormonal, la cirurgia de reassignació sexual i l'atenció als menors trans en l'adolescència.

582. Impulsar la presència, el reconeixement i la valorització de la tasca exercida pel/per la mediadora comunitària intercultural en els serveis de salut.

583. Dret a unes condicions mínimes d'atenció, cura i supervivència digna a les persones dependents.

584. **Drets sexuals i reproductius.**

- Pla de xoc contra la privatització dels serveis de planificació familiar i per garantir l'accés universal a una atenció de qualitat de la salut sexual i reproductiva de totes les dones. Desplegament de la Llei de salut sexual i reproductiva (2010).
- Garantir el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs de forma gratuïta a totes les dones que viuen a Catalunya majors de 16 anys.
- Garantir que no hi hagi cap centre del sistema públic on es deixi de realitzar la interrupció voluntària de l'embaràs per objecció de consciència.
- Facilitar l'accessibilitat als mètodes anticonceptius, tenint especial cura en la prevenció de les ITS, com el VIH, que estan augmentant la incidència en la transmissió heterosexual.

- Reforçar i dotar de més pressupost a aquelles iniciatives sobre salut sexual i reproductiva adreçades a persones o col·lectius en situació de vulnerabilitat (embaràs adolescent/treballadores sexuals, etc.), així com a l'atenció psicològica.
- Potenciar la llibertat de decisió sobre la medicalització de l'embaràs i el part, amb l'objectiu de retornar el protagonisme a les dones en aquests processos. S'han de respectar les decisions de les dones en l'atenció al part i el postpart sempre que sigui possible.
- Fer possible que la dona pugui escollir entre part a casa o a l'hospital i dotar dels recursos professionals perquè això sigui possible.
- Garantir el dret a la salut a totes les persones migrades, lluitant contra l'anomenat "*Medical Apartheid*", principalment dones gestants, assegurant la prevenció ginecològica i l'accés normal a la sanitat i serveis preventius.
- Implementar i fer seguiment i avaluació contínua dels programes d'educació afectiva, sexual i reproductiva a les escoles i instituts, tant dirigits a l'alumnat com a les famílies mitjançant les AMPA, així com d'altres projectes de sensibilització i educació, entre altres, que incorporin la visió de gènere, d'orientació i d'identitat sexual, amb un especial èmfasi en els micromasclismes emergents a través de les noves eines digitals.
- Formació dels professionals sanitaris en la salut sexual de dones lesbianes i bisexuals i en les Infeccions de Transmissió Sexual (ITS) de les dones que practiquen sexe amb dones (DSD).

CAP A UNA NOVA CULTURA DE LA SALUT

Imprescindible començar la construcció d'aquesta nova concepció, que inclou tots els determinants de salut, que té una profunda vinculació humana i humanista, que prima no sols la prevenció sinó la promoció de la salut entesa de la manera més ampla i transversal.

EDUCACIÓ AL LLARG DE LA VIDA

Catalunya sí que és pot vol contribuir a generar un impuls transformador en l'àmbit educatiu en el que participi de forma dinàmica i contínua tota la comunitat educativa catalana. Enfront de la deriva de l'educació pública exercida pels governs de CiU i PP a les darreres legislatures, cal reprendre el projecte d'educació i actualitzar-lo en clau constituent.

Això no vol dir que no s'hagi fet un laboriós treball de diagnòstic, recollida, organització i coherència de les propostes que la ciutadania ens ha fet arribar. Aquestes propostes les presentem en un conjunt d'apartats, tots ells impregnats per la idea de que el que necessitem és una educació pública basada en la igualtat d'oportunitats i oberta a l'extraordinària riquesa de la nostra gent per al desenvolupament de les seves potencialitats. Nosaltres entenem la diversitat com un factor continu d'aportacions creatives i pensem que és bàsic desenvolupar entre tots un esperit crític que ens permeti una permanent millora, alhora que un plantejament solidari que rebutgi d'arrel entendre l'educació com una eina de selecció competitiva dedicada a alimentar la mà d'obra que interessa als grans poders econòmics.

Una de les funcions del sistema educatiu, sobretot en les darreres fases com són els graus de formació professional i les universitats, ha de ser la de permetre als i a les estudiants del nostre país assolir el nivell de preparació, els coneixements i les competències necessàries per afrontar l'entrada al món laboral amb garanties. Aquesta formació és fonamental per impulsar un canvi en el món professional, avançant cap a una economia amb valor afegit i sostenible. Per això creiem que el programa educatiu ha d'estar coordinat amb el programa econòmic i laboral, per tal d'integrar ambdós en el model general de país que defensem i que queda clarament reflectit en el conjunt del nostre programa electoral.

Les accions combinades dels governs de CiU i PP sobre les universitats ens han allunyat d'aquest objectiu. Les pujades de taxes de matrícula a Catalunya d'entre el 69% i el 291%, convertint-nos en els més cars de l'Estat i dels més cars d'Europa; la retallada del 45% de la inversió pública, a més de la desinversió en beques i ajudes que costa 30 milions d'euros a les universitats cada any; els acomiadaments i no renovacions de centenars de treballadores i treballadors, o les situacions precàries i irregulars d'alguns sectors del professorat... són situacions que requereixen una acció immediata i que ens proposem corregir. El model d'universitat que proposem no està al servei dels poders polítics i econòmics, com pretenien el PP i CiU amb la imposició d'un patronat com el de les caixes d'estalvis. Tampoc no volem deixar sense resposta els reptes del model actual. Cal una universitat ben finançada i autònoma, lliure d'ingerències polítiques i empresarials, però alhora compromesa amb les necessitats de la societat i del territori, i que aporti innovació i qualitat al teixit productiu.

Una política educativa d'esquerres, que vol construir una alternativa real al sistema capitalista actual, ha d'impulsar plantejaments propers als de l'educació comunitària. No n'hi ha prou amb reclamar la derogació de la

LOMCE i l'aplicació de la LEC en clau social. Enfront una actitud reactiva a l'escenari actual, l'esquerra ha d'adoptar una actitud proactiva en la línia d'aquests quatre objectius:

1. Garantir uns serveis públics educatius de qualitat, que redueixin les desigualtats i millorin la cohesió social, on tots els centres de titularitat i gestió pública tinguin els mateixos drets i obligacions i on no sigui possible la segregació per origen, sexe, classe social o per llengua. Supressió progressiva dels concerts educatius fins la seva completa desaparició mitjançant la integració voluntària i negociada dels centres privats-concertats en una xarxa única de centres públics, incorporant de forma immediata als col·legis privats que ocupen sòl públic. Prioritzar l'educació pública com a eix vertebrador del conjunt del sistema educatiu català i com a garantia de la seva funció social.
2. Millorar la qualitat, l'equitat i l'èxit escolar amb més recursos i més autonomia pedagògica per als centres, amb innovació educativa i treball en xarxa amb l'entorn.
3. Promoure l'educació al llarg de la vida. Garantir una oferta de qualitat i suficient en tots els nivells i etapes educatives. Impulsar una educació permanent, àmplia i flexible. Potenciar i prestigiar la Formació Professional. Aconseguir el reconeixement al dret a l'Educació en el Lleure.
4. Impulsar la participació de la comunitat educativa i la corresponsabilitat dels diferents agents socials que permeti fer de l'educació un objectiu compartit i una eina bàsica del desenvolupament i la cohesió social. Aconseguir una administració educativa descentralitzada i més eficient.

NOU MARC NORMATIU. EDUCAR EN I PER A LA DEMOCRÀCIA

Millora de l'equitat

585. Garantir el **dret a l'educació i la igualtat d'oportunitats** durant l'escolaritat obligatòria, assolint la completa gratuïtat de l'educació en els nivells obligatoris, recuperant la convocatòria de beques d'escolaritat a les escoles bressol i aportant la dotació econòmica suficient per a les beques menjador. Fixar un termini màxim de pagament de les beques per part de la Generalitat als centres educatius. I establir un sistema integral de beques i ajuts a l'estudi, així com la gratuïtat dels serveis de menjador i transport escolar.
586. Revisió a fons dels **concerts** i eliminació immediata dels que realitzen qualsevol tipus de segregació discriminatòria de l'alumnat. Paralització de la cessió de sòl públic per a la construcció de centres educatius privats. Eliminació urgent de tots els barracons. Posada en marxa d'una comissió que estudiï l'abolició progressiva dels concerts i la substitució per places públiques de manera que s'evitin injustícies i buits. S'estudiarà la integració voluntària i negociada dels centres privats-concertats en una xarxa única de centres públics, incorporant en primer lloc als que ocupen sòl públic.

587. Garantia de la continuïtat de la immersió lingüística. Consolidar el català com a llengua vehicular de l'ensenyament i de l'aprenentatge com un dels elements principals de cohesió social i d'èxit escolar dels nostres centres educatius. En el marc d'un plantejament multilingüe i partint de la garantia de continuïtat dels valors positius de l'aplicació del model d'immersió lingüística.
588. Garantia, mitjançant una adequada supervisió, de l'estricta **laïcitat** de l'educació pública. En aquest sentit, cal eliminar l'educació religiosa de les activitats curriculars de l'alumnat; l'educació religiosa s'hauria d'impartir fora de l'horari escolar, fora de l'escola i, per descomptat, sense inversió de fons públics i amb caràcter voluntari.
589. Gratuïtat completa dels **materials curriculars**, promovent l'elaboració de material didàctic propi i el seu intercanvi. Dotació dels centres educatius amb material informàtic i tecnològic suficient perquè l'alumnat pugui fer ús d'ells de forma individual i continuada, fomentant les competències digitals de la població.
590. Creació d'una **xarxa d'escoles bressol** públiques de 0 a 3 anys amb la consideració que de 0 a 6 anys l'entorn ha de ser fonamentalment lúdic i de socialització, amb personal específicament preparat per dur a terme una tasca tan important. Establir uns criteris mínims funcionals i de qualitat per a totes les escoles bressol de la xarxa pública, evitant l'augment de ràtios i la disminució del nombre d'educadors i d'educadores. Assegurar les mateixes condicions de treball a tots i a totes els/les professionals de les escoles bressol de titularitat pública. Fer accessible el servei al conjunt de la ciutadania amb una convocatòria de beques per a les famílies amb menys recursos.
591. Elaboració d'un programa de compensació per a entorns socials desfavorits amb dotació de recursos extraordinaris. Garantia de l'increment de recursos adient per a centres amb alumnat amb necessitats educatives especials.

Garantir serveis públics de qualitat

592. Paralització de l'aplicació de la LOMCE i la LOMLOU i demanda de la seva derogació. És necessària una nova Llei d'Educació de Catalunya que garanteixi el caràcter de servei, titularitat i gestió pública de l'educació, atenent a principis d'equitat, igualtat i qualitat. Una nova llei que superi la LEC i la LUC/LOU i els Decrets que les desenvolupen, en especial el de direccions i el d'autonomia de centres, amb la finalitat d'obrir un procés el més ampli i eficaç possible per aconseguir aquest objectiu. Es pretén emprar eines de democràcia participativa per tal d'obtenir un ample consens social entorn a l'educació per tal d'evitar canvis normatius a mida dels partits polítics que governen en cada moment.

593. Inici del procés per aconseguir un finançament íntegre de l'educació pública amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques, el que es coneix com a **gratuitat** completa de l'educació pública a tots els seus nivells. En la fase intermèdia s'augmentarà significativament la dotació per a beques i es millorarà l'equitat del sistema de concessió, no exigint, en particular, qualificacions superiors a les dels altres estudiants. La meta serà aconseguir, al final de la legislatura, un finançament que, en termes del PIB, arribi, com a mínim a la mitjana europea. Establir un Pla Plurianual de Finançament Públic marcant com a primeres fites recuperar en el pressupost del 2016 els nivells pressupostaris i les plantilles de personal del 2010 (professorat, tècnics educació infantil, vetlladors, personal no docent...), incorporant a noves figures professionals de l'educació per a donar suport al procés educatiu (educadores socials, mediadores interculturals, etc.), donar continuïtat al Pla Plurianual d'Inversions per a la construcció de centres públics i establir un pla de dotació de recursos addicionals al funcionament dels centres.
594. Aplicació de mesures especials per afavorir l'**escola rural**. Potenciar les Zones Educatives Rurals (ZER) i la creació de zones d'atenció educativa preferent, on els centres puguin establir, a partir d'uns programes comuns, propostes de recursos diferencials per assolir els objectius educatius generals. Dotar de plantilles complertes a les ZER i de recursos complementaris aquells projectes de centre aprovats pel Consell Escolar que donin noves respostes als reptes del canvi educatiu.
595. Servei de **menjador** escolar a tots els centres públics amb alumnes de 0 a 16 anys, considerant-lo com un espai educatiu amb menús sostenibles i de proximitat que potenciïn el sector primari, afavorint l'economia local i vetllant per la qualificació dels professionals que s'hi dediquen i l'accessibilitat de tothom i regulant les seves ràtios. Incrementar les polítiques d'equitat i els serveis complementaris per a alumnes amb més necessitats. S'hauran de cercar les mesures i estratègies per a poder garantir que tots els alumnes amb escolaritat obligatòria accedeixen en igualtat de condicions a un àpat al dia. Configurar el servei de menjador escolar com un dret de tots els infants, exigible per llei, exigible per llei, de tot infant a prestar en els centres docents públics.
596. Pla de xoc contra el fracàs i l'**abandonament** escolar per reduir-los amb mesures de prevenció, detecció i intervenció elaborades amb la comunitat educativa i els ajuntaments.
597. Pla contra l'**assetjament** escolar que inclogui formació, campanyes de sensibilització i assistència i suport a les víctimes.
598. Establiment d'una ràtio màxima de 25 alumnes a infantil i primària i de 30 en educació secundària on es tingui en compte i es racionalitzi el nombre d'alumnes segons l'alumnat amb necessitats educatives especials i específiques en l'aula.

Promoure l'educació al llarg de la vida

599. Foment d'actituds proactives per tal d'evitar qualsevol tipus de **discriminació**. Implementació d'accions destinades a prevenir i denunciar la discriminació per sexe i orientació sexual. Coordinació de les escoles amb les tècniques d'igualtat municipals.
600. Promoció, en els centres educatius, de la **sostenibilitat** i dels valors ecològics en els eixos d'eficiència energètica, gestió de residus, reutilització de materials educatius i la implantació d'horts escolars.
601. Potenciar les escoles municipals de música i dansa que opten per un model pedagògic que prioritza la cohesió social, la pedagogia de grup, l'apropament dels aprenentatges artístics al conjunt de la població i que aposta per l'art com a instrument per millorar l'èxit escolar. Garantir el nivell de finançament dels i de les alumnes de les escoles municipals de música als 600€. Impulsar una llei per l'establiment de la xarxa d'escoles de música i dansa de titularitat pública, inspirada en la Llei de creació de llars d'infants de qualitat per assegurar-ne una cobertura àmplia.
602. Garantir una oferta equilibrada i pròxima al territori pel que fa als ensenyaments de règim especial —artístics, musicals i d'idiomes— per a tota la població. D'aquesta manera, es podrà garantir millor la igualtat d'oportunitats, la inclusió educativa i la no discriminació, a més de compensar les desigualtats personals, culturals, econòmiques, socials i territorials.
603. Aprofitament de les infraestructures per oferir activitats **extraescolars** en els centres educatius públics fora de l'horari lectiu, que s'incorporaran a la programació anual del centre i seran impartides per personal específic amb les adequades condicions laborals i econòmiques. Utilització de la infraestructura tecnològica dels centres i/o de l'entorn amb el corresponent suport personal per donar accés fora de l'horari escolar a l'alumnat amb dificultats per disposar-ne. Al moment d'establir horaris es tindrà en compte la **conciliació de la vida laboral i familiar**.
604. Recuperació del **Batxillerat nocturn** com a facilitador de l'accés a la formació de persones que ja estan al món laboral.

Administració educativa

605. Coordinació efectiva entre els departaments de **sanitat, educació i serveis socials** per tal de potenciar la seva eficàcia, tant en la consideració de casos individuals com en relació als col·lectius.
606. Aprofundir en la coordinació entre els centres d'educació infantil, primària i secundària i universitats per tal de garantir una coherència que assegurï a les famílies la continuïtat curricular i educativa, així com la relació entre els centres i les famílies.

607. Dotar de més capacitat de decisió organitzativa, curricular i de gestió educativa real als centres docents. Incrementar els recursos humans, materials, organitzatius i pedagògics dels centres, així com de serveis i programes educatius per atendre els infants amb necessitats educatives específiques i per garantir l'atenció a la diversitat i la inclusió efectiva. Impulsar la creació d'unitats escolars als hospitals dotats amb servei de pediatria. Promoure nous serveis de suport a la docència: personal d'administració als centres d'educació primària, manteniment informàtic, auxiliars de biblioteca, educadors i educadores socials, mediadors interculturals, treballadors i treballadores socials...
608. Elaboració d'un sistema d'**avaluació** encaminat no a competir entre centres sinó a valorar si les mesures pedagògiques preses en cadascun d'ells són efectives, propiciant el debat i la reflexió orientats a fer els ajustaments necessaris. Creació d'una comissió d'estudi en relació als criteris i indicadors d'aquestes avaluacions. Aquests criteris han de vetllar per l'equitat del sistema.
609. Coordinar amb les administracions locals i d'altres entitats els serveis d'atenció en totes les àrees necessàries (salut, benestar i treball) per tal de garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom. Crear les xarxes de suport social necessàries. Garantir l'oferta suficient de Programes de Qualificació Professional adaptats que assegurin itineraris formatius per a la inserció laboral i el retorn al món educatiu.
610. Dotar a les escoles de departaments d'**orientació**, i als dels instituts de més recursos i de personal especialitzat propi. Elaborar protocols de diagnòstic primerenc i abordatge de les dificultats específiques d'aprenentatge i dels problemes de salut mental dotant de personal de suport psicopedagògic suficient a tots els centres de Primària i Secundària.

FORMACIÓ PROFESSIONAL I FORMACIÓ D'ADULTS

611. Ampliació de l'oferta educativa de **cicles formatius** i edl seu finançament per donar resposta a la demanda existent. Garantir un sistema de Formació Professional (FP) accessible a totes les persones (joves estudiants, adults ocupats o a l'atur) com a recurs de millora de la seva formació acadèmica, qualificació i ocupabilitat, amb la fita d'augmentar el percentatge de persones amb qualificació de nivell mitjà i superior a Catalunya. Millorar els seus recursos i ampliar la seva oferta pública per mitjà d'una planificació conjunta amb els territoris i els sectors implicats. Ampliar l'oferta complementària de formació semipresencial i a distància per afavorir l'accés de les persones ocupades a l'FP inicial. Promoure l'oferta de FP basant el seu funcionament en xarxes cooperatives entre els centres, les empreses i els agents socials.
612. Garantir un sistema de Formació Professional Superior de qualitat homologat en l'àmbit europeu i accessible a totes les persones. Diversificar

els recursos universitaris i adaptar-los a les noves realitats professionals integrades en els estudis tècnics de l'FP, tal i com s'ha fet als països europeus. Retirada de les taxes i preus públics als alumnes de l'FP pública i dotació de beques suficients fins assolir la gratuïtat.

613. S'impulsarà l'elaboració d'una **Llei d'educació permanent** i de formació al llarg de la vida que garanteixi l'obtenció de les competències bàsiques per a tota la població, formació professional, qualificacions integrades de manera permanent i actualitzada i eradicació de l'analfabetisme (digital, idiomàtic...).
614. Elaboració del **Mapa de l'Educació Permanent** de Catalunya, amb equilibri territorial i també com a eina de cohesió social. Elaborar Plans Locals d'Educació Permanent com a instruments de coordinació al territori. Ampliació de l'oferta en el territori i creació d'escoles d'Educació Bàsica Permanent a totes les presons catalanes.
615. Augmentar l'oferta educativa dels centres i aules de **formació de persones adultes** amb serveis d'informació i orientació per a la formació i l'ocupació, per tal d'aconseguir que tot ciutadà i tota ciutadana que vulgui tenir una formació bàsica i una titulació pugui assistir a un centre públic, de qualitat, gratuït i específic de formació de persones adultes.
616. Promoure la creació d'un organisme coordinador de tota **l'educació al llarg de la vida** que informi i proposi a l'agència o comissionat d'FP i a les universitats polítiques integrals de formació permanent al llarg de la vida, amb l'objectiu de cercar la màxima coherència en la formació i qualificació dels diferents sistemes postobligatoris. També s'ha de millorar la coordinació entre batxillerat i cicles formatius amb la universitat per aconseguir una veritable **continuïtat curricular** dins del sistema educatiu.
617. Reconèixer i donar suport a les entitats d'Educació en el Lleure de base comunitària. Establir el seu reconeixement legal i la regulació adient i vetllar per un finançament adequat i pel suport dels ajuntaments per tal de garantir les infraestructures necessàries. Crear una partida d'ajuts específics per als ajuntaments per cofinançar les activitats. Fomentar el suport a les entitats d'Educació en el Lleure com a espais educatius, d'acollida i intercanvi per a infants nouvinguts i nouvingudes i les seves famílies. Reforçar la funció preventiva de les entitats d'Educació en el Lleure dins dels plans de prevenció d'infància en risc social previstos a la Llei d'infància.
618. Potenciar la creació dels **Consells Municipals de la Formació Professional**, amb la participació dels governs locals, els centres educatius, les empreses i els sindicats, com a interlocutors privilegiats en la planificació i l'avaluació del sistema i en la consecució del reconeixement social i el prestigi que es mereix l'FP. Vincular-los en xarxa amb el Consell Català de la Formació Professional.

619. Reconeixement dels **drets democràtics de l'alumnat** de forma que els permeti participar activament en la gestió dels centres durant l'ensenyament obligatori i post-obligatori, facilitant-li els mitjans necessaris per organitzar-se i expressar-se, tot promovent l'associacionisme.
620. Recuperació per part de les **direccions** dels centres públics del paper de potenciació del treball i les decisions col·lectives del claustre, així com de facilitadores de les relacions amb la resta de la comunitat educativa.
621. Enfortiment del **Consells Escolars** de centre, territorials, municipals i de Catalunya per a què siguin forts i representatius, promovent-ne la participació activa. Impuls per a què funcionin com a veritables eines de presa de decisions de la comunitat educativa.
622. Revisió de la composició del **Consell Escolar de Catalunya**, augmentant-ne la presència de sectors directament representants dels diferents agents educatius (alumnat, pares i mares i professorat) i disminuint-ne la presència de l'Administració.
623. Modificació del model d'**inspecció** per a què respongui a les necessitats dels centres educatius. Proposem un model d'inspecció que assessori i orienti el desenvolupament dels projectes educatius dels centres i avaluï, amb el conjunt del professorat, el resultat de la seva aplicació.
624. **Els ajuntaments han de ser plenament reconeguts com a administració educativa.** Dotar l'administració local d'un marc comú amb més competències de gestió i de planificació amb els recursos corresponents, per tal de promoure l'accés igualitari a l'educació, millorar la qualitat educativa, fomentar la relació dels centres amb l'entorn, generalitzar els serveis educatius complementaris compensant les actuals desigualtats en l'accés i millorar el control dels fons públics destinats a l'educació. Delegació de competències i de recursos suficients als ajuntaments per a la gestió de l'Educació Infantil i Primària.

METODOLOGIA PEDAGÒGICA. FORMACIÓ I ACCÉS DEL PROFESSORAT

625. Foment de la implementació de metodologies pedagògiques que afavoreixin l'atenció individualitzada i l'aprenentatge significatiu, mitjançant un sistema àgil i eficaç de **transmissió de les experiències** educatives basades en la creativitat, l'esperit crític i l'actitud solidària a fi de poder generar un clima fecund d'innovació a tots els centres educatius. El nord de l'organització d'aquest centres serà sempre la inclusió i l'equitat.
626. Implantar un model educatiu que atengui la diversitat en clau inclusiva, recuperant els programes d'atenció a la diversitat i d'educació intercultural, l'Administració educativa potenciarà l'organització pedagògica de cada centre des de la inclusió, organització escolar que no suposi, en

cap cas, la creació d'itineraris o classificacions de l'alumnat pel seu origen social, cultural, de gènere, nivell de coneixements, etc. Educar des d'un punt de vista inclusiu és generar un espai de respecte, immers en un model democratitzat, participatiu, crític i dinàmic, educar sense excloure, educar fent visibles totes les realitats per a donar-los la veu que mai no van tenir.

627. L'escola pública ha d'estar amb constant **interacció amb el seu entorn**. En particular es treballarà a nivell municipal en la creació i adaptació d'espais naturals que puguin ser utilitzat com a recursos lúdics i educatius, amb el suport d'educadors de carrer. Dins del propi centre es cercarà un disseny dels espais que s'apropi el màxim possible a les metodologies obertes que es proposen. S'inclourà, també, una explicació pràctica dels codis audiovisuals per tal de que l'alumnat estigui en condicions de decodificar els missatges i de produir els seus propis amb el coneixement tècnic adient, promovent una actitud crítica envers els continguts transmesos pels mitjans de comunicació. Generalització dels plans educatius d'entorn i de barri amb la coordinació de l'administració local, la participació de les entitats socials, educatives, esportives, culturals... i la promoció d'equips multiprofessionals que treballin en xarxa per millorar l'educació i la cohesió social dels seus barris.
628. Promoure, amb la implicació i col·laboració del conjunt de la ciutadania, Projectes Educatius de Ciutat (PEC), amb l'objectiu de crear pobles i ciutats educadores on l'eix vertebrador de la societat sigui el fet educatiu. Incloure l'educació en els objectius prioritaris dels plans integrals i comunitaris.
629. Amb el reconeixement de que l'educació pública ha de ser **versàtil** i estar en contínua evolució metodològica es prendran en consideració propostes pedagògiques com les d'educació viva i d'educació no formal sempre que en siguin compatibles amb els seus principis bàsics.
630. Profunda **revisió dels continguts** curriculars en tots els nivells adaptant-los a les exigències de la societat actual i dotant-la del potencial **creatiu** per fer de l'escola motor de canvi social i de creixement personal de la població.
631. Es fomentaran els **intercanvis escolars** com a mètode facilitador d'actituds de civisme, coneixement i respecte d'altres entorns culturals. També s'utilitzaran per al perfeccionament de llengües estrangeres.
632. Disseny d'una **formació inicial i permanent** del professorat **d'acord amb les metodologies que es volen impulsar** i amb dotació suficient. Aquesta formació inclourà la coeducació, la mediació, així com la detecció i prevenció de tot tipus de discriminacions i actituds violentes.
633. Promoure una formació contínua relacionada amb l'entorn.

634. Revisió del sistema d'**accés** a les places per al professorat. Es valorarà específicament l'acompliment de la candidata o candidat en situacions reals d'aula. S'impulsaran mesures per tal d'implicar el professorat en el procés de canvi i millora de l'educació. Establiment d'un pla de suport i incentivació del professorat que estimuli l'obertura i consolidació de processos participatius en els centres, la vinculació dels centres amb l'entorn, l'impuls de processos d'aprenentatge cooperatiu i la igualtat d'oportunitats i la potenciació de la diversitat com a enriquidora del fet educatiu.
635. Reducció de les **hores lectives** del professorat a fi de que sigui possible implementar les metodologies que es proposen i preparar els materials propis adients.
636. Cobertura de les **baixes** del professorat des del primer moment, ocupant totes les vacants abans de començar el curs i establint criteris clars i transparents per a la provisió de tots els llocs de treball, amb l'ampliació necessària i urgent de les plantilles docents dels centres públics. S'estudiaran les fórmules necessàries per a dotar d'estabilitat tots els llocs de treball.
637. Aprofundiment en la **coordinació entre els centres d'educació infantil, primària, secundària i la Universitat**, per tal de garantir una coherència que asseguri a les famílies la continuïtat curricular i educativa, així com la relació entre els centres i les famílies.

UNIVERSITATS I RECERCA

638. Garantirem l'**accés universal** a la universitat. Augmentarem el nombre de beques i derogarem el augment de preus posteriors al 2011, garantint la igualtat de preus de graus i màsters (3+2), amb l'objectiu estratègic d'avançar cap a la gratuïtat real completa.
639. Promourem un acord d'àmplia base per articular un sistema universitari públic de qualitat i millorar el nostre sistema d'educació superior. En particular, l'acord es referirà al marc normatiu i al model de finançament de les universitats públiques. Aquest acord ha d'establir les bases per a una major cooperació i coordinació entre les universitats, sobretot en relació als mapes de titulacions i de recerca, l'equilibri territorial i la presència acadèmica de Catalunya a nivell internacional.
640. Configuració d'un **mapa universitari** de Catalunya, amb concreció de les titulacions i directrius generals sobre les seves orientacions, de manera que es doni resposta a les demandes de la societat en matèria d'educació superior. S'ha de procurar que titulacions equivalents no tinguin durades diferents. S'avançarà cap a la integració de les universitats subvencionades públicament, coma la UOC i la UVic, en el sistema universitari públic. S'articularà un sistema universitari públic basta en la cooperació i no en la competència entre Universitats.

641. Elaboració d'un **mapa de recerca** de Catalunya amb establiment de línies prioritàries generals, de línies i àmbits d'excel·lència i establiment dels mecanismes que permetin una transferència adequada dels resultats de la recerca.
642. Millorar la participació de comunitat i agents socials en els òrgans dependents de la Generalitat, com el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) o el Consell d'Estudiants de les Universitats de Catalunya (CEUCAT).
643. Impuls del paper del sistema universitari com **agent actiu** en el debat **social** i en les implicacions socials i econòmiques de la ciència i la tecnologia. Igualment en la promoció activa dels valors de cultura de la pau, igualtat de gènere, solidaritat i sostenibilitat. Proposarem mesures legislatives per tal que els Consells Socials recuperin la seva funció primigènia de lligam entre la societat i la universitat, fent arribar a la universitat les inquietuds i les necessitats socials, i valorant les possibilitats de la universitat per satisfer-les, convertint-los també en el principal instrument de rendició de comptes dels resultats i objectius assolits per la institució.
644. Impuls a l'activitat docent com element essencial de l'activitat acadèmica universitària i a la recerca bàsica d'interès social i que suposi una aportació significativa al teixit socioeconòmic. Impuls de la formació permanent a càrrec del sistema universitari públic. S'actualitzaran les **metodologies didàctiques** i s'aprofitaran les noves tecnologies de la informació per millorar els processos d'ensenyament universitari.
645. **Promoure un sistema d'accés i promoció tant del personal acadèmic com del personal d'administració de serveis** basat en els mèrits acadèmics i professionals acreditats. En particular, que permeti l'estabilització i promoció del personal investigador jove.
646. **Impulsar les mesures necessàries per acabar amb les situacions de precarietat laboral** que viuen els col·lectius de PDI i PAS a les universitats públiques, especialment doctorands, post-doctorands o el fals professorat associat. Controlarem els contractes programa i empreses adscrites a les adjudicacions universitàries (consells socials, contractes o subcontractes), revisant els que no compleixin criteris de seguretat i salut laboral, així com adequació als mínims de remuneració interprofessionals.
647. L'assignació d'objectius específics a cada universitat, les directius generals per a titulacions amb atribucions professionals i la prioritització dels àmbits estratègics de recerca, el proveïment de recursos a les universitats per poder assolir aquests objectius amb la qualitat adequada, l'avaluació del nivell de consecució d'aquests objectius, les condicions d'accés de l'estudiant i el règim de beques i ajuts per tal de garantir la igualtat d'oportunitats han de publicitar-se de forma **transparent** i vetllar perquè siguin satisfetes les demandes socials i siguin respectats els principis generals de servei públic.

648. Promoure un sistema de govern que respecti l'autonomia universitària i, que per tant, atorgui a la comunitat acadèmica de la universitat la responsabilitat en les decisions de caràcter acadèmic i d'organització interna, com l'organització docent, l'organització de la recerca, l'assignació de tasques a cada membre del personal al servei de la universitat i la cooperació amb altres universitats. En cap cas donarem suport a un sistema de govern basat en patronats.
649. Potenciarem **l'impacte cultural i socioeconòmic** de les universitats al territori on estan situades. Igualment, fomentarem la col·laboració entre universitats i instituts de secundària de l'entorn per facilitar als/a les alumnes el coneixement del món universitari i dels diferents graus a que poden optar per ajudar en la tria dels estudis universitaris a alumnes pre-universitaris.
650. Dissenyarem un nou pla de **R+D+i** que estimuli línies de recerca estratègiques d'acord amb models econòmics equitatius i sostenibles. La dotació haurà d'arribar progressivament fins al 3% del PIB.
651. **Optimitzarem** els recursos disponibles per a **recerca** estimulants l'ús compartit d'infraestructures, els parcs científics i la formació de clústers de cooperació intra i interdisciplinària, difonent el seu ús i facilitant el accés a tots els grups d'investigació per a que puguin ser conscients dels recursos reals de que disposen. Formació i incorporació de tècnics que permetin acostar la tasca científica a la part tècnica i així treure el resultat més òptim.
652. Els instituts catalans de recerca avançada deixaran d'estar **gestionats per** fundacions privades per estar sota el control d'institucions públiques dependents de **la Generalitat**, assegurant així la seva transparència. S'establirà un marc estable de coordinació amb el Consell Superior d'investigacions Científiques.
653. La inversió de fons públics de **recerca ha de generar una tornada** a la societat catalana. Establirem mecanismes per què els resultats de les recerques finançades amb diners públics puguin ser aprofitats per generar beneficis al conjunt de la societat. Donarem prioritat a les línies de recerca orientades a l'estalvi i l'eficiència energètica i a la lluita contra el canvi climàtic. També donarem prioritat a les línies de recerca orientades al benestar de les persones: estudiarem els nous marcs d'inserció laboral; prevenció i cura per la salut, cohesió social i gestió de la complexitat; perspectiva de gènere; nous mètodes d'aprenentatge; exploració de camins de participació en la cultura, l'esport o altres activitats cíviques. No es realitzarà cap aportació a la recerca amb finalitats militars i s'incrementaran els recursos destinats a projectes de cooperació i solidaritat.
654. Crearem un programa de contractes de recerca predoctoral i postdoctoral en els quals prevaldrà el talent i la competència científica dels aspirants. S'obriran els laboratoris d'universitats i els centres de recerca

públics a la tornada de joves investigadors afavorint la formació dels seus propis grups de recerca. El col·lectiu becari ha de realitzar essencialment tasques lligades a la seva formació en recerca i el col·lectiu investigador ha de ser, a tots els efectes, personal de la institució en que treballen, amb el reconeixement de tots els drets laborals corresponents.

Habitatge: L'accés de les persones a un habitatge digne com a dret social fonamental

El dret a un habitatge digne i adequat és un dret fonamental. En coherència s'han d'articular tots els instruments polítics, administratius i jurídics necessaris que permetin la materialització d'aquest dret, que ha de ser exigible i situar-lo, juntament al dret a l'educació, la sanitat i l'atenció social, en el centre del model social al qual aspirem.

Especialment s'ha de parar **atenció als sectors socials més febles** que estan perdent els seus habitatges, amb la dotació suficient dels programes d'ajuts al lloguer, en la lluita contra els desnonaments, avançant en la consecució de la dació en pagament pels habitatges habituals, aconseguint reduccions de les hipoteques sobre els habitatges en propietat dels particulars en situació de precarietat econòmica. És a dir, és prioritari prevenir i evitar les situacions que poden causar els desnonaments, tant d'habitatges de lloguer com de propietat.

D'acord amb la Iniciativa legislativa popular promoguda per les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca i signada per més de 143.000 persones que s'ha presentat al Parlament de Catalunya, en proposem de fer efectiu al nostre país el mandat que deriva de la Declaració Universal dels Drets Humans i de la Convenció Europea dels Drets Humans en el sentit que cap persona ni nucli familiar pugui ser desnonat del seu habitatge habitual sense que les autoritats competents en matèria d'habitatge li facilitin un allotjament digne, tal com estan exigint el Tribunal Europeu dels Drets humans i els Tribunals de la Unió Europea.

Aquestes polítiques públiques s'han de fer, a més a més, comptant amb la participació de la ciutadania. Cal implicar-la en la conformació i en la priorització de les polítiques d'habitatge, a més dels diferents actors institucionals i privats, **reeditant i actualitzant el Pacte Nacional pel Dret a l'Habitatge.**

1. Dret d'accés a l'habitatge: accessibilitat i manteniment a l'habitatge de totes les persones en les diferents etapes de la vida.

S'han d'articular polítiques de sòl vinculades a la provisió d'habitatge assequible:

655. **S'ha d'elaborar un Pla Director d'Habitatge de Catalunya**, aprovar el Pla Sectorial de l'Habitatge i recuperar la figura dels Plans Locals d'Habitatge, de manera que incloguin l'estudi acurat de les necessitats d'habitatge social assequible, així com totes les mesures possibles per contrapesar el mercat privat de sòl i habitatge.

656. **Reserves de sòl urbà consolidat per habitatge** protegit en tots els processos de reforma i regeneració urbana i substitució d'edificis i no només en els nous desenvolupaments urbanístics (art. 17 de la LDH).

657. **Determinar àrees de dret de tempteig i retracte** a les ciutats que ho necessitin, aplicant el dret a favor dels ajuntaments de qualsevol transmissió

patrimonial que permeti incrementar el parc d'habitatges socials, **tant sigui d'habitatges com de sòl destinat a habitatge protegit.**

658. **Promoure habitatges en lloguer o en dret de superfície** que permet mantenir el sòl en mans públiques. Aplicar mesures legislatives per tal de controlar la venda d'habitatges protegits, evitant el retorn al mercat lliure.
659. **Utilitzar la Llei pel Dret a l'Habitatge, la Generalitat de Catalunya establirà un règim sancionador a les entitats financeres** i a les promotores immobiliàries o grans patrimonis que mantenen habitatges buits en estreta col·laboració amb els ajuntaments, per tal d'estimular que aquests habitatges entrin al mercat de lloguer social i assequible.
660. **Assolir els objectius de solidaritat urbana previst a la LDH (art. 73)** per poder disposar d'un parc mínim del 15% d'habitatges principals destinats a finalitats socials.
661. **Compromís d'ampliar el número d'habitatges de lloguer del parc públic a 55.000 en un termini de 4 anys.** Actualment existeixen 30.000 (un 1% del total d'habitatges de Catalunya). Es tracta d'un objectiu que, portat a nivell local, constitueix un objectiu bàsic de cohesió social.

Polítiques de suport a les llars que facilitin l'accés a l'habitatge i mantinguin a les persones en el seu ús, especialment en situacions de precarietat econòmica. Creació i manteniment de Parcs Públics Socials de lloguer.

662. **Modificar, ampliant-la, la Llei pel Dret a l'Habitatge per fer efectiu el dret a l'accés a un habitatge**, que ja està previst i no s'ha aplicat fins ara de manera que els ciutadans i les ciutadanes que compleixin els requisits que determini la llei, puguin exigir davant l'administració, el compliment d'aquest dret.
663. **Aplicació de la Iniciativa legislativa popular promoguda per les PAH.** Mesures per evitar la privació del habitatge habitual o no disposició d'habitatge. Cap persona o nucli familiar pot ser privat del ús de l'habitatge en el que estigui residint fins que les autoritats competents en matèria d'habitatge adoptin les mesures legalment previstes per mantenir-la en el mateix habitatge o li faciliti un habitatge substitutori amb les degudes condicions d'habitabilitat, en el mateix municipi o en un de proper, quan no sigui possible ubicar-lo en el primer.
664. **Garantir el dret a l'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas**, en aplicació de la ILP popular promoguda pel les PAH, de les persones en situació de vulnerabilitat mentre duri aquesta situació i com a mínim durant 3 anys. Establir un protocol de comunicació i intervenció prèvia dels serveis socials per tal d'aplicar els ajuts necessaris per a evitar el tall de subministrament, en cas que l'impagament sigui per manca de recursos econòmics de les famílies afectades.

665. **Convertir l'habitatge construït, en especial el de les entitats financeres, i de la SAREB, en parc de lloguer social** de llarga durada, gestionat pel sector públic o per organitzacions sense ànim de lucre.
666. **Decretar el lloguer forçós dels habitatges buits**, revertint els canvis introduïts a LDH per govern de CiU. Foment del lloguer a través de gravamen tributari i ajuts als propietaris.
667. **Creació del Registre d'Habitatges buits** per part dels ajuntaments, informació que s'agregarà a la del Govern, per tal de conèixer l'estat d'ocupació real del parc d'habitatges i planificar les polítiques públiques.
668. **Cal un nou Pla de Lloguer Social**, compartit entre les administracions i altres formes d'iniciativa social. S'ha de promoure habitatge de lloguer social concentrant la part més important dels pressupostos públics en fer-los viables financerament. La promoció d'habitatge de lloguer social ha caigut a mínims històrics per la manca de finançament adequat del Pla d'Habitatge Estatal. S'ha de destinar una part important del PIB a la provisió d'aquest tipus d'habitatge, de manera que pugui ser promogut pel govern o pels ajuntaments en funció de les seves necessitats.
669. **Ampliar el pressupost del programa d'Ajuts al Lloguer**, gestionats per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, de manera que es garanteixi que no queda cap sol·licitud de famílies necessitades sense atendre. Aquestes ajuts han de desgravar en la base imposable de l'IRPF com la resta de prestacions socials.
670. **Generar una xarxa pública i associativa d'habitatges d'inclusió** que, sota el criteri de Housing First, asseguri l'accés a l'habitatge a les persones sense llar i en situació d'exclusió residencial.
671. **Donar suport i promoure el lloguer cooperatiu**, identificant i cedint sòl públic en règim de dret de superfície, o altres figures, a les cooperatives d'habitatge de lloguer cooperatiu per tal d'impulsar i facilitar els seus projectes. Establir des de la Generalitat una línia d'ajuts i assessorament als ajuntaments per a desenvolupar el mateix objectiu. Difondre entre la ciutadania els valors socials d'aquesta modalitat d'accés a un habitatge digne que compta amb una important implantació a molts països europeus.
672. **Controlar les rendes de lloguer privat**, tal com ja han fet països europeus en determinades àrees de ciutats per impedir el desallotjament de joves, persones grans i, en general, de rendes més baixes.
673. **Establir un sistema de rescat de les persones hipotecades** amb baixos ingressos, obligant a les entitats financeres a cedir els préstecs hipotecaris als titulars dels habitatges amb les mateixes rebaixes i condicions que ofereixen al Fons d'Inversió ("fons voltor") i en tot cas

establint el dret de tempteig i retracte sobre aquestes operacions de cessió d'hipoteques a favor de les administracions públiques competents en matèria d'habitatge, per tal que es puguin mantenir els mateixos ocupants.

Dret d'accés a un habitatge digne: recuperació dels barris i política de rehabilitació.

Rehabilitació integral de barris i habitatges. Coordinar les polítiques de reserves i adquisició d'habitatges socials amb els programes de rehabilitació d'edificis i amb un nou Pla de Barris, que inclogui actuacions coordinades de rehabilitació física d'espais públics, d'edificis residencials i de cohesió social: treball, serveis socials, formació, transport públic.

Conservació, rehabilitació, reforma o renovació del parc d'habitatges existent, a través de:

674. **Declarar Àrees de Rehabilitació per impulsar la rehabilitació integral i qualificada d'edificis i barris**, amb criteris de sostenibilitat, amb la incorporació de mesures per reduir el consum energètic (estalvi, eficiència i autoconsum energètic, optimització del consum d'aigua i gestió de residus). Impulsar l'economia verda i crear ocupació tecnològicament qualificada.

675. **Adequació dels habitatges per a millorar la seva habitabilitat.** Recuperar i potenciar els programes d'arranjament, de rehabilitació i d'inspecció tècnica dels habitatges, aturat pel govern de CiU per tal de millorar la seguretat i manteniment del parc d'habitatges de la ciutat construïda i de revitalitzar els sectors econòmics i professionals afectats per la caiguda del sector de la construcció.

676. **Adaptació dels elements comuns dels edificis d'ús residencial i d'habitatges amb la finalitat d'eliminar barreres.** És necessari un sistema d'ajuts públics suficients per a l'eliminació de barreres per les persones i CCPP que no poden pagar l'adequació.

677. **Mesures de control de l'edificació.** S'ha de garantir que els propietaris o ocupants dels edificis els mantinguin en bon estat de conservació, amb les condicions de funcionalitat, seguretat i habitabilitat que exigeix la normativa vigent a través de la Inspecció Tècnica dels Edificis, aplicació de les mesures de manteniment que preveu el llibre de l'edifici, etc.

Qualitat, innovació i sostenibilitat del parc d'habitatges

Les condicions bàsiques d'habitabilitat d'un habitatge digne es defineixen en base a les prestacions que aquest aporta o facilita a la qualitat de vida de les persones que els habiten. S'ha d'articular a través de:

678. **Normativa que possibiliti el disseny d'habitatges que permeti l'adaptabilitat** a les diferents etapes vitals i respondre a diferents hàbits de població.
679. **Definir el concepte de qualitat en un habitatge per normativa.** Les modificacions introduïdes pel Decret 141/2012 va reduir dràsticament els nivells d'habitabilitat dels habitatges, donant com a resultat la legalització de quasi infrahabitatges, sense cap consideració sobre les seves conseqüències socials.
680. **Eficiència i estalvi energètic.** Els edificis han de ser concebuts de manera que requereixin la mínima demanda energètica pel seu ús i manteniment. Cal avançar en una gestió energètica integrada dels edificis i barris que permeti aprofitar els avantatges de simultaneïtat i l'eficiència.
681. **Sostenibilitat mediambiental del parc d'habitatges.** Aplicant arquitectura sostenible per tal de reduir el consum energètic, minimitzar les instal·lacions climàtiques i oferir el màxim confort amb el menor impacte ambiental.

CULTURA

Catalunya sí que es pot (CSQEP) entén la cultura com un bé comú, perquè d'ella en depèn la generació d'una ciutadania amb capacitat d'interpretar, criticar i intervenir en un entorn canviant. La cultura pot i ha de ser el motor del progrés del país i la impulsora de la cohesió social.

Entenem la cultura com un dret, el quart pilar del benestar. Li atribuïm una importància estratègica – pel seu potencial transformador–, i per això farem de la cultura un factor transversal de tota la tasca del govern. Revaloritzarem la cultura com a element transformador de la societat. Perquè la transformació del nostre país serà cultural, o no serà.

Entenem la cultura com l'expressió social de la nostra comunitat. Considerem que el Govern de la Generalitat té el deure irrenunciable de garantir a la ciutadania de Catalunya tant l'accés a la cultura com a la seva producció. En aquest sentit, també reconeixem el valor fonamental per a l'economia d'un important sector creatiu i productiu, que cal protegir i impulsar.

CSQEP defensa un concepte de cultura catalana basada en la diversitat, el cosmopolitisme i l'impuls popular que la nostra societat ha manifestat al llarg de la seva història. Defensem una cultura oberta a les manifestacions culturals, creatives i artístiques de les diferents comunitats que componen la nació catalana.

Catalunya és una nació que basa gran part de la seva personalitat en una llarga tradició de creativitat i amor per la cultura, en múltiples i variades manifestacions. Les polítiques culturals desenvolupades des de la recuperació de la Generalitat, però, han pecat d'una excessiva dependència del tema de la llengua –comprensible en un primer moment, però que llastra el seu desenvolupament actual–, i d'un excessiu concepte mercantilista de la cultura, que ha acabat banalitzant-la.

La crisi dels darrers anys ha posat en evidència la buidor de la política cultural convergent, la seva manca absoluta de programa i la seva incapacitat per fer front als greus problemes que assolen el món cultural català. L'estancament i manca d'idees del Departament és total des de la primera victòria de Mas, el que ha suposat una gestió erràtica de la institució i un abandó quasi absolut de les seves responsabilitats vers els sectors creatius del país.

La reducció del pressupost del Departament –el més baix de la Generalitat– ha suposat, inevitablement, una retallada dràstica en el capítol de subvencions a les empreses creatives i a les associacions culturals, fet que ha provocat la desaparició d'una gran quantitat i ha deixat en situacions dramàtiques i precàries a la majoria.

Enfront d'aquesta situació, CSQEP vol fer de la cultura una assumpte d'estat, que impregni tota la gestió governamental, i proposa un model de política

cultural que ofereixi una base sòlida a la creació i en garanteixi l'accés a la ciutadania. Per això, CSQEP es marca tres línies d'acció prioritàries:

- Un enfocament estratègic, que inclou un nou model de governança de les entitats culturals públiques.
- Garantir el dret d'accés de la ciutadania a tota manifestació cultural, inclòs l'accés a la creació.
- Establir un entorn favorable per a l'activitat del teixit cultural, que en garanteixi la sostenibilitat, la independència i la diversitat creativa.

Enfocament estratègic

CSQEP vol ressituar la cultura en un lloc preponderant de la política de la Generalitat. Amb plena convicció política, en complicitat amb tots els agents i amb el concurs de la ciutadania. I vol fer-ho prioritzant les accions següents:

682. Proposta d'un **Acord Nacional per a la Cultura**, amb totes les forces parlamentàries i els agents socials i professionals del món de la creació catalana. Aquest acord ha de segellar la prioritat que el país atorga a la cultura, i donar estabilitat al seu desenvolupament més enllà dels canvis en el govern de la Generalitat.

683. **Increment progressiu del pressupost de Cultura** que permeti dotar al país dels instruments públics suficients per a l'acció cultural pública i el suport a l'acció cultural privada. L'horitzó és d'un pressupost del 2% del pressupost global de la Generalitat –o de 60€ habitant any– a final del mandat.

684. Desenvolupament de nous suports legislatius i econòmics. Moltes lleis han quedat obsoletes i altres activitats estan encara a l'espera d'una llei que les ampari. Entre elles, esmentem:

- Elaboració de l'**Estatut dels Creadors, Artistes i Artesans** que garanteixi els drets dels treballadors i treballadores de la cultura, en dignifiqui les condicions laborals i el reconeixement social. Desenvoluparem des de la Generalitat un programa d'acompanyament als treballadors de la cultura, amb instruments d'assessorament laboral i fiscal adequat a les seves singularitats.
- Impuls d'una **Llei de les Arts**. Avaluarem conjuntament amb els sectors la necessitat d'aprovar una llei que sigui el marc legislatiu que estructurari i garanteixi els aspectes formatius, educatius, creatius, laborals i de difusió de les arts; que tingui present els drets i els deures del personal tècnic, de les persones artistes o intèrprets, dels equipaments i dels públics.

- Impuls a la **Llei Catalana d'Autoria**, que entengui els drets d'autor com a política de foment de la creació, amb la creació de la societat pública de drets dels creadors, impulsada amb l'horitzó de bastir uns models més equilibrats per a la societat, els autors i les empreses culturals. Els autors i creadors tenen el dret d'escollir entre autogestionar-se o treballar amb entitats de gestió de drets d'autor. Mentrestant, fiscalització i control de la llei vigent.
- Revisió i actualització de la **Llei del Patrimoni Cultural Català** adaptant-la a un discurs conceptual del patrimoni més actualitzat que inclogui les diferents dimensions i estableixi millors instruments per a la seva preservació, conservació, estudi i difusió. La nova llei ha de protegir de manera més efectiva els jaciments arqueològics davant l'especulació urbanística, obligant a una millor delimitació de les zones d'expectativa arqueològica i a un control preventiu més eficaç, endurant les penes pels espoliadors.
- Adaptació de la **Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural** a les noves realitats associatives.
- Activació de la **Llei de Cinema de Catalunya**. Aquesta és una llei *non nata* per la incapacitat dels dos darrers governs de fer front a la impugnació de les grans distribuïdores nordamericanes i de la Unió Europea a l'apartat 16, que imposava mesures per a l'augment de l'exhibició de pel·lícules en català. La no aplicació de la llei implica, entre d'altres mesures, el no desplegament de la xarxa de sales per a cinema d'interès cultural (independent, català, europeu). Donats els canvis transcendents en el consum de pel·lícules, seria plantejable l'elaboració d'una nova llei.

685. Desenvolupament de Plans pendents, com ara:

- **Revisió del Pla de Museus**. Aquest és un Pla que va néixer sense recursos i que, per tant, no s'ha desenvolupat. Cal una revisió i un plantejament realista acompanyat d'una memòria econòmica per al seu desenvolupament. Apostem pel manteniment dels sistemes nacionals de museus que plantegen els plans aprovats. Impuls a les xarxes de patrimoni amb atenció especial als museus locals. Impuls a la col·lecció única. Incorporació d'instruments de participació i assessorament en els models de gestió dels grans museus. I, al mateix temps, dotar els instruments previstos per tal de donar suport a les iniciatives locals i potenciar les xarxes vinculades amb el equipaments de territori. Desplegar veritables Serveis d'Atenció Museística destinats a col·laborar i donar suport als museus locals. Incorporar els museus particulars a les dinàmiques de desenvolupament de la cultura del seu territori. Desenvolupar un pla de patrimoni comunitari que garanteixi l'accés als museus a

tota la ciutadania i faciliti la participació activa dels ciutadans i ciutadanes en la programació dels equipaments museístics arreu del territori.

- Reformulació de la política arxivística del país. Aposta per la digitalització dels fons documentals i el seu accés i consulta lliure a internet. Finalització de la **Xarxa d'Arxius Comarcals** tot vinculant el seu desplegament a l'efectiu suport a les polítiques documentals locals.
- Desenvolupament efectiu d'un nou **Pla Nacional de lectura** que recuperi els objectius de l'anterior però amb els recursos suficients per a dur-lo a terme.
- Desenvolupament d'un **Pla de Turisme Patrimonial Cultural i Natural** que aposti per la qualitat de l'oferta patrimonial, el seu respecte i el seu valor cultural com a mecanisme per a preservar el patrimoni, i relacionar-lo amb l'atracció turística sense caure en la seva mercantilització.

686. **Mesures fiscals i financeres que facilitin l'acció cultural.** Cal acabar amb l'ofec fiscal i financer del sector de la cultura impulsant mesures que permetin el desenvolupament i la sostenibilitat dels projectes culturals: reclamar la reducció de l'IVA cultural al 4%; destinar un 20% del pressupost de la taxa turística del fons de foment al turisme a polítiques de patrimoni; articular noves eines de finançament amb capital risc i crèdits tous; fomentar el mecenatge cultural; crear un Fons de suport amb uns percentatges proporcionals de retorn sobre els beneficis en aquells serveis i/o produccions que han rebut diners públics; destinar el 30% de l'1% cultural a la nova creació; fer efectiva la taxa a les operadores de telefonia i internet.

687. **Plans d'ocupació vinculats a les polítiques culturals** (serveis educatius, dinamitzadors socioculturals, suport a programes d'arxius, a l'associacionisme, plans estratègics culturals...).

688. CSQEP considera necessari que les polítiques culturals estiguin el més imbricades possible amb les polítiques educatives, amb l'objectiu comú de fer una ciutadania més culta i educada. Proposa, per tant, crear un **òrgan de relació i de coordinació entre els departaments de Cultura i Ensenyament** que reforci la missió educadora i culturitzant de les dues conselleries.

689. Innovació en **polítiques de foment de la creació**. Més enllà de la subvenció, calen polítiques específiques i innovadores, com serien les residències artístiques i amb un catàleg de serveis i recursos per a la creació; o desenvolupar un programa de creadors a l'escola; o articular la masoveria creativa (espais de creació en cessió per períodes determinats a espais desocupats).

690. Modificació dels criteris de l'**1% cultural**, prioritzant els equipaments amb usos culturals públics i reversió en ús públic quan la inversió és en patrimoni privat (particular, eclesiàstic...).

691. **L'Institut Ramon Llull** ha de ser l'organisme impulsor de la internacionalització de la cultura catalana, la nostra aportació a la diversitat cultural global. Cal una única oficina a l'exterior. Calen línies més àgils i transparents en l'impuls i la facilitació de l'exportació cultural. S'ha d'impulsar i reconèixer el paper de les entitats i els agents en la diplomàcia cultural. Reclamarem la participació directa en els organismes internacionals. Impulsarem la cooperació cultural amb programes europeus (residències, programes cooperatius...) amb accent prioritari de la riba mediterrània. Potenciarem la presència i participació d'artistes, organitzacions i projectes culturals en fòrums, xarxes i estructures d'intercanvi i comunicació internacional. Estimularem la participació en projectes de col·laboració i de cooperació internacional. Suport i assessorament a l'accés a ajudes internacionals, en especial al Programa Europa Creativa de la UE.

692. **Replantejament dels objectius de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural**, situant-los en la coordinació de programes de difusió i accés més que en l'orientació actual específica a la gestió de visites i ingressos econòmics. Per tant, desenvoluparem una estratègia de conservació del patrimoni i de coordinació en la gestió global del patrimoni. Desplegarem un pla nacional de programes públics dels equipaments patrimonials que permeti generar sinergies amb el territori i el món local, que potenciï el treball de col·laboració i la participació ciutadana.

693. **Foment de l'associacionisme cultural**, donant suport a l'associacionisme de base i a l'associacionisme sectorial per a una millor articulació del teixit associatiu cultural català. Impulsarem les infraestructures associatives amb vocació de servei públic, amb l'establiment de contractes-programa a tres anys. Incorporació de la cogestió i l'autogestió en equipaments.

Governança

CSQEP es compromet a que les institucions culturals governades o participades per la Generalitat es regeixin per criteris estrictes de democràcia, participació, transparència i gestió responsable. En concret, es preveuen les actuacions següents:

694. **Redefinició de la participació en la gestió cultural.** Cal un replantejament global de la participació ciutadana i sectorial en la gestió cultural pública. En aquest sentit, cal incorporar mecanismes de participació i control ciutadà en els organismes públics. Realitzar una nova revisió del CoNCA, que el govern de CiU ha deixat a la mínima expressió desvirtuant la seva funció. Un CoNCA que es doti d'instruments per impulsar polítiques i accions articuladores dels sectors culturals i de la participació. Cal

simplificar i racionalitzar els ens participatius merament consultius per encetar una dinàmica participativa amb major influència en les decisions.

695. **Bones pràctiques.** Establiment i desenvolupament de compromisos amb un codi de bones pràctiques de la gestió cultural i en la gestió dels equipaments públics: vetllar per les garanties contractuals en els programes d'ajudes al sector; convocar concursos públics per la direcció i respectar l'autonomia de les direccions artístiques; transparència en l'elecció de juntes; ordenar un rendiment de comptes i contractes programa en tots els equipaments nacionals i en els acords amb els sectors i els privats. Incorporar la perspectiva de gènere en la vessant de foment, suport, producció i distribució en els organismes.

Accés, difusió i diversitat. Creació popular. Educació artística

696. **Pla estratègic d'accés a la cultura.** Elaboració d'un diagnòstic que identifiqui les barreres d'accés a la cultura i estableixi mecanismes per a superar-les, així com propostes de futur. La implicació i suport a les programacions municipals serà un element fonamental del pla. S'ampliarà l'ApropaCultura i s'estudiarà la creació de nous instruments inspirats en una Renda mínima Cultural. Es treballarà en la necessària implicació dels centres culturals de proximitat. També caldrà una atenció especial per als col·lectius amb diversitat funcional.

697. **Desenvolupament del Mapa de Lectura Pública** i de la xarxa de Biblioteques públiques com a una de les principals portes d'accés a la cultura, al coneixement i al 2.0. Cal completar el mapa de lectura però avui cal posar més atenció als continguts que als continents i revisar les funcions i serveis de la biblioteques, incorporant la digitalització amb més centralitat, flexibilitzant els serveis, els horaris i les funcions. Aprovar l'estratègia de les biblioteques del segle XXI, espais que esdevenen els veritables centres dinamitzadors del municipi i prestadors de serveis d'informació, redefinint els requeriments d'espai, els recursos i el mapa. Cal apostar per una planificació compartida dels serveis que faci més eficient la gestió del sistema bibliotecari i que eviti les duplicitats actuals. I cal garantir un fons a les biblioteques públiques que respongui a la diversitat cultural, tenint en consideració el document marc de l'IFLA per a biblioteques de comunitats multiculturals.

698. **Xarxa del sistema d'equipaments culturals.** Desenvolupar una xarxa d'equipaments amb capçaleres nacionals i territorials que garanteixin l'accés a l'oferta cultural a tot el territori. En aquesta xarxa s'incorporarien equipaments municipals, equipaments de la Xarxa de Centres de Creació, de la Xarxa Concertada de Pantalles de Cinema (per desenvolupar), configurant una oferta més completa i accessible per al gaudi de la cultura a tot el país.

699. **Impuls al domini públic.** Totes les obres de referència que ja siguin propietat o en cessió al Govern seran posades a disposició del comú per al

seu ús. Totes les obres subvencionades per les administracions públiques han de disposar de clàusules per tal de posar el seu contingut a disposició pública en el termini de temps que estarà en relació al percentatge subvencionat. Liberalitzar els productes propis de la CCMA i posar les biblioteques en servei del comú. Les universitats públiques catalanes han de vetllar pel desenvolupament de la declaració de Berlín per donar pas a l'accés obert o accés en línia, gratuït, immediat i permanent a text complet dels articles científics i acadèmics publicats pel personal docent i investigadors i investigadores d'aquestes universitats.

700. Redefinició del Centre de Cultura Popular i Tradicional cap a un **Institut de la Cultura Popular i l'Associacionisme** que articuli les polítiques de suport a la cultura popular, tradicional i festiva que avui es fa a Catalunya. Desenvolupament d'una política oberta i inclusiva a la multiculturalitat que caracteritza a la societat catalana.

701. Contribució a la millora i el desenvolupament de la qualitat del contingut artístic de les **manifestacions populars i tradicionals** estimulant la **col·laboració amb la creació i els creadors** contemporanis.

702. Aposta cultural en els **mitjans de comunicació públics**. Els mitjans de comunicació públics han de tenir un paper formatiu en l'àmbit de la cultura. S'ha d'incrementar el marc de cooperació i visibilitat de la cultura en aquests mitjans, amb programació cultural on els sectors culturals hi participin.

Educació

El desenvolupament d'un país culte i creatiu passa per la incorporació d'una millor formació en l'expressió artística de la ciutadania. Entre les mesures que proposem en destaquem les següents:

703. **Pla dels Ensenyaments Artístics.** És necessària la coordinació, fins ara inexistent, entre el Departament de Cultura i el d'Ensenyament, per a elaborar una proposta de planificació dels ensenyaments artístics a nivell nacional, que tingui en compte els ajuntaments. Cal recuperar el compromís de finançament per part de la Generalitat de les Escoles Municipals de Música i Dansa i definir el mapa de les escoles d'art i de teatre.

704. **Impulsar i desenvolupar l'Institut Superior de les Arts de Catalunya** com a organisme coordinador i gestor dels Ensenyaments Artístics Superiors (EEAASS) de totes les disciplines i afavoridor de la transversalitat d'aquestes.

705. **Formació artística com a espai de cohesió social.** Desenvolupament de programes específics arreu del país que utilitzin la formació artística com a instrument per a millorar la cohesió social i evitar l'exclusió, entenent l'educació com a necessària al llarg de tota la vida. Incorporar la intervenció

en els àmbits de la salut i socials com polítiques afavoridores de la reinserció o restitució del benestar.

Sostenibilitat del sector cultural

CSQEP considera fonamental el paper dels creadors i de les empreses culturals en la creació d'una part important de l'imaginari col·lectiu del país. I som molt conscients de la importància econòmica que representa el sector cultural dintre del PIB, i en la contractació laboral.

CSQEP creu en la necessitat de la col·laboració entre els sectors públic i privat per a fer possible el ple desenvolupament cultural del país. En aquest sentit, establirem les eines financeres i legals per a facilitar la creació i la producció cultural per part del sector privat que garanteixin la sostenibilitat i l'autonomia de les empreses i que preservin la diversitat de creació. Això últim per evitar el clientelisme i la dependència institucional que s'ha donat durant tants anys i que ha portat a una mercantilització de la cultura, fins i tot a situacions de favoritisme. Per tot això:

706. Proposem un **Pla de Rescat** de les empreses creatives que obri vies d'esperança i continuïtat als promotors culturals, i que inclogui les mesures següents:

- **Suport a l'emprenedoria cultural.** Amb accent a les noves iniciatives i priorització dels emprenedors petits i mitjans. Impuls específic a les fórmules cooperatives i d'economia social.
- Establiment de les **eines financeres i legals** per a facilitar la creació i la producció cultural per part del sector privat, que garanteixin la sostenibilitat i l'autonomia de les empreses, i fomentin la diversitat de creació.
- **Acompanyament i assessorament a les empreses culturals.** Donades les singularitats del sector, desenvoluparem plans de suport i assessoraments a empreses culturals adequats a aquest tipus d'empreses, la cerca de nous models de finançament, l'obertura a circuits exteriors, etc.
- Creació d'un **Pla de salvament de sales cinematogràfiques** i de recuperació de sales tancades mitjançant el suport i les ajudes als empresaris, així com amb la posada en funcionament d'un Pla de creació i recuperació de públics cinematogràfics.
- Desenvolupament d'un **Pla de protecció i renovació de llibreries**, que ajudi al manteniment de les independents i en promogui l'establiment de noves, amb criteris de cobertura territorial. Al mateix temps, es promourà la implantació en aquestes llibreries del comerç electrònic, a través del Pla de Llibreria Activa.

- **Línies específiques de R+D.** La investigació, la recerca i l'esperit creatiu estan lligats indistriablement al pensament i la innovació com a valors propis del talent creatiu. Ciència, cultura i humanitats conformen una realitat indissociable.

707. **El Pla de Rescat** a empreses tindrà un equivalent **per als artistes**, creadors i treballadors del sector cultural, fins ara abandonats a la seva sort. Donarem suport a les propostes d'aquest col·lectiu tot fent de mitjancers i assessors amb les Conselleries de Treball i de Justícia, per tal d'elaborar un Estatut dels Treballadors de la Cultura que acabi amb la precarització de les seves condicions de treball. En aquest sentit, suprimirem les contractacions a precari externalitzades en els equipaments dependents de la Generalitat.

708. Impuls d'un **Programa d'incubadores i de fàbriques de creació**. Disseny d'un nou model de suport a la creació a partir de la creació d'un marc de consens i coordinació amb els sectors i amb altres administracions. Espais –estesos per tot el país– on es puguin investigar i desenvolupar propostes culturals amb risc, innovació i amb llenguatges multidisciplinaris relacionats amb les Universitats. Espais que posin en relació la creació artística i nous models de negoci lligats a la creació. Dotarem una borsa d'ajuts a la nova creació, a partir dels fons de retorn als programes de suport als projectes madurs. Prioritzarem el contracte-programa per sobre de la subvenció i limitarem al màxim les subvencions fora de concurrència pública. Prioritzarem projectes innovadors que promoguin l'autogestió.

PROPOSTES SECTORIALS

MESURES PRIORITÀRIES

709. Garantir el **manteniment del petit negoci de distribució cultural**. En concret:

- Crear un **Pla de salvament de sales d'exhibició** i de recuperació de sales tancades mitjançant el suport i les ajudes als empresaris, així com amb la posada en funcionament d'un Pla de creació i recuperació de públics cinematogràfics.
- Desenvolupar un **Pla de protecció i renovació de llibreries**, que ajudi al manteniment de les independents i en promogui l'establiment de noves, amb criteris de cobertura territorial. Al mateix temps, es promourà la implantació en aquestes llibreries del comerç electrònic, a través del Pla de Llibreria Activa.

710. **Fomentar institucionalment la interculturalitat**, facilitant la realització al territori de festes i manifestacions culturals de minories ètniques residents a Catalunya.

ALTRES MESURES SECTORIALS

PATRIMONI

Museus

- 711. Incrementar el suport als museus locals i les xarxes territorials per a la programació i la realització d'activitats culturals.
- 712. Activar el paper de la Conselleria en la solució de la ubicació definitiva del Museu Morera de Lleida.
- 713. Reprendre el projecte de creació del Museu del Còmic i la Il·lustració a Badalona.
- 714. Dotar a la Fundació Tàpies de més recursos per a la programació d'activitats i la difusió del llegat del pintor.
- 715. Dotar a la Fundació Miró de més recursos per al desenvolupament de l'activitat expositiva i activitats de projecció de nous creadors.

Mesures per a la rehabilitació del patrimoni material

- 716. Garantir les inversions en conservació, restauració i difusió del patrimoni romà de Tarragona.
- 717. Augmentar la dotació pressupostària al Consorci del Patrimoni de la Humanitat de la Vall de Boí.

Mesures per a la rehabilitació del patrimoni immaterial

- 718. Fomentar institucionalment la interculturalitat, facilitant la realització al territori de festes i manifestacions culturals de minories ètniques residents a Catalunya.
- 719. Potenciar la difusió del Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya a partir d'un replantejament de la seva pàgina web.
- 720. Mantenir el suport a les festes catalogades com a Patrimonis d'Interès Nacional.

Biblioteques

- 721. Mantenir l'esforç inversor en noves biblioteques locals, per completar el desplegament del Mapa de Lectura Pública de Catalunya.
- 722. Garantir l'adquisició de fons bibliogràfics i d'altres formats, inclòs el digital, destinats a les biblioteques locals.

723. Ampliar la dotació per a la catalogació, la conservació i la digitalització dels fons de la Biblioteca de Catalunya.

724. Redacció del projecte de la nova biblioteca central de Vic.

725. Redacció del projecte i execució d'obres per dotar la ciutat de Tarragona dels estàndards fixats en el Mapa de Lectura Pública de Catalunya.

AUDIOVISUAL

726. Desplegar **la Llei de Cinema de Catalunya** en tota la seva potencialitat. En concret:

- Activar l'Acord Marc per al Foment de la Cinematografia, que obliga a una tasca de suport conjunta de la indústria audiovisual catalana entre diversos departaments de la Generalitat i TVC.
- Potenciar l'exhibició de cinema en català, inclosa la V.O. amb subtítols en català.
- Crear i desplegar la Xarxa Concertada de Pantalles Cinematogràfiques per a cinema independent, europeu i en català, que tingui en compte la xarxa de cineclubs, vinculant-la amb programes d'alfabetització audiovisual.
- Reforçar les línies d'ajut a les empreses de producció, distribució i exhibició, inclosa la defensa del cànon digital.

727. **Regular la distribució i exhibició de cinema no-europeu a sala.** El mercat cinematogràfic del país està monopolitzat per les grans distribuïdores. A més del greuge econòmic, el sistema suposa un greuge cultural de grans magnituds. Cal tallar aquesta situació d'abús i il·legal.

728. Mecanismes de finançament del teixit industrial.

729. Programa d'inversió per a la sostenibilitat del sector audiovisual.

730. Ajudes a la producció i promoció de curtsmetratges.

731. Defensa del cànon digital.

732. Potenciació i redefinició del Contracte Programa de TVC.

733. Promoció de la distribució del cinema català i en català a les televisions, plataformes i xarxes digitals.

734. Pla de creació i recuperació de públics cinematogràfics.

735. Suport a les fases de desenvolupament de projectes i guions.

736. Suport a l'arxiu de la Filmoteca per a la millora de la gestió digital del fons i la seva digitalització.
737. Recuperar l'autonomia de l'Àrea d'Audiovisuals de l'ICEC.
738. Pla de promoció dels cineclubs, vinculant-lo amb programes d'alfabetització audiovisual.
739. Potenciació de les Escoles d'Ensenyament professional, mitjançant la millora de les seves infraestructures tècniques i el suport als seus respectius projectes educatius.
740. Reobertura del Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya com a institució pública.
741. Formació contínua per als professionals del sector.

MÓN EDITORIAL

742. Aprofitar les ajudes de la UE mitjançant el programa Europa Creativa per a incrementar **la traducció** de la literatura en català a altres llengües, i la traducció al català d'obres estrangeres.
743. Tallar la tendència a la baixa de les ajudes al món editorial i a la indústria del llibre per part del Departament de Cultura, i situar-les al nivell de 2010, com a mínim.
744. Garantir el Pla de foment de la Lectura, incidint de forma especial en aquelles accions dirigides al públic infantil i juvenil, que portin a un increment del nombre de lectors habituals.
745. Reforç de la Institució de les Lletres Catalanes i de l'Institut Ramon Llull.
746. Reforç del suport a les fires i festivals literaris, en especial als independents.
747. Suport a l'assistència a fires i mercats internacionals.
748. Racionalització i ajust de les editorials institucionals.
749. Incentius per a l'edició i difusió d'obres d'importància cultural i difícil comercialització.

ARTS ESCÈNIQUES

750. Programa de **foment de la creació i difusió de les arts escèniques en l'espai públic** i espais de proximitat amb els ciutadans, que inclogui el Programa de foment de la diversitat en les arts escèniques i d'impuls a la dansa, el circ, l'il·lusionisme, la creació escènica multidisciplinar i les arts de

carrer. En aquest àmbit, desenvolupar el Pla integral del Circ, especialment en els objectius de formació i de creació de circuits.

751. Pla d'estímul a la **creació i difusió de les arts escèniques contemporànies**. Estímul als centres de creació i residències artístiques, beques de recerca, ajuts a la producció i a la potenciació de circuits específics per a la creació escènica contemporània. Desenvolupar una política cultural que fomenti la recerca i la producció de projectes amb agents escènics independents, vertebrada sota indicadors qualitatius (innovació creativa, experimentació interdisciplinària, rendibilitat social, desenvolupament territorial).
752. **Accessibilitat dels equipaments públics**. Facilitar als artistes i a les companyies independents l'accés a equipaments públics de proximitat.
753. Desenvolupar una política cultural que prioritzi les possibilitats d'exhibició dels projectes escènics locals subvencionats, per tal de garantir el retorn a la ciutadania dels recursos públics.
754. Desenvolupar una política cultural que garanteixi la sostenibilitat financera dels projectes escènics, la sostenibilitat econòmica dels i les creadores i dels treballadors i les treballadores del sector i l'aplicació dels codis de bones pràctiques.
755. Desenvolupar una política cultural que posi en valor l'estructura de centres públics i dels espais de proximitat com a espais articuladors territorials, que redistribueixin la producció, l'exhibició i la docència de pràctiques escèniques.
756. Potenciar el TNC com a espai de creació i producció d'obres que entrin en gira en els circuits escènics del país.
757. Potenciar la internacionalització de tots els espais de producció i exhibició públics (Mercat de les Flors, TNC, etc.) fomentant la participació en projectes de cooperació internacional i l'acompanyament dels artistes i companyies de Catalunya en la seva projecció internacional.

MÚSICA

758. Mesures per **facilitar l'accés de la ciutadania a la música**. Programa de foment de l'apropament i la comprensió de les diferents músiques als diferents espais, institucions i públics, sobretot en coordinació amb les escoles, universitats i centres artístics superiors. Garantir el funcionament i la promoció de la Xarxa de Cases de la Música. Revisió de normatives de les sales i dels espais de música.
759. Desplegar un pla **per a les Orquestres i Formacions Estables**, posant un èmfasi especial en la difusió de la música arreu del territori i en els processos d'excel·lència de cada formació musical.

760. Desenvolupar un **Pla de protecció de projectes articuladors independents** –festivals de petit i mitjà format, programacions especialitzades de concerts en viu, etc.– i de foment de la música local, actualment en perill de desaparició.
761. Regular la contractació laboral dels músics i tècnics vinculats a les actuacions musicals, establint uns barems de remuneració mínima que dignifiqui la seva activitat.
762. Facilitar als músics i als intèrprets l'accés a equipaments públics de proximitat.
763. Treballar en un Pla de creació de públics musicals.
764. Pla per a la visibilització de la diversitat musical de Catalunya, amb mesures per a garantir la presència de música independent i local als mitjans públics de comunicació del país.
765. Fomentar l'educació musical entre els joves
766. Ampliar la presència dels conservatoris municipals en la vida pública.
767. Fomentar programes de treball d'educació musical comunitària, tant en escoles com en entitats socioculturals.
768. Garantir l'aportació per part del Departament de Cultura del 33% que li correspon pel manteniment de les Escoles de Música i Dansa, segons convenis signats amb el Departament d'Ensenyament i la FMC i L'ACM.
769. Desenvolupar el Pla Integral de la Dansa en la seva totalitat.

ARTS VISUALS

770. Redactar el **Pla estratègic de les Arts Visuals a Catalunya** a partir d'un procés participatiu amb tots els estaments, agents públics i privats amb vocació pública implicats. Donar suport a la Plataforma per les Arts Visuals.
771. Dinamitzar la **Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya** tot afavorint la programació d'exposicions, tallers de formació, plans de residència artística, etc.
772. Garantir l'autonomia de gestió dels museus i centres amb participació pública:
- Elecció per concurs de mèrits dels equips directius dels museus i centres culturals.

- Les administracions públiques no contractaran ni subvencionaran cap empresa o servei que no garanteixi drets laborals.
- Aplicació de la llei d'igualtat, creació i implementació dels plans d'igualtat a totes les administracions públiques i centres, museus, amb participació de pressupost públic.

773. Foment de projectes artístics que impliquin innovació social, finalitats educatives i retorn social.

774. Foment de la realitat artística als mitjans de comunicació públics.

775. Foment de la producció d'arts visuals i suport a les fàbriques de creació.

776. Foment del col·leccionisme, públic i privat.

777. Llei de mecenatge

778. Reformulació de l'educació perquè les arts siguin una eina de comunicació i transformació social.

ECONOMIA DE LA CULTURA

779. Blindar la partida d'ajudes i subvencions a la creació cultural en una xifra adequada per a garantir l'activitat dels creadors i de les empreses i associacions culturals.

780. Establir el xec cultural mensual per a les famílies amb ingressos inferiors a 20.000€ anuals per a l'accés a esdeveniments i institucions culturals.

781. Incrementar la dotació pressupostària destinada a transferències a institucions, empreses, ens locals i creadors.

782. Augmentar els recursos per a transferències als ens locals, destinats a la programació cultural a partir de circuits i itineràncies per tot el territori d'arts escèniques, visuals i música de qualitat.

783. Reactivar el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya (PECCat 2010-2020).

784. Crear un programa de col·laboració amb els municipis mitjans i petits que garanteixi la contractació d'un professional de dinamització sociocultural.

785. Adequar a la normativa vigent els equipaments vinculats al tercer sector de l'associacionisme cultural amb compromís de servei públic.

786. Establir convenis de col·laboració amb l'associacionisme que activi un nou programa de dinamització comunitària.
787. Donar suport a les associacions culturals per fer activitats que millorin l'activitat i treball dels seus associats.
788. Llei catalana de finançament privat i mecenatge de la cultura.
789. Concertar amb els sectors del teatre, la dansa, les arts visuals, la música i el circ, un programa per al creixement i la fidelització de públics.
790. Establir convenis amb sales, companyies i productores teatrals, que en millorin l'eficiència.
791. Coordinar amb d'altres administracions amb equipaments museístics accions conjuntes per racionalitzar despeses de promoció, divulgació i captació de públics.
792. Desenvolupar una nova forma jurídica per a les organitzacions culturals sense afany de lucre i incentius fiscals per aquestes organitzacions.

EXTERIORS

793. Potenciar la **presència i participació d'artistes**, organitzacions i projectes culturals en fòrums, xarxes i estructures d'intercanvi i comunicació internacional. Estimular la participació en projectes de col·laboració i de cooperació **internacional**. Suport i assessorament a l'accés a ajudes internacionals, en especial al Programa Europa Creativa de la UE.
794. Reforçar el suport a la difusió exterior i interior dels artistes i autors catalans mitjançant les subvencions per desplaçaments o difusió per altres canals.
795. Reformar l'Institut Ramon Llull per a ser un únic ens públic per a la internacionalització de tota la cultura feta a Catalunya. Integrar a l'Institut Ramon Llull les competències internacionals de l'ICEC i altres organismes de la Generalitat.
796. Fomentar dels sectors culturals independents i de les estructures culturals públiques en la seva pròpia internacionalització i en l'acompanyament internacionals d'artistes i creadors del seu entorn.
797. Estimular la participació en projectes de col·laboració i de cooperació internacional.

CULTURES POPULARS. DIVERSITAT CULTURAL (IMMIGRACIÓ)

798. Augmentar els recursos del Centre de Cultura Popular i Tradicional destinats a potenciar la recerca del patrimoni etnològic, les programacions de la cultura popular. Obrir l'àmbit del Centre de Cultura Popular i

Tradicional a aquelles manifestacions festives i populars de comunitats d'immigrants i a les noves manifestacions populars sorgides dels nous conflictes socials.

799. Augmentar els recursos destinats al suport de l'associacionisme cultural i programes formatius.
800. Dotar de recursos el programa d'intercanvi d'entitats de cultura popular d'arreu dels territoris dels Països Catalans.
801. Fomentar institucionalment la interculturalitat, facilitant la realització a territori de festes i manifestacions culturals de minories ètniques residents a Catalunya.
802. Potenciar la difusió del Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya a partir d'un replantejament de la seva pàgina web.
803. Obrir el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya a manifestacions culturals d'ètnies i comunitats nouvingudes.
804. Contribuir a la millora i el desenvolupament de la qualitat del contingut artístic de les manifestacions populars i tradicionals estimulant la barreja amb la creació i els creadors contemporanis.

POLÍTICA LINGÜÍSTICA

805. Traspàs de les competències de **Política Lingüística al Departament de Presidència.**
806. **Promoció de l'exhibició del cinema català i en català** –doblats o subtitulats– a les sales, així com a les televisions, plataformes i xarxes digitals.

EDUCACIÓ

807. Estrènyer la relació entre els departaments de Cultura i el d'Ensenyament en una missió educadora i culturitzant del país.
808. Establir programes i estratègies amb el Departament d'Ensenyament per tal d'incrementar els ensenyaments i activitats vinculats a les arts i les humanitats, al llarg de tots els cicles formatius, des de l'educació infantil fins a la universitat.
809. Desenvolupar un Pla de vinculació de la Universitat en el desenvolupament de la cultura del país, que li doni interacció social més enllà de la pròpiament docent.
810. Establir un Programa de Creadors a l'Escola, que posi en contacte els artistes amb el conjunt de centres educatius de Catalunya.

811. Potenciar la millora i l'increment dels programes educatius de les institucions culturals.
812. Estendre l'activitat de les Aules de Música Tradicional i Popular arreu del territori i amb acords i convenis amb les escoles de música i dansa municipals.
813. Desplegar un programa per a la formació artística professional, la recerca i la innovació cultural.

L'esport és un dret dels ciutadans i de les ciutadanes

Catalunya sí que es pot considera que les polítiques esportives han de respondre a la transversalitat i als valors de **l'educació, la salut, la cohesió social i de gènere**. Però també la seva organització i les polítiques públiques en el camp de l'esport han de respondre a **l'eficiència, al respecte al medi ambient, a la cooperació de serveis i a la transparència**. L'esport és un sector que ha de preveure la concertació entre el que és públic i el que és privat.

L'esport és educació i té associat uns valors que són essencials en la formació de la personalitat.

L'esport és també una forma de promoure la salut si es practica de forma adequada a les capacitats i a les necessitats físiques de les persones; prevé malalties causades per la manca d'exercici, enforteix el sistema immunològic, millora la qualitat de vida i ens fa ser més conscients del nostre cos, així com de les nostres capacitats i limitacions.

L'esport és un instrument excel·lent d'integració social per a les persones amb algun tipus de discapacitat, per a les persones migrades o per altres col·lectius en situació de marginació.

L'esport professional és una realitat inqüestionable i autònoma dels poders públics, que requereix una regulació mínima, però suficient i eficaç, que en garanteixi la incardinació en el sistema esportiu del país i l'honestedat. **Cal garantir especialment els drets dels i de les esportistes professionals, l'honestedat de la competició** (lluita contra les pràctiques irregulars, el dopatge, la violència, etc.) i la contribució de l'esport professional al conjunt del sistema.

La Secretaria General de l'Esport ha de ser la instància de decisió de les polítiques esportives públiques i, per tant, l'interlocutor del conjunt de la societat civil esportiva. No ha de ser la gestora de l'esport.

Objectiu

Les polítiques **d'Esport per a Tothom** han de garantir l'accés a la pràctica esportiva dels ciutadans i les ciutadanes, independentment de les seves limitacions socials, culturals o físiques. Les administracions han de vetllar per la qualitat de la pràctica esportiva dels ciutadans i les ciutadanes i corregir els efectes negatius del mercat esportiu. L'Esport per a Tothom ha de promoure polítiques d'igualtat en l'àmbit esportiu, l'adaptació de la reglamentació i les tècniques esportives, i especialment, en la igualtat home-dona, tant en la pràctica esportiva com en l'accés a les funcions directives i tècniques de l'organització esportiva.

Propostes

814. **Modificar la Llei de l'esport** perquè esdevingui una eina que permeti la integració social, que assimili el dret de l'esport al dret a l'educació i perquè racionalitzi l'estructura federativa catalana.
815. Donar suport a les **seleccions esportives catalanes** per a fer realitat la seva participació en competicions internacionals. Amb la modificació de la Llei de l'esport, **garantirem que s'eliminïn les dificultats legals que no fan possible la participació de les persones nouvingudes a les seleccions esportives catalanes**, reduint els anys de residència requerits actualment, especialment pel que fa a les seleccions de base.
816. **Delegar als ajuntaments i a les vegueries les responsabilitats administratives referents a l'esport en edat escolar** (consells esportius inclosos) el foment de l'esport per a tothom, el suport de l'associacionisme esportiu i la construcció, el manteniment i la gestió de les instal·lacions esportives. En aquest sentit, es determinaran els criteris per transferir recursos a les administracions locals.
817. **Impulsar un Pla Català de l'Esport Universitari**. Incentivar el foment de l'Esport Universitari. Cal garantir la continuïtat esportiva dels i de les joves.
818. **Garantir que les subvencions a les entitats esportives, les federacions i els Consells Esportius recuperin la seva raó essencial d'eina de foment de l'activitat del món de l'esport**, per fer realitat els principis de llibertat i equitat. Les subvencions han d'ésser atorgades amb procediments de lliure concurrència, transparència, objectivitat i publicitat, amb bases reguladores concretes i estables per a tota la legislatura, que garanteixin un accés real de les entitats a línies de subvencions autènticament identificades amb les seves necessitats per portar a terme programes amb un interès social mesurable.
819. Desenvolupar un sistema de relació Administració-consells esportius basat en **contractes-programa a partir d'una planificació estratègica** amb cada consell.
820. Incentivar les parts (federacions, consells i sindicats) per a la negociació del primer **conveni col·lectiu català de Federacions i Consells Esportius** que suposi el final de certes pràctiques laborals fora de norma i que faci possible la participació de la representació dels treballadors i de les treballadores en els òrgans de govern d'aquestes entitats.
821. **Augmentar els recursos per a la formació** en tots els àmbits: entrenadors i entrenadores, monitors i monitores, ajudants delegats i ajudantes delegades i, fins i tot, pares i mares. Caldrà que l'Escola Catalana de l'Esport dugui a terme processos de formació no reglada d'iniciació i formació permanent.

822. **Impulsar la creació, en el marc de la Secretaria General d'Esports, d'una responsabilitat d'Esport per a tothom** que s'ocuparà de les relacions amb els diversos agents que hi intervenen, de la relació amb el Departament de Salut i de garantir la igualtat d'oportunitats.
823. **Impulsar la creació de l'establiment d'una taxa específica sobre les transaccions i els fitxatges** de jugadors i jugadores professionals, a través de la Secretaria General de l'Esport, a fi de garantir la contribució de l'esport professional a l'esport de base.
824. **Impulsar tractaments fiscals favorables a les associacions esportives i als clubs de base**, en tant que instruments per a l'autoorganització de l'activitat esportiva; i a les associacions o als clubs poliesportius, en tant que exerceixen una funció social de gestió de serveis i d'articulació associativa sense afany de lucre.
825. Garantir l'estudi de la rendibilitat dels equipaments esportius **amb l'impuls d'una auditoria del bé comú d'aquestes instal·lacions.**
826. **Promoure la inclusió de les dones en l'àmbit esportiu**, establint que un dels requisits per a poder accedir a la percepció de subvencions públiques sigui complir amb la llei d'igualtat de gènere en tots els llocs, especialment, en llocs directius.
827. **Afavorir les accions de mecenatge adreçades a les associacions esportives sense afany de lucre.** A través de la Secretaria General de l'Esport s'han de promoure estudis, congressos i intercanvis que afavoreixin la recerca de fórmules més eficients i sostenibles del fet associatiu en l'àmbit de l'esport.
828. Impulsar les mesures necessàries de lluita contra el dopatge, la violència i les pràctiques de risc per a l'esportista.
829. Impulsar el paper de les dones en el món de l'esport, fomentant l'equitat de gènere en tots les seves vessants (sigui amb el tema salarial, de representació, de govern o ajudant a incentivar més llicències).
830. Afavorir l'ús dels espais públics comuns per a la pràctica esportiva per tal que les persones puguin gaudir-ne d'una manera lúdica i saludable (fomentar els recorreguts per córrer, per anar en bici, fomentar les curses populars, etc.).

BLOC 3: SOBIRANIA PER DECIDIR-HO TOT

1. Una Catalunya sobirana per decidir el seu futur

L'esgotament de l'etapa autonòmica a Catalunya.

La sentència del Tribunal Constitucional de 2010 va suposar el trencament del pacte entre Catalunya i l'Estat espanyol i la crisi del model territorial establert en la Constitució. A partir d'aquella data s'incrementa notablement la desafecció cap a l'Estat, expressada en les grans mobilitzacions socials pel dret a decidir i la independència de les darreres Diades, i en el procés participatiu que es va celebrar el 9 de Novembre de 2014. El procés català ha posat damunt la taula l'esgotament del model autonòmic, denunciat les polítiques recentralitzadores, i plantejat la necessitat d'obrir un procés constituent a Catalunya i a Espanya.

Catalunya és una nació que té dret a decidir lliurement el seu futur.

Catalunya Sí Que Es Pot assumeix els valors de la llibertat, la solidaritat, la fraternitat, l'internacionalisme, la defensa de la pluralitat nacional i cultural de l'Estat i el dret a l'autodeterminació del poble. Quan una part substancial de la població d'un territori qüestiona el marc institucional, cal establir els mecanismes legals necessaris per conèixer la voluntat dels ciutadans i ciutadanes d'aquest territori. La legalitat no és immutable i s'ha d'adaptar a la voluntat democràtica i no a l'inrevés. Si hi ha voluntat política és possible acordar la celebració d'un referèndum o consulta amb garanties per conèixer la voluntat de la ciutadania de Catalunya impulsant, si cal, els canvis jurídics necessaris.

Per Catalunya Sí Que Es Pot l'exercici del dret a decidir passa necessàriament per una consulta o referèndum amb garanties per conèixer l'opinió del poble de Catalunya sobre el seu futur polític. La consulta o referèndum no admet substitutius com les eleccions plebiscitàries o una Declaració Unilateral d'Independència. L'actitud immobilista i antidemocràtica de l'Estat no pot ser argument per donar per amortitzades etapes essencials democràticament en la definició del nou estatus polític de Catalunya, ni per reduir el debat només a independència o status quo, ja que la societat catalana és més plural i diversa que el que expressa aquesta opció binària i la situació política no és una fotografia fixa i pot canviar tant a l'Estat com a Catalunya.

Per Catalunya Sí Que Es Pot l'exercici del dret a decidir es basa en la deliberació, en promoure un debat serè i seriós sobre la pluralitat d'opcions; en la recerca de majories socials grans i transversals, i en l'ús de tots els mitjans polítics i jurídics existents per assolir aquest objectiu.

A Canadà, l'Opinió Consultiva de la Cort Suprema de 1998, i la posterior aprovació de la Llei de Claredat, consideraren que malgrat que la secessió a l'interior d'un Estat no estigués reconeguda pel dret internacional ni pel seu

ordenament constitucional intern, havia de ser possible que els membres d'una comunitat política poguessin definir el seu propi marc jurídic i polític futur sempre i quan aquesta fos l'expressió lliure d'una majoria. Aquesta voluntat clara i manifesta, a través d'un marc de negociació amb l'Estat, podria culminar amb una eventual reforma constitucional. El model del Canadà va servir com a base de l'acord entre el Govern escocès i britànic per a la celebració del referèndum d'independència del 18 de setembre de 2014.

Escòcia, com Catalunya, no comptava amb competències per a la convocatòria de referèndums o consultes, però el govern britànic i el govern escocès van arribar a un acord per convocar un referèndum sobre la independència d'Escòcia, que es va celebrar el 18 de Setembre del 2014, de manera que amb un ampli procés deliberatiu on totes les opcions van poder ser defensades en igualtat de condicions, i on el procediment i el resultat, van ser reconeguts i respectats per totes les parts i per la comunitat internacional.

Una proposta per sumar a la gran majoria de la societat catalana que està a favor del dret a decidir.

Volem ser el referent de tota la gent que vol exercir el dret a decidir per resoldre la relació de Catalunya amb l'Estat i per escollir el camí de sortida de la crisi. Volem decidir-ho tot. Per nosaltres és indestruïble la lluita per la democràcia, per les conquestes socials i per les llibertats nacionals, convertint l'autogovern en l'instrument de la millora de les condicions de vida de les majories socials. Una política basada en dos principis irrenunciables: som una nació i som un sol poble.

A més, a diferència d'altres opcions, les forces que participem de Catalunya Sí Que Es Pot hem aportat al dret a decidir suports més enllà de Catalunya.

Mai hem intercanviat ni intercanviarem retallades per dret a decidir, per donar suport a les polítiques del govern de Convergència, ni hem fet la vista grossa davant els casos greus de corrupció que hi ha hagut també a Catalunya.

Per una sobirania real.

Catalunya Sí Que Es Pot defensa que la legalitat reflecteixi el que socialment ja és una realitat: Catalunya ha de passar de ser una comunitat autònoma a ser un subjecte polític sobirà que pot determinar lliurement el seu futur.

Cal garantir la sobirania de la gent, la capacitat de decidir, tant davant de l'Estat, com davant dels mercats. Avui la sobirania popular front als mercats ja no es pot exercir de forma eficaç només des de l'àmbit nacional o des dels estats-nació. Per això determinades competències de caràcter econòmic i financer es poden exercir amb major eficàcia en àmbits supranacionals i en l'àmbit de una Unió Europea que, amb plena legitimitat democràtica, tingui els instruments necessaris per fer front a uns mercats globalitzats.

A partir del reconeixement de Catalunya com a subjecte polític el camí per resoldre la relació de Catalunya amb l'Estat, en el marc d'un procés constituent

català i d'un procés constituent a l'Estat, passa, en tot cas, pel reconeixement de Catalunya com a nació, en el marc d'un Estat plurinacional i plurilingüístic, amb el reconeixement del dret a decidir, establiment de competències exclusives que garanteixin poder polític real, de mecanismes de col·laboració i decisió en les competències que romanguin en l'Estat espanyol, així com garantir la presència directa de Catalunya a les institucions europees.

Unes eleccions el 27S per obrir un procés constituent a Catalunya.

Aquestes eleccions del 27 de Setembre tenen caràcter constituent des del moment en què es considera que han de ser fonamentals per impulsar un canvi polític i social a Catalunya. És l'inici d'un procés constituent que impulsi, també, un procés constituent en el conjunt de l'Estat.

A diferència del concepte plebiscitari, defensem que aquestes eleccions no van només d'un tema, sino que volem parlar de model social, econòmic, ecològic, i polític; de majories de govern per fer unes polítiques socialment justes, contràries a les retallades de drets i a les privatitzacions, i implacables en la lluita contra la corrupció i les males praxis a les institucions. Tal com diu el Manifest Polític de Catalunya Si que Es Pot, és la contribució que des de Catalunya podem fer a la ruptura del Règim de 1978 a tot l'Estat, des d'una voluntat de col·laboració fraterna entre els pobles i des de l'impuls de processos constituents que puguin interinfluir-se i afavorir-se mútuament des de la pròpia identitat de cadascun. Iniciar un procés constituent no prefigura el resultat final de la relació que Catalunya hagi de tenir amb la resta de l'Estat: una república catalana és tan compatible amb un horitzó independentista com amb un de federalista o de confederalista, tot dependrà de la lliure decisió de la ciutadania.

Un acord social i polític per impulsar un procés constituent.

Catalunya Si que es Pot proposarà a totes les forces polítiques catalanes un **Pacte per la Democràcia** que tingui com a objectiu la celebració d'un referèndum acordat amb l'Estat sobre el futur polític de Catalunya. Aquest Pacte per la Democràcia emplaçarà al conjunt de forces polítiques de l'Estat espanyol a la negociació per a la celebració del referèndum d'acord amb les aspiracions de la majoria de la societat catalana.

Impulsarem un acord amb el conjunt de forces polítiques, en el marc del Parlament de Catalunya, sobre els principis, la metodologia i els mecanismes per impulsar un procés constituent i la celebració del referèndum sobre el futur polític de Catalunya.

Proposem un **Acord Social pel Procés Constituent**. Un procés de debat social, de baix a dalt, que es realitzi a tot el país per recollir les aportacions sobre el model econòmic, social, ecològic i sobre les relacions amb l'Estat.

A partir d'aquests acords s'obrirà una negociació amb l'Estat, amb la nova majoria parlamentària que sorgeixi de les properes eleccions generals, per fer

possible la convocatòria d'una consulta o referèndum, i si calgués, impulsar els canvis legislatius necessaris per fer-ho efectiu.

Posteriorment a la celebració del referèndum s'acordarà amb l'Estat els mecanismes polítics i els canvis jurídics necessaris per donar compliment al mandat democràtic sorgit de les urnes.

Continuar defensant l'autogovern davant l'impuls recentralitzador de l'Estat.

Mentre no hi hagi la celebració del referèndum o consulta, no hi hagi avenços en la reorganització territorial de l'Estat i la creació d'una cultura política plurinacional, serà necessari defensar l'autogovern dels atacs recentralitzadors del Govern de l'Estat, amb iniciatives com:

- Impulsar una estratègia compartida contra el procés de recentralització.
- Defensar les competències de la Generalitat davant el procés de recentralització que impulsa el Govern de l'Estat, amb tots els mitjans polítics i jurídics.
- Exigir al Govern de l'Estat **el pagament immediat dels recursos econòmics que l'Estat deu a Catalunya** derivats del Fons de Competitivitat i de la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut.
- Defensar la llengua catalana davant de qualsevol atac. No implementació de la Llei Wert a Catalunya.
- **Actualitzar el llistat de traspassos** que el Govern de la Generalitat ha d'exigir al Govern de l'Estat, en el marc de la Comissió Mixta de Traspassos, especialment en matèries d'infraestructures.
- Negociar amb el Govern de l'Estat la modificació de les normes legals necessàries per **garantir que la ciutadania es pugui relacionar en català, basc i gallec amb els òrgans constitucionals i jurisdiccionals de l'Estat.**
- Si és el cas en el marc del procés de revisió del model de finançament, Catalunya Sí Que Es Pot plantejarà un nou model de finançament autonòmic més just per Catalunya i que garanteixi la solidaritat amb la resta de territoris.
- **Promoure la col·laboració amb les institucions i la societat civil de tots els territoris de parla catalana.**

1. Eix de política lingüística: el català, llengua nacional comuna d'un societat plurilingüe

La política lingüística, com a política pública, ha de possibilitar -partint de la consideració del català com a llengua nacional- la convivència sostenible a Catalunya de les diverses llengües que hi són presents amb un plantejament que reflecteixi la doble vessant de la política lingüística: com a política cultural i com a política social.

Introducció

En la perspectiva de l'obertura del procés constituent, cal treballar per garantir que el català continuï sent la llengua pròpia i oficial al costat de l'occità d'Aran. Un model que per primer cop estarà basat en la llibertat, en la plena democràcia i en les competències plenes de decisió que tindrà el poble de Catalunya i que ha de garantir els drets lingüístics bàsics establerts en els convenis internacionals i de respecte als drets de les persones.

La doctrina generada per la sentència del Tribunal Constitucional 31/2010 ha comportat un degoteig de resolucions, en bona part desfavorables a la llengua pròpia i, en paral·lel, l'aprovació i/o el desplegament de normes com la LOMCE, en un atac sistemàtic i continuat contra la llengua catalana. Ara com ara, doncs, no és possible una democràcia lingüística dins l'Estat espanyol si abans no s'arriba a l'Estat propi.

Caldrà, per altra banda, continuar potenciant l'ús del català en tots els àmbits de la nostra vida, tant pública com privada. Fomentar l'ús social del català i fer de la política lingüística una política pública amb caràcter transversal han estat i han de continuar sent dues línies estratègiques.

Propostes:

831. **Desenvolupar polítiques transversals d'ensenyament i de promoció de l'ús del català** amb incidència especial en la nova immigració, els mitjans de comunicació de masses i l'àmbit socioeconòmic.
832. **Garantir el finançament, l'adaptabilitat i la flexibilitat de gestió del Consorci per la Normalització Lingüística (CPNL)**, imprescindibles per optimitzar l'acompliment de les seves dues funcions essencials.
833. **Reforçar, especialment a través del CPNL, la capacitat d'acollida lingüística de la població nouvinguda** mitjançant un pla territorialitzat i dotat amb mitjans suficients. Assegurar la participació en la implementació del model universal d'acollida a Catalunya, definit a la Llei d'acollida i el reglament que la desplega. Incrementar els recursos informàtics i audiovisuals que ofereixen les instal·lacions del CPNL.
834. **Garantir que s'avança substancialment en l'ús social del català en el món del treball** i en la incorporació adequada de l'aprenentatge de la

llengua catalana a la formació continuada i ocupacional, conjuntament amb els departaments i agents implicats.

835. **Desenvolupar estratègies de foment de l'ús del català** entre la joventut, parant especialment atenció als productes i serveis relacionats amb el lleure i la generació d'imatges positives i referències dinàmiques i no institucionalitzades del català com a llengua col·loquial i de la vida quotidiana.
836. **Fixar les bases d'un pacte transversal per a l'ús del català en el món de la justícia**, en col·laboració amb el Departament de Justícia i amb els diversos agents del món judicial.
837. **Promoure l'articulació i la cooperació** entre els organismes competents en matèria de normalització lingüística dels territoris de llengua catalana.
838. **Potenciar l'Institut d'Estudis Catalans, la Institució de les Lletres Catalanes i l'Institut Ramon Llull** i treballar per incorporar-hi la resta de territoris de parla catalana.
839. **Desplegar la política lingüística** de què es doti el poble aranès, en col·laboració amb el Conselh Generau d'Aran.
840. **Promoure la sensibilització envers els valors de les llengües i del seu coneixement** de les persones que viuen a Catalunya i continuar fomentant les comunicacions orals espontànies i informals en català, a fi de reduir el desequilibri existent entre el coneixement i l'ús d'aquesta llengua.

Propostes de canvi de model:

Elaborar i desplegar la legislació que es desprengui del model lingüístic del nou Estat, en el marc d'un procés constituent, que comportarà l'actualització progressiva de la legislació lingüística a Catalunya, sense restriccions interpretatives de tercers.

841. Treballar per **garantir el dret d'atenció** (oralment i per escrit) de clients i persones usuàries en la llengua que escullin, d'acord amb el principi de disponibilitat.
842. **Desenvolupar polítiques transversals amb incidència especial en la nova immigració, els mitjans de comunicació de masses i l'àmbit socioeconòmic**, tenint en compte el progressiu desenvolupament del nou model i garantint-ne recursos suficients.
843. **En l'àmbit educatiu**, i amb l'objectiu de l'assoliment de les plenes competències, el català serà la llengua vehicular i d'aprenentatge, amb la qualitat i els recursos adequats.

844. Caldrà garantir també l'ensenyament efectiu en els ensenyaments inicials i de la formació instrumental bàsica en català en les formacions per a persones adultes, continuada i ocupacional.
845. **Promoure l'aprenentatge i l'alfabetització en català de la nova immigració**, tot impulsant polítiques d'integració en la societat i de foment del català com a llengua comuna de la societat catalana. En el mateix sentit, dur a terme polítiques de suport a l'ensenyament del català a pares i mares, a l'ús del català en les AMPA i en les activitats no lectives.
846. **Promoure l'ensenyament i l'ús de l'occità a l'Aran**, d'acord amb la legislació.
847. **Promoure l'ús del català en el món universitari com a llengua de docència, investigació, publicació i difusió.**

En l'àmbit dels mitjans de comunicació i informació:

848. **Rendibilitzar, mentre n'hi hagi, els doblatges i la subtitulació fets per a les grans cadenes de televisió o per als cinemes**, garantint-ne la continuïtat en les cadenes locals i la televisió per cable, en vídeo i DVD, i facilitant-ne l'exhibició en sales comercials i no comercials de tots els territoris de llengua catalana.
849. **Afavorir la presència del català en tots els mitjans i suports**, les telecomunicacions, Internet, la indústria multimèdia, els mitjans de comunicació de masses i, en general, en la indústria de la comunicació.
850. **Garantir l'existència de productes informàtics en català** i, en general, en les TIC.
851. **Fer del Consorci per a la Normalització Lingüística, un instrument per al segle XXI**. Continuar la feina iniciada en clau de futur sobre objectius, funcions, competències, estructura i finançament del CPNL, de manera que es garanteixi l'aportació suficient de la Generalitat com a titular de la política lingüística del país i de l'administració local per a les polítiques municipals. En aquest sentit, garantir els pressupostos suficients per continuar impulsant l'activitat del CPNL, permetre-li afrontar nous reptes i promoure la modernització eficient dels seus sistemes de treball.
852. **Promoure l'articulació del territori de llengua catalana afavorint la cooperació entre els seus organismes competents en matèria de normalització lingüística.**
853. En el mateix sentit, **establir acords en matèria lingüística** (coordinació de criteris lingüístics, presència de les diverses variants dialectals en els doblatges i les produccions pròpies) **amb els mitjans públics dels territoris de parla catalana.**

854. Activar mecanismes que permetin dur a terme la signatura d'un acord entre els governs dels diferents territoris de llengua catalana per tal de **promoure el desenvolupament del patrimoni lingüístic i cultural comú.**
855. Potenciar, en la seva vessant lingüística, l'Institut d'Estudis Catalans, la Institució de les Lletres Catalanes, l'Institut Joan Lluís Vives i l'Institut Ramon Llull i treballar perquè s'hi incorporin tots els territoris de parla catalana. Fomentar el coneixement i el reconeixement de la llengua, la cultura i el país a l'estranger a través de l'Institut Ramon Llull, entre d'altres governs locals i organització territorial.

2. Radicalitat democràtica. Democràcia de debò per decidir-ho tot

No hi ha democràcia plena en una societat on augmenten la precarietat i l'exclusió social. És evident que el funcionament de les nostres institucions ha estat decebedor, especialment en els darrers anys, període en el que s'han incrementat les desigualtats socials. L'aspecte amb més ressò són els escàndols de corrupció però no són menys preocupants els casos de portes giratòries, la manca d'instruments per fomentar la participació, fer efectiva la transparència i l'accés a la informació pública o el retorn a mesures que pretenen criminalitzar la protesta o la pobresa.

El nostre sistema democràtic ha estat segrestat pel poder econòmic i per l'hegemonia de la taxa de benefici com a única norma reguladora. Les grans decisions que han determinat el nostre model social i econòmic han estat dirigides per oligarquies polítiques i econòmiques. Conduïdes pel seu propi benefici, aquestes elits han explotat i s'han beneficiat dels béns comuns de tots i totes.

Això demostra que han faltat mecanismes i voluntat política per assegurar la garantia dels drets i les llibertats fonamentals, l'ètica pública, el rendiment de comptes, la transparència i la informació ciutadana, la regulació i el control de l'actuació dels responsables públics i la incidència de la ciutadania en les decisions. Lamentablement, no ens ha de sorprendre que la satisfacció ciutadana amb la democràcia es trobi en mínims històrics.

La democràcia és una manera de redistribuir el poder, la ciutadania ha de poder intervenir més, plantejant sobre quins temes vol parlar i ha de tenir garanties que la participació és plural i de poder realment influir amb les seves decisions. Cal refundar la nostra democràcia, revisant de cap a peus el seu disseny institucional per fer-lo més transparent i més obert a la iniciativa ciutadana, multiplicant les possibilitats de participació de la gent, assegurant la representativitat i legitimitat de les institucions, i garantint el rendiment de comptes davant de la ciutadania. S'ha de millorar el funcionament del Parlament, per tal de garantir que és l'òrgan legislatiu i de control del govern i que exerceix les seves funcions en constant interlocució amb la ciutadania.

En definitiva, avançar per un procés constituent de la nostra democràcia que actualitzi els seus processos i sistemes a la llum del segle XXI i d'una ciutadania interessada, formada i mobilitzada. Volem democràcia de debò per decidir-ho tot. Una democràcia en la qual ens puguem reconèixer com a ciutadans i ciutadanes actives.

Per això ens comprometem a implementar mesures en 4 línies clau:

- Adoptar una política i ètica exemplars en **anticorrupció, transparència i rendiment de comptes** conduïda per mecanismes concrets i per una cultura que travessi totes les nostres organitzacions i institucions

- Volem decidir-ho tot. Per això calen mesures per afavorir la **participació ciutadana** i que, sobretot, garanteixin la coproducció de les polítiques. Una democràcia cada dia, no unes eleccions cada quatre anys.
- Cal millorar la **democràcia representativa**, amb sistemes d'eleccions i institucions més democràtiques.
- **El teixit associatiu** és un dels actius històrics clau del nostre país, un autèntic espai de producció contínua de democràcia que cal recolzar sense caure en la instrumentalització. Sense teixit social no hi ha procés constituent.

ANTICORRUPCIÓ, TRANSPARÈNCIA I RENDIMENT DE COMPTES

Govern obert: tota la informació ha de ser pública i, per tant, transparent.

La Llei de transparència aprovada al Parlament aquesta legislatura és clarament insuficient (Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern). Considerem que tota la documentació de les institucions és propietat de la ciutadania i, com a tal, ha de ser pública i estar publicada. La reformarem en:

856. Dret d'accés a la informació a TOTES les persones, no només de les que tenen residència legal.
857. Organisme de garantia del dret d'accés veritablement independent i amb tots els recursos necessaris.
858. Registre de grups de pressió: el registre de grups de pressió serà obligatori, públic i les seves dades disponibles per mitjà del règim de transparència previst en la llei. El registre mostrarà per a qui treballen aquests lobbies, amb quina finalitat en concret, amb qui s'han reunit, quina documentació han lliurat, entre d'altres.
859. Tota la informació de sous, patrimoni, agendes dels càrrecs públics, assistència als Plens i comissions del Parlament.
860. Els comptes dels partits, fundacions i associacions vinculades han de ser públics, tant pel que fa als ingressos com a les despeses. En concret proposem crear un registre públic dels crèdits que els partits tenen contrets amb bancs i caixes (condicions i terminis) i la publicació de tota la informació que aporten a la Sindicatura de Comptes sobre el seu finançament, tant ordinari com electoral, en detall, així com el compliment estricte de la Llei de transparència.
861. Es realitzaran auditories periòdiques per tal de garantir que es treballa èticament i d'acord a la normativa vigent. Dues empreses externes i independents realitzaran auditories a tots els partits polítics amb representació al Parlament. S'informa del resultat als partits i se'ls obliga a

rectificar, de manera que seran auditades en un període més curt que els partits amb resultats favorables.

862. Transparència i accés a la informació sobre com es gestionen els comptes de la Generalitat. Cal facilitar que la ciutadania analitzi el deute de la Generalitat en qüestió i, fins i tot, reclami judicialment la responsabilitat de la part del deute adquirit per equips de govern anteriors que consideri il·legítima. Per això, es permetrà que associacions com l'Auditoria Ciutadana del Deute puguin accedir a tota la informació necessària. En el cas de ser necessari, es contractarien serveis externs de consultoria per poder completar els informes jurídics sobre les irregularitats detectades. Aquests informes no han de ser només una denúncia pública, són la base per poder demandar la rescissió de contractes fraudulents o abusius que estiguin sagnant les arques i sol·licitar sancions i indemnitzacions a aquells que haguessin obrat indegudament.

863. Transparència per part dels càrrecs de la Generalitat. President, diputats i càrrecs de confiança hauran d'actuar de manera transparent, tant en reunions, com referent a sous i càrrecs, facilitant a la ciutadania l'accés a tota la informació disponible.

864. Protocol de rendiment de comptes: els càrrecs polítics han de retre comptes davant la ciutadania. Aquest protocol s'ha de referir a l'ús dels recursos que es posen a la seva disposició (eficiència) i a la consecució dels objectius polítics sobre els quals s'han compromès (eficàcia).

865. Oficina ciutadana de control i plataforma online de transferència. S'habilitarà una oficina perquè la ciutadania pugui tramitar les seves queixes, reclamacions i denúncies amb facilitat. Transparència, eliminació i correccions dels dèficits democràtics. La pàgina web ordenarà tota la informació perquè sigui accessible i es pugui conèixer i controlar-se amb senzillesa. A través del web i de l'Oficina ciutadana de control es garanteix que la informació està disponible, que és comprensible i que els ciutadans i les ciutadanes poden demanar informació i actuar davant les institucions.

Acció integral contra la corrupció: la corrupció és evitable. Explorarem totes les accions possibles a l'abast dels pobles i municipis per impedir els casos de corrupció. Entre d'altres mesures, les següents:

866. Cal reduir la despesa electoral, sobretot fer-la més transparent, reduir la publicitat, retirar subvencions i sancionar els casos d'incompliment de la normativa.

867. Seran públiques les donacions econòmiques rebudes durant la campanya electoral i, alhora, els seus respectius donants.

868. Transparència de les candidatures tant en les despeses de campanya com en les negociacions, o en els salaris dels diputats/des una vegada passades les eleccions, entre molts altres aspectes.

869. Impulsar la modificació del Codi Penal (que depèn de les Corts) per incloure la tipificació penal del finançament irregular dels partits polítics.

870. Increment del control i la limitació de les despeses electorals i màxima transparència d'aquestes. Més poder per a la Sindicatura de Comptes per garantir un bon ús dels diners públics i per assegurar la transparència. Possibilitat de retirar subvencions electorals als partits. Tota la documentació que reben ha de ser pública.

871. Els corruptors no podran contractar amb l'Administració pública. Les empreses participades per persones condemnades per haver protagonitzat casos de corrupció tindran prohibida la contractació amb l'Administració pública.

872. Es prohibirà la contractació amb l'Administració pública d'aquelles empreses que operin o tinguin sucursals en paradisos fiscals.

Codi ètic dels càrrecs públics, per una política digna i exemplar. La política és una dedicació imprescindible i ha de ser exemplar en el seu exercici. El nostre Codi Ètic (http://catalunyasiqueespot.cat/wp-content/uploads/2015/08/Codi-Ètic-CSQP_CATALA.pdf) regeix l'actuació dels nostres càrrecs públics i ha de servir de referència per a la nostra acció a les institucions i per a l'elaboració d'un codi d'ètic i de bon govern per a tots els càrrecs públics, membres de govern i alts càrrecs.

Rendiment de comptes. La Generalitat és un instrument al servei a les persones i aquest servei ha de poder ser fiscalitzat en tot moment per la ciutadania.

873. Ens comprometem a fer un procés anual de rendiment de comptes sobre l'activitat desenvolupada al Parlament que combini parts presencials i digitals. El rendiment de comptes presencial consistirà en assemblees obertes a la ciutadania i amb representants d'entitats i associacions. Es presentarà un balanç exposant el que hem fet, el que no hem pogut fer i el que pretenem fer en el futur immediat. Garantim que en aquestes reunions hi haurà temps suficient per tal que els assistents puguin donar la seva opinió, plantejar crítiques i formular propostes. El rendiment de comptes en línia es farà de manera permanent. Els parlamentaris tindran un espai on aniran actualitzant els temes que treballen i les seves propostes.

874. Creació d'una comissió de seguiment dels compromisos electorals. Ens comprometem a crear aquesta comissió formada per persones de reconegut prestigi de diferents camps que faran una avaluació periòdica de la nostra acció, sobre la nostra fidelitat al programa i compromisos contrets i amb recomanacions de quina hauria de ser l'acció futura (recomanacions que es faran públiques).

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Desenvolupar la normativa sobre govern obert (Llei 19/2014) per fomentar la participació ciutadana en la formació i el disseny de polítiques públiques a nivell general i sectorial.

875. Transparència en les propostes, debats i processos de presa de decisions, tot publicant en espais destacats, entre d'altres coses, la documentació i l'ordre del dia dels plens i de les comissions.

876. Apostem per un model de transparència activa, pròpia dels nostres temps, que no es limiti a permetre la consulta de les dades mitjançant tramitació d'instàncies de la Generalitat, sinó que obri les seves dades a tota la ciutadania i habiliti la seva consulta activa a través d'Internet, simplificant la seva anàlisi.

877. Garantia de l'existència de mecanismes de participació oberts.

878. Promoció de la participació ciutadana pel sosteniment dels processos participatius en el temps.

879. Garantia de la igualtat en la participació de grups minoritaris i/o vulnerables.

880. Foment dels mecanismes deliberatius i no només participatius. Els consells o mecanismes puntuals de participació han d'incloure un debat de qualitat sobre la temàtica en qüestió i el govern ha de garantir que aquesta discussió informada es du a terme amb la presència dels diversos interessos i punts de vista implicats.

881. Desenvolupament de mecanismes amb resultats vinculants i no només consultius.

882. Incorporar processos participatius en les principals lleis, plans i programes del govern previstos per a la propera legislatura. Especialment, obrir processos participatius sobre la construcció d'infraestructures i projectes urbanístics que tenen major impacte en el territori, lleis que afectin el desenvolupament de drets i llibertats reconeguts en l'Estatut, ordenació territorial, pla de govern i pressupostos.

Reforma dels òrgans estables de participació (com els consells consultius) per tal de garantir-ne la seva independència, la representativitat social i la seva vinculació a la presa de decisions públiques. Creació de consells ciutadans en diferents àmbits sectorials i transversals Catalunya, en substitució dels actuals consells de participació, per a la millora dels mecanismes de participació de les associacions en la presa de decisions a les institucions públiques.

883. L'objectiu dels CC és habilitar l'espai necessari per a la formació de la voluntat autònoma de la ciutadania organitzada i facilitar del diàleg amb el govern de la Generalitat.

884. La Presidència estarà ocupada per la part no governamental. La persona responsable de les àrees, departaments o conselleries de la Generalitat ocuparà la Vicepresidència.

885. El Consell Ciutadà ha de tenir visibilitat pública i el reconeixement com a interlocutor clau per part de la Generalitat.

886. Correspondrà al Consell articular un diàleg fluid i eficaç entre l'administració de la Generalitat i els moviments i associacions amb l'objectiu de facilitar les condicions per a una participació que empoderi les persones que les integren.

887. Serà potestat del Consell Ciutadà convocar, de manera autònoma, rodes de premsa, trobades, tallers, etc. L'administració de la Generalitat ha de respectar aquesta independència.

Aplicació de les noves tecnologies per a la participació ciutadana

888. Aplicació del vot electrònic.

889. Establiment de mecanismes de consulta popular online, espais deliberatius i de presentació de propostes i iniciatives ciutadanes.

890. Lluita contra les bretxes digitals. Realització d'activitats formatives obertes a la ciutadania en l'ús de les eines informàtiques de participació.

Utilitzar la Llei de consultes ciutadanes per sotmetre a votació de la ciutadania les decisions més transcendents per al conjunt del país.

891. Garantir que les inversions de gran impacte social, pressupostari o ambiental siguin sotmeses a debat públic.

892. Impulsar eines de participació digital i presencial que permetin que iniciatives ciutadanes molt votades siguin sotmeses a consulta.

893. Realitzar consultes o iniciatives ciutadanes vinculants amb l'aprovació per majoria simple de l'òrgan competent.

Donar suport i facilitar la iniciativa de la gent.

894. Reforma de la Iniciativa legislativa popular (ILP) per garantir la participació de la comissió promotora d'una ILP durant tot el procés de la proposició de llei al Parlament com un grup parlamentari més a tots els efectes (però sense vot).

895. Les signatures de suport a una ILP podran servir per convocar una consulta popular en cas que la proposició d'ILP no prosperi.

896. Aprovar la Iniciativa Reglamentària Ciutadana per possibilitar que la ciutadania també pugui proposar reglaments, que desenvolupen les lleis, per tal que l'Administració en prengui en consideració l'adopció.
897. Impulsar la Llei d'iniciativa normativa local per obrir la possibilitat de desenvolupar la iniciativa ciutadana per a normes de rang local.

Continuar donant suport i ajuts econòmics als ens locals en matèria de participació. La Generalitat ha de continuar oferint recursos a aquells ajuntaments que apostin per la participació, tant per a la realització dels processos com per a la formació de tècnics i tècniques.

DEMOCRÀCIA REPRESENTATIVA

Elaboració d'una Llei electoral catalana, entre d'altres, amb aquests criteris:

898. Garantir la igualtat del valor del vot arreu del territori, així com la representació d'aquesta diversitat territorial en el Parlament, a partir del model electoral holandès.
899. Paritat en cremallera: dones i homes alternats successivament.
900. Creació d'una Sindicatura Electoral de Catalunya.
901. Llistes desbloquejades, perquè la ciutadania pugui decidir l'ordre dels candidats/es en les llistes electorals.
902. Incompatibilitat d'alcaldes/alcalduesses, senadors i senadores, amb ser diputat/diputada al Parlament.
903. Mailing únic: un sol sobre per a la publicitat electoral de totes les candidatures, per estalviar diners públics.
904. Reduir el límit permès de despesa en campanyes electorals, fixar-lo en proporció al nombre d'habitants de la circumscripció on concorri i garantir-ne el compliment, introduint estrictes mesures de control i transparència.
905. Exigència de primàries per elegir els caps de llista.
906. Fomentar i facilitar la participació en les eleccions.
907. Allargar l'horari de votació.
908. Facilitar el vot anticipat per correu modificant el complicat sistema actual.
909. Establir les condicions tècniques per al vot per Internet.

910. Organitzar “urnes mòbils” que visitin residències de gent gran, hospitals, centres penitenciaris i d'altres institucions per tal que hi puguin votar persones electores amb dificultats per traslladar-se.

911. Estudi de totes les possibilitats de les noves tecnologies i aplicació pel desenvolupament de noves formes de democràcia representativa i aplicació del vot electrònic directe.

Dret de vot de totes les persones a partir dels tres anys de residència i dels 16 anys.

Creació d'oficines autonòmiques de suport a les persones emigrades: atenció a les persones que resideixen a l'estranger per garantir l'exercici dels seus drets i, en particular, el dret a vot.

Reforma del Reglament del Parlament.

912. Reforçar les seves funcions de control de l'acció de govern i les comissions d'investigació.

913. Introducció de l'obligatorietat del debat parlamentari abans de la presa de certes decisions.

914. Restringir i fer més exigent l'ús dels decrets llei.

915. Fer més transparent la seva tasca: el seu pressupost detallat ha de ser públic, detallat i obert.

916. Permetre la participació dels ciutadans/es mitjançant audiències públiques, garantint el seu dret a accedir als debats.

917. Millora de l'escó extra des del qual es puguin materialitzar les peticions ciutadanes.

918. Reglamentació de la Comissió de Peticions per tal que esdevingui un instrument real de canalització de les demandes de la ciutadania.

919. Incorporar els mecanismes necessaris per possibilitar la responsabilitat dels diputats i les diputades amb les persones dependents de la seva unitat familiar (com ara la substitució al ple per baixa de paternitat i maternitat o per altres situacions relatives a la dependència o a la pròpia malaltia).

Limitació dels mandats a dos pel que fa a responsabilitats executives i a tres respecte a les representatives.

TEIXIT ASSOCIATIU

Desplegament i aplicació del Pla nacional de suport a l'associacionisme i la participació ciutadana.

920. Foment de mesures que potenciïn l'impacte positiu de l'associacionisme sobre la cultura cívica: entitats obertes, igualitàries i democràtiques.
921. Col·laboració amb l'ampliació de relacions interassociatives, reforçant el paper de les organitzacions de segon i tercer grau (taules, federacions, etc.).
922. Impulsar i afavorir les assemblees de barris, en què tindrien l'oportunitat de participar tots els col·lectius i persones vinculades al barri (associació de veïns, associacions de comerciants, AMPAS...).
923. Promoure específicament la participació de persones que habitualment estan fora d'aquests processos (gent gran, persones immigrades, persones excloses socialment).
924. Dissenyar polítiques de foment de la participació i la cultura cívica a través de l'educació formal i informal, incloent l'educació en l'ús d'Internet com a mecanisme de participació i col·laboració des de la infància i la joventut.
925. Foment i suport a la cooperació i col·laboració ciutadana fora del sector associatiu formal, especialment a través d'Internet (xarxes, plataformes informals, etc.).
926. Suport, a través dels propis instruments del govern, a la presència i el paper de les entitats catalanes en l'àmbit internacional (federacions internacionals, interlocució amb organitzacions governamentals com la UNESCO, suport al pagament de quotes a les federacions internacionals, etc.).

Desplegament i aplicació del programa català de desenvolupament comunitari intercultural. Serà un treball conjunt i col·laboratiu entre la ciutadania i les institucions per posar en marxa mesures encaminades a teixir xarxes ciutadanes i veïnals fortes. S'orientarà més al procés que als resultats, per la qual cosa posarà en valor el treball comunitari i veïnal de base que ha permès l'exercici de drets a la ciutadania durant els últims anys. Estarà planificat, implementat i avaluat en estreta col·laboració amb la societat civil organitzada i amb la ciutadania.

Aposta per una política clara i transparent de convenis amb associacions, de caràcter plurianual. L'activitat quotidiana de les entitats té un valor en si mateixa, més enllà dels projectes puntuals subvencionables, per això són necessaris els convenis. Alhora, aquesta forma de finançament es realitzarà respectant els criteris de transparència en la convocatòria i objectivitat en l'avaluació.

3. Catalunya, un actor europeu i internacional per la democràcia, la pau, la cooperació i els drets humans

Catalunya està fortament inserida a la Unió Europea, tant políticament com econòmica. I és precisament des de la UE des d'on pot fer una contribució significativa a construir un món més democràtic, multipolar, igualitari, solidari, sostenible i respectuós amb els drets humans i la pau.

Volem fer aquesta contribució des d'Europa, però canviant profundament la UE. L'especificitat i intensitat de la crisi a l'eurozona ens ha ensenyat algunes lliçons: a) l'austeritat ha sigut un absolut fracàs per sortir de l'espiral crisi-endeutament privat-endeutament públic-deflació i de fet ha intensificat la durada i gravetat de la crisi econòmica; b) les propostes de contrareformes estructurals amb biaix neoliberal (en pensions, serveis públics, negociació col·lectiva,...) no tenen a veure amb una proposta per sortir de la crisi sinó són justament la via de sortida de la crisi que configura un nou model social i econòmic clarament més regressiu i fonamentat amb la desigualtat; i c) l'absència d'una governança democràtica europea facilita la imposició del receptari neoliberal.

Així mateix, però, sabem que la sobirania popular ja no es pot exercir de forma eficaç des dels estats-nació. Aquest fet és doblement punyent en els països de la perifèria europea on a la incapacitat de regular al neoliberalisme i al capitalisme financiaritzat global se li ha de sumar la transferència de sobirania als països i institucions creditors.

Per això cal que la nostra acció política s'adreci a enfortir políticament i fiscalment l'espai europeu, amb la plena democratització de les institucions europees, per disposar de les alternatives i els instruments per fer front a la globalització neoliberal.

Cal un procés constituent també a la Unió Europea és imprescindible perquè els processos constituents a Catalunya i a Espanya puguin implicar un aprofundiment democràtic real i efectiu.

A més creiem que tots aquests canvis s'han de fer tenint en compte els principis de justícia, igualtat, solidaritat i d'impuls dels drets humans i de la pau. Principis que estan molt presents a la nostra societat però que sovint no són tinguts en compte des de les institucions.

Per fer tot això, és pel que ens cal una acció exterior potent des de Catalunya, vehiculada principalment a través de les institucions europees i amb un focus especial a la Mediterrània i l'Amèrica Llatina.

Així doncs, proposem 3 objectius estratègics per a aquesta legislatura: 1) Combatre l'austeritat i les contrareformes estructurals en el marc europeu i promoure una política econòmica alternativa que posi al centre la reducció de les desigualtats; 2) Promoure un canvi democratitzador en la governança europea; i 3) Consolidar Catalunya com un actor internacional compromès amb la igualtat, la sostenibilitat, la pau i els drets humans.

Objectius estratègics

A) Combatre l'austeritat i les contrareformes estructurals en el marc europeu.

L'acció exterior de la Generalitat ha de prioritzar en aquesta legislatura la implicació a fons en el debat i el procés de decisió sobre la política macroeconòmica europea i l'estratègia contra la crisi econòmica, l'austeritat i les contrareformes. La Generalitat ha de treballar amb tots els instruments dels que disposa a favor d'un canvi en l'orientació de les polítiques de la UE.

Propostes:

927. Aturar l'austeritat i redefinir els calendari de la consolidació fiscal tenint present la situació de cada país en el cicle econòmic per tal de revertir la destrossa social i econòmica en el sud d'Europa.

928. Promoure el desenvolupament de polítiques de demanda i inversió pública a escala europea per revertir la recessió i l'estancament. Bastir una alternativa suficient i progressiva al Pla Juncker.

929. Contribuir a mantenir una política monetària expansiva que redueixi el càrrec del deute i la pressió dels mercats.

930. Frenar la condicionalitat basada en contrareformes estructurals (retallades en drets socials i laborals) de caire neoliberal tant pel què fa als programes d'ajuda a estats-membres com al procés d'integració democràtica europea.

931. Declarar Catalunya com a zona lliure de TTIP i promoure que des de les institucions catalanes es rebutgi el TTIP. El Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions entre la UE i EEUU, de ser aprovat, suposaria una competició a la baixa en drets socials i ambientals, així com en harmonitzacions i regulacions; la capacitat d'operadors privats de penetrar en molts serveis fins ara considerats públics; i la implantació d'una jurisdicció especial per resoldre els contenciosos entre empreses i estats (ISDS). És a dir, una cessió de sobirania i capacitat democràtica al poder de les transnacionals, a consells tecnocràtics de regulació i a òrgans jurisdiccionals amb participació empresarial.

932. Impulsar per part de la Generalitat una aliança de regions del sud d'Europa contra l'austeritat europea que serveixi com a lobby als governs dels estats i a les institucions comunitàries per un gir radical en l'estratègia europea de sortida de la crisi.

B) Promoure un canvi democratitzador en la governança europea.

L'actual governança i arquitectura institucional europea no permet establir polítiques econòmiques/fiscals/monetàries legitimades directament (sigui a escala estatal o UE) de forma democràtica i que responguin als potencials anhels de la majoria.

La política fiscal europea ha de reposar sobre tres aspectes: unió de transferències; harmonització tipus impositius que les polítiques de consolidació fiscal estiguin legitimades democràticament. S'haurien de poder fixar les bases (tipus) impositives i harmonitzar la normativa reguladora, laboral i de prestacions i serveis de l'Estat del Benestar, tenint present les diferències existents entre països i la tendència d'aquestes desigualtats a augmentar.

En la dimensió de governança, quan proposem una unió política de tall federal que pugui regular l'àrea monetària pròpia, que pugui controlar i regular amb efectivitat el mercat interior i que permeti estabilitzadors automàtics de l'economia és evident que caldrà reformar-ne els tractats i tenir presents diversos aspectes. Volem a més superar l'actual intergovernamentalisme de buidatge democràtic i sense legitimació democràtica i avançar cap a una proposta federal. El primer aspecte és un federalisme econòmic complet: el que implica una coordinació de les polítiques econòmiques nacionals–estatals, una fixació compartida de les polítiques econòmiques, una harmonització de bases impositives i una capacitat fiscal comuna creïble (hisenda comuna) i una mutualització de les noves emissions de deute. Amb mecanismes de decisió, control i legitimació democràtica directa. El segon aspecte és la discrecionalitat que han de poder tenir les autoritats democràtiques europees per fixar les orientacions polítiques i econòmiques que considerin. L'actual treball sota marcs amb regles estrictes prefixades (prèviament pactades a una escala intergovernamental i amb un biaix neoliberal clar) limita la capacitat democràtica de corregir polítiques i orientacions. El tercer aspecte és on rau la legitimitat democràtica. En aquest sentit, un cop clarificada la distribució competencial estats-UE aquesta legitimitat haurà de romandre directament en les institucions d'àmbit comunitari: el Parlament Europeu, la Comissió Europea i on l'elaboració de pactes tipus el "d'Estabilitat i Creixement" no sigui intergovernamental.

Aquesta reforma dels tractats ha d'abordar, entre d'altres, els següents aspectes: que el BCE tingui les capacitats, competències i missions d'un banc central estàndard (bàsicament capacitat de ser prestamista d'últim recurs i que entre les seves missions figuri l'ocupació); que la Comissió Europea tingui una obediència principalment de les institucions democràtiques europees; i que les orientacions de les polítiques fiscals, socials i laborals es puguin harmonitzar són aspectes que requereixen reformes de l'actual marc.

Proposta:

933. Impuls a Catalunya del debat sobre la reforma dels Tractats: aquest no serà un procés instantani. I és per això que proposem iniciar el debat de reforma dels tractats i la necessitat d'avançar cap a un procés constituent d'àmbit europeu tant en el si de la societat catalana, en les seves organitzacions, com a les institucions a Catalunya, Espanya i al conjunt de la UE. Aquest debat s'està accelerant i multitud de propostes tant des de les institucions europees com dels estats-membres estan veient la llum. Pel que fa a Catalunya, proposem espais mixtes amb plena participació de la societat civil per iniciar un procés per a la reforma dels Tractats. Així mateix

s'impulsarà a través dels òrgans bilaterals aquest debat al conjunt de l'Estat i a una comissió d'estudi al Congrés dels Diputats específica. Impulsarem que el Parlament Europeu demani la revisió dels Tractats al Consell a través de l'impuls d'una convenció ciutadana d'acord amb el que contempnen els tractats (article 48).

C) Consolidar Catalunya com un actor internacional compromès amb una Europa federal i unida, així com amb la igualtat, la sostenibilitat, la pau i els drets humans.

L'acció exterior s'ha de comprometre, en primer lloc, amb una Europa federal i unida. Una Europa dels ciutadans i les ciutadanes que reconegui els pobles com a subjectes d'actuació política i institucional. Una UE integrada econòmicament i política que permeti avançar pel camí de la justícia social i la sostenibilitat.

Cal reforçar la participació de Catalunya en els processos institucionals de la UE, el Comitè de les Regions, que hauria de sotmetre's a una revisió augmentant el seu pes i protagonisme perquè serveixi als principis pels que va ser creat. Seguir treballant per al ple reconeixement del català a les institucions europees.

Treballar per federalitzar i bilateralitzar els diversos aspectes de la política exterior de l'Estat. Catalunya ha de liderar la batalla per tal que l'Estat potenciï una participació més gran de Catalunya en el disseny i l'execució de la política exterior espanyola i per tal que aquesta expressi cap a l'exterior el caràcter compost i plurinacional d'Espanya.

Per acabar, Catalunya ha de projectar-se al món posant en valor els principis que caracteritzen la seva societat: solidària, ecològicament sostenible, defensora dels drets humans i promotora de la pau. Aquests principis, portats a les institucions, poden fer de Catalunya un referent, com ja ho són moltes de les seves organitzacions socials.

Tenint present el model d'articulació Catalunya-Espanya que descrivim al llarg del programa i el procés per arribar-hi, fem les següents propostes:

C.1. Cap a una participació més directa de les institucions catalanes a Europa i al món:

934. Catalunya tindrà un règim específic al marge del règim general que s'ha establert per a les comunitats autònomes de participació a escala europea. En aquest sentit caldrà la participació directa de la Generalitat a diversos nivells: Consell Europeu; Consell de la UE; Parlament Europeu; Consell d'Europa; així com a l'OSCE i les NN.UU:

- Consell de la Unió Europea

Catalunya participarà al màxim nivell als Consells de la UE quan es discuteixin assumptes de la seva competència. La

representació catalana participarà en les negociacions en peu d'igualtat com a estat propi amb el representant de l'Estat espanyol. En el cas de les competències compartides amb l'Estat i els altres territoris integrants de l'Estat espanyol es podria establir un sistema rotatori de representació, com fan estats federals com Bèlgica o Alemanya.

- Parlament Europeu

Catalunya comptarà amb una circumscripció pròpia establerta en la Llei electoral per a l'elecció dels seus representants al Parlament Europeu. El nombre d'escons al Parlament Europeu serà calculat proporcionalment a la població de Catalunya al conjunt de l'Estat. L'Estat espanyol impulsarà el ple reconeixement del català com a llengua oficial de la Unió Europea, incloent una modificació de l'apartat primer de l'article 55 del Tractat de la Unió Europea per al ple reconeixement del català com a llengua europea.

- Consell d'Europa

La Presidència de la Generalitat podrà participar a les cimeres del Consell d'Europa en la delegació de l'Estat espanyol. El govern català tindrà representació en el Comitè de ministres del Consell d'Europa en la delegació de l'Estat espanyol. El Parlament de Catalunya podrà escollir representants a l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

- Nacions Unides i organismes internacionals

S'establirà un sistema de representació ad-hoc per a la Generalitat en alguns organismes internacionals i en les agències de Nacions Unides que treballin en àmbits competencials de la Generalitat, com la UNESCO o l'OIT.

935. Catalunya participarà en la formació de les posicions defensades pel govern central en el Consell de Ministres i les reunions del mateix Consell, en els assumptes que afectin competències legislatives de la Generalitat. Aquesta participació s'ha d'articular en el marc de la cooperació multilateral amb l'Estat, que s'ha d'intensificar a aquests efectes, i per als assumptes d'interès exclusiu de Catalunya, mitjançant les vies bilaterals, que també s'han de reforçar.

936. Potenciar les relacions entre la Generalitat i el Parlament Europeu, tal com estableix l'article 187.4 de l'Estatut, ubicant els eurodiputats i les eurodiputades catalanes com a mecanisme de relació estable entre ambdues institucions, sense perjudici de la seva tasca com a representants de diferents famílies polítiques. El Parlament s'ha de convertir en un espai de debat i decisió política sobre la UE.

937. Defensar els interessos i valors de Catalunya i el seu govern a través del Comitè de representants permanents de la UE (COREPER).

938. Promoure i difondre la llengua catalana com a llengua oficial comunitària i el reconeixement i l'impuls de la cultura catalana com a element integrant de la diversitat cultural i nacional europea.

939. Mantenir la participació en les organitzacions que tenen com a objectiu la potenciació de l'Europa de les regions, com ara l'Assemblea de regions d'Europa i la Conferència de presidents de Parlaments de regions amb poder legislatiu d'Europa. Cal implicar el Parlament de Catalunya en el debat i la proposta política en relació amb les orientacions i accions d'aquestes organitzacions.

C.2. Cap a una política exterior de Catalunya forta:

Cal que el govern de Catalunya desenvolupi els instruments necessaris per facilitar la relació amb els organismes multilaterals més rellevants per a Catalunya i les competències de la Generalitat, així com que s'adapti als seus procediments. L'Estatut dota el govern de la Generalitat del dret i el deure de projectar Catalunya a l'exterior i de defensar els seus valors i interessos en tots els àmbits, tant polítics com econòmics o culturals.

Propostes:

940. La política exterior i de defensa serà un àmbit competencial confederal, Catalunya Sí que es Pot aposta per una transferència cada cop més gran d'aquestes competències en l'àmbit europeu. En l'àmbit competencial estatal s'establirà un mecanisme de debat i deliberació federal similar a l'existent pel Bundesrat a Alemanya: un senat federal debatrà l'Estratègia Nacional de Seguretat i fiscalitzarà la política de defensa i els posicionaments d'Espanya en els organismes internacionals de Defensa on participa. Aquest senat també farà un debat anual sobre política exterior i fiscalitzarà regularment l'activitat del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

941. Garantir que les polítiques de cooperació al desenvolupament, drets humans i pau constitueixin els vectors principals de la política d'acció exterior de la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit s'establiran mecanismes que garanteixin l'assoliment de la coherència de l'acció exterior de la Generalitat.

942. Assegurar la suficiència financera que necessita el Pla Director de Cooperació 2015-2018 i que permeti la necessària activitat i enfoc de drets de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament. Es proposa que els increments pressupostaris anuals de la despesa en cooperació al desenvolupament durant el període 2015-2018 segueixin una progressió lineal fins a assolir un mínim de 62,5 milions d'euros a la fi d'aquest cicle de planificació; el punt de partida d'aquest cicle de planificació s'ha de situar amb un mínim de 25 milions d'euros.

943. Impuls d'una comissió bilateral específica Estat-Generalitat per decidir postura comuna a institucions europees: han de quedar assegurats tant els instruments perquè les institucions catalanes participin directament en les institucions europees com els que puguin ajudar a conformar l'opinió i la veu de les institucions de l'Estat a Europa (tant de forma bilateral com compartida per les diverses unitats que conformin l'Estat).
944. Donar suport al desenvolupament de l'Acord Nacional d'Acció Exterior, iniciativa de la societat civil que aposta per una acció exterior de Catalunya ètica i solidària.
945. Aprovar una llei de la comunitat catalana a l'exterior. En l'aspecte dels recursos destinats a les comunitats catalanes de l'exterior, per mitjà de convenis plurianuals se'n garantiran la continuïtat i l'estabilitat, sense perjudici dels complements necessaris per via de subvencions específiques per actuacions puntuals en les línies d'actuació següents: 1) atenció i acollida a la nova emigració; 2) orientació professional i formació universitària, en la modalitat de beques; 3) suport assistencial sociosanitari als residents catalans a l'exterior i gestionar la prestació de serveis sanitaris i assistencials per als emigrants que retornin temporalment a Catalunya; 4) ensenyament de la llengua catalana i divulgació de la nostra cultura; 5) activitats culturals dels casals i centres catalans; 6) manteniment i millora d'infraestructures i equipaments. Paral·lelament es treballarà per l'actualització dels sistemes i recursos per a la presència de la llengua catalana en les comunitats catalanes de l'exterior i per recuperar les emissions del canal internacional TV3.
946. Que les institucions catalanes tinguin un paper actiu per una política exterior basada en la pau i la desmilitarització i l'oposició a la guerra com a mitjà per resoldre els conflictes. Catalunya Sí que es Pot defensa la creació d'un exèrcit comú de la UE, que permeti superar la subalternitat que implica l'OTAN, que no s'afegeixi als exèrcits estatals sinó que actuï en substitució d'aquests, el que permetria reduir de manera substancial el nombre d'efectius i recursos econòmics que s'hi destinen, a més de millorar la seva eficiència, i sempre amb la consegüent legitimació democràtica, superant l'intergovernamentalisme.
947. Catalunya ha d'estar compromesa amb la construcció d'un espai de cooperació i integració transfronterera al sud d'Europa, prioritzant els projectes vinculats a la mobilitat sostenible, la protecció del medi ambient, l'economia verda i la recerca i el desenvolupament. L'euroregió Pirineus-Mediterrània és una eina important en aquesta línia.
948. Reforçar els mecanismes que permetin Catalunya participar de les cimeres i conferències internacionals més rellevants. Cal continuar participant en les xarxes de governs subestats que reivindiquen un lloc en la governança global, com ara NRG4SD (Xarxa de Governos Regionals pel Desenvolupament Sostenible).

949. Consolidar la xarxa de delegacions de la Generalitat a l'exterior i millorar-ne i professionalitzar-ne el funcionament. Cal professionalitzar la direcció de les delegacions per tal de dotar-les de la capacitat tècnica i el prestigi polític que requereixen.

950. Realitzar una aportació específica al Procés de Barcelona: la promoció d'un espai de reflexió i diàleg que, amb la implicació d'actors de tota mena, faciliti el funcionament dels mecanismes de cooperació euromediterrània i la creació d'un estat d'opinió en les organitzacions de la societat civil. L'Assemblea Regional i Local Euromediterrània (ARLEM) i el paper de lideratge que hi pot jugar Catalunya ofereixen el potencial per crear un espai d'ampli debat i intercanvi euromediterrani.

951. La Unió per la Mediterrània (UpM), que té la seu del Secretariat al Palau de Pedralbes de Barcelona, ha de continuar sent una prioritat del govern de Catalunya. La capitalitat euromediterrània de Barcelona i la creació d'un espai de cooperació i integració a la Mediterrània basat en l'estat de dret, els drets humans, la justícia i el desenvolupament sostenible han de ser per a la Generalitat i la societat catalana un projecte estratègic. Cal promoure la implicació del país, les administracions públiques i la ciutadania en els projectes de la UpM i d'altres que fomentin els valors de la cooperació euromediterrània.

952. Continuar donant suport a les reivindicacions dels pobles sahrauí i palestí, amb la sintonia que mostra la societat catalana en general. El govern de la Generalitat ha de traduir aquesta preocupació en compromís polític, sent solidari amb les seves causes i treballant per la fi de la vulneració del dret internacional i els drets humans més fonamentals i per l'enfortiment de l'estat de dret a la Mediterrània.

C.3. Política catalana de cooperació pel desenvolupament.

Els anys de govern de CiU han trencat completament l'evolució anterior de creació d'una política pública de cooperació pel desenvolupament. És per això que resulta imprescindible una reformulació de 180º respecte de les actuacions realitzades els darrers anys.

Propostes:

953. Reinstauració d'una política pública de cooperació pel desenvolupament: transformadora, predictable, amb finançament suficient, no retornable, amb atenció als organismes multilaterals de cooperació i amb la complicitat i participació en totes les seves fases (disseny, execució, avaluació) de la societat civil catalana.

954. Establiment d' un calendari pluriennal que permeti incrementar gradualment els recursos públics destinats a la cooperació.

C.4. Catalunya país de pau i promotor dels drets humans.

Catalunya és un país de pau. En nombroses ocasions la seva societat ha demostrat un ferm compromís per la transformació pacífica dels conflictes i la promoció dels drets humans. Les lleis de foment de la pau (2003) de creació de l'ICIP (2007), les mobilitzacions contra la guerra i fins i tot l'Estatut denoten aquest tarannà pacífic. La Generalitat de Catalunya, com a administració de la nostra societat, també ha de assegurar aquest compromís amb la pau, no tan sols des de les unitats més directament implicades (ICIP, ACCD), sinó des de tots els departaments.

Propostes:

955. Procurar, en la mesura del possible, assegurar que Catalunya defensi, tant a l'Estat espanyol com a les instàncies internacionals a les que pugui tenir accés, la transformació pacífica dels conflictes, la reducció de la despesa militar i la desaparició de l'exèrcit com a mecanisme de defensa.

956. A l'àmbit educatiu destinar un paper cabdal per al foment de la pau, la solidaritat i els drets humans, A més assegurar que als espais educatius, tant formals com no formals, quedin lliures de la presència militar.

957. El govern i el Parlament han d'expressar el sentit de la societat catalana i demandar en les instàncies estatals i internacionals la reducció de la despesa militar i la promoció dels drets humans. Alhora, la Generalitat de Catalunya donarà suport a les iniciatives municipals de promoció de la pau i dels drets humans com, per exemple, la xarxa d'alcaldes per la pau. Reforçar el paper de Catalunya com un país compromès amb la pau, entre d'altres caldrà:

- Rebutjar la instal·lació o permanència a Catalunya d'indústries i processos productius vinculats amb el cicle armamentista i militar. Les accions públiques de promoció empresarial, de foment d'un pol estratègic o d'impuls de línies de recerca, seran sempre de caire estrictament civil i deixant fora la indústria militar.
- Mantenir el suport a l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP) així com seguir garantint-ne la seva independència.
- Suport i seguiment dels tractats internacionals que prohibeixen les mines antipersona i les bombes de dispersió.
- Suport a la lluita global per l'abolició de les armes nuclears, una amenaça real a la supervivència de la humanitat.
- Lluitar contra la pena de mort, la tortura i defensar els drets de la dona al món; així com reconèixer i donar suport públic a la tasca dels defensors i les defensores i suport a les persones víctimes de violacions de drets humans.

- Suport als processos diplomàtics i civils oberts en la lluita contra la proliferació de les armes petites i lleugeres i impulsar el rebuig global a l'ús d'armes amb urani empobrit.
- Que les accions públiques de promoció empresarial, o d'impuls de línies de recerca, siguin sempre de caire estrictament civil i deixin fora la indústria militar
- Refermar el suport de Catalunya als tractats internacionals de desarmament i a l'aprovació d'altres, concretament: a l'abolició de les armes nuclears i la regulació internacional dels vehicles armats no tripulats, anomenats drons, així com a la creació d'una moratòria respecte el desenvolupament dels sistemes d'armament completament autònoms.
- Establiment d'acords amb les NNUU i d'altres organitzacions internacionals, per tal d'impulsar el perfil de promoció de la pau i dels drets humans de Catalunya.
- Augmentar la participació de la Generalitat de Catalunya en organismes internacionals en l'àmbit dels drets humans i de promoció de la pau.
- Creació d'uns cossos civils de pau com proposen les entitats; de tal manera que Catalunya pugui comptar amb una capacitat activa en la construcció de pau i la transformació i prevenció de conflictes.

958. Anul·lació dels acords bilaterals Catalunya-Israel, així com la demanda que el govern de l'Estat espanyol defensi a Brussel·les l'anul·lació dels corresponents a la Unió Europea i Israel, fins que aquest estat no demostrï un autèntic compromís amb la promoció dels drets humans. Des de la solidaritat amb el poble palestí, donem suport a la campanya BDS (boicot, desinversions, sancions).

959. Incorporar la defensa dels drets humans com un eix transversal en les relacions amb les autoritats d'altres països, assegurant-ne la incorporació en les agendes polítiques i el tractament en totes les seves trobades bilaterals, en el marc dels acords i convenis aconseguits. Treballar per tal que les empreses catalanes a l'exterior respectin els drets humans, tot donant suport a les iniciatives de la societat civil en aquesta línia.

960. El nombre de persones refugiades i desplaçats interns al món està creixent. Totes les instàncies polítiques han de fer esforços per tal que es respectin els tractats internacionals. Resulta vergonyant comprovar com els països membres de la UE, amb Espanya al capdavant, regategen per fer-se càrrec de persones refugiades. Cal revertir completament aquesta situació.

961. Garantir el dret d'asil a Catalunya de les persones LGTBI que pateixen persecució en els seus països per raó d'orientació sexual i identitat de gènere tal i com es recull en els principis de Yogyakarta.

962. Desenvolupament de projectes de cooperació internacional amb entitats LGTBI de països on lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals pateixen discriminacions i violències.

4. Dret a la seguretat, seguretat dels drets

La política de seguretat pública és una qüestió de rellevància social que incideix en la convivència democràtica i en les condicions de vida de la ciutadania. **La seguretat, a més de ser un dret bàsic, garanteix que puguem gaudir amb plenitud de la resta dels drets fonamentals.**

Des d'aquesta perspectiva, la legislatura 2012-2015 amb el govern de CiU ha estat particularment negativa, ja que ha suposat un retrocés en el procés de consolidar un sistema de seguretat pública i emergències que sigui garant del lliure exercici dels drets i les llibertats per a tothom, iniciat en la legislatura anterior.

El nostre objectiu és consolidar un sistema de seguretat pública i emergències a Catalunya que sigui garant del lliure exercici dels drets i les llibertats de tothom com a base d'una convivència pacífica i democràtica i que permeti prevenir i minimitzar situacions de risc i gestionar les emergències, dedicant especial atenció a qui més la necessita, ja que són les persones que veuen més amenaçats els seus drets o que tenen més dificultats per exercir-los.

El model que proposem se sustenta en el següents **principis**:

Millorar la seguretat, especialment amb les persones en situació de més vulnerabilitat, donant un nou impuls a les actuacions preventives, atenent les especificitats territorials i les vinculacions amb la resta de serveis. Millorant la capacitat de resposta en situacions de risc o de vulneracions de drets, atenuant les amenaces i atenent les víctimes i persones afectades. Disminuir els fets delictius i augmentar la percepció de seguretat de la ciutadania.

Millorar la qualitat, basant-se en la proximitat, la professionalitat i l'eficiència, incrementant les polítiques de proximitat per tal de reforçar el model comunitari de policia, potenciant les oficines de relació amb la comunitat (col·legis, geriàtrics, associacions...) així com els grups d'atenció a la víctima, capacitant tècnicament i professionalment els agents operatius per tal de millorar l'eficàcia i l'eficiència del servei de policia i impulsar polítiques de seguretat i de servei públic per tal de reforçar la identitat corporativa de la policia de Catalunya i incrementar el prestigi i reconeixement social de la tasca policial.

Millorar la participació, buscar la complicitat en la ciutadania i els mitjans de comunicació per millorar tant els nivells reals de seguretat com la seva percepció social i promoure la participació ciutadana en l'elaboració i la implantació de les polítiques de seguretat; impulsant la corresponsabilització de totes les administracions implicades en l'objectiu de la seguretat pública (món local, govern de l'Estat, institucions europees), promovent el principi de subsidiarietat en l'objectiu de la seguretat. Desenvolupar instruments de planificació participatius en cada sector d'activitat a aquells territoris que sigui necessari.

Revertir el procés iniciat pel govern de CiU que parteix de la idea que la seguretat és un instrument al servei de les polítiques socials regressives.

Propostes:

963. **Garantir el rendiment de comptes del Comitè d'Ètica de la Policia de Catalunya.**

964. Crear un **Observatori de compliment dels drets humans**, amb atribucions similars a les de la Independence Police Complaints Commission del Regne Unit i amb competències per garantir el servei públic de seguretat pública, supervisant aquelles actuacions policials que puguin donar lloc a abusos i a denúncies ciutadanes.

965. En cap cas es demanarà l'indult davant les sentències judicials respecte males praxis policials.

966. Acabar la implantació de càmeres de seguretat en zones de detenció. Garantir la cadena de custòdia de les imatges que graven les càmeres a totes les comissaries, durant un any.

967. Posar en marxa una experiència pilot de **càmeres subjectives als uniformes**, cascos de la BRIMO i cotxes patrulles, tal i com s'està fent a Londres, EUA i d'altres països.

968. **Combatre qualsevol modificació legislativa o proposta que suposi una limitació en l'exercici dels drets civils:** reunió, manifestació, expressió, així com també els discursos i la gestió de les polítiques de seguretat que criminalitzin la dissidència política, la protesta i les mobilitzacions en general. Combatre els efectes de reforma del Codi Penal i de la Llei mordassa.

969. **Enfortir els mecanismes de prevenció i mediació en els conflictes que es puguin produir en l'ús dels espais públics** (manifestacions, concentracions, actes de protesta de diferent tipus, etc.), establint protocols que garanteixin el diàleg i la corresponsabilitat amb els agents socials. Aquests acords han de tenir transcendència operativa.

En un moment de crisi social, econòmica i democràtica, que té com a conseqüència l'augment del conflicte social, i davant del fracàs de les polítiques merament repressives, cal aplicar en les polítiques de seguretat mecanismes de prevenció, de manera transversal, amb l'objectiu principal de garantir els drets fonamentals de manifestació, expressió.

970. **Abandonar la política de delació**, en coherència amb les propostes anteriors, perquè no només és contradictòria amb la prevenció, sinó que afebleix la funció pública de seguretat i deriva la responsabilitat cap a la ciutadania i els mitjans de comunicació. D'altra banda danya la imatge de les persones i el seu honor, alhora que s'utilitzen per estigmatitzar mobilitzacions i reivindicacions.

971. **Donar compliment a l'acord votat al Parlament a la legislatura anterior, per tal de definir una política consensuada de seguretat per a les mobilitzacions ciutadanes** (Moció 97/IX, punt 6).
972. **Reafirmar la seguretat com a competència pública**, front els intents de reconèixer la funció dels sometents, dotant de suficients efectius les zones rurals i urbanes. Rebutgem qualsevol intent de regularitzar aquesta activitat normativament.
973. Rebutgem la criminalització a les persones que exerceixen la prostitució en les carreteres, evitant que la ubicació d'aquestes persones generi problemes de seguretat viària.
974. Identificació amb el número de TIP visible, en totes les unitats uniformades.
975. Promoure una col·laboració estreta entre les diferents forces de seguretat pel que fa al contingut de dades policials.
976. Facilitar la baixa de les dades de les persones amb antecedents policials, transcorreguts uns anys i no hagin tingut cap altra identificació o detenció. Enfortir i millorar els canals de comunicació interns i externs de la ciutadania cap a la Divisió d'Afers Interns (DAI). Augmentar el número d'agents dedicats a la seguretat ciutadana en àrees rurals i de muntanya.
977. **Restablir de forma immediata el diàleg amb les organitzacions sindicals de mossos, policies locals, bombers i la resta de personal del departament per definir:**
- Un Acord de relacions laborals que inclogui la millora del poder adquisitiu dels funcionaris i les funcionàries en el marc d'un pla que afecti tota l'Administració.
 - Un Pla de reposició i recuperació dels mitjans i condicions laborals, que s'han perdut durant aquests darrers anys.
 - Equiparar l'edat de jubilació als altres cossos de seguretat.
 - Complir l'acord d'equiparació amb els bombers de la generalitat ja signat.
 - Dotar dels materials bàsics els membres dels cossos de seguretat per tal que puguin realitzar la seva feina en les millors condicions.
 - Estudiar una planificació horària més estable, amb torns més fixes, i propiciant la conciliació familiar i el destí en la zona de residència familiar.

- Establir cicles de revaluació i formació permanent per als/les agents en actiu.

Consolidar un sistema de seguretat pública i emergències a Catalunya que sigui garant del lliure exercici dels drets i les llibertats de tothom, com a base d'una convivència pacífica i democràtica, que permeti prevenir i minimitzar situacions de risc i gestionar les emergències, amb especial atenció a qui més la necessita.

Propostes:

978. **Enfortir el paper del Consell de Seguretat de Catalunya** com a òrgan de participació, deliberació i corresponsabilitat dels agents socials en les polítiques de seguretat pública.
979. Harmonitzar els nivells de resposta i d'atenció dels cossos policials. Revisant la distribució d'efectius al territori. Tornar progressivament a fer noves convocatòries del cos de Mossos d'Esquadra i del cos de Bombers de la Generalitat, així com també enfortir els recursos humans que van destinats a protecció civil.
980. Constituir una comissió de treball per avaluar l'estat actual del servei de seguretat pública en l'àmbit de servei bàsic de policia, amb l'objectiu d'unificar els diferents cossos de policia de Catalunya.
981. **Gestionar la seguretat des del territori.** La planificació general de la seguretat pública s'haurà de basar en els plans específics de sector o del territori, ja siguin de seguretat, protecció civil o a instàncies de les juntes locals de seguretat. **Elaborar un pla director per analitzar noves necessitats i definir futures infraestructures policials amb l'objectiu de reforçar el model de proximitat.** En paral·lel, portar a terme un pla de reformes i millores de les infraestructures policials més obsoletes.
982. **Impulsar la Llei del sistema de policia de Catalunya per reforçar la col·laboració i les sinergies entre els Mossos d'Esquadra i les policies locals, mentre s'estudia la unificació.** Desenvolupar plans territorials de seguretat adaptats a les diverses necessitats dels municipis. Reforçar el sistema amb la integració a la Xarxa Rescat i la Plataforma integrada de seguretat i emergències de totes les policies locals i els serveis de protecció civil municipals de Catalunya.
983. Establir que les proves d'accés als diferents cossos de seguretat estiguin centralitzades a l'ISPC.
984. **Desenvolupar la carrera professional dels mossos de les unitats de seguretat ciutadana.**

985. **Realitzar un pla d'estabilització d'horaris dels membres del cos de Mossos d'Esquadra** per facilitar la conciliació de la vida laboral, personal i familiar.
986. **Desenvolupar el procés de negociació que avança l'edat de jubilació de les persones membres dels diferents cossos policials.** Elaboració d'un Pla de segona activitat.
987. **Creació de l'escala operativa auxiliar de mossos per a tasques especialitzades** (serveis penitenciaris, etc.) i poder disposar de mossos per a tasques operatives.
988. **Crear la Subdirecció General per a l'atenció a les dones que pateixen violència masclista** en el marc de la seguretat pública per garantir la protecció a les dones i nenes que pateixen aquesta violència, que a Catalunya són el 26,6% de totes les seves ciutadanes:
- Un eix prioritari ha de ser potenciar la capacitació i la formació de totes i tots els professionals de la seguretat, amb plans de formació policial amb perspectiva de gènere i formació especialitzada.
 - Explotar i donar a conèixer per consolidar-la l'Enquesta de violència masclista de Catalunya.
 - Creant i actualitzant nous protocols policials per atendre les dones que pateixen violència masclista en tots els àmbits.
 - Dotar les oficines d'atenció a la ciutadania de professionals formats en atenció integral a les dones i nenes que pateixen violència.
 - Dotar de recursos humans formats les unitats destinades a fer seguiment de víctimes, sistemes de protecció, emergències, recollida d'atestats i proximitat.
 - Recuperar els programes preventius adreçats a adolescents i joves víctimes.
 - Que les associacions puguin acompanyar les víctimes de violència masclista, amb el seu consentiment.
989. Enfortir les polítiques i accions per tal d'**evitar la doble victimització dels col·lectius en situació de més vulnerabilitat**: LGTBI, menors, dones, persones migrades.
990. Impulsar, dissenyar, implementar i avaluar amb la representació legal de les treballadores i els treballadors **el Pla d'Igualtat de Gènere de la PGME**.

991. **Pla de suport per incrementar el nombre de dones dels diferents cossos policials.**
992. **Enfortir les accions contra els grups feixistes, xenòfobs i d'extrema dreta.**
993. **Estendre el sistema de velocitat variable a tots els accessos a Barcelona i altres àmbits metropolitans planificats, com a instrument de pacificació de trànsit.** Desenvolupar un programa d'innovació tecnològica en suport a la conducció segura i la mobilitat sostenible.
994. **Enfortir el sistema integral de protecció civil com a coordinació de les emergències,** amb l'estructuració d'un sistema d'implantació territorial de la protecció civil i promoció i suport del servei de protecció civil des dels municipis centrat en els Consells Comarcals, millorant els sistemes d'informació i participació de la població i amb la finalització de les infraestructures essencials de la protecció civil; potenciar el 112 com a número únic i universal d'emergències. Per això, és imprescindible l'aplicació de les competències exclusives en matèria de protecció civil d'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, incloses les de salvament marítim i seguretat nuclear.
995. **Desenvolupament del Mapa de protecció civil de Catalunya** com l'eina per a la identificació de les situacions de risc greu, cosa que ha de permetre aplicar polítiques de gestió dels riscos i d'informació ciutadana.
996. **Impuls als processos d'implicació ciutadana en les polítiques de protecció civil, amb la definició de noves estratègies de penetració dels missatges de protecció civil** entre la població per a la millora de l'autoprotecció i l'estructuració d'un sistema de voluntariat integrant en el servei de protecció civil.
997. **Aprovar la Llei de protecció civil de Catalunya, la Llei del servei de prevenció i extinció d'incendis i salvaments i el Decret que regula les funcions del CECAT com a centre superior de coordinació d'emergències.**
998. **Continuar enfortint el sistema d'extinció d'incendis amb més inversions, formació i innovació,** tal i com s'ha anat realitzant aquests últims anys en el cos de Bombers de la Generalitat amb l'objectiu d'incrementar-ne la seguretat i l'eficàcia. Desenvolupar un **programa d'innovació** per millorar els sistemes de prevenció i detecció precoç d'incendis i per incrementar la **seguretat** dels bombers.
999. **Potenciar el paper dels bombers i bomberes voluntàries** tot reconeixent el seu esforç.
1000. Desenvolupar la **carrera professional dels bombers i les bomberes generalistes** i millorar-ne la formació especialitzada.

1001. Crear l'especialitat de bomber/a **especialista en riscos tecnològics**.
1002. **Garantir el control de la seguretat privada dins del sistema de seguretat pública de Catalunya** per tal de garantir el compliment de la normativa en el marc de les competències reconegudes per l'Estatut d'Autonomia: formació, criteris d'admissió, inspecció i sanció.
1003. **D'acord amb l'article 164.4 de l'EAC, promoure la participació de la Policia de la Generalitat en els grups internacionals de treball i intercanvis d'informació internacionals. Enfortir els mecanismes de lluita contra el crim organitzat internacional en totes les seves vessants, especialment pel que fa al tràfic de persones sotmeses a explotació sexual, que majoritàriament són nenes i dones.**
1004. **Complir sense excepcions la normativa vigent que obliga a portar, en lloc visible, la identificació (NIP) dels membres dels diferents cossos policials.**

A Catalunya existeix un sistema de protecció a la infància i adolescència que cal preservar al 100% i que ara potser requereix algunes ampliacions. Les polítiques de seguretat pública han d'incloure com a objectius prioritaris d'aquest sistema de protecció i atenció:

1005. **Que la PGME segueixi formant part del sistema català de protecció a la infància i adolescència i es desenvolupin accions preventives i d'atenció precoç.**
1006. Garantir els protocols i procediments sobre abusos sexuals i altres maltractaments greus a infants i adolescents, fent un esforç en l'àmbit dels abusos mitjançant Internet.
1007. Arrel de la incorporació del matrimoni forçat en el Codi Penal, **desenvolupar un programa de prevenció, detecció precoç i atenció a les menors que el pateixen a Catalunya.**
1008. Incloure en el sistema situacions en les quals els infants pateixen violència masclista per part de les parelles de les seves mares o bé perquè pateixen violència masclista per part de parelles en l'adolescència.
1009. **Defensar amb determinació l'actual marc de competències de la Generalitat, en matèria de seguretat, front els intents de recentralització per part del govern de l'Estat espanyol.** Un element central d'aquesta defensa, de les competències pròpies de la Generalitat, és garantir que els operatius, que depenen del govern de la Generalitat, són dirigits pels seus comandaments naturals, inclús en el cas que siguin mixtes.

1010. **Potenciar l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya** estructurant-ne l'organització en facultats especialitzades, començant per les de bombers i policia.
1011. **Potenciar la formació i la professionalització dels operadors de les diferents sales que actuen en la gestió de les emergències.**
1012. **Incorporar l'impacte de gènere en les polítiques de seguretat.** Desenvolupar el protocol de prevenció i atenció a l'assetjament sexual a la feina en tots els col·lectius de treballadores i treballadors de la seguretat pública.
1013. Incrementar a les ciutats el nombre d'agents cívics; no són policies però poden donar sensació de seguretat i auxili a la ciutadania.

Seguretat viària

La UE ha fixat per al 2020 la reducció del 50% de les víctimes mortals que es van produir el 2010. Tot i que Catalunya s'ha situat entre els països amb un nivell de victimització mortal i greu més baixos d'Europa, des d'ICV-EUiA treballarem per aconseguir el repte fixat per la UE.

La seguretat viària és indestriable del model de mobilitat del país. Des d'ICV-EUiA defensem un model que se sustenti en una mobilitat sostenible i segura. Això vol dir garantir la seguretat als usuaris/es de les infraestructures, educació i formació en una mobilitat sostenible i segura, sistemes de control policials i tècnics, pedagogia sobre els factors de risc a la carretera i estratègies de sensibilització al conjunt de la ciutadania i atenció a les víctimes dels accidents de trànsit.

Propostes:

1014. **Seguiment del Pla Estratègic de la seguretat viària Catalunya 2020** per aconseguir els objectius fixats per la UE per al 2020. Aquest Pla Estratègic serà el full de ruta per a l'elaboració dels successius plans triennals de seguretat viària de Catalunya.
1015. **Continuar reduint les víctimes mortals de trànsit i les víctimes amb ferides greus a la xarxa viària catalana.** Seguir desenvolupant les polítiques de seguretat viària que permetin que l'elaboració del Pla de Seguretat Viària a Catalunya 2011-2013 es consolidi amb una reducció del 5% anual, en aquest període, de les víctimes mortals i dels ferits greus i millorar l'atenció a les víctimes i a les persones afectades pels accidents de trànsit, en el marc d'una gestió de la mobilitat sostenible i segura.
1016. **Impulsar** els objectius, estratègies i accions que ens apropin a la “**visió zero**” (zero accidents mortals).

1017. Elaborar **auditories de seguretat viària** tant en els projectes de noves infraestructures viàries com de les 20 carreteres que concentren el màxim nombre d'accidents mortals i greus.
1018. Desenvolupar un **Pla específic per reduir els xocs frontals** (aproximadament el 60% de les víctimes ho són en aquests tipus d'accidents.)
1019. Donar suport als ajuntaments en l'elaboració de **plans locals de seguretat viària**.
1020. **Destinar tota la recaptació** generada per les infraccions de trànsit a les polítiques de seguretat viària.
1021. **Destinar un 10% del pressupost del Servei Català de Trànsit a I+R+D** mitjançant convenis o consorcis amb les universitats catalanes.
1022. **Desplegar l'educació per la mobilitat segura i sostenible en els centres educatius**, implantar els camins escolars segurs a totes les escoles, que formi part de la proposta curricular dels centres i introduir l'educació per la mobilitat segura en el **lleure educatiu**.
1023. Proposar **velocitats segures** al conjunt de la xarxa viària catalana i desenvolupar estratègies i controls específics **per reduir el consum d'alcohol i altres drogues** entre els conductors/es del nostre país. Aproximadament el 30% dels conductors/es morts estaven sota la influència d'alcohol o altres tipus de drogues.
1024. Elaborar **plans específics** per garantir una mobilitat segura a **vianants, ciclistes i motoristes**.
1025. **Reduir la sinistralitat “in itinere” i “en missió”**. Actualment representa aproximadament el 30% de les víctimes mortals i greus. Analitzar les **seqüeles dels sinistres en víctimes i afectats** tant de les conseqüències físiques com de les psicològiques. Donar **suport a la reforma de l'actual sistema de valoració de les seqüeles i càlcul d'indemnitzacions. Ajuts per a les entitats i associacions de víctimes de trànsit**.
1026. Objectiu d'eliminar els punts negres el 2020, segons les recomanacions del Programa europeu d'avaluació de les carreteres (EURORap).

5. Justícia

L'administració de Justícia, pilar bàsic de l'Estat de Dret ha d'estar connectat permanentment amb la ciutadania per tal de complir amb la seva funció de tutelar drets i llibertats i evitar que aquestes puguin patir interferències per interessos no emparats per la llei.

Premissa important és la modernització de la Justícia, però més important encara és tenir un comportament des de la mateixa capaç de transmetre a la ciutadania la confiança de què aquesta actuarà de manera imparcial i que resoldrà sols en aplicació de la llei, sense deixar-se arrossegar pels interessos dels qui més tenen en detriment dels desfavorits.

El paper bàsic ha de ser el de servir el comú de la societat. Sols hi ha una Justícia i aquesta ha de ser igual per a tots i totes. Sense Justícia no hi ha veritable Estat de Dret. Cal facilitar mitjans, preparar convenientment els seus servidors, dotar econòmicament la mateixa.

Justícia sense igualtat d'oportunitats no és Justícia. Per aplicar lleis justes s'han de promulgar lleis justes. La societat ho demanda i es la nostra obligació primer proposar-les i després promulgar-les. Tinguem el número de representants que tinguem, interpel·larem la societat amb les nostres propostes.

El servei públic d'Administració de Justícia. Propostes:

1027. Farem totes les gestions necessàries per tal de **potenciar i ampliar les places** del personal funcionari, jutges, fiscals i secretaris judicials a Catalunya.

1028. Adoptarem les mesures organitzatives, administratives, formatives i informatives adreçades a tot el personal adscrit a l'Administració de Justícia a Catalunya, en concret als jutges, fiscals, secretaris, oficials i personal auxiliar, advocats i procuradors i als ciutadans i ciutadanes en general, per fer efectiu l'exercici **del dret a l'opció lingüística**, creant les condicions per tal que **l'ús del català, parlat i escrit, als tribunals de justícia** del nostre país sigui equivalent al que es produeix en la vida civil i mercantil. En aquest sentit, donarem suport a la seva formació específica en **el coneixement i l'aplicació del dret i la llengua catalana** i exigir que aquest coneixement sigui requisit obligat per poder exercir a Catalunya.

1029. **Garantirem la formació específica davant l'última reforma del Codi Penal** i, també, de tota la normativa relativa a **violència de gènere** a totes les persones operadores jurídiques que intervinguin en els jutjats de violència contra les dones.

1030. La nostra posició política serà ferma en **contra de les privatitzacions** en l'Administració de Justícia: actes de comunicació o Registre Civil que haurà de seguir sent públic, gratuït i servit per funcionaris de Justícia.

1031. Establirem una permanència de les seus judicials, adequació de les instal·lacions i simplificació de sistemes i programes de gestió.

1032. **Dotarem dels recursos necessaris per compensar la pèrdua de drets socials** (dies de lliure disposició, Fons d'Acció Social, etc.) i la pèrdua retributiva soferta els anys 2012, 2013 i 2014 per als treballadors/es de l'Administració de Justícia -i, també, de la Generalitat- i en especial la

recuperació de la paga extra retirada, atès el seu règim específic de dedicació i de retribucions, en virtut dels traspassos de serveis i personal en matèria de justícia i la seva equiparació retributiva amb la resta de treballadors/es públics de la justícia a la resta de l'Estat.

1033. **Cobrirem les places vacants** del personal al servei de l'Administració de Justícia que no estan coberts o ho estan parcialment, de manera progressiva a partir de les persones que, tot i haver guanyat una plaça, no els ha estat encara adjudicada i la resta acudint a la bossa d'interins amb posterior convocatòria de noves oposicions en què es valori l'experiència professional de manera progressiva. En aquest sentit, crearem nous òrgans judicials i increment de plantilles segons ràtios europees.
1034. Proposarem els canvis legislatius necessaris per a l'obligatorietat de l'Administració de l'Estat de concedir **les pròrrogues en el servei actiu**, especialment en casos de necessitat per al 100% de la pensió de jubilació.
1035. Implantació de la **nova oficina judicial**: regularem i clarificarem les funcions per cossos i llocs de treball. Mantindrem totes les retribucions en l'acoblament a la Nova Oficina Judicial o Fiscal, incloses guàrdies i la seva periodicitat. Consolidarem tots els complements pactats existents. Actualitzarem, amb la negociació amb els sindicats, les Relacions de Llocs de Treball segons increments de càrregues de feina. Suprimirem els llocs de lliure designació i els cobrirem mitjançant concurs específic.
1036. Potenciarem l'**estabilitat laboral, l'ocupació, millora de la jornada laboral, de les retribucions, de la salut laboral i de la carrera professional** del personal.
1037. **Dotarem dels mitjans materials necessaris al conjunt de l'Administració de Justícia** perquè pugui donar un bon servei, en especial la implantació de la nova oficina judicial amb serveis comuns, implantació millorada de l'administració electrònica "e-justícia".
1038. Adoptarem totes les mesures compensatòries que calguin per eixamplar l'increment de l'import mínim per accedir als serveis d'assistència jurídica gratuïta, per garantir que tots els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya tinguin **dret a la tutela judicial efectiva**.
1039. Farem tot el que calgui per aplicar, desplegar amb tots els mitjans necessaris i ampliar els objectius i instruments que resulten de la **Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica**, aprovada el 23 de juliol de 2015 pel Parlament de Catalunya gràcies a l'ILP promoguda per les PAH, l'observatori DESC i la Plataforma contra la pobresa energètica, de manera que cap persona ni cap família pugui ser desnonada del seu domicili habitual sense que tingui garantit prèviament un allotjament digne, garantia a prestar per part de les administracions competents en matèria d'habitatge i de benestar social, i això de manera automàtica.

1040. De manera immediata, i com a primer pas, impulsarem i estendrem a tot Catalunya els convenis i protocols d'actuació coordinada dels diversos serveis públics —d'Administració de Justícia, orientació i assistència jurídica, serveis socials i assistencials— per **assistir les persones actualment ja afectades, que estan en procés d'execució hipotecària o que ja han perdut l'habitatge, així com en els desnonaments arrendataris**. Impulsar la reforma de la LEC 2000 pel que fa als recursos contra desnonaments, en el sentit de no haver de cobrir la quantia que es deu fins el moment d'interposar el recurs i durant la tramitació del mateix fins a la seva resolució.
1041. Impulsarem l'aplicació de la **Iniciativa Legislativa Popular d'emergència d'habitatge**, per fer efectiu el fet que cap persona ni cap família pugui ser desnonada del seu domicili habitual sense que tingui garantit prèviament un allotjament digne, garantia a prestar per part de les administracions competents en matèria d'habitatge i de benestar social, i això de manera automàtica.
1042. Promourem les reformes necessàries de la Llei orgànica del poder judicial perquè s'hi implantin els **tribunals d'instància i els jutjats de proximitat** —de barri, poble i districte—, així com una oficina judicial més àgil i una administració electrònica efectiva.
1043. Replantejarem la **planta judicial de Catalunya garantint la proximitat dels òrgans judicials a la ciutadania, l'actuació descentralitzada dels òrgans de la justícia** en especial de la mercantil, la contenciós-administrativa i la social, així com dels tribunals de segona instància, quan així calgui per raons de distribució de la població i servei a la ciutadania, i ampliant quan calgui el nombre de jutjats i tribunals en aquells sectors més col·lapsats.
1044. Impulsarem les reformes de la Llei orgànica del poder judicial **perquè Catalunya disposi del Consell de Justícia** previst a l'Estatut, dotant-lo de continguts per tal que desplegui les competències que se li atribueixen.
1045. Cal potenciar i ampliar els **serveis d'orientació jurídica i justícia gratuïta**. Modificarem la Llei catalana d'assistència jurídica per ampliar els ingressos mínims familiars requerits per tenir dret a la justícia gratuïta.
1046. **Els serveis d'orientació jurídica i justícia gratuïta** han de prestar-se per mitjà de convenis amb l'administració de la Generalitat, amb la col·laboració dels col·legis d'advocats i procuradors i amb una supervisió pública de la qualitat del servei prestat. **No privatitzarem aquests serveis**, en cap cas. Millorarem de manera progressiva la retribució dels professionals que prestin aquests serveis i garantirem el pagament regular.
1047. Ampliarem el **dret a gaudir dels serveis d'orientació jurídica i justícia gratuïta** en aquells supòsits i procediments —tant administratius com

judicials— que afectin les llibertats individuals i els interessos col·lectius en matèries de consum, medi ambient, ordenació del territori, comunitats de propietaris.

1048. Potenciarem els mecanismes de **mediació i arbitratge i d'altres maneres de resolució alternativa dels conflictes**, en especial en l'àmbit de la família, la convivència ciutadana, les relacions de veïnatge, les comunitats de propietaris, els serveis d'interès generals, els subministraments bàsics, etc. S'ha de tenir en compte que existeix el Centre de mediació de dret privat de Catalunya, creat per la [Llei 15/2009, de 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat](#).
1049. Establirem un **servei d'acompanyament i suport de tot tipus — psicològic i material— a les persones víctimes de delictes**. També estendrem els serveis de suport a persones en situació d'especial desemparament davant determinats procediments judicials, en especial procediments de crisi familiars, incapacitacions. Ampliació i descentralització de les cinc oficines d'atenció a la víctima que hi ha a Catalunya per a una major i millor eficàcia mitjançant la implantació d'una **oficina d'atenció a la víctima per a cada municipi de més de 100.000 habitants**.
1050. Promourem **una millor atenció a la víctima de la violència de gènere**. Revisió d'urgència de les ordres de protecció en el territori català i dels nivells de risc i la supervisió a tots els casos, garantint, a partir d'actuacions d'ofici, la seguretat i el benestar de totes les dones.
1051. **Ampliarem els fons per avançar el pagament de pensions alimentàries i per a l'accés als serveis bàsics: habitatges d'acollida, etc.**, en els procediments de divorci i ruptura familiar.
1052. Posarem en marxa un Pla específic d'actuació per **combatre el mobbing o assetjament moral en l'àmbit immobiliari** potenciant allò regulat en la Llei pel dret a l'habitatge a Catalunya, tal com està previst: "Lluita contra la discriminació residencial i l'assetjament immobiliari".
1053. És imprescindible fer un estudi de quina és la ràtio real que pot sostenir un òrgan judicial d'assumptes en tràmits mantenint les mínimes premisses de qualitat i bona atenció pública, així com protecció de la salut laboral de tot el personal del jutjat.
1054. Ha de reforçar-se la protecció laboral per evitar casos de mobbing. Necessitat de crear un òrgan de control de caràcter independent que pugui decidir en aquests supòsits.
1055. Impulsarem la millora de la connexió de programes informàtics amb la resta de CCAA per assegurar l'intercanvi, l'actualització i la operativitat de la informació.

1056. **Retorn de les retribucions dels professionals del torn d'ofici als nivells de l'any 2012** amb caràcter immediat i aprovació de l'actualització automàtica de les retribucions d'acord amb l'increment de l'índex de preus al consum.

Augmentar la retribució del torn d'ofici dels professionals que participen (advocats, procuradors, etc.), per garantir una defensa igual i efectiva, concordes amb la dignitat que representa aquest dret fonamental, així com dignificar per a la ciutadania l'accés a la justícia gratuïta i torn d'ofici, evitant les llargues cues i burocratització excessiva en el seu reconeixement. Ecometre el pla d'interoperabilitat, impulsat pel CGPJ.

1057. Habilitació de punts d'informació accessibles a tota la ciutadania d'orientació jurídica vinculats a agents de la societat civil.

1058. Funcionaris sistema de retribució. Establir sistema d'incentius si s'aconsegueix un mínim establert anualment segons volum d'assumptes anuals.

1059. Impulsar la creació de la figura del delictes d'“enriquiment il·lícit” és a dir que un ciutadà que presenti un increment de patrimoni que no pugui justificar, sigui constitutiu de delictes si finalment es demostra que és així.

1060. Modificar la Sindicatura de Comptes per garantir la seva neutralitat millorar la seva eficàcia i un major control parlamentari.

1061. Elaboració de campanyes per tal d'impulsar una cultura de prevenció jurídica. Una societat que coneix els seus drets és una societat forta.

Molts actes de la vida quotidiana de la societat necessiten d'un assessorament que garanteixi:

- El futur de l'operació.
- Els riscos de la mateixa: conseqüències i límits econòmics.
- La posició jurídica que s'assumeix amb el consentiment de la operació.

1062. Implantació de la cultura "open data": creació de continguts assequibles i accessibles amb informació sobre els drets bàsics del ciutadà, en diferents àmbits de la vida quotidiana (consum) i no tan quotidiana (adquisició de vivenda).

- Aquesta ha de servir de suport i complement a la informació que us pugui oferir en els diferents serveis d'orientació jurídica i les oficines d'atenció ciutadana.

- Creació d'un mapa d'aquest SOJ i OAC, amb l'objectiu de donar a conèixer els punts existents i crear nous punts segons les necessitats territorials a Catalunya.

1063. Simplificació dels processos administratius i del tràmits burocràtics.

- Establiment de criteris unitaris de la gestió dels expedients i la modernització electrònica de cadascun dels passos i, un darrere de l'altre, de la seva gestió.
- Dotació de forma prioritària als funcionaris dels obligatoris registres telemàtics. En paral·lel, racionalitzarem els procediments de cara a eliminar tràmits i documents innecessaris per continuar la gestió tant electrònica com en paper.
- Creuament d'una manera total i absoluta les dades de l'Administració, per evitar tràmits tant per als ciutadans/es com per als funcionaris/es.

1064. Impuls de l'administració digital en la justícia per agilitzar i facilitar processos (videoconferències, digitalització del paper,...).

1065. Creació d'un registre únic de parelles de fet, gestionat per la Conselleria de Justícia, però al que es pugui accedir des de tots els ajuntaments de Catalunya, per facilitar el reconeixement i l'accés als drets i les prestacions de la seguretat social i d'altres a totes les persones unides en parelles de fet, evitant així les diferències de tracte i les possibilitats d'acreditació, quan molts ajuntaments ja han suprimit els registres municipals de parelles de fet.

Els serveis penitenciaris i de justícia juvenil. Propostes:

1066. **Regularem de manera definitiva la situació professional dels col·lectius de persones formadores i orientadores professionals** que ha anat col·laborant amb les mesures d'execució penal i que no formen part del personal d'execució penitenciària, amb la seva integració progressiva i l'ampliació i potenciació de les seves tasques.

1067. Crearem un **àmbit específic de formació penitenciària** dins l'estructura del Centre d'estudis jurídics i formació especialitzada, del Departament de Justícia, on se seleccionaran i es formaran els futurs funcionaris penitenciaris i on els actuals –junt amb els càrrecs de comandament i executius- podran millorar les seves capacitacions professionals i directives.

1068. **Cobrirem les places vacants de personal de serveis penitenciaris**, de manera progressiva a partir de les persones que, tot i haver guanyat una plaça, no els ha estat encara adjudicada i la resta acudint a la bossa d'interins, amb posterior convocatòria de noves oposicions en què es valori l'experiència professional.

1069. Establirem un **veritable pla de carrera dels cossos penitenciaris** que doni sortida i expectatives professionals a tots els tècnics (vigilància, psicòlegs, treballadores socials, juristes, criminòlegs, etc.).
1070. Introduïrem el reconeixement i assumpció de la condició legal **d'agent de l'autoritat** –amb la major protecció jurídica que això comporta- (condició ja reconeguda en el Codi Penal) a favor de tot el personal penitenciari, en la normativa autonòmica penitenciària.
1071. Introduïrem tots **els factors de millora** que calguin per recuperar tots **els drets socials i econòmics** perduts (Fons d'acció social, retallades de salari, etc.), amb les retallades dels últims anys.
1072. **Salut laboral. Els riscos han de ser eliminats** o minimitzats, amb la implantació de les mesures preventives adients. En aquest sentit, cal recuperar l'esperit amb el qual es va redactar la Llei de prevenció de riscos laborals.
1073. Incrementarem **els centres oberts, terapèutics, així com habitatges** d'acollida, especialment per a les dones internes amb criatures menors al seu càrrec.
1074. Prioritzarem **la formació i la reinserció social i laboral**, així com la responsabilització i la dignificació dels penats i el conjunt del sistema, alhora que **potenciarem l'experiència dels mòduls de participació i convivència** (mòduls lliures de droga i violència, que posen els mitjans necessaris per participar a l'abast dels reclusos en els processos terapèutics, activitats educatives i altres eines per a la seva reeducació i reinserció), mòduls que funcionen actualment al CP Lledoners i al CP Brians II; potenciar en el sentit d'aprofitar aquesta experiència per implementar un programa general que estableixi les bases teòriques, metodològiques i de rehabilitació per a la implantació de les estratègies d'aquests mòduls de participació, convivència i responsabilització a tots els centres penitenciaris catalans.
1075. Potenciarem la participació de la societat civil en la política penitenciària, mitjançant el **foment de la Taula Cívica i la Taula de Participació Social**.
1076. Reprendrem la totalitat dels **programes d'assistència, assistència a la rehabilitació i a la reinserció d'interns, acordats per conveni, amb les entitats socials col·laboradores**.
1077. Desplegarem totes les possibilitats de compliment a través de **les mesures penals alternatives**, en especial a través dels treballs a la comunitat i en el medi obert, que potenciïn la seva reinserció social dels penats alhora que la seva responsabilitat, dignitat i recuperació personals. En aquest sentit, promourem els canvis legals necessaris per promulgar una llei d'execució de mesures penals alternatives, com són els treballs en benefici de la comunitat, que doni resposta a les incidències (incompliments,

revisió de la mesura, modificació, etc.) que hi sorgeixin durant l'aplicació d'aquestes mesures alternatives. També, que reguli la intervenció de les institucions privades (d'assistència social, d'assistència sanitària, de formació, etc.) que hi col·laboren en l'aplicació i seguiment d'aquestes mesures alternatives.

1078. Reforçarem els **Serveis d'orientació jurídica penitenciària** per donar suport jurídic a les persones internes.

1079. **Incrementarem els recursos destinats a justícia juvenil** per tal de millorar els processos de suport a les actuacions preventives dels ajuntaments amb el Programa de suport a la prevenció de la delinqüència juvenil i la mediació comunitària.

1080. **Monitors de formació ocupacional de justícia juvenil.** Acabarem amb la precarietat laboral d'aquest col·lectiu i estabilitzarem les seves plantilles.

1081. La formació ha de ser integrada dins dels programes de justícia juvenil i els treballadors i les treballadores que la imparteixen, també. Ells i elles han de ser el pilar de l'èxit de la integració social dels i les menors.

1082. Cal contenir l'impacte de decisió política contra els centres educatius i el model educatiu de justícia juvenil; aquesta contenció cal fer-la a través de **consolidar les plantilles**: fomentarem l'oferta pública, per acabar amb la interinitat i per treure totes les places a concurs públic; **fomentar la promoció interna** per al personal laboral de totes les categories. **Segona activitat** per a tots els col·lectius educatius d'intervenció directa en els últims anys de la seva relació laboral amb el Departament de Justícia. També cal retribuir els treballadors i les treballadores amb **un nivell adquisitiu** que correspongui.

1083. **Regulació dels clubs socials de cànnabis.** S'ha d'impulsar una regulació no penal de totes les drogues, per tal de poder-ne controlar la qualitat i l'accés. Aquesta regulació es concreta a través de les propostes següents:

- Protegir i blindar legalment el model d'associacions cannàbiques de Catalunya, model basat en l'autoconsum sense ànim de lucre. Donem suport a la campanya "La Rosa Verda" per impulsar una ILP en aquest sentit.
- Regular les plantacions de cànnabis per a l'autoconsum davant el buit legal existent.
- Adoptar un punt de vista que no criminalitzi el consum de drogues (des de l'educació) i dotar la població, des de les institucions, d'informació completa i objectiva sobre els efectes del consum de drogues, amb l'objectiu de contribuir a l'eradicació de les màfies i un consum lliure i responsable.

- Promoure un marc legal en el que el consum de drogues no estigui penalitzat.

6. Mitjans de comunicació: el dret a la informació i la comunicació de la ciutadania

En moments de debat democràtic intens i plural, com és un procés constituent, calen més que mai mitjans de comunicació públics neutrals, que ofereixin informació i debat basats en el rigor i la pluralitat i que garanteixin un autèntic debat democràtic que respecti totes les posicions. Per garantir-ho, cal revertir la forta regressió dels últims anys en relació al pluralisme i la funció pública dels mitjans de comunicació pública del país així com revertir les fortes retallades i garantir la sostenibilitat dels mitjans públics i la qualitat laboral dels seus i les seves professionals, perquè puguin fer la seva feina amb total independència i fent servir criteris estrictament professionals.

Proposem el retorn a una llei més plural i representativa que millori l'anterior a la contrareforma de CiU i el PP, que ha qüestionat greument la independència dels mitjans integrants de la CCMA. Cal obrir espais de cogestió on les i els professionals dels mitjans de comunicació públics puguin aportar el seu coneixement a la gestió diària i on la ciutadania (l'audiència) també tingui veu per garantir que els mitjans compleixen la seva missió de servei públic i de garants del dret a la informació.

Cal fer front als intents privatitzadors i liquidadors de les radiotelevisions autonòmiques que va obrir la Llei general de l'audiovisual del PP (aprovada amb l'abstenció de CiU) i garantir el manteniment del model de servei públic de TV3 i Catalunya Ràdio, dels llocs de treball i la capacitat productiva dels mitjans públics audiovisuals de Catalunya, així com de tots els seus serveis.

Pel que fa als mitjans de comunicació locals, cal trencar amb l'actual tendència retalladora i de desmantellament, potenciant mecanismes de col·laboració a través de la XAL i també amb la CCMA. La informació i comunicació a través dels nous mitjans digitals (Internet, xarxes socials, telefonia mòbil) està també sotmesa a la pressió i el control dels grans grups de comunicació, que sovint concerten els seus interessos a través d'oligopolis. La nostra proposta és potenciar les xarxes cíviques i socials independents i la generació de pensament crític en els nous suports de comunicació. El dret a la informació i la comunicació és un bé comú que pertany a la ciutadania, un dret fonamental, imprescindible per exercir els altres drets i per garantir la democràcia.

Un sistema de mitjans de comunicació de país.

En un procés constituent català cal definir un sistema de mitjans de comunicació bastit sobre les bases de la democràcia, el pluralisme, la separació d'allò públic i allò privat, la funció social de l'entorn comunicatiu català.

1084. Elaborar i aprovar una Llei del dret de la informació i la comunicació de la ciutadania, que desplegui l'article 52 de l'Estatut d'Autonomia, que defineixi també els drets i els deures dels mitjans de

comunicació i també dels i les professionals de la informació, com a garantia d'una informació veraç i de qualitat.

1085. Creació del Consell Ciutadà de la Informació de Catalunya (CCIC).

Es promourà un ampli acord parlamentari per a la creació d'un Consell Ciutadà de la Informació de Catalunya (CCIC). Un organisme independent de govern i partits que tindrà com a objectiu vetllar pel compliment i la correcta aplicació de la Llei del dret de la informació i la comunicació de la ciutadania. Algunes de les funcions del CCIC haurien de ser: determinar la composició i funcions dels consells d'administració dels mitjans públics i criteris de selecció dels seus directors; fixar les normes de concessió d'ajuts per a polítiques o campanyes de comunicació ciutadana; formular les propostes i la implementació de les mesures de promoció del tercer sector de la comunicació; impulsar polítiques de foment i desenvolupament del dret de la ciutadania a la informació i la comunicació.

1086. Impulsar una Llei del dret a la informació i a la comunicació de la ciutadania que inclogui la regulació dels drets laborals dels periodistes

centrada, principalment, en els i les professionals més desprotegits i dèbils de tota la cadena informativa (periodistes a la peça, corresponents, regulació dels becaris...), que protegeixi i doni garanties als professionals que treballen en els mitjans de comunicació amb l'objectiu que aquests puguin exercir plenament la seva funció social, dotant-los de més independència i capacitat d'esperit crític en el seu criteri professional.

1087. Reforçar les funcions del CAC, garantint que podrà desenvolupar plenament les funcions pròpies d'una autoritat reguladora i independent del sector audiovisual de Catalunya. Dotar-lo d'instruments de control real per garantir que els operadors privats compleixin els compromisos concessionals adquirits (llengua, informació, producció pròpia, etc.).

1088. La concessió de tot tipus d'ajuda del govern a un mitjà de comunicació ha de ser pública i transparent, per posar fi a l'ús partidista o d'amiguismes de les subvencions, la publicitat institucional i la compra de subscripcions per part de les institucions. Les condicions s'hauran de fixar amb informació prèvia i criteris objectius. Els mitjans beneficiaris dels ajuts hauran d'estar al dia en les seves obligacions fiscals i laborals, inclosa la contractació legal de les i els treballadors i hauran d'informar públicament de la composició del seu accionariat, si volen accedir a ajuts o mantenir relacions comercials amb la Generalitat.

1089. Incorporar nous criteris per als ajuts als mitjans privats que valorin els servei social dels mitjans de comunicació, afavoreixin la pluralitat, fomentin la competència, impulsin l'emprenedoria en el sector de la comunicació i apostin per noves fórmules empresarials o de gestió (cooperatives de periodistes o d'usuaris, mitjans sense ànim de lucre, amb finançament via micromecenatge o donatius, etc.).

1090. **Aprofitar les possibilitats tècniques de la TDT** per garantir l'accessibilitat per a les persones discapacitades i perquè els continguts (pel·lícules, sèries, documentals, etc.) que emeten els operadors d'àmbit estatal, ja siguin de titularitat pública o privada, es puguin oferir, com a mínim, en una de les llengües oficials, a més del castellà.

1091. **Impulsar els acords de reciprocitat corresponents entre els mitjans de comunicació públics**, per tal que es puguin veure en les televisions dels territoris de parla catalana.

Un sistema de comunicació de titularitat pública que garanteix el pluralisme i la independència.

Un sistema de comunicació en un país democràtic ha de ser un sistema plural, inclusiu, que reflecteixi la diversitat ideològica i d'interessos de la ciutadania, garantint la qualitat de l'oferta, la seva funció educativa i informativa i la seva funció de servei públic.

1092. **Canviar les lleis del CCMA i del CAC.** L'objectiu de la modificació legislativa és tornar a introduir la necessitat d'aconseguir majories qualificades en la presa de decisions (elecció dels òrgans de govern, contracte-programa, pressupostos,...) i el pluralisme com a garantia d'un sistema audiovisual català de qualitat i reflex de la societat.

1093. **Garantir que tant a l'òrgan de govern de la CCMA, com al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) hi són presents totes les sensibilitats existents a la nostra societat**, a través de persones que responguin a perfils professionals d'interès per a la gestió d'aquests ens públics i que siguin elegides per àmplies majories. També cal garantir-hi la participació dels professionals de TV3 i Catalunya Ràdio en el cas de la CCMA.

1094. **Mantenir el sistema mixt de finançament dels mitjans de titularitat pública** a través d'aportacions de les administracions públiques i aconseguint recursos a través de la publicitat i altres vies de finançament propis. En el context actual i el dels propers anys, aquesta és l'única garantia d'uns mitjans audiovisuals de titularitat pública de qualitat que compleixin la funció social que els pertoca i arribant, de forma transversal, al màxim de població.

1095. **Garantir l'existència d'organismes interns com consells informatius o comitès professionals i consells de redacció**, en els àmbits local, nacional, estatal i internacional, amb l'objectiu d'oferir una informació neutral i amb criteri professional per garantir el dret a la informació de la ciutadania i la creació d'esperit crític. També s'estudiarà la definició explícita i pública de codis de conducta que vinculin l'exercici de la llibertat de premsa a paràmetres de responsabilitat social.

1096. **Els treballadors i les treballadores dels mitjans públics tindran garantida la plena aplicació dels estatuts de redacció que permetin el lliure exercici de la professió**, la clàusula de consciència, el secret professional i els drets reconeguts per l'Estatut-marc aprovat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya i pel Codi europeu de deontologia del periodisme aprovat pel Consell d'Europa. A més, el govern haurà d'assegurar-los condicions laborals dignes i evitar situacions de precarietat que posin en perill la independència i la qualitat de la seva feina.
1097. **Els mitjans de titularitat pública contractaran de manera directa els i les professionals** que produeixin continguts i limitaran la subcontractació o externalització de programes, sense perjudici de les compres indispensables per a una programació de qualitat.
1098. **Impulsar la col·laboració entre els operadors que formen part del sistema públic audiovisual català**. S'han de generar sinergies entre els mitjans dependents del CCMA i els mitjans públics de televisió i ràdio locals, per reforçar-se mútuament i millorar la informació de proximitat de qualitat.
1099. **Garantir la continuïtat i la viabilitat de l'Agència Catalana de Notícies** dotant-la d'òrgans d'administració i de govern democràtics semblants als de la CCMA perquè pugui oferir un model d'àmbit local i nacional de servei públic i informació de qualitat a tots els nivells.

Un sistema de mitjans de comunicació a favor de l'educació, la cultura i la cohesió social.

Els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental en la construcció d'una societat democràtica, educadora, culta i crítica amb el seu entorn. Les seves funcions superen l'àmbit informatiu, ja que són la base sobre la que bastir instruments de generació d'un marc de coneixement ampli al servei de la ciutadania.

1100. **Enfortiment del potencial dels mitjans audiovisuals com a eines educadores** en la seva dimensió informativa, cultural i simbòlica i reforç del seu paper en la cohesió social.
1101. **Incorporar la perspectiva de gènere tant en la gestió com en els continguts dels diferents mitjans de comunicació públics i privats**. Impulsar polítiques per promoure canvis en el conjunt dels mitjans de comunicació perquè la representació de les dones sigui adequada a la seva importància demogràfica i evitar que el seu tractament sigui degradant o ofensiu. Garantir la presència de les dones en els mitjans de comunicació, en el llenguatge, en les estadístiques, en la investigació. Incorporar la perspectiva de gènere en la programació de continguts. Utilitzar llenguatge no sexista i fomentar l'ús de llenguatge inclusiu. Fer complir les guies d'estil sobre el tractament de la violència masclista.

1102. **Donar suport i potenciar la creació de projectes que afavoreixin la participació de les dones** en la creació de continguts i la construcció d'un model de xarxa feminista.
1103. Millorar i ampliar les estratègies de comunicació, a través d'una aliança institucions-mitjans-professionals de la informació, que faciliti a les dones el coneixement dels seus drets, així com dels serveis que integren els recursos d'atenció a les dones en situacions de violència masclista.
1104. **Elaborar i implementar campanyes de sensibilització permanents als mitjans sobre la violència masclista i feminicidis**, amb la participació tant de les institucions, els organismes reguladors, els mitjans de comunicació i els col·lectius de periodistes i entitats que treballen el tema de la violència masclista.
1105. Anar més enllà d'iniciatives com la xarxa antirumors de Barcelona, donant el salt als mitjans a través de **campanyes institucionals sobre la immigració per tal de trencar tòpics estereotipats**; visibilitzant, de forma constructiva, la diversitat cultural sense estigmatitzar-la i la pluralitat de les dones migrades.
1106. **Visibilitzar les persones LGTBI en les campanyes institucionals de la Generalitat**, siguin audiovisuals o a les pàgines web de l'Administració, relacionades amb polítiques públiques com salut, educació, treball, gent gran, joventut o cultura.
1107. **Garantir el paper dels mitjans audiovisuals públics de reforç de la indústria audiovisual catalana** amb instruments de col·laboració més àgils i eficaços i un compromís més ferm amb la producció catalana. En aquest sentit, cal una major presència de la producció catalana en detriment a la compra de ficció sobretot nord-americana.
1108. **Elaborar els reglaments per fer efectiu el manament de l'article 71 de la Llei 22/2005**, de la comunicació audiovisual de Catalunya, que atribueix als poders públics la responsabilitat de fomentar les iniciatives orientades al desenvolupament de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre i també la d'impulsar les iniciatives orientades a la constitució d'associacions de les entitats que desenvolupin una activitat audiovisual sense ànim de lucre.

Garantir que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya vetlli perquè els mitjans de comunicació no es facin servir per promoure iniciatives proselitistes, racistes, sexistes, feixistes o, en general, contràries als drets humans.

1109. **Recollir i catalogar la memòria audiovisual de Catalunya**, creant un arxiu històric de l'audiovisual de Catalunya (a partir dels arxius de les televisions locals i de l'arxiu, ja gairebé totalment digitalitzat, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais).

Un espai públic de comunicació que siguin la veu de la ciutadania.

Els mitjans comunitaris, per la seva condició de veu de la ciutadania, han d'ocupar el lloc que els correspon en l'espai públic de comunicació de Catalunya. Uns mitjans més democràtics, no només ha de referir-se als continguts i rigor dels mitjans públics, sinó també al suport d'altres formes de produir, difondre informació i comunicar de manera horitzontal.

1110. **Planificar espai públic de comunicació específic per als mitjans del tercer sector**, establint els mecanismes necessaris que fagin possible el compliment de les recomanacions internacionals i de la LGCA. Estudiar l'assignació de llicències provisionals a les emissores comunitàries existents (mesura prevista en la disposició transitòria 14 de la LGCA) per tal d'agilitzar la normalització del sector.
1111. **Repartiment equitatiu de l'espai públic de comunicació entre mitjans públics, privats i comunitaris**. Elaborar un cens d'iniciatives comunitàries, amb l'objectiu de regularitzar la seva situació i fomentar el seu accés a l'espai de comunicació.
1112. **Establir línies de finançament públic per a les iniciatives de comunicació comunitària** (audiovisuals, premsa i online) que atenguin necessitats socials o en zones on hi hagi demanda, comptant per a la seva planificació amb les entitats del sector. Fomentar la cooperació des del sector públic sense comprometre mai la seva independència.
1113. **Les campanyes institucionals han de contractar-se de forma transparent amb mitjans dels tres sectors** en funció de criteris ètics i deontològics coneguts i avaluable de forma objectiva. Incloure-les en el repartiment de publicitat institucional, convocatòria de subvencions i convenis oficials.

7. Laïcitat i ètica civil democràtica

La laïcitat no és únicament neutralitat religiosa de l'Estat. La laïcitat suposa ser actiu i combatiu amb totes les creences o formes de pensament contràries a les lleis democràticament aprovades. És una manera activa d'entendre la convivència pacífica entre iguals.

La laïcitat ha de ser el principi que regeixi la convivència ciutadana, que impulsi la construcció d'un espai públic fonamentat en els drets humans, en els valors de la pluralitat, de la tolerància activa i del respecte democràtic per a totes i cadascuna de les opcions filosòfiques i religioses personals.

Aquest és un principi irrenunciable per a Catalunya Sí que es Pot i la seva consecució és ara una urgència perquè assistim a canvis en la societat catalana, d'altra banda plenament secularitzada, que reclamen nous plantejaments. Vetllarem per la dignitat de les persones i l'exercici del dret a la llibertat de consciència en l'àmbit privat individual i la utilització respectuosa de l'espai públic per a les manifestacions col·lectives.

La involució de les polítiques públiques dels darrers anys en el terreny de la separació d'Església i Estat ha esdevingut especialment greu en l'àmbit educatiu i en la presència ostentosa de representants del govern en actes religiosos, alhora que l'Església catòlica segueix gaudint de privilegis econòmics.

Propostes:

1114. Garantir la independència de les institucions de govern de Catalunya respecte de qualsevol confessió religiosa o ideologia particular i assegurar la neutralitat ideològica de l'administració catalana. Fer efectiva la separació entre Església i Estat.
1115. Els representants del govern no assistiran, com a tals, a actes de culte, celebració, festa o commemoració que tinguin un caràcter confessional. Els actes públics seran exclusivament civils i sense connotacions religioses.
1116. Eliminar qualsevol tipus de simbologia religiosa en els actes oficials, en llocs i edificis de titularitat pública i suprimir qualsevol homenatge públic a imatges, sants o símbols religiosos. Suprimir les retransmissions de culte o ritus de caràcter religiós en els mitjans de comunicació de titularitat pública.
1117. Tots els edificis i les instal·lacions que depenguin de l'administració catalana estaran lliures de qualsevol simbologia religiosa, per tal de complir amb els principis de separació i neutralitat pública.
1118. La presa de possessió dels càrrecs públics es farà eliminant tota referència religiosa i la presència de símbols religiosos.

1119. Vetllar per la no discriminació de persones, entitats o associacions, siguin o no de caràcter religiós, i eliminar qualsevol tipus de privilegi en el tracte econòmic i fiscal amb la finalitat d'assegurar el principi democràtic de la igualtat de drets davant la llei i la separació dels àmbits públic i privat.
1120. Les confessions religioses, les seves organitzacions i centres de proselitisme estaran obligades a pagar tots els impostos municipals, inclòs l'IBI que es derivin de la seva activitat.
1121. No es finançaran amb fons públics les universitats creades per confessions o organitzacions religioses.
1122. S'aplicarà un tractament fiscal i de subvencions sense distincions a totes les entitats o associacions declarades d'interès públic, incloses les religioses.
1123. El govern de la Generalitat vetllarà per tal que els ajuntaments assegurin que en els cementiris públics i en tots els tanatoris es puguin celebrar tot tipus de cerimònies, sense cap exclusió per motius de religió o de conviccions. Cal garantir la celebració digna de totes les cerimònies civils o religioses.

Per una educació catalana, laica i plural. La religió fora de l'escola.

1124. L'administració catalana assegurarà la laïcitat en l'educació en els centres educatius de titularitat pública i els sostinguts amb fons públics, evitant qualsevol interferència en els objectius educatius de conviccions religioses. Tota l'oferta de programes i formació de contingut educatiu que ofereixi l'Administració pública es basarà en el pluralisme i promourà una formació humanística integral, atenent la ciència, el pensament, les humanitats i les arts, sense dogmes. Es garantirà el dret de les persones menors a no ser adoctrinades en els centres públics i concertats.
1125. L'ensenyament de la religió ha de fer-se fora del marc escolar en els centres públics i concertats amb fons públics i ha de passar a ser una formació de l'àmbit privat de les famílies. En cap cas ha de formar part del currículum ni de l'expedient acadèmic.
1126. Garantir els drets dels infants a accedir a l'educació sense segregacions, restriccions o prohibicions i no seran separats en funció de les creences religioses de pares, mares o tutors.
1127. Eliminar qualsevol tipus de simbologia religiosa, actes i proselitisme religiós en el si de les escoles.
1128. Suprimir l'ús confessional de les capelles de les universitats.
1129. Vetllar perquè la investigació científica i la seva aplicació gaudeixin de plena llibertat individual i col·lectiva i es regeixin únicament per drets civils.

Vers una Catalunya laica en un nou procés constituent.

En la perspectiva d'un procés constituent i d'un canvi radical de l'estatus quo, proposem a mig termini:

1130. En la redacció d'una futura Constitució catalana, defensarem que s'inclogui la definició del nou Estat (federat, confederat o independent) com a laic.
1131. Consecució d'un Pacte Nacional per la laïcitat i la llibertat de pensament i consciència, amb la concurrència de la societat catalana en el seu conjunt: partits polítics, associacions, entitats i plataformes cíviques.
1132. Elaboració d'una Llei de llibertat de consciència que protegeixi i garanteixi la llibertat de pensament, consciència, conviccions i les manifestacions d'aquesta, sense distincions ni privilegis.
1133. El Parlament i el govern de Catalunya impulsaran la modificació de tractats, acords o lleis contràries a la laïcitat, la convivència plural en igualtat de drets i deures i el respecte a totes les opcions de pensament i consciència.

8. Memòria democràtica: veritat, justícia, reparació

Un poble sense memòria històrica és un poble sense identitat. Només els pobles que recorden i honoren la lluita per la llibertat són pobles amb sòlids fonaments democràtics. Reconèixer les víctimes d'aquesta lluita i impulsar accions de reparació i memòria és l'única manera de fer justícia a aquells i aquelles que van contribuir a assolir el sistema de llibertats del que gaudim ara i la millor manera d'enfortir i alimentar aquesta lluita de cara al futur.

Gràcies a la tasca del govern catalanista i d'esquerres avui Catalunya compta amb el Memorial Democràtic com a institució destinada a fomentar aquesta política, la Llei de fosses i la recuperació de múltiples Espais de Memòria.

L'arribada al govern de CiU va suposar una frenada radical en aquesta política. Catalunya Sí que es Pot es compromet a reimpulsar les polítiques de memòria, tot recuperant el diàleg i la col·laboració amb les entitats memorialistes i la societat civil en general.

Propostes:

1134. **Aprovar al Parlament de Catalunya una modificació legal que permeti retornar la Llei del Memorial Democràtic al seu redactat original**, anul·lant els canvis introduïts per CiU i, en especial, aquells que restringeixen la participació ciutadana.
1135. **Garantir que la seu del Memorial Democràtic se situï al centre de la ciutat de Barcelona, en un edifici públic i assegurar de forma urgent** que disposa de tots els equipaments que requereix una institució de memòria i homologable a institucions semblants a d'altres països del món. S'ha d'assegurar la seva capacitat per dur a terme una programació estable d'activitats cíviques, culturals, educatives i de participació social.
1136. **Reactivar la Xarxa d'Espais de Memòria** repartits pel territori, com el Museu de l'Exili a la Jonquera (Alt Empordà) o el COMEBE (Consortori Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre) a les Terres de l'Ebre i tornar a impulsar el Memorial Walter Benjamín a Port-Bou (Alt Empordà).
1137. **Donar compliment a la Llei sobre la localització i identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista i la dignificació de les fosses comunes.**
1138. **Gestionar el cens de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista** com a registre administratiu en el qual s'han d'incloure les dades que facilitin les tasques de localització i identificació.
1139. **Configurar el mapa de la repressió a Catalunya** i posar-lo a disposició pública.

1140. Promoure, en col·laboració amb l'Administració local, la senyalització i dignificació de les fosses comunes ubicades en cementiris i recuperar-les com a espais de memòria.
1141. **Instar els ajuntaments afectats, a partir del cens de simbologia franquista elaborat pel Memorial Democràtic, a retirar els vestigis anacrònics d'exaltació de la dictadura i a substituir-los per símbols democràtics.**
1142. Dur a terme **l'estudi de la repressió franquista a Catalunya** que doni com a resultat **l'elaboració d'un Llibre Blanc** en format de catàleg digital.
1143. Donar continuïtat al Banc Audiovisual Memorial Democràtic a partir de l'enregistrament de nous testimonis.
1144. Crear un portal de víctimes de la Guerra Civil i persones represaliades pel franquisme que reculli la informació bàsica de les diferents bases de dades que actualment es troben disperses.
1145. Reprendre de forma immediata la **col·laboració econòmica amb associacions memorialistes, centres d'estudis, universitats i fundacions.**
1146. **Impulsar un Pla d'actuació en col·laboració amb altres administracions públiques per tal de preservar la documentació, catalogació, informatització i digitalització dels diferents arxius judicials, policials o militars.**
1147. **Promoure des del Parlament de Catalunya i el govern de la Generalitat l'exigència a les Corts espanyoles i al govern central de polítiques contra la impunitat jurídica i d'anul·lació dels judicis perpetrats pel franquisme:** el del president Lluís Companys i els de la resta de persones afectades. **Donarem suport a iniciatives de jutges d'altres països, com la jutgessa Servini a Argentina,** que està donant suport a la demanda dels familiars de víctimes, a diferència del poder judicial a Espanya. Instar també el govern central a acabar amb la vergonya que suposa encara avui el Valle de los Caídos, començant per traslladar les restes del dictador Franco fora d'un recinte que és propietat de l'Estat.
1148. **La Subdirecció General d'Arxius i Gestió Documental promourà la captació de nous fons documentals que incloguin l'obra de dones silenciades durant la dictadura franquista.** En la posta a disposició a la ciutadania dels arxius catalans, es prestarà especial atenció amb programes de conservació i difusió específics a la visibilització de l'obra i trajectòria de personatges i col·lectius femenins i LGTBI per tal de reivindicar el seu paper.
1149. **Donar suport i potenciar la creació de projectes que visibilitzin continguts i aportacions de les dones** durant el període de la Guerra Civil

espanyola, la dictadura franquista i etapes anteriors, a la diversitat d'esferes en les quals han realitzat una tasca valuosa però desconeguda; com poden ser la cultura, l'art, la literatura, el pensament, la ciència, la política o els moviments socials i que formen part del nostre patrimoni històric.

1150. Creació d'una beca per donar suport a la investigació per a la recuperació de la memòria històrica de les dones.

9. Governos locals i organització territorial: més i millor democràcia des de la proximitat

Volem una incorporació de l'equilibri territorial, l'equitat d'accés als serveis públics, la democratització des de la proximitat, el desenvolupament sostenible i les polítiques d'igualtat als principis del municipalisme català. Al mateix temps, sabem que cal fer front al moment de profunda crisi en el qual es troba.

Els ajuntaments, que són l'administració més propera als ciutadans i les ciutadanes, pateixen un crònic infrafinançament per part de l'Estat i la Generalitat i a mesura que passen els anys es veuen obligats a assumir despeses que no són de la seva competència però que formen part de les exigències dels ciutadans i les ciutadanes del seu municipi. La situació s'ha agreujat molt durant els darrers anys. En aquest període els serveis bàsics en matèries socials, de dependència, educació i salut han estat els principals afectats per les retallades dels governs de dretes. A més, hi ha hagut un atac directe contra el municipalisme: el model que impulsen PP i CiU passa per reduir a la mínima expressió l'esfera pública local, per arrencar-li el seu caràcter polític. La Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local imposada pel PP és l'expressió d'una política recentralitzadora, fiscalitzadora i de desposseïció política dels ajuntaments. La inacció i incompetència del govern de CiU per liderar una llei pròpia de Catalunya que blindés les competències, els serveis i recursos del món local davant de la ingerència del govern central, sumada a la deslleialtat i incompliments en el pagament dels deutes als ajuntaments, han fet d'aquests tres anys de legislatura uns dels més complexos i difícils per als ens locals.

D'altra banda, els governs locals incideixen en un dels aspectes més importants de la construcció nacional, el disseny de l'estructura institucional, política i administrativa. Tenint en compte aquesta naturalesa d'estructura d'Estat, cal ambició, diàleg i acord sobre l'abast de la reforma a fi de dissenyar un sistema local més accessible, innovador i sostenible, palanca bàsica d'una etapa municipal constituent. Per això cal fer un gir de cent vuitanta graus: de l'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera a l'autonomia local, la subsidiarietat, la proximitat i la suficiència econòmica per garantir uns serveis públics de qualitat. Tot això mitjançant la Llei de finances locals i d'acord amb la Carta europea d'autonomia local.

1151. **Elaborar una llei integral de govern local** que resolgui els problemes històrics dels ajuntaments des de la mirada pròpia i que s'articuli des del municipi i les vegueries com les úniques estructures bàsiques del país i a la comarca com l'espai institucional mancomunat i complementari per incrementar l'eficàcia i qualitat dels serveis públics municipals des de la plena autonomia local i la voluntat associativa. Amb els següents objectius:

- **Desenvolupar les competències locals reconegudes a l'article 84 de l'Estatut de Catalunya** per clarificar, concretar i reconèixer el govern de proximitat com a garantia dels drets bàsics de la ciutadania (educació, igualtat, serveis socials, salut pública,

treball, habitatge, cultura), la cohesió social i territorial i la protecció i desenvolupament normatiu dels béns comuns.

- **Garantir la suficiència financera**, amb les corresponents transferències de recursos econòmics i humans, situant els drets i les necessitats dels ciutadans i les ciutadanes agrupats en base territorial i amb nivells d'atenció de qualitat homogenis i accés universal; tot garantint el dret a participar de forma efectiva i directa en els afers públics.
- **Definir els municipis de règim especial** per reconèixer la diversitat i heterogeneïtat del municipalisme, els municipis de muntanya, turístics, històric-artístics, micropobles, municipis de gran població o els que disposen de grans instal·lacions industrials o grans infraestructures o el règim especial de l'Aran.
- **Impulsar eines de millora substantiva de la transparència, la participació i el control democràtic dels ens locals**, partint del principi de participació i col·laboració. Obligtorietat de disposar del registre de grups de pressió.
- **Defensa dels serveis públics**: obligació d'inclusió de clàusules socials i ambientals, municipalització dels serveis, enfortiment d'instruments de cooperació: mancomunitats, consorcis o agències públiques, control públic dels serveis, participació dels usuaris i les usuàries en l'establiment i desenvolupament dels serveis.
- **Fomentar l'aplicació del principi del govern obert en l'àmbit local**. Desenvolupament de mesures cap a una Administració pública que es fonamenti en transparència en la gestió, accés fàcil a la informació, diàleg amb la ciutadania, participació i col·laboració de la ciutadania, rendiment de comptes, publicitat activa, avaluació permanent de la gestió i dels processos de participació.

1152. Mantenir la integritat territorial del Baix Llobregat, Vallès Occidental i Maresme. Amb la justificació de la racionalització i la duplicitat competencial i els fal·laços arguments de l'estalvi econòmic, la llei que ha aprovat el govern de CiU modifica substancialment l'organització territorial de Catalunya, eliminant institucionalment el Baix Llobregat i dividint les comarques del Vallès Occidental i del Maresme. Proposem la redacció d'un conveni de delimitació de competències per evitar duplicitats en la prestació dels serveis i perquè estableixi les funcions d'una i altres administracions.

1153. Dotar-nos d'una organització territorial de Catalunya amb 8 vegueries: Regió Metropolitana de Barcelona, Camp de Tarragona, Terres de Lleida, Comarques de Girona, Alt Pirineu Aran, Catalunya Central, Terres de l'Ebre i Vegueria del Penedès (aquesta última abastaria les

comarques de l'Alt i el Baix Penedès, el Garraf i els municipis de l'Anoia no adscrits a les comarques centrals). Impulsar que les vegueries substitueixin les actuals diputacions i els consells comarcals, mantenint aquests darrers a curt termini únicament com a ens de mancomunació de serveis.

1154. Compromís amb el món rural i els micropobles.

- Reformar els programes econòmics, fonamentalment el PUOSC, per tal que es tingui en compte les necessitats dels municipis petits.
- Aplicar mesures de discriminació positiva per a aquells municipis amb qualificacions de protecció del medi natural del seu terme o del patrimoni històric o per compensació de ser receptors de serveis de caràcter general.
- Afavorir els projectes que mancomunin serveis.
- Modificar els criteris de cofinançament en el PUOSC, tendint a l'aportació mínima per part del municipi amb l'establiment d'una renda de suficiència.
- Tenir present en les aportacions l'augment de les aportacions mínimes per habitant en aquests municipis i l'establiment de discriminació positiva en cas de tenir una població amb la piràmide invertida, població de segona residència, etc.

10. Una Administració pública de qualitat per garantir un bon servei públic

La reforma de l'Administració pública continua essent una assignatura pendent a Catalunya.

Necessitem una administració forta, capaç de gestionar la complexitat dels canvis, de produir serveis que aportin valor públic a la ciutadania i amb un sector públic que participi activament facilitant la creació de les condicions més favorables que permetin avançar cap a una Catalunya justa socialment, més productiva i competitiva.

En canvi, en el context actual la situació de crisi econòmica causada per uns pocs està sent utilitzada com a pretext per aprimar encara més l'Estat del Benestar. Aquesta és una opció clara del govern de CiU que està retallant serveis bàsics perquè sigui el sector privat qui se'n beneficiï. La batalla ideològica contra el sector públic també busca introduir elements de discriminació salarial i precarització laboral i de retruc afeblir la prestació dels serveis en detriment de la ciutadania.

Hi ha una altra visió que aposta per la defensa d'uns serveis públics de qualitat. Els països amb una ràtio més alta de treballadors/es públics són també els que més despesa social i més desenvolupat tenen el seu Estat del Benestar, però també són els que han sostingut unes taxes altes de creixement econòmic.

Objectius:

- Aconseguir una Administració pública catalana de qualitat i propera a la ciutadania.
- Impulsar uns serveis públics universals de caràcter democràtic i social, transparents i professionalitzats.
- Apostar per unes plantilles suficients i de la dignificació de les condicions de treball, ja que els recursos humans constitueixen el capital més important de l'Administració pública.

Propostes:

Accions per a la millora de l'Administració pública:

1155. Impulsar una reforma de l'Administració pública de Catalunya per fer-la més eficaç, eficient i arrelada al territori, amb l'objectiu de posar en valor el rol de l'empleat públic, els serveis públics i els serveis d'atenció a la ciutadania. Aquesta reforma s'impulsaria a partir d'una Comissió Interdepartamental en el marc de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, amb participació dels sindicats i de manera participativa amb la societat civil i la ciutadania.

1156. **Dinamitzar la carta de serveis al conjunt de les administracions públiques, organismes i empreses** amb l'objectiu d'informar la ciutadania referent a les qualitats amb què es proveeixen els serveis públics i actualitzar l'exercici dels drets de la ciutadania.
1157. **Impulsar auditories de gestió de tots els serveis** per tal de descobrir insuficiències per tal d'aplicar noves millores dels serveis públics, així com produir indicadors d'eficàcia i eficiència.
1158. **Apostar per la simplificació administrativa tant de la normativa reguladora** dels contractes de l'Administració, així com dels procediments per a la contractació. En definitiva, més agilitat per tal d'aconseguir menys costos en temps i esforços burocràtics.
1159. **Racionalitzar i simplificar l'estructura administrativa** departamental i dels organismes autònoms, agències, societats mercantils, consorcis, cal fer una reducció d'organismes.
1160. **Desenvolupar la nova Llei de procediment administratiu** amb l'objectiu de fer més àgil, flexible, obert i eficaç el funcionament de l'Administració pública catalana.
1161. **Elaborar una llei integral de la funció pública catalana que incorpori l'Administració local.**
1162. **Potenciar l'Escola d'Administració Pública de Catalunya** a fi que esdevingui un lloc de referència de la formació de qualitat i específica per als empleats i les empleades públiques, que tingui una clara vocació professionalitzadora envers l'Administració pública i la transmissió dels valors de servei i actuació dels empleats/des.
1163. **Establir un nou model de finançament de les administracions locals**, d'acord amb les competències en la prestació de serveis que tenen assumides.
1164. **Desenvolupar una llei bàsica sobre les externalitzacions** per garantir el control efectiu de les activitats externalitzades. Aprovar un catàleg d'aquells serveis que no poden ser susceptibles de la gestió privada.
1165. **Recuperar progressivament la titularitat pública dels serveis. Aturar les privatitzacions.**

Accions per tenir uns recursos humans competents i estimulats:

1166. **Incrementar el valor afegit dels treballadors i les treballadores públiques**, mitjançant la formació, motivació, especialització i modernització de la gestió i direcció pública.

1167. **Posar en valor la feina de l'empleat i empleada públics**, reforçar el coneixement de la seva tasca davant la societat, millorar la seva condició social. Millorar i reforçar la feina pública és un factor de competitivitat, justícia i cohesió social, no un destorb.
1168. **Impulsar una política laboral** que disminueixi i reguli la temporalitat laboral, atès que aquesta està fins i tot per sobre del sector privat.
1169. Realització d'ofertes públiques i concursos de trasllat de forma periòdica.
1170. Crear les places de plantilla que s'estan cobrint sota altres formes de contractació.
1171. **Millorar la qualitat de la formació**, que ha de ser superior a la simple adquisició d'habilitats laborals per convertir-se en l'essència d'un servei públic i d'una funció pública de qualitat fomentada en la responsabilitat i la dignitat de cada treballador/a. Garantir l'exercici del dret a la formació contínua i el reciclatge professional a tots els empleats i empleades públics.
1172. Potenciar la reforma i aprofundiment de la regulació d'incompatibilitats a fi que sigui aplicada en tot el sector públic.
1173. **Establir un salari màxim per als alts càrrecs de l'Administració pública** i per als gestors de les empreses públiques, agències, consorcis i ens diversos.
1174. Treballar per aconseguir que els empleats i les empleades públiques recuperin el poder adquisitiu perdut durant aquests anys i els drets socials i laborals retallats pels governs del PP i CiU.
1175. Impuls de la coordinació i col·laboració entre les diferents administracions públiques, amb la finalitat de posar l'Administració pública al servei del ciutadà: simplificació dels tràmits burocràtics (possibilitat d'acudir a fer qualsevol gestió davant de qualsevol AP), creació de sistemes de "finestreta única", en les AAPP en què encara no n'existeixen, impuls de la cita prèvia,...
1176. Garantir la negociació col·lectiva en el marc de l'Administració pública.

Eix. 4

Ciutadania: gènere, igualtat i diversitat

1. Dones. Per un nou pacte de gènere.

Administració pública i pressupost

1177. Increment del **pressupost** en matèria de polítiques d'igualtat de gènere.

1178. Constitució de la Conselleria d'Igualtat de Gènere i Diversitat.

1179. Establiment d'un departament de **transversalitat de gènere** -i d'altres eixos transversals- a Presidència que treballi en coordinació amb les unitats d'igualtat de gènere dels diferents departaments i amb l'Institut Català de les Dones.

1180. Establiment **d'unitats o direccions d'igualtat de gènere** a totes les conselleries de la Generalitat de Catalunya.

1181. Crear un **departament específic per abordar les polítiques d'usos del temps** depenent del Departament d'Economia i Treball.

1182. Garantir una **participació paritària de dones en tots els llocs de responsabilitat i òrgans** principals de gestió de l'administració catalana, mitjançant l'establiment de la quota de democràcia paritària, sent el mínim el 40% per a cada sexe.

1183. **Pressupostos amb perspectiva de gènere.** Els pressupostos de les administracions públiques han d'incorporar la perspectiva de gènere com a instrument per analitzar i, si cal, modificar la despesa pública si no s'està assignant de forma equitativa. Això implica:

- Recollida dels indicadors pressupostaris desagregats per sexes, tant pel que fa a la despesa pública com als ingressos.
- Visibilització de les persones a les quals va destinada la despesa pública i incorporació del criteri de diferències de gènere a l'hora d'assignar els recursos públics.
- Comptabilització del treball productiu no remunerat a l'hora de planificar la política econòmica.
- Incorporar el treball reproductiu en les estadístiques oficials.
- Garantir l'elaboració d'informació sensible al gènere desagregant les dades per sexe.
- Participació de diferents col·lectius de dones i del moviment feminista en el procés de l'elaboració dels pressupostos per tal de fomentar la transparència, la rendició de comptes i l'eficàcia.

1184. Elaborar una **auditoria de gènere** amb l'objectiu de revisar les partides pressupostàries, des d'una perspectiva de gènere, tot identificant les iniquitats de gènere existent.

Els drets econòmics i socials de les dones.

1185. Implementar un **Pla integral de fre a la pobresa femenina**. Mesures transversals per a l'abordatge de la pobresa i la **garantia d'accés als mínims vitals** (alimentació, habitatge i subministraments bàsics) a través de prestacions socials. Garantir, amb accions específiques, les condicions materials de les dones que tenen a càrrec fills i filles o persones dependents com a mesura de xoc i protecció contra la pobresa infantil.

1186. Impulsar la **Renda Garantida de Ciutadania** amb mesures específiques per atendre la diversitat de situacions de les dones, dones caps de famílies monomarentals, dones amb diversitat funcional, dones grans, dones transsexuals, dones migrants, dones en risc d'exclusió social i totes aquelles a qui la dependència econòmica d'altres en condiciona els seus drets fonamentals a causa de les violències masclistes.

1187. Promoure **Plans d'ocupació amb perspectiva de gènere** amb mesures específiques per combatre l'atur de llarga durada, la parcialitat i la precarietat en els contractes laborals. Prioritzar la promoció de l'ocupació en el sector de serveis de benestar.

1188. Dissenyar i implantar una **Xarxa de socialització de les cures** com a plans d'acció comunitaris per combatre els factors de vulnerabilitat social i teixir alternatives econòmiques i de suport mutu. Es tracta de serveis d'ajuda a domicili i, sobretot, d'espais de cura (d'infància i persones amb dependència) i de trobada i proximitat per a territoris.

1189. Reclamar la **revisió de les pensions**, prestacions i IRPF per posar fi a les discriminacions en matèria de drets derivats i fiscals que pateixen les dones.

1190. Abordar, com a pla de xoc, la millora de les **pensions de viduïtat** més baixes fins a constituir el 75% del salari o la pensió de la parella, arribant al 100% en cas que els ingressos resultants siguin inferiors als índex de renda mínima. I impulsar un nou pacte social per al sistema de pensions que superi l'actual concepte del dret derivat de la parella, en dret garantit per la condició ciutadana.

1191. Cap **pensió** per sota de l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya (IRSC) que actualment és de 569,12€ mensuals. Supressió del límit del 25% autonòmic per complementar les pensions no contributives (PNC) tenint en compte l'increment del cost de la vida.

Els temps i el treball

1192. Promoure el **Pacte Nacional pel repartiment equitatiu dels treballs i la racionalització dels temps i els horaris** que impliqui administracions, empreses, agents socials i la ciutadania. Catalunya Sí que es Pot vol crear un debat ciutadà sobre l'organització dels temps de treball productiu o laborals i dels temps per a la sostenibilitat de la vida, la quotidianitat, el gaudi, l'afectivitat, etc. Per abordar un dels factors clau per superar les desigualtats de gènere cal aprofundir en la divisió sexual dels treballs i avançar en la incorporació dels homes en la cura i els treballs reproductius i domèstics. Per això, dins d'aquest gran acord cal promoure **mesures per a la racionalització dels horaris laborals** de tal manera que aquests no determinin la vida i la resta d'àmbits de les persones.

1193. Impulsar la **reforma dels permisos de maternitat i paternitat per naixement/adopció** per tal que tots dos siguin iguals, intransferibles i amb la mateixa part obligatòria. Els permisos hauran de ser **pagats al 100% per a totes les persones progenitores**, sense importar el seu sexe, orientació sexual o tipus de família, en consonància amb l'objectiu d'igualtat i coresponsabilitat en les cures. Tanmateix, la Generalitat de Catalunya revisarà i ampliarà les seves mesures internes de conciliació i incentivarà el personal masculí per acollir-s'hi.

1194. Elaborar el **mapa de recursos públics per a la cura** i impulsar un Pla per a la restitució de serveis públics de cura afectats per les retallades i per a la implantació de nous serveis com les escoles bressol o els serveis d'atenció domiciliària, amb equitat territorial.

1195. Desenvolupar la **Llei d'Igualtat catalana en matèria de drets laborals i ocupació**, prioritzant-ne el desenvolupament de les polítiques públiques que en promou.

1196. Confeccionar un **Pla de xoc contra l'atur femení**, especialment entre les dones joves i majors de 45 anys, dones amb diversitat funcional, dones caps de famílies monomarentals, dones transsexuals, dones migrants i dones en risc d'exclusió social, així com reservar un nombre determinat de places per a dones víctimes de violència masclista.

1197. Implementar un **Pla de xoc contra la precarietat laboral femenina**. Aplicar mesures que garanteixin de forma efectiva la **igualtat salarial** entre dones i homes. Endurir la legislació pel que fa a la discriminació salarial, obligant al desplegament de mecanismes de control i sanció. Abordar la precarietat sobre els models de contractació, revisions de drets de conciliació i jornades laborals, lluita contra la segregació horitzontal i vertical, l'assetjament sexual i per raó de sexe, entre d'altres.

1198. **Reforçar les inspeccions de treball** a les empreses per tal de detectar situacions de discriminació laboral vers les dones i/o incompliments de la Llei d'Igualtat, amb personal format en equitat de gènere i amb sancions clares.

1199. Establir un **grup específic de gènere en la inspecció de treball** pel control d'ofici del compliment de la igualtat a les empreses.

1200. Potenciar **l'ocupació femenina als sectors mediambientals i d'energia**, potenciant l'autoocupació i fent èmfasi en els ajuts a les cooperatives i l'economia social.

1201. Estudiar i potenciar **l'ocupació femenina** en aquests sectors, especialment per a dones víctimes de la violència masclista, desocupades de llarga durada (joves i majors de 45 anys), immigrants, amb diversitat funcional, dones transsexuals, caps de famílies monomarentals i dones en situació d'exclusió social.

1202. Aplicar mesures per **potenciar la presència de dones en la formació tècnica, científica i tecnològica**.

1203. Impulsar mesures concretes per tal d'**equilibrar el nombre de dones en els sectors productius més masculinitzats**. En aquelles empreses que rebin ajudes públiques, aquests s'hauran de condicionar a la implantació efectiva d'aquestes mesures. Alhora, fer **plans específics per incorporar homes als sectors que estan altament feminitzats**.

1204. Donar suport a **l'economia social, solidària i feminista**. Elaborar un pla d'ajudes als projectes cooperatius que compleixin amb els requisits d'igualtat, sostenibilitat i innovació, mitjançant accions com:

- a) Cessió de sòl públic en desús per als projectes d'emprenedoria cooperativa.
- b) Ajudes a les despeses inicials per engegar projectes de cooperatives i entitats d'economia social, solidària i feminista.
- c) Ajudes a les treballadores i els treballadors d'empreses en crisi amb la finalitat de poder accedir a la seva propietat, prèvia anàlisi i avaluació de la viabilitat, mitjançant fórmules cooperatives o societats laborals.
- d) Promoure la creació d'un servei públic d'assessoria per a les empreses cooperatives.

1205. Incorporar **clàusules socials per promoure la igualtat** als plecs de condicions de les contractacions públiques i els mecanismes de control i compliment del que regula la Llei d'Igualtat catalana.

1206. Impulsar la normativa segons la qual **les empreses que contracten amb l'Administració hauran de fer efectius els criteris de paritat de gènere** en la igualtat salarial, contractual (contractes temporals i parcials) i en les escales professionals (segregació vertical), entre d'altres.

1207. Fer **més formació i més reconeixement professional** en el sector de l'acció social i de serveis a les persones. S'han de garantir unes **condicions laborals i salarials dignes**, amb una formació de qualitat.

1208. Fomentar els **processos formatius per a les persones cuidadores**(persones familiars i a les persones treballadores de les llars i centres especialitzats) amb la finalitat que les cures siguin prestades amb professionalitat i qualitat. A la vegada, posarem en marxa tallers i espais d'apoderament i d'autocura per a les persones que cuiden d'altres, especialment per a dones grans.

1209. Prioritzar la **dignificació i professionalització del treball de cura**, tot integrant-lo en el marc de les relacions laborals i equiparant-lo amb d'altres ocupacions en drets socials i fiscals.

1210. Impulsar programes específics de **formació i inserció laboral per a dones migrades**, crear programes de foment de l'autoocupació i **agilitzar la convalidació dels títols universitaris**.

1211. Garantir, per part de les administracions, programes públics que facilitin o afavoreixin la **inserció laboral** de les dones; és a dir, itineraris integrals: orientació + formació + ocupació.

1212. Impulsar **plans d'inserció laboral per a dones**, elaborant convenis amb empreses que es compleixin i possibilitin una sortida laboral digna. En aquests plans es reservaran places per a dones en situacions d'urgència o necessitats específiques, com poden ser: dones amb diversitat funcional, dones majors de 45 anys, dones caps de famílies monomarentals, dones transsexuals, dones migrants i dones en risc d'exclusió social.

1213. **Pla d'Ocupació per a dones del món rural** que potenciï nous sectors emergents d'ocupació i l'economia verda: serveis d'atenció domiciliària, cura de nens i nenes i persones amb diversitat funcional, centres de dia i residències de gent gran, turisme rural, agricultura ecològica i de qualitat, ecoturisme, venda de productes agrorurals d'elaboració pròpia, etc.

El dret a la participació en la vida pública i política, a representar i ser representades.

1214. Desenvolupar i implementar la **Llei d'Igualtat de dones i homes catalana** i dotar les polítiques d'igualtat dels recursos necessaris per fer de la llei un instrument de transformació social i d'eradicació del patriarcat.

1215. Crear una **àrea d'igualtat** institucional, depenent de Presidència, per a la implementació efectiva de la transversalitat de gènere, que impulsi la Llei d'Igualtat i garanteixi la transversalitat de la perspectiva de gènere en tots els departaments de la Generalitat de Catalunya, amb agents d'igualtat a cada departament en coordinació amb l'Institut Català de les Dones.

1216. Revisió del sistema de representació actual del **Consell Nacional de les Dones de Catalunya**, dotant-lo de mecanismes per fer-lo més participatiu, accessible i vinculant, retornar-li el seu estatus d'òrgan consultiu de les polítiques públiques d'igualtat i promoure'n la participació de les dones i les entitats de drets de les dones.

1217. Promoure la **participació dels grups i les entitats de dones** en l'elaboració i avaluació de les polítiques públiques. Impulsar els instruments que integrin la **participació de les dones en totes la seva pluralitat d'orígens i condicions** a tots els òrgans participatius.

1218. Reconèixer la importància principal de la **participació d'associacions de dones, feministes i LGTBI**, abastint d'eines i recursos les entitats, tot generant un espai de trobada i diàleg entre les entitats i l'administració on es prenguin decisions vinculants.

1219. Fomentar processos d'**apoderament, enfortiment de capacitats, de participació política i ciutadania i de visibilitat de les dones migrants**, així com, promoure iniciatives i xarxes de cooperació internacional amb els països d'origen des d'un enfoc de gènere, drets humans i interculturalitat.

1220. **Crear una figura adjunta al Síndic de Greuges** que sigui responsable del control a les administracions públiques respecte el seu grau de compliment de la Llei d'Igualtat i que vetlli pels drets fonamentals de les dones i pel principi de no discriminació per raó de sexe.

1221. Garantir el **finançament i les subvencions públiques d'entitats que treballen pels drets de les dones** i presten serveis essencials per als seus drets humans.

1222. Elaborar i implementar un **programa de formació en gènere i diversitat afectiu-sexual** adreçat a les persones que treballen a les administracions públiques de Catalunya i adequat a les funcions que desenvolupen. Adreçar especialment aquesta formació als cossos de seguretat: Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana, així com als i les professionals dels serveis que donen acompanyament en els processos judicials a les dones que han patit violència, dels serveis socials i els centres educatius.

1223. Promoure les accions necessàries des de la Generalitat i en coordinació amb el govern central per impulsar la **regulació de les professions de la igualtat de gènere**.

1224. Promoure l'ús del **llenguatge no sexista** en tots els àmbits administratius i fomentar el seu ús a tota la comunitat i el teixit social.

1225. Impulsar polítiques actives per promoure la **participació de les dones al món associatiu, cultural i esportiu**, el seu lideratge i la seva visibilitat i el reconeixement públic.

1226. Aplicar mesures d'acció positives per garantir una **participació paritària de dones als llocs de decisió**, a l'àmbit social, polític i econòmic, amb una presència equilibrada de, com a mínim, el 40%.

1227. Promoure que en el contingut dels **mitjans de comunicació** la representació de les dones, les imatges i el llenguatge evitin representacions sexistes, estereotipades o infrarepresentades i que els valors que es transmetin puguin transformar les condicions que impedeixen el seu progrés social.

1228. Vetllar, a través dels òrgans de control, perquè els **mitjans de comunicació públics** compleixin amb els principis d'igualtat de dones i homes que regula la Llei d'Igualtat.

1229. Promoure accions de **reconeixement i visibilització dels sabers de les dones** i les seves aportacions tant a nivell de la cultura, l'art, la literatura, el pensament, la ciència, la política o els treballs, sabers i tècniques artesanals tradicionalment assignades a les dones i que formen part del nostre patrimoni cultural.

1230. Incloure a la Llei electoral catalana l'obligatorietat que les **l·listes electorals siguin paritàries i en cremallera per al Parlament de Catalunya**.

1231. Avançar en el principi de **democràcia paritària** promovent una nova cultura participativa i organitzativa al sector públic, privat i tercer sector social impulsant accions i campanyes de sensibilització per trencar l'ordre patriarcal i superar les desigualtats i segregacions sexuals existents, com el sostre de vidre.

L'educació i la coeducació

1232. **Incorporar els principis de lacoeducació** a tots els materials educatius, a la formació inicial del professorat i també als projectes educatius dels centres, dotant-los de recursos per elaborar un Pla coeducatiu.

1233. Revisar el **material educatiu** i de les línies didàctiques amb la finalitat d'eradicar estereotips i comportaments sexistes, tot promovent un model coeducatiu d'ensenyament on prevalgui la igualtat de gènere i la lluita contra la LGTBIfòbia.

1234. Incorporar als **currículums escolars la perspectiva de gènere**.

1235. Fer **formació al professorat sobre feminismes i perspectiva de gènere**.

1236. Fomentar la implicació de les AMPA en els Plans coeducatius de centre i elaborar **guia de recursos** per a la coeducació en els projectes educatius d'entorn, a les activitats extraescolars.

1237. Elaborar un protocol d'actuació i realització d'accions de formació adreçades a membres de l'AMPA o consells d'estudiants per capacitar-los per a l'eventual recepció de queixes per discriminació, assetjament o violència formulades per l'alumnat que les hagi patit, ja procedeixin de companys i/o companyes o del professorat.

1238. Incorporar els **principis d'igualtat als materials pedagògics de la formació al llarg del cicle vital**.

1239. Incidir des dels òrgans de control corresponents **sobre els missatges estigmatitzadors del gènere i contra el sexisme** a la publicitat, pel·lícules i sèries, joguines, premsa, videojocs, etc.

1240. En el marc d'un futur Consell de l'Audiovisual de Catalunya més democràtic i amb més poder regulador i sancionador, fer d'obligat compliment un **llibre d'estil sobre tractament no sexista de la informació als mitjans audiovisuals** i establir un protocol d'actuació més contundent contra les informacions i programes sexistes i discriminatoris per raó de gènere.

El dret a la salut i els drets sexuals i reproductius

1241. Recuperar el dret a la **salut pública universal i gratuïta per a totes** amb mesures de xoc per garantir el dret d'accés a totes les dones embarassades a la targeta sanitària.

1242. Garantir l'accés universal a una atenció de qualitat de la salut sexual i reproductiva de totes les dones i desplegar el recursos que preveu la Llei de Salut sexual i reproductiva (2010).

1243. Proposar com a obligatòria la **perspectiva de gènere als Plans de Salut i desenvolupar la Llei d'igualtat** en matèria de salut de les dones i totes les mesures que en proposa.

1244. Vetllar pel desplegament dels recursos que ens permetin **avançar en la salut diferenciada entre homes i dones, la diagnosi i l'abordatge**.

1245. **Impulsar la recerca mèdica en el camp de la salut de les dones**. Promoure que Catalunya sigui pionera en la recerca i l'estudi de la salut de les dones amb l'impuls de grups de treball, estudi i coneixement.

1246. Garantir **l'avortament gratuït a la xarxa pública de salut a totes les dones que viuen a Catalunya**. Formar i crear unitats especialitzades a tots els centres hospitalaris públics i garantir l'accés a la interrupció voluntària de l'embaràs sigui quin sigui el territori de residència de les dones de Catalunya.

1247. Exigir la **derogació de la reforma de la Llei de l'avortament** sobre la imposició a les noies de 16 i 17 anys a obtenir el consentiment patern o matern, fins i tot en casos de violència.

1248. Promoure **l'educació afectiva i sexual i el coneixement dels mètodes anticonceptius** a la població jove i adulta. Endegar plans de desenvolupament territorial dels programes de salut sexual i prevenció de malalties de transmissió i embarassos, des d'una perspectiva no estigmatitzadora de les llibertats sexual ni del sexe.

1249. Implementar i fer seguiment i avaluació contínua dels **programes d'educació afectiva, sexual i reproductiva** a les escoles i instituts, tant adreçats a l'alumnat com a les famílies mitjançant les AMPA. Així com, d'altres projectes de sensibilització i educació que incorporin la visió de gènere, d'orientació i d'identitat sexual, amb un especial èmfasi en els micromasclismes emergents a través de les noves eines digitals.

1250. Planificar i instaurar amb eficàcia l'**accessibilitat als mètodes anticonceptius dins la cartera de serveis de la xarxa pública**, tal i com marca la llei.

1251. **Regular l'objecció de consciència** per tal que el dret a l'atenció pública, tant en la interrupció voluntària de l'embaràs farmacològica com quirúrgica, quedi totalment garantida allà on hi ha finançament públic i convenis de col·laboració, vetllant especialment per l'equitat territorial.

1252. Impulsar la **Llei catalana de drets sexuals i reproductius i derogar els aspectes de l'actual llei estatal** on s'exerceix la tutela sobre els drets de les dones, lesionant-ne la seva autonomia.

Esports

1253. Desplegar les mesures de la Llei d'Igualtat en matèria del **foment de l'esport femení**.

1254. Promoure la **representació i presència de dones esportistes** i competicions de clubs femenins als diferents mitjans de comunicació autonòmics.

1255. Establir mesures d'acció positiva per a la representació i participació equilibrada de dones al **Consell Català de l'Esport**.

1256. Garantir l'elaboració d'un **protocol que promogui l'eradicació de les actituds LGTBIfòbiques i masclistes en les competicions esportives**, amb la implicació i la col·laboració dels principals clubs i entitats esportives de Catalunya.

Eradicar les violències masclistes i totes les formes de tràfic, trata i explotació

1257. Desplegar tots els recursos per a l'**abordatge integral de les violències masclistes**. Des de la prevenció, la detecció, la protecció, la formació, l'atenció i la reparació. Atenent les múltiples formes amb les que s'expressen les violències i actuant sobre tots els àmbits, tal com estableix la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

1258. Impulsar **mesures urgents per analitzar l'atenció de les dones als jutjats de Catalunya i buscar solucions urgents al biaix patriarcal amb el que actua la justícia** sobre les dones víctimes de violència, vulnerant els seus

drets, revictimitzant-les i desprotegint-les com passa amb la denegació de les ordres de protecció.

1259. **Dotar pressupostàriament** les accions i els recursos de lluita contra les violències masclistes. Cal garantir una dotació pressupostària suficient per assegurar l'eficàcia de les mesures integrals regulades per llei. És imprescindible incrementar els mitjans materials i humans destinats als serveis i amb els que treballen els i les professionals dels àmbits sanitari, social, jurídic, policial i judicial. Cal donar major integritat i major desplegament a totes les comarques del territori.

1260. Reforçar la **formació obligatòria i suficient en gènere i en violències masclistes**, adreçada al conjunt de professionals que intervenen en l'itinerari de les dones víctimes, en particular, als jutges i les jutgesses i l'oficina judicial.

1261. Avançar en el desplegament de **recursos de prevenció i detecció de la violència masclista** impulsant programes d'educació afectiu-sexuals i que dotin de nous models de relació entre dones i homes lliures de masclismes.

1262. Elaborar i implementar el Pla de foment de masculinitats no violentes a partir de processos comunicatius i educatius adreçats a impulsar un canvi cultural general.

1263. **Constituir l'Observatori de les violències masclistes**. Establir un protocol efectiu i real per sistematitzar la recollida de dades i informació sobre la violència masclista i els femicidis amb tots els actors implicats, unificant-ne els criteris per aconseguir un tractament efectiu de les dades. Avaluar el funcionament dels jutjats especialitzats en relació als jutjats habituals, tenint en compte les opinions de la resta de professionals de l'àmbit judicial, de les pròpies dones víctimes i de les organitzacions de dones.

1264. **Incorporar el dret de les dones víctimes a no coincidir amb el seu agressor en les dependències policials i judicials**. Donar el ple compliment de les mesures legislatives i la garantia efectiva de la protecció de les víctimes i testimonis en totes les diligències processals, inclòs el seu dret a no declarar davant de l'encausat. Les mesures de vigilància han d'efectuar-se sobre l'agressor i no sobre la dona víctima.

1265. **Revisió d'urgència de les ordres de protecció** en el territori català i dels nivells de risc i la supervisió determinada a tots els casos, garantint que totes les víctimes en situació de risc obtenen una ordre de protecció judicial.

1266. **Reforçar la modalitat processal dels judicis ràpids** per tal d'evitar situacions d'impunitat efectiva.

1267. **Garantir els drets de les dones víctimes a obtenir reparació**, garantint l'assignació urgent de prestació econòmica a les dones durant el procés de sortida de la llar i la inserció laboral. En els casos d'assetjament laboral, cal garantir el dret a atur i indemnització en cas de condemna favorable.

1268. Garantir la **qualitat d'atenció des de la xarxa de serveis socials bàsics** dotant dels recursos d'urgència suficients. Incrementar el nombre de places actuals en els recursos residencials d'urgència i de curta estada.

1269. Reforçar la dotació pressupostària i la col·laboració amb els ajuntaments per als **Serveis d'Informació i Assessorament a les Dones (SIAD's)** que presten serveis jurídics i psicològics a les dones.

1270. Creació, manteniment, reforç dels existents i recuperació de la gestió pública dels **serveis de foment de la igualtat i atenció psicològica, jurídica, social i d'ocupació (els SIE)** a dones violentades i infància exposada a violència masclista, amb una dotació econòmica suficient i en col·laboració interadministrativa amb els ajuntaments.

1271. Articular **mecanismes i recursos d'acollida** més efectius per a dones amb necessitats d'acollida d'urgència. Avaluar la necessitat de **noves places en els serveis d'acollida i incrementar progressivament els pisos pont** (habitatges temporals i compartits, amb suport socioeducatiu) per a dones que han patit violència masclista.

1272. Augmentar el nombre **d'habitatges de lloguer social** destinat a les dones víctimes de violència masclista i als seus fills i filles com a mesura de suport al seu procés de reparació.

1273. Impulsar la **Comissió nacional per un abordatge coordinat de la violència masclista** i reunir-la. Fer complir amb el mandat de la llei sobre la seva finalitat: ser el màxim òrgan de coordinació institucional per a l'abordatge de la violència masclista. I convocar els seus **grups de treball** perquè iniciïn els treballs. **Dotar de recursos tècnics els grups de treball de la Comissió.**

1274. **Definició d'indicadors** ex-avant, de seguiment i ex-post que permetin mesurar, de manera fiable, els **resultats de les intervencions** dels diferents programes d'intervenció integral contra la violència masclista. Avaluar cas per cas les intervencions dels diferents serveis de les administracions públiques per determinar si s'han de millorar els procediments d'intervenció i/o atenció de les víctimes.

1275. **Condemnar institucionalment** mitjançant un procediment d'actuació davant el femicidi d'una dona per violència masclista, amb la finalitat de mostrar la condemna institucional dels fets i rebutjar qualsevol manifestació de violència masclista. Dotar **els mecanismes de suport institucional a familiars de la dona** (i molt especialment als fills i les filles menors) i aplicar les mesures indemnitzadores que preveu la llei amb urgència.

1276. **Impulsar l'Acord social i polític per a l'eradicació de les violències masclistes** com a òrgan que elabora les recomanacions i mesures per a la lluita contra la violència masclista, a totes les administracions públiques i que n'avalua, fa el seguiment i emet informes de caràcter públic. L'acord està integrat per les organitzacions feministes de defensa dels drets de les dones i les organitzacions polítiques parlamentàries.

1277. Impulsar un **pla de prevenció del cyber-bullying i la violència masclista** a les TIC's i xarxes socials.

1278. Promoure la implementació de **protocols contra la violència masclista a les empreses** (clàusules contra l'assetjament sexual i assetjament per raó de gènere) tant en les públiques com en les que contracten amb les administracions de Catalunya.

1279. Promoure la **participació dels grups i de les entitats de defensa dels drets de les dones** en l'elaboració i l'avaluació de les polítiques públiques en matèria de violència masclista.

1280. Millorar i ampliar les **estratègies de comunicació que facilitin a les dones el coneixement dels drets que els corresponen i dels serveis** que integren els recursos d'atenció a les dones en situacions de violència masclista; fent especial atenció cap a aquells grups vulnerables com dones amb diversitat funcional, dones joves, dones caps de famílies monomarentals, dones transsexuals, dones migrants i dones en risc d'exclusió social.

1281. Elaborar i implementar una **campanya de sensibilització permanent** sobre les violències masclistes i els feminicidis.

1282. Constituir el grup de treball per **l'abordatge integral de la trata i l'explotació sexual** a Catalunya.

1283. Implementació d'un **Pla de lluita contra la trata d'éssers humans** que garanteixi la correcta coordinació i derivació de casos, de forma àgil i ràpida, entre comunitats autònomes. Es prioritzarà en tots els casos la protecció de les víctimes, la seva seguretat i la seva recuperació i no el lloc on s'hagi produït el delicte.

1284. Elaborar un **programa de protecció per a les persones que busquen sortir de la situació d'explotació sexual**. Oferir suport jurídic i les condicions materials per a la denúncia i recuperació de les dones víctimes de trata i tràfic.

1285. Lluitar contra la major vulneració de drets humans que es produeix a Catalunya, amb tota contundència per **desmantellar-ne les xarxes de tràfic i trata amb fins d'explotació sexual**, amb coordinació internacional i garantint la protecció i els drets a les dones, nens i nenes.

1286. **Reconèixer els drets de les persones treballadores del sexe**. És necessari garantir el dret a una vida digna a les dones que exerceixen prostitució (relacions laborals, situació sanitària, fiscalitat) i atorgant el reconeixement de prestacions socials (dret a l'atur, baixa per malaltia, etc.), així com pensions dignes. Les persones que lliurement decideixen exercir la prostitució han de tenir els mateixos drets que la resta de la ciutadania.

1287. Implementar una **xarxa d'atenció integral per a dones en situació de prostitució** en tots els municipis de Catalunya; tot implementant programes

específics destinats a les dones que vulguin deixar d'exercir la prostitució atenent les seves necessitats de lluita contra la pobresa, accés a la formació, a la inserció laboral etc.

1288. Plans de suport a les organitzacions no governamentals que treballen en la **defensa dels drets humans de les dones** i a les que en presten assistència i assessorament.

2. LGBTI

LGTB+: Un país lliure de lesbofòbia, homofòbia, transfòbia i bifòbia

Catalunya ha esdevingut un país de referència internacional en ser el primer país del món en aprovar una Llei contra la LGTBfòbia. Malgrat els avenços legals aconseguits, la LGTBfòbia segueix molt present en la nostra societat i la diversitat afectiva-sexual i de gènere està molt penalitzada i visibilitzar-la és encara una aposta arriscada en molts contextos. La discriminació sota diverses formes de violència cap a les persones LGTB+ i la invisibilitat i estigmatització que encara avui s'associa al col·lectiu LGTB+ segueixen sent una lacra que cal eradicar de la nostra societat.

2.1. PLA INTERDEPARTAMENTAL LGTBI

1289. Redacció d'un **pla interdepartamental contra l'homofòbia, la bifòbia, la transfòbia** que substitueixi l'anterior de 2014, en col·laboració amb les entitats LGTBI, amb mesures transversals que hauran de dur a terme les institucions públiques catalanes i mitjançant un procés més participatiu i obert a la ciutadania.

1290. **Suport i implementació total de la Llei 11/2014 del 10 d'octubre per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.** Serà una prioritat la implementació i el desplegament total de la **Llei contra la LGTBfòbia**, així com dotar-la de pressupost econòmic.

Full de ruta:

- a) Formació i sensibilització del funcionariat de les administracions públiques per a la prevenció, la detecció i la intervenció en els casos d'homofòbia, transfòbia i bifòbia en els diferents àmbits d'actuació pública determinats per la Llei.
- b) Creació d'un protocol que desenvolupi el deure d'intervenció fixat per la Llei.
- c) Desenvolupament de l'òrgan coordinador de polítiques LGTBI de l'Administració. Dotació de mitjans i recursos per a la planificació efectiva i l'avaluació de les polítiques LGTBI catalanes.
- d) Creació d'una Agència nacional pels drets civils i la no discriminació que garanteixi les polítiques públiques contra l'homofòbia, la transfòbia i la bifòbia.
- e) Creació d'un òrgan sancionador contra l'homofòbia, la transfòbia i la bifòbia de caràcter independent elegit pel Parlament de Catalunya.
- f) Implantació i desenvolupament del Servei d'atenció integral previst a la Llei contra l'homofòbia en tots els territoris de Catalunya.

- g) Implementació de la Llei i actuació específica en petits municipis i en el món rural mitjançant els Consells Comarcals i les Diputacions. Creació de convenis de col·laboració entre els ens locals i la Generalitat.
- h) Creació de campanyes institucionals de divulgació de la Llei contra l'homofòbia al conjunt de la població, i específiques al col·lectiu LGTBI, que incideixin tant en el règim d'infraccions i sancions com en el procés de denúncia administratiu i gratuït.

1291. **La transsexualitat no és una malaltia, la transfòbia sí.** Serà un objectiu del nou govern ser un agent actiu per aconseguir, davant dels òrgans últims decisoris, la total despatologització de la transsexualitat. Treballarem per eliminar totes les traves legals i per superar les discriminacions socials que el col·lectiu transsexual encara pateix.

1292. **Impulsar la modificació de la Llei 3/2007, reguladora de la rectificació registral de la menció relativa al sexe** de les persones, per tal d'eliminar el diagnòstic de disfòria de gènere, els dos anys de tractament hormonal i la limitació d'edat per canviar el nom dels menors trans i reconèixer legalment el gènere sense cap procediment mèdic obligatori.

1293. Impulsar una **Llei integral de transsexualitat a Catalunya** que garanteixi els drets de les persones trans en els àmbits sanitaris, educatius i laborals, basada en els principis de despatologització i en l'autodeterminació del gènere.

1294. **Eradicar la LGTBfòbia dels centres de treball.** Conjuntament amb els agents socials, treballarem per instaurar una línia de treball per la LGTBfòbia dels centres de treball. Aplicació al màxim de la directiva europea 2000778 relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en el treball i l'ocupació. També donarem suport a les accions que els agents socioeconòmics i la societat civil promoguin per avançar en l'eradicació de la LGTBfòbia en els centres de treball. Seguirem reforçant les línies d'actuació que amb aquests objectius promouen els sindicats.

1295. Sensibilització i formació de l'empresariat, les treballadores i els treballadors en diversitat sexual i de gènere per combatre l'homofòbia, la transfòbia i la bifòbia.

- a) Desenvolupament de protocols específics d'intervenció en casos de discriminació laboral per a cada grup del col·lectiu LGTBI.
- b) Vetllar per l'aplicació i el compliment del règim sancionador contemplat a les lleis per a les empreses de les quals es tingui constància que discriminin directament o indirectament a les persones LGTBI.

1296. **Suport a la gent gran LGTB+.** Realitzar un estudi sobre la situació de la gent gran LGTB+ i prendre mesures per garantir a llarg i curt termini l'atenció de les persones grans LGTB+ en situació de dependència i desempament, formar les persones professionals que les atenen.

- a) Acondiciament d'hospitals i centres gerontològics, formació tant del personal sanitari com dels assistents a domicili, per tal de garantir el context i les cures adients per a les persones grans LGTBI, essent les persones transsexuals i transgènere les més vulnerables.
- b) Visibilització de la gent gran en cartells, fotos o anuncis d'actes relacionats amb el col·lectiu LGTBI.

1297. **Posem fre al VIH i a les ITS.** Treballarem per tal que des de les institucions públiques s'atenguin totes les ITS en totes les seves vessants de prevenció i d'assistència, afavorirem el coneixement i l'accés a les mesures de prevenció i també de la PReP, impulsarem una major coordinació entre les administracions i les ONG de lluita contra la SIDA, lluitarem perquè no hi hagi cap discriminació de les persones seropositives en cap àmbit de la seva vida.

- a) Promoure un sistema sanitari inclusiu i que reconegui la diversitat sexual a l'hora d'informar i realitzar campanyes de prevenció.
- b) Donarem suport institucional i participarem en els actes de l'1 de desembre (Dia Internacional de la Lluita contra la Sida).
- c) Creació de campanyes institucionals i guies de prevenció del VIH i altres ITS per a cada grup del col·lectiu LGTBI.
- d) Col·laboració amb les entitats que treballen per a les persones amb VIH/sida per combatre la discriminació i la serofòbia que pateixen en l'àmbit social i laboral.
- e) Garantir el dret de les persones que viuen amb VIH/sida a rebre una assistència integral de salut física i psicològica.

1298. **Eradiquem la LGTBfòbia de tot el món.** Desenvolupament de projectes de cooperació en col·laboració amb les entitats LGTBI de països que treballen en situacions de discriminació, exclusió flagrant i perill on lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals pateixen discriminacions i violències.

1299. **L'adopció: un dret real.** Treballarem perquè els protocols i les empreses que certifiquen la idoneïtat de les persones i les seves parelles que volen adoptar per assegurar que no hi hagi discriminació per l'orientació sexual o identitat de gènere de les sol·licitants.

1300. **Per unes institucions lliures de LGTBfòbia.** S'assegurarà la formació de tot el personal públic per evitar qualsevol tipus de discriminació i vulneració de drets de la ciutadania en funció de la seva orientació sexual o identitat de gènere.

1301. **Per una institució compromesa amb la LGTBfòbia.** Exigirem que la Generalitat de Catalunya torni a ser membre de l'ILGA.

1302. **Revisar projectes de cooperació** amb governs que penalitzin legalment l'homosexualitat o transsexualitat i treballar per a la seva derogació i, en els països on la homosexualitat o la transsexualitat no estigui penalitzada legalment, exigir que un percentatge dels projectes de cooperació estiguin dedicats a polítiques LGBT.

1303. **Visibilitat, democràcia i participació.** Les institucions han d'actuar com a agent actiu en la lluita contra l'eradicació de la LGTfòbia als nostres municipis juntament amb els moviments socials.

- a. Fomentarem el debat i la visibilització de les persones LGBT en els diversos àmbits de participació ciutadana (joves, gent gran, salut...).
- b. Promourem, en els mitjans d'informació i en els suports publicitaris, en el marc del pluralisme dels mitjans de comunicació, la informació sobre les activitats dels col·lectius de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals.
- c. Farem visible amb actes i amb la participació dels col·lectius afectats de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals i, des del compromís amb la igualtat de drets, el dia de l'orgull/alliberament gai, lesbià, transsexual i bisexual i el dia internacional contra l'homofòbia.
- d. Promourem l'associacionisme dels gais, les lesbianes i els/les transsexuals i bisexuals en els àmbits de participació municipal.
- e. Realitzarem de forma periòdica xerrades/tallers sobre com tractar la diversitat sexual i de gènere i sobre la temàtica LGTB, adreçats a professionals, siguin voluntaris o no, que desenvolupin tasques informatives o de dinamització amb adolescents i joves en l'àmbit de l'educació.

VISIBILITAT

1304. **Promoure la visibilitat i la representació del col·lectiu LGTBI** en la seva diversitat en tots els àmbits socials, sobretot en l'associatiu i polític, en els mitjans de comunicació i la cultura o en l'esport per acabar amb la desinformació, lluitar contra els prejudicis d'aquestes persones i combatre el sexisme, l'homofòbia i la lesbofòbia.

1305. **Suport i visibilitat institucional al calendari reivindicatiu LGTBI.**

ENTITATS LGTBI I PARTICIPACIÓ

1306. **Garantir la participació del Consell Nacional LGTBI** en el disseny, l'elaboració, la implementació i l'avaluació de les polítiques catalanes LGTBI.

1307. **Dotar el Consell Nacional LGTBI de mecanismes** per fer-lo més participatiu, accessible i vinculant.

1308. **Revisió del sistema de representació del Consell Nacional LGTBI** amb les entitats LGTBI.

1309. **Implementació del principi de coeducació** per fomentar la dignitat de les persones, el respecte, la igualtat d'oportunitats i la no discriminació per combatre l'homofòbia, la transfòbia i la bifòbia en tots els centres escolars.

1310. **L'educació és l'arma més poderosa per eradicar la LGTfòbia**, és per això que treballarem perquè els centres escolars del nostre país tinguin totes les eines necessàries per actuar en casos d'assetjament escolar i educar en la diversitat.

- a. Realitzarem, juntament amb els moviments socials i les associacions, un pla contra l'assetjament escolar (bullying) homofòbic. Supressió dels concerts, aplicar sancions i, fins i tot, tancar els centres educatius i les institucions que tinguin pràctiques LGTBfobes i sexistes.
- b. Elaborarem un protocol d'identificació, atenció i gestió de les situacions d'assetjament en els centres educatius, en el qual s'inclouin de forma explícita les situacions de discriminació i assetjament per motiu d'orientació sexual o identitat de gènere.
- c. Realitzarem formació dels mediadors escolars en conflictes d'homofòbia i transfòbia.
- d. Tant en el currículum escolar com en les activitats extraescolars promourem l'educació en la diversitat de models familiars.
- e. Promourem l'edició i distribució de guies didàctiques, material curricular, contes, material audiovisual i altres recursos d'educació per a la igualtat.
- f. Reconeixement de la diversitat familiar, afectiva i sexual en els reglaments de convivència educativa i en els plans d'acció tutorial, en els materials escolars i formatius com llibres, guies, audiovisuals i multimèdia, en les activitats escolars i en el lleure infantil i juvenil.
- g. Programa d'educació en la diversitat afectiva-sexual que tingui com a objectius la formació del professorat, la prevenció del VIH, foment i suport de tutories LGTB+, assessoria a departaments i equips d'orientació, educació sexual que contempli una perspectiva més àmplia que la genital, atenció a la població immigrant, diversitat familiar, edició de materials i dotació de biblioteques.
- h. Col·laboració amb entitats que treballin per la visibilitat de la diversitat afectiva i familiar i la inclusió de la perspectiva LGTBI en l'àmbit educatiu.
- i. Garantir el dret a què els formularis i el tractament administratiu en l'àmbit educatiu siguin respectuosos i inclusivament respecte a la diversitat familiar i de gènere.
- j. Creació d'un protocol d'actuació per als menors LGTBI a les escoles que eviti situacions de discriminació.
- k. Desenvolupament i implantació de protocols per a la detecció, la prevenció i la intervenció en els casos d'assetjament escolar (bullying),

entre iguals i també entre el professorat i l'alumnat per raó d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere a tots els centres educatius.

- l. Creació de plans de formació tant per al professorat com per a les famílies sobre diversitat familiar, sexual i de gènere.
- m. Garantir espais segurs per la visibilitat de la diversitat afectiva, sexual i de gènere de l'equip docent i de l'alumnat amb l'objectiu d'impulsar referents positius als centres escolars catalans.

FAMILÍES LGTBI

1311. **Acabar amb la invisibilitat administrativa i institucional** de les famílies LGTBI. Impulsar la reforma dels formularis i del cens del'INE que encara discriminen les famílies de gais i lesbianes i que no reflecteixen la diversitat familiar a Catalunya. El col·lectiu LGTB+ és divers i és per això que treballarem perquè tothom tingui les mateixes oportunitats.

- a. Protegirem el dret a la lliure expressió de l'afectivitat en els espais públics.
- b. Impuls, de suport a les persones joves i adolescents gais, lesbianes i transsexuals que hagin estat expulsades de les seves llars o bé hagin marxat voluntàriament per causa de situacions de maltractament i de pressió psicològica.
- c. Acompanyament i suport jurídic en casos d'agressions i discriminacions homo/transfòbiques.
- d. Personació jurídica en els processos legals contra persones físiques i jurídiques que puguin atemptar contra els drets individuals i col·lectius de les persones per raó de la seva orientació sexual o identitat de gènere.

1312. **Treballarem perquè els i les joves dels nostres municipis puguin viure sense discriminacions** i perquè **l'esport** sigui un espai de trobada sense homofòbia.

- a. Realitzarem programes de promoció de l'autoestima i l'autoreconeixement dels adolescents homosexuals, transsexuals i bisexuals.
- b. Integrarem continguts LGTB (conceptes bàsics, circuits i recursos) en les jornades de formació adreçades a personal informador juvenil i animador de casals i espais joves.
- c. Incorporarem la informació sobre el col·lectiu LGTB+ (associacions, publicacions, recursos, etc.) als punts d'informació juvenil de les ciutats.
- d. Evitarem qualsevol tipus de discriminació per raó d'orientació sexual o identitat de gènere en els centres esportius.

1313. **Lluitar contra les discriminacions múltiples** que afecten les persones lgbt+ grans, les dones lesbianes o les persones lgbt+ immigrades, amb especial atenció als serveis bàsics, com són la salut o l'educació.
1314. **Retirada o denegació d'ajuts o subvencions** a entitats que per la seva ideologia o activitat incorren en qualsevol manifestació d'homofòbia, lesbofòbia o transfòbia.
1315. **Treballarem de manera activa per facilitar refugi** a aquelles persones perseguides al seu lloc d'origen per la seva orientació sexual o identitat de gènere.

PERSONES TRANS I INTERSEXUALS

1316. **Desenvolupament de protocol d'acompanyament mèdic per a les persones transsexuals i transgènere a l'UTIG** que no impliqui la patologització i que reconegui el dret a la informació i a l'autonomia personal a l'hora de prendre decisions sobre el tractament hormonal, la cirurgia de reassignació sexual i l'atenció als menors trans en l'adolescència.
1317. **Formació de professionals sanitaris** en transidentitat i implementació d'assistència no patologitzant per a les persones trans en els diferents centres de salut, amb el suport dels serveis socials, arreu del territori català.
1318. **Redacció d'un protocol d'acompanyament** per a famílies de persones intersexuals, basat en el diàleg i l'escolta, tot establint estratègies per tal de visibilitzar i vetllar pel respecte dels drets dels nens i les nenes així com de les famílies a prendre decisions amb tota la informació.

SALUT

1319. **Garantir el dret a la reproducció assistida** a la sanitat pública catalana i amb caràcter gratuït a les dones lesbianes i bisexuals.
1320. **Difondre campanyes de la tècnica de reproducció assistida ROPA** (recepció d'òvuls de la parella) per a dones lesbianes i bisexuals.
1321. **Formació dels i les professionals sanitaris en la salut sexual de dones lesbianes i bisexuals** i en les infeccions de transmissió sexual (ITS) de les dones que practiquen sexe amb dones (DSD).
1322. **Garantir el dret a què els formularis i el tractament** administratiu sanitari siguin respectuosos i inclusivament respecte a la diversitat familiar i de gènere.

MITJANS DE COMUNICACIÓ

1323. **Visibilitzar les persones LGTBI** en les campanyes institucionals de la Generalitat, siguin audiovisuals o a les pàgines web de l'Administració,

relacionades amb polítiques públiques com salut, educació, treball, gent gran, joventut o cultura.

1324. **Impulsar la visibilització del col·lectiu LGTBI**, en la seva diversitat, en els mitjans de comunicació públics: ràdio, televisió, premsa, Internet, cinema, publicitat i audiovisuals.
1325. **Vetllar per un ús inclusiu i respectuós** del llenguatge i les imatges als mitjans de comunicació públics i a Internet que eviti el sexisme, els estereotips, l'estigma, el binarisme de gènere i les expressions LGTBIfòbiques.

MEMÒRIA HISTÒRICA

1326. **Impulsar estudis per a la recuperació de la memòria històrica del col·lectiu LGTBI a Catalunya.**
1327. **Dedicar noms de carrers i places** a persones destacades del moviment d'alliberació LGTBI a Catalunya des del franquisme fins als nostres dies.
1328. **Impulsar projectes d'ajuda a la gent gran LGTBI** que va patir la repressió franquista i que encara no ha viscut la seva identitat de gènere i orientació sexual en llibertat, amb especial atenció a les dones lesbianes i les persones trans.

IMMIGRACIÓ

1329. **Garantir programa d'assistència psicològica** a la població immigrada per tal de pal·liar la LGTBIfòbia que han patit en els seus països d'origen.
1330. **Promoure programes de salut sexual**, formatius i d'integració sociolaboral per a les dones trans immigrants que exerceixen la prostitució.

3. Migracions

A) Polítiques d'acollida: drets civils i socials

Les persones estrangeres, a més de la seva condició social de migrant, tenen una categoria jurídica diferent i excloent com a “no nacional”, la qual cosa es tradueix en diverses problemàtiques burocràtiques i de racisme institucional, que perjudiquen el seu benestar i drets com a persones i fins i tot la seva vida en família. Catalunya ha d'exercir totes les competències de què disposi per aplicar polítiques d'acollida i de ciutadania plena que garanteixen la inclusió social.

1331. Una **lleï integral d'acollida** que reemplaci o millori l'actual ha de garantir:

- a. **Assegurar l'empadronament:** vetllar perquè tots els municipis apliquin la legalitat vigent i s'empadroni a totes les persones que realment resideixen a Catalunya.
- b. **Garantir l'empadronament sense domicili fix:** a les persones que no tinguin o no puguin acreditar un domicili fix se les ha d'empadronar i se'ls ha de facilitar una adreça on rebre correspondència, avisos i altres notificacions oficials. S'ha de donar informació sobre aquest fet en el mateix moment en què s'empadroni i comunicar-ho a la persona via correu una vegada que estigui a punt de caducar el seu empadronament.
- c. Garantir el **dret a viure en família** de les persones estrangeres. Catalunya ha de promoure un **programa integral d'acompanyament** adreçat a tots els i les membres d'aquelles famílies que es troben en procés de reagrupació familiar i facilitar recursos jurídics, psicològics, educacionals i socials.
- d. **Tancar els Centres d'Internament d'Estrangers.** Eliminar els mecanismes repressius que criminalitzen la immigració, com els operatius de batudes racistes i els Centres d'Internament d'Estrangers. Catalunya ha de posar en marxa un procés que permeti tancar aquests centres.
- e. Garantir la **gratuïtat dels tràmits** i evitar que l'estrangeria sigui recaptatòria.
- f. Regular els criteris del cobrament de les taxes per canvi d'estatus del NIE o per informes per a l'obtenció d'arrelament.
- g. Reducció del cost de les taxes per a l'obtenció d'aquests documents, que actualment tenen un preu que van indiferentment entre els 0 i els més de 200 euros en els casos de residència amb opció a treball per compte d'altri.
- h. Canals transparents i àgils per facilitar les **homologacions i convalidacions de títols i estudis** de persones estrangeres realitzats en altres països. L'accés a l'educació i a la formació ha de ser una eina bàsica per a la inclusió social, així com l'acompanyament de las famílies en el procés d'escolarització de fills i filles.
- i. Elaborar i implementar un Programa de formació i sensibilització, adreçat al personal de serveis socials, plans d'acollida i acompanyaments, orientat a combatre manifestacions racistes, xenòfobes en les institucions

públiques que reproduïxen formes assistencialistes, victimistes i patriarcals vers les dones migrades.

B) Accés a la regularització de les persones que tinguin una situació administrativa irregular.

La principal forma d'accés a la regularització és per les circumstàncies excepcionals del arrelament social. Es troba regulat per la LOEX 4/2000 i el seu reglament RD 557/2011. L'emissió dels informes d'arrelament és competència de la Generalitat de Catalunya que delega la seva elaboració a les administracions locals. La competència per a l'aprovació o denegació d'expedients de regularització pertany al govern central, que ho fa a través de les diferents delegacions del govern a cada comunitat autònoma, que finalment resolen els expedients.

Catalunya Sí que es Pot, que entre les seves bases fonamentals es troba la defensa dels drets humans, defensa el principi segons el qual tota la població ha de tenir plens drets de ciutadania independentment de la seva nacionalitat, vinculant l'exercici d'aquest dret amb el territori i amb la societat en la qual es resideix.

Hi ha desenes de milers de persones migrants en situació administrativa irregular que compleixen els requisits per regularitzar la seva situació menys un: tenir un contracte laboral d'un any, cosa que amb les condicions socioeconòmiques actuals resulta difícil complir.

A més, recentment s'estan donant casos de persones migrants amb residència que, per la manca d'un contracte laboral, per a la renovació poden perdre la seva condició de residents, el que s'anomena "irregularitat sobrevinguda".

Existeix l'antecedent de regularització per arrelament. Aquest és el cas de les naus del Poble Nou i la regularització de persones migrants a través d'un informe d'arrelament positiu, que indiquen que la implantació d'una mesura d'aquest tipus respon a voluntat política.

1332. Emetre des de la Generalitat de Catalunya informes d'arrelament i esforç d'integració favorables o positius quan l'únic requisit que cal és el contracte laboral.

1333. Promoure una resolució del Parlament de Catalunya adreçada al Congrés dels Diputats i al govern espanyol a fi de donar suport a l'obtenció de la residència sense la presentació d'un contracte laboral i la flexibilització de l'aplicació de l'exigència d'un contracte de treball d'un any a altres alternatives.

1334. Instar la Delegació de Govern que admeti i aprovi aquestes sol·licituds d'acord amb la vulnerabilitat dels i les sol·licitants, així com la vulnerabilitat i dependència que existeix dels treballadors i les treballadores migrants envers els seus ocupadors.

1335. **Aplicar els mateixos criteris per a les renovacions de residència i el reagrupament familiar.**

C) Protecció internacional i asil.

Els últims tres anys s'ha triplicat la xifra de persones sol·licitants d'asil a Catalunya, malgrat que aquestes persones segueixen sent molt poques en comparació a Europa. En un context internacional amb més de 3 milions de persones refugiades, Catalunya ha d'assumir un paper rellevant i exemplar, demostrant un compromís i responsabilitat internacional. La voluntat política i la capacitat d'acollir famílies refugiades posa també en valor la importància i l'enriquiment cultural, social i polític que això significa per a un país, a més de convertir-se en un actor polític clau com a referent de drets humans en tot el món. Per això, malgrat que el dret d'asil és competència exclusiva de l'Estat espanyol, com queda recollit en l'article 149.2 de la Constitució i en la Llei d'asil 12/2009, el govern de Catalunya ha de fer un avanç important en aquesta matèria. Primerament, garantint el desplegament del **Pla de protecció internacional a Catalunya** i, si cal, proposar una **Llei de protecció internacional a Catalunya** que pugui protegir les persones i garanteixi:

1336. **Implementació del Pla de protecció internacional de la Generalitat de Catalunya** en condicions que permetin l'assoliment que van inspirar la seva creació.

- a. Ampliació del pressupost a fi que s'adeqüi a les necessitats i que permeti desenvolupar els objectius i les tasques del pla.
- b. Millora de l'estat dels dispositius d'acollida de sol·licitants d'asil i refugiats prestant finançament i recursos a les entitats del sector.
- c. Formació més específica i contínua als professionals encarregats d'identificar i gestionar els casos de potencials sol·licitants d'asil.
- d. Permetre l'accés a entitats a les "zones grises" de l'aeroport del Prat. Garantir els drets humans de les persones potencials sol·licitats d'asil en aquests llocs i especialment el dret a la comunicació amb familiars que estiguin en territori europeu. Dret a atenció jurídica i psicològica immediata.
- e. Incrementar les places d'acollida de les entitats de la xarxa d'asil a Catalunya, de forma urgent, tenint en compte que a dia d'avui hi ha moltes famílies potencials sol·licitants d'asil en situació de carrer.
- f. Respectar el perfils, creences i diversitat de les persones refugiades als procés d'acollida i integració, amb especial atenció a persones LGTBI, famílies amb menors, víctimes de **trata** i explotació; menors no acompanyats, així com també la seva autonomia i dignitat.
- g. Incrementar i potenciar els serveis de suport psicològic i de seguiment del procés d'acollida i adaptació a Catalunya.
- h. Fer extensiu el pla a tot el territori català i potenciar la creació d'antenes en altres llocs clau de Catalunya on se sap que hi ha persones potencials sol·licitants d'asil, com són les ciutats de Tarragona i Girona.
- i. Garantir el reagrupament familiar durant el procediment, tenint en compte els temps reals del procediment.

- j. Treballar la legitimació social i la sensibilització entorn a poder generar una “cultura d’asil” i que la societat i els governs deixin de considerar una persona refugiada com un migrant econòmic.
- k. Treballar per una incidència política de Catalunya sobre reasentaments a nivell d’Europa.
- l. Que Catalunya porti endavant el compliment de la Convenció de Ginebra, seguint les estratègies proposades en el Pla de protecció internacional i altres en benefici de les persones desplaçades, refugiades o migrades per circumstàncies de violació dels drets humans en origen.
- m. Definir quina protecció social, psicològica, mèdica, residencial i ocupacional es dona tant a les persones sol·licitants d’asil, que estan en tràmit, com a aquelles que se’ls ha reconegut l’estatut de refugiat.

D) Representació i participació institucional: drets polítics

La participació política i la representació de les persones estrangeres són fonamentals per a la transformació social del país i s’ha tornat una qüestió ineludible envers la realitat. El **dret a vot** de les persones estrangeres ha de ser una eina de diàleg que ha d’acompanyar un procés d’inclusió a la societat, alhora que ha de ser un instrument d’empoderament contra el racisme i l’exclusió econòmica i social.

La via que garanteix el dret a vot mitjançant convenis de reciprocitat de l’Estat espanyol no només ha sigut un fracàs i està esgotada sinó que sempre va ser una via insuficient, ja que no garanteix el sufragi passiu. El dret a vot ha de desvincular-se de la nacionalitat però tampoc pot dependre de convenis amb països d’origen. S’ha de buscar l’eina legal adequada per garantir el dret a vot a tota la població resident i sense restriccions burocràtiques. Cal que Catalunya tingui incidència política en aquest procés. Alhora, també s’ha de garantir la participació política de la població estrangera.

1337. **Garantir el dret a vot de persones estrangeres** residents a Catalunya en consultes, plebiscits i/o referèndums.

1338. **Promoure la participació política de persones estrangeres a les institucions de Catalunya.**

1339. **Fomentar processos d’apoderament, enfortiment de capacitats, de participació política i ciutadania i de visibilitat de les dones migrants;** així com promoure iniciatives i xarxes de cooperació internacional amb els països d’origen des d’un enfoc de gènere, drets humans i interculturalitat.

1340. **Treballar per la incidència política a l’Estat espanyol per una reforma de la Constitució espanyola** que permeti destravar les restriccions i impulsi el dret a vot actiu i passiu de persones estrangeres.

1341. **Treballar per la legitimació social cap a un canvi de paradigma que permeti el dret a vot.**

1342. **Ampliació de l'assignació pressupostària** per al desenvolupament de projectes d'associacions i entitats que treballen directament amb el col·lectiu migrant a Catalunya.

1343. **Promoure i donar el suport necessari a les associacions d'emigrants que puguin o s'hagin creat a l'exterior**, reforçant el vincle institucional-ciutadania a l'exterior.

1344. **Criteris d'assignació pressupostària en relació als projectes presentats** donant prioritat als moviments associatius que treballen directament amb les persones migrants. Establir com a condició d'assignació la rendició de comptes de les activitats realitzades i dels objectius assolits.

E) Polítiques de diversitat i interculturalitat

No hi haurà ciutadania inclusiva sense reconèixer, promoure i gestionar la diversitat cultural. Catalunya ha d'apostar per un model de societat intercultural. Les polítiques socials han d'incloure la diversitat cultural i religiosa com a eina de diàleg i cohesió.

1345. **Reconèixer i valorar la riquesa que suposa la diversitat lingüística** i incorporar altres llengües als currículums escolars i a les activitats extraescolars i culturals.

1346. **Facilitar el diàleg** amb entitats i associacions per garantir espais de culte de comunitats musulmanes i altres religions minoritàries, en funció de la demanda de la població. Garantir que en els cementiris públics i en tots els tanatoris es puguin celebrar de manera digna tot tipus de cerimònies, sense cap exclusió per motius de religió o de conviccions.

1347. **Donar suport a determinades festes populars promogudes per comunitats de gent migrada, en articulació amb entitats, moviments socials i associacions.** Donar suport i acompanyar determinades festes, així com esports, fomentant un procés "d'adopció" com a part de la pròpia cultura catalana construïda també per gent que ve d'altres llocs.

1348. **Es promouran iniciatives culturals** que combatin problemàtiques socials com el racisme i la xenofòbia, mitjançant la cultura com a eina per visibilitzar i combatre les anomenades discriminacions.

1349. **Es promouran les iniciatives que ajudin a visibilitzar** i mantenir les pràctiques i expressions culturals de les dones migrades, com a espai d'empoderament i participació social.

F) Polítiques d'igualtat d'oportunitats i lluita contra el racisme i la xenofòbia

El racisme social i la xenofòbia són malalties socials que legitimen l'estratificació social i la pobresa. Per això és important combatre'ls des de la prevenció, la redistribució de recursos i la lluita contra la pobresa, però també

des de **polítiques específiques** impulsades des de les institucions per empoderar i protegir la població afectada.

Catalunya ha de promoure una **Llei integral contra el racisme, per la nodiscriminació i per la igualtat de tracte** que inclogui la defensa i protecció dels col·lectius socials que pateixen discriminació pel seu origen, ètnia, religió, creences, discapacitat o edat i que en particular contempli la denúncia del racisme, així com la visibilització i l'empoderament de les persones afectades. Dins d'aquest marc normatiu s'ha d'incloure:

1350. **Garantir pressupost per desplegar programes específics** de mediació social i resolució de conflictes a les localitats on es detectin problemes d'exclusió, segregació o conflictes.

1351. **Promoure la creació de un observatori antiracista** i/o de xarxes antiracistes, que recullin denúncies de discriminació o opressió i que es personi davant les denúncies.

1352. **Promoure mecanismes per acabar amb la discriminació a l'accés a l'habitatge i la segregació espacial**, així com l'accés al mercat laboral.

1353. **Fixar un règim sancionador** a la Llei contra el racisme i la xenofòbia, que faci efectiva la lluita contra tota acció o expressió xenòfoba, racista i feixista.

1354. **Implementar programes d'educació antiracista** i donar suport a les iniciatives i activitats que proposin les associacions, entitats i col·lectius que estan treballant en l'àmbit de la immigració i de la interculturalitat, especialment de la xarxa antirumors, perquè la seva activitat arribi a tots els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya i no sols al món associatiu vinculat al fenomen migratori.

1355. Treballar en un pla per combatre la **segregació escolar**, dotant de recursos i pressupost aquelles escoles que actualment es troben en situació de "segregació escolar" per tenir més població en risc d'exclusió, sense afectar l'elecció de les escoles per part de les famílies i sense allunyar les famílies de les seves xarxes.

1356. Implementar un **pla d'igualtat d'oportunitats** que garanteixi l'homologació de títols i estudis i que faciliti l'accés als estudis i la formació de cicles superiors de persones migrades.

1357. **Instar el govern central a ratificar el Conveni 189** de l'Organització Internacional del Treball (OIT), relatiu als drets laborals dels i les treballadores de la llar, i garantir la seva equiparació en condicions i drets a la resta d'ocupacions.

1358. **Promoure una estratègia de sensibilització** i de noves pràctiques administratives cap a les persones migrants, a fi d'evitar la discriminació i el racisme institucional.

1359. **Potenciar mesures de lluita contra el racisme** i la xenofòbia cap a les persones d'ètnia gitana i entre diferents col·lectius de migrants per raons d'ètnia o de cultura.

G) Polítiques de reconeixement i reparació

El **reconeixement** és un concepte moral i polític que apareix quan es creuen la identitat, les diferències (de tot tipus) i la igualtat de drets i també va associat a la memòria històrica i a la **reparació**. Les polítiques de reconeixement i reparació són un eix fonamental per internalitzar la construcció constant de Catalunya on convivim milers de persones d'orígens, cultures i societats diverses, alhora que són un pas molt important per prevenir el racisme i construir una societat igualitària. En el passat, Catalunya va estar implicada econòmicament i políticament en els processos de colonització i esclavitud de població d'altres parts del món, considerada com a inferior. Els efectes de la colonització i l'esclavitud, en tant que sistemes i mecanismes d'opressió d'altres pobles, així com la invisibilització, aculturació i aniquilació total de poblacions senceres, van repercutir molt negativament en el desenvolupament de milers de pobles i famílies. Moltes d'aquestes persones afectades, descendents d'aquestes poblacions, ara viuen a Catalunya. No és casualitat que les migracions internacionals del segle XXI es produeixen de països d'excolònies europees –ara països molt empobrits- cap a expotències colonitzadores.

Una altra eina important per combatre el racisme és assumir la responsabilitat que ha tingut Catalunya en la colonització i l'esclavitud des d'una perspectiva moral i simbòlica. Assumir aquesta responsabilitat és el primer pas per promoure el reconeixement i la reparació històrica i és una aposta contundent per la convivència i per una ciutadania inclusiva. Un projecte de polítiques de reconeixement i reparació ha de proposar:

1360. **Reconèixer les víctimes de la colonització i l'esclavitud** i les seves conseqüències, assumint la responsabilitat des d'un punt de vista moral i simbòlic.

1361. **Substituir monuments emblemàtics de personatges que s'hagin enriquit a costa de l'esclavització i l'explotació** de persones i revisar els noms de carrers de personatges esclavistes amb l'objectiu de reemplaçar-los per altres que hagin ofert resistència, que hagin treballat per la pau o personatges del món artístic.

1362. **Declarar el 12 d'octubre com un dia de reivindicació i lluita dels pobles originaris dels territoris colonitzats d'Amèrica.**

1363. **Donar suport a associacions i moviments socials que promoguin el panafricanisme, la reivindicació de pobles originaris i la pau.**

H) Garantir els drets de les persones emigrants

1364. **Promoure al Parlament de Catalunya l'aprovació d'una resolució per la derogació o modificació de la Llei orgànica 2/2011**, mitjançant la qual es modifiqui el Règim electoral general (LOREG) en relació amb el vot pregat, a presentar al Congrés dels Diputats.

1365. **Promoure al Parlament de Catalunya l'aprovació d'una resolució per a l'expedició als i les migrants catalanes** de la targeta sanitària europea o del certificat substitutori provisional indefinit en cas de no tenir cobertura sanitària, amb renovació en ambaixades, consolats i oficines de la Seguretat Social a l'exterior.

1366. **Garantia de la cobertura sanitària** dels i les descendents i del/la cònjuge del ciutadà o ciutadana migrada en el seu cas.

1367. **Facilitar l'accés de les persones retornades** a la renda activa o de garantia fins a la seva reinserció en el mercat laboral.

1368. **Creació d'una borsa d'ocupació pública** per a professionals de la sanitat i de l'educació que estiguin exercint actualment a l'estranger, perquè en tornar puguin desenvolupar les competències adquirides a l'exterior.

1369. **Obertura de programes especials de capacitació professional** per a aquelles persones retornades que no posseeixin el títol de Batxillerat o que desitgin o necessitin millorar o complementar el seu currículum, per integrar-se en millors circumstàncies al mercat laboral.

1370. **Assignació pressupostària a projectes d'investigació en l'anàlisi i avaluació de les polítiques sobre temes de migració**, que permeti demanar dades, fer una avaluació de les polítiques migratòries i generar nous diagnòstics per a futures polítiques en el territori.

I) Accés a una sanitat pública i universal sense cap tipus de discriminació

Arran de la decisió presa per una àmplia majoria del Parlament de Catalunya en relació a l'accés al sistema sanitari, considerem que cal promoure que aquest accés, que serà via instrucció del Servei Català de la Salut, sigui en igualtat de condicions (principi d'igualtat i universalitat) als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya; és a dir, sense establiment de terminis, per al que aquest accés pugui donar-se des del mateix dia que es faci efectiu l'empadronament, ja que el contrari, pot afectar no només les persones migrants residents a Catalunya, sinó també els i les migrants catalanes que desitgin tornar a Catalunya.

Cal, doncs, garantir la universalitat de l'accés al sistema sanitari en les mateixes condicions que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. Una altra mesura diferent, per molt reduït que sigui el termini, significaria distinció de drets i no estaríem parlant d'universalitat de l'accés a la sanitat.

1371. Defensar els principis d'universalitat i igualtat en l'accés al sistema de salut de Catalunya sense cap tipus de distinció, així com la promoció d'un sistema sanitari 100% públic a Catalunya.

J) Universalitat en l'accés a l'aprenentatge de la llengua catalana fins al nivell B2

L'aprenentatge de la llengua catalana és primordial per a les persones que conviuen a Catalunya. Curiosament, les polítiques lingüístiques dutes a terme no acaben de ser del tot inclusives. En primer lloc, l'accés obert a l'aprenentatge del català està limitat als cursos de nivell bàsic, mentre que els nivells superiors tenen taxes de vegades no assumibles per als/lesmigrants; d'altra banda, els horaris de les classes no coincideixen amb els horaris de treball. En el cas de les dones treballadores de la llar i homes que disposen únicament del cap de setmana com a temps lliure s'evidencia aquesta manca d'oferta. Aquesta mesura enforteix el coneixement de la població en el seu conjunt de la llengua catalana amb efectes positius en la societat, la cultura i les relacions laborals, equilibrant la capacitat lingüística de la població.

Aquesta política té un efecte negatiu més enllà dels/lesmigrants, ja que la dinàmica del mercat de treball i la falta d'accés s'estén ara també a la resta de la població.

1372. Universalitat en l'accés als cursos de català independentment del nivell o almenys fins al nivell B2.

1373. Ampliació d'horaris a caps de setmana i d'horaris setmanals ajustats a la realitat del mercat de treball. Més flexibilitat en el temps de les matrícules. Contractació de més personal docent per cobrir aquests espais en els caps de setmana.

1374. Garantir l'ensenyament en centres accessibles als llocs d'assentament de les persones migrades.

1375. Conveni entre el CPNL i organitzacions del Tercer Sector per a la garantia, diversificació de centres i certificació dels cursos de català impartits en els diferents nivells.

1376. Garantir a descendents de les persones migrades a Catalunya l'aprenentatge de la llengua a través de l'escola, classes de reforç a centres municipals i inclusivament per mitjà de la derivació a centres per a l'aprenentatge de català a cost zero o a baix cost, segons el cas.

4. Diversitat funcional i autonomia personal

4.1- Dret a un habitatge digne

1377. **Promoure l'habitatge assistit per a persones amb diversitat funcional**

1378. **Dret a un habitatge accessible** per a totes les persones, amb infraestructures adequades, no només com un programa d'inserció, sinó com un dret habitacional; reconèixer el dret a un habitatge adaptat a les necessitats de cada persona i no enfocar-ho com una ajuda tècnica, fomentar la vida independent.

1379. **Seguir avançant en la millora de l'accessibilitat del parc d'habitatges** i en l'estratègia de regeneració de barris i pobles, a través de la instal·lació d'ascensors i l'eliminació de barreres arquitectòniques i de comunicació.

1380. **Impulsar el sector de la rehabilitació, adaptació i domotització d'habitatges.** Exigir que tota nova construcció sigui accessible i que incorporin la preinstal·lació domòtica en el seu disseny per tal d'assegurar que, en cas de necessitat, es podran instal·lar tots els suports domòtics i de control de l'entorn.

4.2- Accessibilitat universal

1381. **Garantir el compliment de la legislació d'accessibilitat en el moment de concedir llicències per a l'obertura de nous locals.**

1382. **Impulsar un programa per fomentar l'accessibilitat del petit comerç.**

1383. **Desplegar la nova Llei d'accessibilitat** i els conceptes tècnics d'accessibilitat universal i disseny per a tothom, millorant l'urbanisme i el transport per al conjunt de la ciutadania.

1384. **Incrementar els controls i, si s'escau, les sancions,** en relació a l'ocupació o el mal ús de les places d'aparcament reservades per a les persones amb mobilitat reduïda i en relació a l'ús fraudulent de la targeta d'aparcament.

1385. **Destinar la recaptació pels processos sancionadors (multes) municipals per ocupació de vehicles no autoritzats** en PLACES BLAVES (corresponents a persones amb discapacitat) a millores en accessibilitat. Introduir, reparar, mantenir i/o millorar l'accessibilitat urbana en els diferents municipis i ciutats. Introduint els paràmetres i les anàlisis pertinents en l'àmbit local que permeten l'avaluació efectiva en matèria d'accessibilitat universal.

1386. **Oferir activitats d'oci inclusiu** que garanteixen la igualtat d'oportunitats i d'accessibilitat per a tots els ciutadans en aquest àmbit .

1387. **Desplegament de la Llei de llengua de signes catalana** i compliment de les mesures i recursos per garantir la comunicació oral de les persones sordes i sordcegues.

1388. **Garantir l'accés universal a la informació, les comunicacions, en les entitats privades i/o serveis públics** amb eines i recursos accessibles a les persones amb diversitat funcional.

1389. **Disseny i implementació de polítiques efectives destinades a garantir l'accés universal al transport i la mobilitat de les persones.** Establir protocols de mobilitat àrea, per mar i terra que prioritzin la comoditat de les persones amb diversitat funcional per davant de les companyies, així com programes destinats a incrementar l'autonomia en l'ús del transport públic per part d'aquest col·lectiu i d'altres que presentin dificultats.

1390. **Programes de sensibilització i educació** sobre els drets del col·lectiu amb diversitat funcional, d'accessibilitat universal i espai públic.

1391. **Promoure un acord entre la Generalitat de Catalunya i el govern central** per a la implementació del disseny per a totes les persones en les estacions de RENFE de Catalunya.

4.3- Participació ciutadana a la vida social i política

1392. **Obrir espais i processos participatius de la ciutadania** amb diversitat funcional on es prenguin decisions concretes i avaluable encaminades a redundar positivament en l'anàlisi i millora de les condicions actuals de les persones en situació de dependència i Diversitat funcional i el seu entorn.

1393. **Desenvolupar i enfortir canals i formes de participació** que han de permetre les persones amb Diversitat funcional exercir el seu dret a una ciutadania plena. Les persones amb diversitat funcional han de ser l'actor principal en la presa de decisions que competeixen al desenvolupament dels seus drets i deures.

1394. **Representació directa de les persones amb diversitat funcional** i dels professionals pertinents en els entorns institucionals, associatius, professionals, sanitaris, culturals i polítics en la formulació, projecció i implementació de les polítiques públiques destinades a les persones amb diversitat funcional.

1395. **Promocionar l'associacionisme i mantenir les línies de finançament** a les associacions que promouen la participació en la vida social de les persones amb diversitat funcional complint rigorosament els pagaments periòdics per part de l'Administració pública. Donar suport institucional a les seves activitats.

1396. **Potenciar espais d'interlocució** entre l'Administració i la xarxa associativa per poder confeccionar i incidir en les polítiques públiques.

1397. **Sensibilitzar la ciutadania** per a la seva implicació en el benestar col·lectiu i per a la bona acollida en barris i pobles dels equipaments socials destinats a col·lectius en risc o en dificultat com és el cas de les persones amb diversitat funcional

4.4- Joves i educació

1398. **Programes específics i pedagògics amb un enfocament inclusiu en l'entorn escolar.**

1399. **Potenciar la figura professional dels tècnics en integració social en l'àmbit educatiu.**

1400. **Eliminació de barreres arquitectòniques, tecnològiques, d'informació** i comunicació i introducció de mecanismes/condicions d'accessibilitat i disseny universal.

1401. **Formació de professionals** en el tractament de persones amb diversitat funcional i formació del personal docent en relació a les persones amb diversitat funcional.

1402. **Programes de sensibilització i combat** amb la discriminació cap als estudiants amb diversitat funcional als centres educatius.

1403. **Desenvolupament de programes d'acompanyament i enfortiment** de la transició des de l'ensenyament obligatori a l'ensenyament postobligatori.

1404. **Disseny i implantació de les mesures conduents a garantir una atenció primerenca i una educació inclusiva** per a totes les persones, incloses les persones amb diversitat funcional, sigui física, intel·lectual o sensorial, en tots els nivells educatius, des de l'etapa d'educació infantil fins a l'etapa postobligatòria i la universitat, així com en la formació no reglada. Aquestes mesures hauran d'assegurar la detecció primerenca de les necessitats de suport, eliminar la segregació dels nens, nenes i joves amb diversitat funcional i proporcionar el suport necessari per a un màxim aprofitament dels aprenentatges per part dels mateixos. Tot això, garantint sempre la participació i apoderament dels nens, nenes i joves amb diversitat funcional i de les seves famílies en la presa de decisions i en els processos que els incumbeixin.

1405. **Impuls en l'atenció i suport a infants i joves amb problemàtiques de salut mental.** Garantir la coordinació i articulació entre tots els àmbits que intervenen en l'atenció dels i les infants i joves: sanitari, escolar i social.

1406. **Definir el model i posar en marxa unitats funcionals que permetin un treball integral i coordinat entre centres de salut mental** infantil-juvenil,

els centres de detecció i atenció precoç i els equips d'atenció psicopedagògics.

1407. **Establir un model conjunt de treball en els casos d'infància i joves** amb risc que permeti una millor articulació dels recursos de salut, Direcció General d'atenció a la infància i l'adolescència del Departament d'Ensenyament.

1408. **Millorar la formació dels i les professionals que permeti una visió conjunta i eines compartides.**

1409. **Assegurar l'accés de les famílies a un mínim d'activitats de lleure educatiu, culturals i esportives** en els espais extraescolars i en els períodes de vacances, amb programes de suport, beques o preus públics bonificats o tarifats socialment.

4.5 - Polítiques d'inserció sociolaboral; per una ocupació justa, inclusiva i igualitària

1410. **Garantir el mateix poder adquisitiu percebut a través de la pensió contributiva.** En la cerca del foment i la prioritització de l'autoocupació de persones amb diversitat funcional i de la igualtat de condicions de l'estatus social de la persona depenent, s'ha d'assegurar que el poder adquisitiu de la mateixa sigui igual o superior al percebut amb la pensió contributiva.

1411. **Equidistar el sou percebut des de l'empresa amb la pensió contributiva,** de forma compensatòria, la pensió complementa el restant assegurant així el mateix poder adquisitiu.

1412. **Assegurar la permanència de la pensió contributiva una vegada acabada la relació laboral amb l'empresa.**

1413. **Dotar d'obligatorietat la retribució immediata de la pensió contributiva** a la qual tenen dret en funció de les seves característiques aquelles persones amb dificultats en salut mental, una vegada s'acabi la relació laboral.

1414. **Garantir l'exercici dels drets sindicals en igualtat de condicions.** Atorgar l'obligatorietat als comitès d'empresa de vetllar per l'efectivitat del principi d'igualtat i no discriminació de les persones amb discapacitat tant física com a mental.

1415. **Pla d'ocupació per a persones amb diversitat funcional.** Estructuració i creació del pla d'ocupació per a persones amb diversitat funcional, per a la plena ocupació i per a la igualtat d'oportunitats, promocionant la inclusió i la reinserció sociolaboral dels col·lectius més vulnerables.

- a. Programa de sensibilització per a la promoció de la contractació de persones amb diversitat funcional.

- b. Programa de formació per a persones amb diversitat funcional, garantint a través del Servei d'Ocupació de Catalunya el ple desenvolupament per a la realització d'aquesta ocupació.

1416. Fomentar la contractació de persones amb diversitat funcional en l'àmbit privat a nivell local, comarcal, provincial i autonòmic. A través dels respectius ens governamentals, promocionar la contractació de persones amb diversitat funcional en l'àmbit privat, mitjançant la informació i la formació, amb l'objectiu d'ampliar el mercat de contractació per al·lesmentat col·lectiu.

1417. Promocionar i fomentar l'aplicació de les polítiques actives d'ocupació per a persones amb diversitat funcional a les empreses públiques. Amb la finalitat d'ampliar les possibilitats de contractació de les persones amb diversitat funcional, es bonificarà les empreses públiques licitades per la Generalitat de Catalunya que respectin i apliquin les polítiques actives d'ocupació quant a diversitat funcional.

1418. Impulsar més la utilització de les clàusules socials com a política d'ocupació a les licitacions públiques, per promoure l'ocupació de determinats col·lectius en risc d'exclusió i per prioritzar aquelles empreses que facin esforços de responsabilitat legal i social.

1419. Facilitar la presència i l'activitat dels Centres especials de treball als municipis, reservant un 6% dels contractes públics municipals per a aquest tipus d'empreses de treball protegit per a persones amb discapacitat.

1420. Desenvolupament de polítiques d'integració laboral efectives per a persones amb diversitat funcional amb l'ocupació normalitzada com a objectiu prioritari, incloent l'adaptació del lloc de treball, la formació i l'establiment de "l'ocupació amb suport" com a eina indispensable de cara a la integració laboral del col·lectiu.

1421. Inserció laboral de persones adultes amb trastorn mental. Incrementar el volum de contractació i mantenir una ocupació laboral estable i de qualitat per a les persones amb salut mental fràgil. Garantir, de manera transversal, recursos, serveis i programes formatius i laborals, l'especificitat de la salut mental i la necessària especialització. Incrementar el seu grau d'ocupabilitat garantint el disseny, l'estratègia i el desenvolupament des de polítiques públiques vinculades a la capacitat, formació i inclusió laboral, criteris d'acció positiva per una efectiva igualtat d'oportunitats.

4.5- Inclusió comunitària

1422. Garantir la dotació mínima de recursos comunitaris (habitatge, clubs socialsuport a la llar i prelaborals) a totes les comarques catalanes segons l'indicat en la programació territorial 2008-2012 per tal de garantir el dret d'accés i la implementació homogènia de serveis a qualsevol punt de Catalunya. Consolidar els serveis actuals de cartera i garantir-ne la seva continuïtat i finançament.

1423. **Lluita contra l'estigma de les persones amb malaltia mental.** Impulsar i donar suport al territori desplegant campanyes de lluita des de la xarxa i les administracions locals. Donar continuïtat i suport a l'estratègia conjunta de lluita contra l'estigma a través del projecte Obertament.

1424. **Un major grau d'especialització dins de la Secretaria d'Inclusió Social i Promoció de l'Autonomia Personal (SISPAP)** de la Generalitat de Catalunya que permeti l'Administració comptar amb equips sectoritzats per col·lectiu.

1425. **Drets i millora de l'atenció en els serveis que es presten a les persones.** Desplegament de tot el Programa de suport a la primària de salut, que encara no està implantat a tot el territori.

1426. **Reconversió de la mitjana i llarga estada psiquiàtrica: desplegament d'un model d'atenció a la comunitat.**

1427. **Avançar cap a l'aplicació a nivell estatal i autonòmic de les línies que marca la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat.**

1428. **Capacitació i suport a les famílies i les persones amb problemes de salut mental.** Donar suport i continuïtat al projecte Activa't per la salut mental i incorporar-ho a la cartera de serveis del país si l'avaluació ho avala.

1429. **Garantir el suport a la xarxa associativa per al desplegament** dels programes de suport mutu i acompanyament a les famílies i persones amb problemes de salut mental.

1430. **Establir una política cultural** que faciliti i afavoreixi l'accés de tota la ciutadania als principals equipaments culturals de la ciutat, en col·laboració amb els ajuntaments i les entitats locals del Tercer Sector.

1431. **Potenciar i crear programes de desenvolupament comunitari,** per poder cobrir les diferents necessitats sociodemogràfiques de cada territori, potenciar o crear programes per a aquells col·lectius més vulnerables, per poder vetllar pels seus drets, amb la incorporació de la figura de l'integrador/asocial, pertinenir un contacte directe i treballar des dels diferents entorns.

1432. **Millora en l'àmbit judicial de persones en situació de privació penal de llibertat i mesures de seguretat.** Definir un model de treball interdepartamental en tots els àmbits que permeti una millor atenció de les persones que presenten situacions de salut mental dins de l'àmbit penitenciari i judicial. Així com millorar els plans d'atenció i de seguiment comunitari de les persones subjectes a mesures de seguretat amb incidència en l'àmbit de la salut mental.

1433. **L'atenció integral i la planificació territorial. Implantació d'un model de gestió integral a cada territori que potencii el treball coordinat a cada territori.**

1434. **Desplegament del Pla interdepartamental d'atenció i interacció social i sanitària (PIAISS)** en tots els àmbits d'incidència en salut mental i altres col·lectius.

4.6- Investigació i desenvolupament

1435. **Creació de fons per a la recerca sobre diversitat funcional.**

1436. **És necessària la generació d'informació estadística desagregada: ampliació d'indicadors** empírics i sociodemogràfics de les condicions del col·lectiu amb diversitat funcional. Assignació de fons per a l'avaluació de les polítiques de diversitat funcional, a fi de generar unes polítiques públiques que tinguin una coherència i consistència.

3. Gent gran

Polítiques per un envelliment autònom, saludable, actiu, amb drets i dignitat

1437. Garantir la **suficiència econòmica** de les persones grans:

- a) -Cap pensió per sota de l'IRSC.
- b) -Millora de les pensions de viduïtat fins a constituir el 70% del salari o la pensió de la parella. El 100% en cas d'ingressos insuficients.
- c) -Supressió del límit del 25% autonòmic per complementar les pensions no contributives, tenint en compte l'increment del cost de la vida.

1438. Oferir una **cartera de serveis públics** adaptada a les necessitats diverses de la gent gran.

- a) -Fer un autèntic pla per a poder "viure en família": ajuts econòmics, ajuts amb professionals adients, reformes d'habitatges, etc. I serveis de suport a la vida quotidiana de la gent gran que garanteixin el dret a viure i envellir dignament a casa; universalitzar l'accés, com a dret de ciutadania, a una cartera integral de serveis d'atenció domiciliària, teleassistència i centre de dia.
- b) -Accés a un habitatge amb serveis per a la gent gran, per a les persones autònomes, però amb necessitat d'un nou marc de vida quotidiana en condicions de seguretat i benestar emocional.
- c) -Accés a una plaça pública de centre residencial per a totes les persones grans que ho requereixin.

1439. **Gent gran activa.** Desenvolupar socialment la **Carta de drets i deures de la gent gran de Catalunya**. Un document que s'inscriu en la filosofia de construir un país per a totes les edats, on les persones grans són ciutadans i ciutadanes de ple dret i tenen els mateixos drets i deures que la resta de la ciutadania. Finalment, aquesta carta reclama que entre tots i totes, des del civisme i des del compromís personal i col·lectiu, fem una societat participativa i democràtica, on es donin oportunitats a totes les edats i en la qual no es produeixin situacions de discriminació.

1440. Millorar abastament, dins l'àmbit d'atenció a la ciutadania, una **xarxa d'Oficines de defensa de la gent gran (ODG)**, mitjançant la creació de punts d'atenció a cada comarca via conveni interadministratiu amb els consells comarcals corresponents i els seus respectius consells consultius de la gent gran, amb l'objectiu d'assessorar presencialment sobre els temes generals que interessin o preocupen les persones grans i temes referents a la vulneració dels seus drets (economia i fiscalitat, dependència i salut, envelliment actiu, pensions, maltractaments, utilització de noves tecnologies, hipoteca inversa, dietètica i nutrició, entre d'altres).

1441. Promoure la **salut física i mental i una perspectiva del cicle vital** en totes les polítiques de la UE per garantir l'envelliment actiu i saludable.

1442. Impulsar experiències adreçades a l'**envelliment actiu** i a la solidaritat entre generacions.

4. Emancipació juvenil

Ocupació

1443. Revocar les reformes laborals.

1444. Aplicació de la garantia juvenil garantint que no serveix per incrementar la precarietat de la vida de la gent jove. Cal elaborar plans d'acció individualitzats en què s'identifiquin tant les competències com les necessitats de la persona jove i que s'ampliï a les persones joves menors de 30 anys.

1445. Blindar l'Estat del Benestar oferint amb els impostos rebuts formació reglada, rebaixes en transport, així com un subsidi a les persones que han esgotat les seves prestacions de desocupació i a aquelles persones que no han pogut accedir a un treball contractual, incloses les persones joves.

1446. Lluitar per intentar limitar els contractes becaris obligant d'aquesta manera els empresaris a contractar el 75 % de les persones que comencin a treballar a les empreses amb aquesta modalitat.

1447. Dotar de més contingut el SOC, revertint la reforma aprovada. Fer que la gestió pública s'encarregui de les ofertes de treball limitant així les contractacions via ETT, dels quals molts i moltes joves en són afectats; i crear des de la gestió catalana un control dels contractes a disposició que fan les Empreses Temporals amb altres empreses, sempre tenint en compte les condicions laborals de les persones, el sou i el nivell de vida d'aquestes. Replantejar el Servei d'Ocupació de Catalunya, separant-lo de l'àmbit de les ETT i apostant per programes específicament dedicats a l'ocupació de les persones joves.

1448. No contractar via ETT per part de la Generalitat de Catalunya.

1449. Treballar per crear un Programa de retorn per als i les joves que han hagut de marxar a l'estranger.

1450. Pla de Xoc per l'ocupació juvenil.

1451. Establir quotes per a menors de 35 anys en la contractació de les administracions públiques i dels serveis, institucions i organismes que en depenen. La renovació de places públiques vacants per jubilació ha de fer-se, si és possible, amb persones d'aquesta franja d'edat.

1452. Lluitar des del govern català i la representació a Madrid per la pujada del salari mínim interprofessional a 1.000 €, el 60% del salari mitjà, fent que d'aquesta manera les persones puguin viure d'una manera digna.

1453. Evitar que el fet de ser menor impliqui un cobrament menor de salari en tots els casos de contracte laboral.

1454. Dotar el territori català de les oficines joves necessàries per oferir l'assessorament, els recursos i l'orientació en mans de l'Administració, també en matèria laboral.

1455. Desplegar i aprofundir els nous models d'economia social, tals com el cooperativisme i l'emprenedoria social, introduint contingut específic en els programes de suport a l'autoocupació juvenil.

1456. Afavorir la creació d'ocupació relacionada amb el medi natural i la sostenibilitat, així com donar suportals projectes i les iniciatives d'agricultura ecològica i consum de proximitat com a formes per al desenvolupament rural i urbà sostenible, que alhora consoliden un sector econòmic amb grans possibilitats d'expansió i d'absorció de mà d'obra juvenil.

1457. Combatre la infraocupació i la sobrequalificació que afecta la gent jove, enteses com dues expressions d'un mateix fenomen estructural, fent una aposta pels sectors econòmics emergents vinculats a l'energia sostenible, la cura de les persones i la innovació tecnològica, entre d'altres, vinculada a l'increment d'inversió en R+D+I.

1458. Realitzar una intervenció governamental específica en matèria de supervisió de la contractació de gent jove, perseguint decididament les situacions i els sistemes de subcontractació encoberta -beques, contractes d'aprenent, convenis de pràctiques fraudulents- i l'encadenament indefinit de contractes temporals. Exercir un control públic sobre els contractes d'agent comercial i els falsos autònoms, habituals en les empreses de publicitat i màrqueting, així com fiscalitzar la veracitat i transparència de les ofertes laborals per a joves de les principals pàgines web per cercar feina.

1459. Introduir equips i programes d'atenció especialitzada envers el jovent migrat, impeding-ne l'explotació impune i atorgant-los el permís de recerca de feina per tal de millorar les condicions d'entrada i permanència legal.

1460. L'FP dual ha d'anar lligada a un contracte laboral, contràriament al que s'ha aprovat amb la Llei de l'FP.

Habitatge

1461. Establir un sistema de gestió destinat a controlar aquells habitatges no utilitzats durant molt de temps i procedir a un canvi en el seu estat per tal de dotar-los d'utilitat real per a la ciutadania.

1462. Despenalitzar l'ocupació dels habitatges no utilitzats durant 5 anys i elogiar la seva vàlua com a centres socials i culturals per tal d'enfortir el teixit associatiu de les ciutats i els pobles.

1463. Consolidar el parc d'habitatge públic de la Generalitat i dels ajuntaments, fent que la nova oferta d'habitatges de protecció oficial vagi destinada al lloguer o a models de cessió de l'ús de l'habitatge que mantinguin la propietat pública.

1464. Crear un parc d'habitatge públic per a totes aquelles persones que ho necessitin amb tots els equipaments necessaris per assegurar una bona qualitat de vida.

1465. Creació d'ajudes destinades a l'emancipació juvenil sense recàrregues d'interessos ni comissions tendencioses.

1466. Eliminar l'aval bancari que molts joves han de satisfer abans d'accedir a un habitatge.

1467. Reduir els preus dels habitatges de la universitat adaptant-los a la situació actual.

1468. Reducció del lloguer per a la gent jove, tenint en compte les seves característiques socioeconòmiques que solen ser precàries.

1469. Assegurar i fomentar la participació dels i les joves i els seus òrgans de coordinació en la discussió, el disseny i la implementació dels plans locals d'habitatge als municipis.

1470. Fomentar i donar suport a les iniciatives de cooperatives d'habitatge, especialment a les destinades al lloguer i d'altres models de cessió de l'ús.

1471. Fomentar altres models alternatius a la compra o tinença d'habitatge com la masoveria urbana, el *cohousing* o el dret de superfície.

Mobilitat

1472. Garantir l'accés a tots els i les joves a títols específics de sistemes tarifaris integrats a tot el territori fins als 30 anys, tant si s'estudia com si no. Aquest bitllet haurà de beneficiar els qui utilitzen el transport públic habitualment amb importants descomptes. Tarifa única anual de 200€ per als menors de 30 anys, en una nova T-Jove vàlida per a totes les zones.

1473. Ampliar la primera corona de l'àrea metropolitana i adaptar les següents corones a les necessitats de cada territori.

1474. Unificar la cartera de serveis i horaris dels diferents transports públics del territori.

1475. Garantir la mobilitat urbana nocturna mitjançant un augment dels serveis i la freqüència de pas. Ja sigui la consolidació del metro nocturn o la millora de les línies de bus interurbanes; entenent les formes d'oci dels i les joves quan utilitzen el seu temps lliure.

1476. Promoure i fomentar la interconnexió entre centres urbans propers mitjançant carrils bici, apostant per la instal·lació de punts de lloguer de bicicletes i la xarxa urbana de Bicing i promovent aquesta pràctica al col·lectiu jove.

1477. Crear una xarxa de busos llançadora que portin des de diferents municipis amb manca de mobilitat fins a les universitats.

1478. Prioritzar els projectes tramviaris a comarques i zones metropolitanes on la manca de transport públic ha provocat una dependència quasi exclusiva del transport privat.

1479. Estendre els serveis de tramvia i tren-tram al Vallès i el Baix Llobregat; Tren-Camp a Tarragona; a les Terres de l'Ebre; i a Girona-aeroport, l'anella de les Gavarres i l'eix Banyoles-Olot, creant noves línies de tram per a la mobilitat urbana i interurbana de l'àrea metropolitana.

1480. Millorar la xarxa de transport públic en aquelles comarques on és escàs. Avançar cap a una autèntica xarxa de transport públic catalana coordinada.

1481. Facilitar l'ús combinat de bicicleta i transport públic: fomentar la interconnexió entre centres urbans propers amb carrils bici.

1482. Promoure l'acostament dels centres de treball, estudi i oci a les zones de residència en el camp de la planificació territorial.

1483. Augmentar les beques de mobilitat per a estudiants.

1484. Gratuïtat del transport públic per a persones en situació d'atur.

1485. Impulsar un programa d'abast nacional de promoció de la bicicleta entre la gent jove com a mitjà de transport urbà i interurbà sostenible, econòmic i adaptable a múltiples necessitats de mobilitat. Subvencionar la compra de bicicletes per a menors de 35 anys, fer programes de sensibilització als centres educatius i fomentar la instal·lació de serveis de transport públic basats en la bicicleta a les ciutats de més de 50.000 habitants.

Participació i associacionisme

1486. Reclamar el dret de vot als 16 anys i fer-lo efectiu a totes les consultes que es promoguin des de la Generalitat de Catalunya.

1487. Identificar l'associacionisme juvenil com a interlocutor vàlid en el disseny, l'aplicació i l'avaluació de polítiques públiques i els programes de joventut.

1488. Fomentar el moviment associatiu juvenil, entre els altres sectors socials de la ciutat, com a veritables escoles de formació en processos democràtics, participatius i de presa de decisions.

1489. Foment de la creació de plataformes territorials de joventut i de consells locals de joventut, com a entitats independents amb personalitat jurídica pròpia i sense ànim de lucre que compta amb el reconeixement de l'ajuntament com a vàlid interlocutor en polítiques de joventut.

1490. Vetllar perquè els punts d'informació juvenil siguin espais de referència on els joves puguin empoderar-se i sentir-se recolzats en el moment on estan creant el seu projecte de vida (emancipació juvenil). Evitant la politització partidista per part dels ajuntaments dels consells locals de joventut.

1491. Formació en gestió d'entitats (fiscalitat, organització, planificació) a les noves associacions juvenils. Ampliar el programa de cursos oferts per la Generalitat i potenciar-los lo suficient per tal que la informació arribi a totes les poblacions.

1492. Introduir programes de participació als centres de secundària i de creació d'entitats vinculades amb l'estudiantat, com consells de delegats o sindicats d'estudiants.

1493. Recuperar l'assignatura d'educació per la ciutadania ja que els i les adolescents han de créixer en plena consciència i responsabilitat cívica, democràtica i transformadora d'una societat més justa i solidària.

1494. Obrir noves línies de subvenció per a entitats destinades a accions que fomentin la convivència i, a la vegada, integrin la ciutadania de tots els orígens dins de les seves juntes i òrgans de decisió.

1495. Elaborar, conjuntament amb les entitats, un mapa d'equipaments juvenils que prevegi les diferents necessitats d'espai i recursos de les entitats.

1496. Fomentar les mesures d'acció positiva en clau de gènere en els processos participatius i els òrgans de decisió dels espais juvenils.

1497. Promoure l'afiliació sindical de la gent jove.

1498. Prioritzar els convenis de cessió d'equipaments. Apostar per la gestió cívica.

1499. Revisar les normatives que afecten l'espai públic i promoure el canvi d'aquelles que limiten l'activitat de les associacions juvenils. Eliminació de les taxes per fer ús de l'espai públic per a activitats no lucratives.

1500. Promulgació d'un paquet de mesures destinades al suport de l'associacionisme juvenil en temps de crisi econòmica a partir d'ajuts indirectes en matèria de fiscalitat, manteniment d'infraestructures, lloguer o compra d'espais, sol·licitud de crèdits i avals, etc.

1501. Facilitar l'ús i l'accés de les infraestructures públiques a les entitats educatives juvenils que realitzen les seves activitats des de la gratuïtat i el voluntariat, introduint avantatges econòmics en la xarxa de transports públics, la Xarxa d'Albergs Juvenils, etc.

1502. Promoure la creació de Consells d'Infants als municipis de Catalunya per tal de crear "Escoles ciutadanes".

Educació i universitats

1503. Eliminar les taxes a l'FP.

1504. Foment de l'associacionisme educatiu. Difusió de les activitats de les entitats d'associacionisme educatiu, suport econòmic de les mateixes, garantir el dret a local.

1505. Foment de l'associacionisme educatiu com a espai educatiu en el temps lliure per a infants i joves i dotació dels recursos necessaris a caus i esplais per tal de garantir-ne l'accés.

1506. Foment de la coordinació entre l'educació formal i la no formal.

1507. Augmentar l'oferta d'estudis a l'Institut Obert de Catalunya, sens perjudici de l'ensenyament presencial.

1508. L'FP dual ha d'anar lligada a un contracte laboral.

1509. Replantejar els períodes de pràctiques obligatòries dels Cicles Formatius, augmentant-ne els continguts formadors i reconeixent els drets de l'alumnat tals com l'absència per malaltia, l'abonament del transport, el dret de vaga, etc.

1510. Derogar l'increment de taxes universitàries.

1511. Construir un nou mapa universitari per evitar que les universitats es facin la competència entre si i aconseguir una alta especialització de determinades carreres en determinats llocs.

1512. Actualitzar i millorar el Pla d'Inversions en infraestructures universitàries i que tinguin en compte l'aplicació de l'EEES (espai europeu d'educació superior).

1513. Fomentar i impulsar la cooperació interuniversitària en un sistema en xarxa on les diferents universitats públiques es complementin per tal de crear un sistema universitari cohesionat i territorialment equilibrat, que fomenti l'especialització del centres universitaris.

1514. Crear un marc normatiu que garanteixi un model més transparent i participatiu en les universitats que, no sent estrictament públiques, tenen participació important d'entitats públiques i/o de l'Administració.

1515. Evitar una possible flexibilització de la universitat que encamini el nostre model cap a un de més competitiu i, de retruc, menys democràtic, arran de l'aplicació de l'EEES. Cal emfatitzar la vocació i funció social que tenen les universitats i confrontar-les amb la visió eficient i de lliure competència que alguns, aprofitant-se del nou model europeu d'educació superior, volen imposar a les universitats europees.

1516. Dotar la universitat pública d'un finançament suficient per tal d'impedir que el sector privat penetri les nostres institucions d'educació superior. El procés de Bolonya pot dur a la privatització de la universitat i, de fet, ja hi ha empreses i entitats que participen en la creació de màsters: les empreses han d'estar al servei de la universitat i facilitar la creació del coneixement per a tot el col·lectiu, no per a interessos purament privats. No podem permetre que la funció pública de les universitats quedi malmesa pel fet d'haver d'anar a buscar fora del sector públic els recursos necessaris per exercir els serveis públics per als que han estat creades.

1517. Negar subvencions públiques a les universitats privades.

1518. Instaurar un sistema de matrícules progressives amb diversos nivells d'aportació en segons la capacitat econòmica i tenint en compte el rendiment acadèmic de cadascú. Entenem aquest sistema com a mesura conjuntural en què el règim fiscal no és suficient per garantir una igualtat real de poder adquisitiu de la població.

1519. Crear un programa de beques salari que cobreixi necessitats més enllà de les taxes i d'altres despeses acadèmiques.

1520. Augmentar el nombre de beques destinades a la recerca fins a nivells europeus.

1521. Traspàs efectiu de les beques a la Generalitat de Catalunya.

1522. Clarificar la situació de les persones becàries i del personal de recerca de les universitats i institucions de recerca. Els becaris i les becàries han de realitzar tasques essencialment lligades a la seva formació en recerca i els investigadors i les investigadores han de ser, a tots els efectes, personal al servei de la institució en la qual treballen, amb el reconeixement de tots els drets laborals que comporta. Cal evitar l'ús dels convenis per donar aparença legal a realitats laborals que haurien de quedar reconegudes mitjançant contractes.

1523. Reforçar els òrgans de representació estudiantil i dotar-los de majors competències. Evitar que cap dels sectors de la comunitat universitària no tingui més del 50% de representants al claustre.

1524. Elecció del Rectorat via Claustre.

1525. Volem una Llei d'Universitats catalana (LUC) que blindi el Claustre com a màxim òrgan democràtic de la universitat. Aquest ha de ser l'òrgan que esculli el rector o la rectora per tal d'exercir una funció de control sobre la seva figura que haurà de rendir comptes de les seves decisions. El Claustre ha de ser l'òrgan executiu i col·legiat que prengui les decisions.

1526. Redefinir la funció i les persones membres del Consell Social i exigir que hi hagi un equilibri entre les organitzacions de caràcter social i les institucions empresarials, a més d'una major participació de l'estudiantat. És necessària

una major comunicació entre el Consell Social, el Claustre i d'altres òrgans de presa de decisions de la universitat i, a més, apostem per la reducció al mínim de la capacitat de decisió d'aquest òrgan, fent prevaldre el paper del Claustre. Apostant, especialment, per l'eliminació del monopoli decisiu d'aquest òrgan en les qüestions financeres de la universitat, així com pel que fa a les normatives de permanència.

1527. Recuperar les beques Sèneca i les Erasmus.

Drets, llibertats, salut i sexualitat

Gènere i dones joves

1528. Garantir des de Catalunya el dret a les dones de 16 i 17 anys a avortar sense el permís dels pares, mares o tutors per garantir el seu dret a decidir sobre el propi cos en les situacions vulnerables.

1529. Establir programes de prevenció de la violència masclista a tots els centres d'educació primària i secundària.

1530. Incloure accions positives pel foment de l'emprenedoria entre les dones joves, programes de formació sobre lideratge que defugin els rols típicament masculins.

1531. Fomentar els programes de dinamització juvenil que afavoreixin la participació de les dones joves i les relacions entre aquestes.

1532. Incrementar les subvencions per a entitats juvenils per desenvolupar projectes que combatin els estereotips de gènere i fomentin la participació de les dones joves.

Salut i sexualitat

1533. Garantir la gratuïtat dels mètodes anticonceptius sota prescripció mèdica.

1534. Garantir l'educació sexual en tots els itineraris educatius.

1535. Dispensar la píndola de l'endemà als Centres d'Atenció Primària (CAP) de manera gratuïta.

1536. Reduir la llista d'espera als centres de planificació familiar i traslladar les consultes informatives als serveis d'atenció sexual dels equipaments juvenils.

1537. Facilitar l'accés a preservatius (subvencionant-los i lliurant-los de manera gratuïta) a joves, persones amb ingressos baixos i la població general, ubicant-los en llocs estratègics (centres educatius, dependències públiques, centres socials i juvenils, locals privats d'oci,...).

1538. Garantir l'accés a proves com la citologia a totes les dones joves.

1539. Facilitar l'accés a la prova de VIH- SIDA i altres ITS.

LGTBI

1540. Impulsar un programa d'educació a la diversitat afectiva-sexual i familiar basat en la formació del professorat, foment i suport de les tutories LGTBI, educació sexual adequada a la realitat i diversitat afectiva-sexual.

1541. Inclusió de la perspectiva de gènere en els centres educatius, educant els nens i les nenes en uns valors de respecte a la diversitat.

1542. Suprimir els concerts als centres educatius i institucions que tinguin pràctiques LGTBIfòbiques.

1543. Crear i aprovar un pla contra l'assetjament escolar i laboral LGTBIfòbic.

1544. Aplicació de la llei contra la LGTBIfòbia també per tot el que fa referència a temes juvenils (xarxa d'albergs, universitats, etc.).

Persones joves migrades

1545. Incrementar subvencions i ajuts per a les entitats juvenils que desenvolupin projectes per combatre la discriminació i fomentar la participació de persones d'origen migrat a les entitats.

1546. Reconèixer i donar suport a l'acció de l'associacionisme juvenil, especialment als projectes que treballen pels drets de ciutadania dels i les persones migrades, potenciant des de l'Administració els plans comunitaris d'acció social per fomentar la implicació de la població migrada.

1547. Garantir que hi ha programes per a la participació del jovent migrat als centres educatius. Foment de la participació a escoles, instituts i universitats.

1548. Garantir el dret a vot als processos participatius de totes les persones empadronades.

Oci i cultura

1549. Foment de l'oci alternatiu, incloent l'oci nocturn. Desconcentrar l'oferta d'oci nocturn i apostar per la diversificació d'aquest.

1550. Evitar polítiques de seguiment del corrent del mercat que promouen pràctiques consumistes i poc sostenibles.

1551. Garantir que totes les places sol·licitades en equipaments i serveis culturals (incloent tota mena d'expressions com: escoles oficials d'idiomes, tallers d'expressió artística, bucs d'assaig, etc.) són atorgades.

1552. Potenciar activitats com els jocs florals, els programes d'activitats a la lectura, programes d'incentivació de la creativitat i la creació i activitats culturals per a infants en paral·lel a les activitats per adults.

1553. Introduir la tarifació social dels equipaments i serveis públics, millorant els diferents descomptes i exempcions per ampliar-los a més grups de població.

1554. Habilitar equipaments físics en tots els barris i ciutats per a cada una de les formes d'expressió artística (cap barri sense centre cívic, cap municipi sense teatre-cinema públic, cap paret sense colors,...), però també per a altres formes de creació i investigació no cultural com tallers de treball (mecànica, fusteria) o laboratoris d'accés públic. Reorganitzar-ne els equipaments existents, si és necessari.

1555. Facilitar l'obtenció de permisos per fer servir espais públics amb aquesta finalitat en menys de 48h.

1556. Ampliar els horaris dels equipaments.

1557. Incentivar la creació dels artistes joves mitjançant programes específics.

1558. Incentivar la pràctica d'esports: ampliar pràctiques esportives a espais públics, obertura de poliesportius, etc.